

Fremsat den 11. oktober 2018 af undervisningsministeren (Merete Riisager)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og forskellige andre love

(Styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse og flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)

§ 1

I lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 21. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, indsættes som 2.-4. pkt.:

»Efteruddannelsesudvalgene har endvidere til opgave i samarbejde med relevante myndigheder og uddannelsesinstitutioner at udvikle prøver i arbejdsmarkedsuddannelse, i delmål i disse og i enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, jf. § 10, stk. 2. Efteruddannelsesudvalgene kan indstille til undervisningsministerens godkendelse, at arbejdsmarkedsuddannelser i særlige tilfælde helt eller for en afgrænset periode fritages for prøve. Uddannelser med myndighedskrav, såvel myndighedscertifikatuddannelser som branchecertifikatuddannelser, hvor der afholdes prøver på andet grundlag, eller hvor spørgsmålet om prøver er reguleret af den kompetente myndighed, organisation eller lignende, er fritaget for prøver efter denne lov.«

2. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, og enkeltfag« til: »arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål, jf. § 10, og enkeltfag samt de dertil hørende prøvekrav m.v., jf. stk. 1,«.

3. § 6, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

4. I § 6 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse, om undtagelse af en uddannelse fra udbydernes pligt til udbud og annoncering, om prøver, om udvikling af prøver og om fritagelse af arbejdsmarkedsuddannelser for udvikling af prøve. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om indberetningerne og informationssystemet.«

5. § 6 affattes således:

»§ 6. Efteruddannelsesudvalgene har til opgave at udarbejde analyser af og forslag til arbejdsmarkedsrelevant kompetenceudvikling for voksne.

Stk. 2. Efteruddannelsesudvalgene skal indberette fælles kompetencebeskrivelser, jf. § 2, med deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål, jf. § 10, og enkeltfag til et centralt informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om indberetningerne og informationssystemet.«

6. § 9, stk. 1-6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Institutioner omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der er godkendt til udbud af arbejdsmarkedsuddannelse, kan nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg, i det omfang en del af institutionens ak-

tivitet ligger inden for områder, hvor der ikke er nedsat et lokalt uddannelsesudvalg i henhold til lov om erhvervsuddannelser. § 40, stk. 2, 4, 5 og 6, i lov om erhvervsuddannelser om udpegelse af repræsentanter til lokale uddannelsesudvalg og § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser om lokale uddannelsesudvalgs opgaver finder anvendelse for lokale uddannelsesudvalg nedsat efter 1. pkt. § 40, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser om blandt andet tilforordning af elever i udvalget finder i forhold til tilforordning af en repræsentant for skolens elever dog kun anvendelse for lokale uddannelsesudvalg nedsat efter 1. pkt., hvis der er erhvervsuddannelseselever inden for det pågældende område.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 2.

7. Kapitel 3 a ophæves.

8. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Arbejdsmarkedsuddannelse udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelers rammer. Arbejdsmarkedsuddannelser kan sammenlægges, forkortes eller opdeles i delmål. Mål og delmål beskrives i forhold til jobområder. Uddannelsernes mål og eventuelle delmål kan ikke være identiske med enkeltfags mål.«

9. I § 10, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »udviklet efter stk. 2«: »og beskriver eventuelle ligheder med uddannelser, som inden for de forudgående tre år er undtaget fra de godkendte udbyderes udbuds- og annonceringsforpligtelse eller nedlagt uden forudgående undtagelse«.

10. I § 10 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Efter tre kalenderår uden aktivitet på en arbejdsmarkedsuddannelse optaget i en fælles kompetencebeskrivelse såvel som på dens eventuelle delmål undtages arbejdsmarkedsuddannelsen som helhed fra udbydernes pligt til udbud og annoncering. Tilsvarende gælder for enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Undervisningsministeren kan efter ansøgning fra et efteruddannelsesudvalg undtage en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse fra pligten til udbud og annoncering, selvom der ikke er forløbet tre kalenderår uden aktivitet som nævnt i 1 pkt.

Stk. 6. Har en arbejdsmarkedsuddannelse, som i medfør af stk. 5 er undtaget fra pligten til udbud og annoncering, i en periode af en varighed på tre på hinanden følgende kalenderår ikke aktivitet, herunder aktivitet på eventuelle delmål tilknyttet arbejdsmarkedsuddannelsen, tilbagekaldes uddannelsens godkendelse, medmindre uddannelsen kan godskrives som meritgivende til en erhvervsuddannelse. På baggrund af en aktivitet på en arbejdsmarkedsuddannelse, dens delmål eller et enkeltfag, der i medfør af stk. 5 er undtaget fra pligten til udbud og annoncering, kan det pågældende efteruddannelsesudvalg bestemme, at pligten til udbud og annoncering indføres på ny.

Stk. 7. En arbejdsmarkedsuddannelse, hvorom et efteruddannelsesudvalg med undervisningsministerens godkendelse har besluttet, at den har særlig samfundsmæssig betydning, er ikke omfattet af stk. 5 og 6.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 8 og 9.

11. § 10 affattes således:

»§ 10. Arbejdsmarkedsuddannelser er korterevarende uddannelser, der imødekommer nye eller udækkede behov for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsuddannelse udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelers rammer. Arbejdsmarkedsuddannelser kan sammenlægges, forkortes eller opdeles i delmål. Mål og delmål beskrives i forhold til jobområder. Uddannelsernes mål og eventuelle delmål kan ikke være identiske med enkeltfags mål.

Stk. 3. Efteruddannelsesudvalgene påser, at der ikke udvikles nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor uddannelsesbehovet kan tilgodeses gennem udbud af enkeltfag eller anden offentligt reguleret uddannelse. Udvalgene kan kun udvikle nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor private initiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, hvis væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for en statslig regulering af det pågældende uddannelsesområde.

Stk. 4. Efteruddannelsesudvalgene orienterer undervisningsministeren om uddannelse udviklet efter stk. 2. Hvis ministeren ikke har bemærkninger hertil inden for 6 uger, herunder om betingelsen i stk. 3 er overholdt, anses uddannelsen for godkendt og optages i den eller de fælles kompetencebeskrivelser, den er udviklet inden for. Ministeren kan betinge sin godkendelse af, at der foretages bestemte ændringer i beskrivelsen. En godkendelse kan tilbagekaldes.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan uanset bestemmelsen i stk. 2 udvikle en arbejdsmarkedsuddannelse. Efteruddannelsesudvalgene skal optage uddannelserne i de relevante fælles kompetencebeskrivelser.

Stk. 6. Undervisningsministeren fastsætter efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om indholdet af arbejdsmarkedsuddannelser.«

12. I § 11, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Arbejdsmarkedsuddannelser kan tilrettelægges fleksibelt og tværgående i forhold til virksomheders og deltageres behov, eventuelt i kombination med elementer fra anden uddannelse.«

13. § 11, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der afholdes prøve i arbejdsmarkedsuddannelser, disses delmål og i enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, medmindre uddannelsen er fritaget for udvikling af prøve efter denne lov. For så vidt angår uddannelser med myndighedskrav, der er fritaget for udvikling af prøve, sker eventuel prøveudvikling, prøveafholdelse, bedømmelse heraf m.v. efter de regelsæt, der gælder om myndighedskravene.«

14. § 11, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For så vidt angår uddannelser med myndighedskrav, såvel myndighedscertifikatuddannelser som branche-certifikatuddannelser, hvor der afholdes prøver, eller hvor

spørgsmålet om prøver er reguleret af den kompetente myndighed, organisation eller lignende, sker eventuel prøveudvikling, prøveafholdelse, bedømmelse heraf m.v. efter de regelsæt, der gælder om myndighedskravene. Enhver kan som selvstuderende aflægge prøver, der indgår i offentligt udbudte arbejdsmarkedsuddannelser, der afsluttes med prøve, uden at have deltaget i undervisningen, medmindre andet er fastsat af undervisningsministeren, jf. dog 1. pkt.«

15. I § 11, stk. 4, indsættes efter »afholdelse«: »og om afholdelse af og bedømmelse m.v. af resultatet af prøver udviklet efter § 6, stk. 1, 2. pkt., herunder om omprøver, om tidsfrister for tilbud om omprøve, om klage over prøver og om, at personer, der ikke har deltaget i undervisningen, kan aflægge prøve som selvstuderende.«

16. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse.«

17. § 12 affattes således:

»§ 12. Uddannelsesinstitutionerne udsteder AMU-bevis for individuel kompetencevurdering, for gennemført arbejdsmarkedsuddannelse og for prøver aflagt som selvstuderende.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser, herunder om at beviser udstedes digitalt, samt om opbevaring og videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse m.v., herunder om digital udstedelse og kommunikation. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.«

18. I § 14, stk. 2, ændres »§ 10, stk. 5« til: »§ 10, stk. 8«.

19. I § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Undervisningsministeren kan udvikle arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, stk. 5, der kun kan udbydes i forbindelse med særlige uddannelsesforløb efter stk. 1, og som har til formål at understøtte deltagerens gennemførelse af faglig arbejdsmarkedsuddannelse.«

20. I § 15, stk. 3, og i § 15 b, stk. 2, ændres »uddannelsesbevis« til: »AMU-bevis«.

21. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »arbejdsmarkedsuddannelser og« til: »arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål og«.

22. § 16, stk. 1, 3.-5. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Undervisningsministeren kan bestemme, at nærmere angivne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag ikke er omfattet af godkendelsen. Godkendelsen er landsdækkende. Godkendelsen gives på baggrund af samlede udbudsrunder, der omfatter alle uddannelser og afholdes med højst 4 års mellemrum. Endvidere kan godkendelse i særlige tilfælde

tildeles mellem to samlede udbudsrunder. I disse tilfælde bedømmes hvert års ansøgninger om godkendelse samlet.«

23. § 16, stk. 1, affattes således:

»Undervisningsministeren godkender efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, hvilke offentlige og private uddannelsesinstitutioner der kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Godkendelsen omfatter samtlige arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag i den fælles kompetencebeskrivelse. Undervisningsministeren kan bestemme, at nærmere angivne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag ikke er omfattet af godkendelsen. Godkendelsen gives landsdækkende eller til et andet nærmere afgrænset geografisk område.«

24. I § 16, stk. 5, ændres »de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1« til: »udbudsrunder og udbudsgodkendelse efter stk. 1, herunder om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen«.

25. I § 16, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1.«

26. I § 20, stk. 2, 2. pkt., ændres »lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse« til: »lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse«.

27. § 21, stk. 3 og 4, ophæves.

28. §§ 22-24 ophæves.

29. I § 25 udgår », Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg«.

30. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 a. Undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives efter stk. 1. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver, samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.«

31. §§ 31-32 ophæves.

§ 2

I lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 96 af 26. januar 2017, som ændret ved § 10 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, 2. pkt., ændres »fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber« til: »fremstilling, i talforståelse, regning og basale matematiske begreber, og i digital opgaveløsning og engelsk«.

2. § 1, 2. pkt., affattes således:

»For alle deltagere gælder det deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber.«

3. I § 3, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 4, stk. 1, nr. 3« til: »§ 4, stk. 1, nr. 3-5«.

4. § 3, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Undervisning, der gennemføres lokalt eller i henhold til § 4, stk. 1, nr. 3, eller stk. 2, 2. pkt., kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.«

5. I § 4, stk. 1, ændres »i de tre fag« til: »i de fem fag«, og som nr. 4 og 5 indsættes:

- »4) Digital opgaveløsning for offentlige og private virksomheders ansatte.
- 5) Engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte.«

6. § 4, stk. 1, affattes således:

»Forberedende voksenundervisning omfatter prøveforberedende enkeltfagsundervisning i de tre fag:

- 1) Læsning, stavning og skriftlig fremstilling.
- 2) Talforståelse, regning og basale matematiske begreber.
- 3) Mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede.«

7. I § 4, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 1 og 2« til: »stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5«.

8. § 4, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, opdeles i trin.«

9. § 4, stk. 4, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, tilbydes deltagelse i en centralt stillet prøve. Ved afslutning af undervisning efter stk. 1, nr. 3, på trin tre i undervisning efter stk. 1, nr. 4, og på trin fire i undervisning efter stk. 1, nr. 5, tilbydes deltagelse i en lokalt stillet prøve.«

10. § 4, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, tilbydes deltagelse i en skriftlig prøve. Ved afslutningen af undervisningen efter stk. 1, nr. 3, tilbydes deltagelse i en mundtlig prøve. Personer, der ikke har deltaget i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, kan indstille sig til prøve som selvstuderende.«

11. I § 4, stk. 5, nr. 3, indsættes efter »herunder om«: »standpunktsbedømmelse,«.

12. § 4, stk. 5, nr. 3, affattes således:

»3) mundtlige og skriftlige prøver, herunder om deltagelse som selvstuderende, samt om udstedelse af bevis for deltagelse.«

13. I § 5, stk. 3, ændres »jf. § 4, stk. 1 og« til: »jf. § 4, stk. 1, nr. 1-3, og stk.«.

14. § 5, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Mindst fire gange om året udbydes forberedende voksenundervisning, jf. § 4, stk. 1 og 2, på alle trin af mindst to uddannelsesinstitutioner m.v. inden for naturlige geografiske områder.«

15. I § 10, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»1. pkt. finder dog ikke anvendelse i forhold til udbud af undervisning efter § 4, stk. 1, nr. 4 og 5.«

16. § 10, stk. 1, affattes således:

»Regionsrådet koordinerer i samarbejde med voksenuddannelsescentre og andre udbydere af undervisning efter denne lov indsatsen i regionen, herunder den geografiske placering af udbuddet og kapaciteten, med henblik på at der er et tilstrækkeligt og varieret tilbud til alle. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.«

17. I § 10, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om anvendelse af et fælles informationssystem ved annoncering af udbud og tilmelding til undervisningen.«

18. Efter § 24 indsættes i *kapitel 11*:

»§ 24 a. Undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til arbejdsløshedskasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives efter stk. 1. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver, samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.«

§ 3

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 811 af 20. juni 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1693 af 26. december 2017 og § 2 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, udgår »til befordring«.

2. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag varetager desuden administration af godtgørelse og tilskud til befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.«

3. I § 15 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, udgår »til befording«.

4. I § 15 b, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., udgår »samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

5. I § 15 b, stk. 3, udgår »samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

6. I § 18, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Bidraget efter 1. pkt. dækker hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Bidraget dækker endvidere merudgifter til administrationen af ordningen, som overstiger det beløb, der er fastsat på finansloven.«

7. § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves.

8. I § 19, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

9. I § 19, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »ordningerne efter loven«: »og lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- efteruddannelse«.

10. I § 21 c, stk. 3, 1. og 2. pkt., ændres »tilskudsberettigede« til: »tilskudsberettigede«.

11. I § 21 c, stk. 3, 2. pkt., ændres »der betaler bidrag« til: »der betales bidrag for«.

§ 4

I lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 812 af 21. juni 2018, som ændret ved § 5 i lov nr. 761 af 8. juni 2017 og § 2 i lov nr. 1693 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse«.

2. I § 1 indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

3. I *overskriften* til kapitel 2 indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

4. Efter § 1 indsættes efter *overskriften* før § 2 i *kapitel 2*:

»§ 1 a. Loven omfatter alle arbejdsgivere og alle deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4.«

5. I § 2, stk. 1, ændres »Deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse og tilskud til befording efter §§ 5-9, jf. dog §§ 3 og 10, når de« til: »Arbejdsgivere eller deltagere i uddannelse, jf. § 1 a, kan opnå godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter §§ 5-9, jf. dog §§ 3 og 10, for deltagelse i uddan-

nelser, der er omfattet af § 4. Det er et krav, at uddannelsesdeltagere«.

6. I § 2, stk. 2, 1. pkt., indsættes to steder efter »befordring«: »samt kost og logi«.

7. I § 2, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »uddannelses påbegyndelse«: »eller en uddannelses afslutning.«.

8. I § 3, stk. 1, ændres »Deltagere« til: »Berettiget modtager«, efter »befordring« indsættes: »samt kost og logi«, og »de pågældende« ændres til: »uddannelsesdeltageren«.

9. I *overskriften* før § 4 indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

10. I § 4 ændres »kompetencevurderingsforløb og« til: »kompetencevurderingsforløb, prøver og omprøver samt«, og »kompetencevurderingsforløb,« ændres til: »kompetencevurderingsforløb samt prøver og omprøver«.

11. I § 4, stk. 1, indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

12. I § 5, stk. 1, ændres »Personer omfattet af § 2, stk. 1, kan« til: »Berettigede modtagere kan for uddannelsesdeltagere efter § 2, stk. 1,«.

13. § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Godtgørelse efter stk. 1 ydes pr. undervisningstime, for hvilke der samtidig har været et tab af arbejdsindtægt. Godtgørelsen beregnes ud fra dagpengesatsen således, at godtgørelse for 7,4 undervisningstimer svarer til dagpengesatsens højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

14. § 5, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Godtgørelsen beregnes ud fra dagpengesatsen således, at godtgørelse for 7,4 undervisningstimer svarer til 80 pct. af dagpengesatsens højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

15. I § 5, stk. 3, 1. pkt., ændres »til en deltager« til: »for en deltager«, og i 2. pkt. ændres »godtgørelse til« til: »godtgørelse for«.

16. I § 5, stk. 4, ændres »godtgørelse til« til: »godtgørelse for«.

17. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Godtgørelsen, jf. § 5, udbetales til arbejdsgiveren, hvis arbejdsgiveren udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren under uddannelsen. Godtgørelse kan udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis denne ikke modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren under uddannelsen. Ved tilmeldingen angiver ansøger, hvorvidt uddannelsesdeltageren modtager sædvanlig løn under uddannelse, og dermed om det er til uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren, at godtgørelsen skal udbetales.«

18. § 7, stk. 1, 2.-4. pkt., der bliver 4.-6. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Er arbejdsgiver berettiget modtager af godtgørelse, jf. 1.-3. pkt., skal arbejdsgiveren udbetale lønkompensation i uddannelsesperioden, der mindst svarer til godtgørelsen for uddannelsesperioden.«

19. § 7, stk. 3, ophæves.

20. I overskriften før § 8 indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

21. I § 8, stk. 1, ændres »Personer omfattet af § 2, stk. 1, kan« til: »Berettigede modtagere kan for uddannelsesdeltagere efter § 2, stk. 1«, og efter »befordring« indsættes: »samt kost og logi«.

22. I § 8, stk. 2, indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

23. § 8, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Tilskud til befordring udbetales til arbejdsgiveren, hvis denne udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren under uddannelsen. Tilskuddet udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis uddannelsesdeltageren ikke modtager sædvanlig løn under uddannelsen.«

24. I § 8, stk. 4, 1. pkt., indsættes to steder efter »befordring«: »samt kost og logi«, og i 2. pkt. indsættes efter »befordring«: »og til kost og logi samt om evt. egenbetaling i forbindelse med kost og logi«.

25. I § 9 indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

26. Efter § 9 indsættes før overskriften før § 10:

»§ 9 a. Udbetaling af tilskud til deltageren til kost og logi samt krav om tilbagebetaling varetages af uddannelsesinstitutionen.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutionen godkendt til tilskud efter § 18 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse anmoder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om refusion for udgifter efter stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om betingelser for dækning af udgifter efter stk. 1 og anden administration af ordningen, herunder at anmodning om refusion indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag stiller til rådighed (digital selvbetjening), og at anmodninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

§ 9 b. Tilskuddet til uddannelsesdeltageren til kost og logi bortfalder, i det omfang uddannelsesstedet modtager tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for at yde kost og logi til de pågældende. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler herom, herunder regler om, at tilskuddet ikke eller kun delvis bortfalder.«

27. I § 10, stk. 1, ændres »En person« til: »En uddannelsesdeltager«, og efter »befordring« indsættes: »samt kost og logi«.

28. I § 10, stk. 2, ændres »En person« til: »En uddannelsesdeltager«, og efter »befordring« indsættes: »samt kost og logi«.

29. I overskriften til kapitel 3 indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«, og »m.v.« udgår.

30. Efter § 10 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 10 a. Ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi indgives i digital form i forbindelse med tilmelding. Ansøgning, der ikke indgives i digital form, afvises af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. dog § 11, stk. 1, nr. 1. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag henter ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger i digital form.«

31. I § 11, stk. 1, ændres »Undervisningsministeren« til: »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag«, og efter »befordring« indsættes: »samt kost og logi«.

32. § 11, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) at ansøgninger, afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befordring og kost og logi i visse tilfælde kan ske på papir,««

33. § 12 ophæves.

34. I § 12 a, stk. 1, indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«, og efter »sig« indsættes: », eller hvis den, der ansøger, modtager afgørelser, meddelelser eller andet, hvoraf der fremgår oplysninger, som ikke er korrekte«.

35. § 12 a, stk. 2, ophæves.

36. I § 13, stk. 5, 1. pkt., ændres »Den institution, der udbetaler godtgørelsen,« til: »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag«, og i 2. pkt. ændres »Institutionen« til: »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag«.

37. I § 13, stk. 10, ændres »den institution, der udbetaler godtgørelsen,« til: »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag«.

38. *Kapitel 5* affattes således:

»Kapitel 5

Administration og tilsyn

§ 14. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi i medfør af regler fastsat efter stk. 6 ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Stk. 2. På baggrund af ansøgningen og indberettede oplysninger udbetaler Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag godtgørelse og tilskud til befordring til den berettigede modtager uden parthøring. For så vidt angår tilskud til kost og logi gælder § 9 a og 9 b.

Stk. 3. Afgørelsen om udbetaling skal ledsages af de oplysninger, som den berettigede modtager ellers skulle være gjort bekendt med efter forvaltningslovens § 19. Ansøgeren skal ved afgørelsen informeres om adgangen til at få sagen genoptaget. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte en frist for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.

Stk. 4. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal efter anmodning fra den berettigede modtager genoptage sagen og eventuelt ændre afgørelsen, hvis den berettigede modtager dokumenterer, at udbetalingen ikke er korrekt eller er baseret på fejlagtige oplysninger.

Stk. 5. Til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration efter stk. 1, skal offentlige institutioner og private indberette og videregive oplysninger på individniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Kravet om indberetning og videregivelse omfatter oplysninger, som af vedkommende myndighed skønnes nødvendige i forbindelse med administrationen af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter denne lov, herunder om deltagerens løn i nærmere angivne tidsrum.

Stk. 6. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi ved deltagelse i erhvervsrettet voksen og efteruddannelse.

Stk. 7. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om, hvilke offentlige institutioner og private der skal indberette og videregive oplysninger på individniveau efter stk. 5, og om hvilke oplysninger, der skal indberettes og videregives, samt om videregivelse af oplysningerne.

§ 15. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren og uddannelsesstedet, restanceindrivelsesmyndigheden og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder regler om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, så dokumenterne i retlig henseende sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som afsender.

Tilbagebetaling af godtgørelse og tilskud til befording og kost og logi

§ 16. En arbejdsgiver eller deltager, der uberettiget har modtaget godtgørelse eller tilskud til befording eller kost og logi efter denne lov, skal betale det modtagne beløb tilbage, hvis den pågældende har afgivet urigtige eller mangelfulde oplysninger, ikke har korrigeret fejlagtige oplysninger

ved udbetalingen eller har fortiet omstændigheder, som er af betydning for retten til godtgørelse eller tilskud, eller hvis den pågældende i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget.

Stk. 2. En arbejdsgiver, til hvem godtgørelse eller tilskud til befording eller kost og logi er udbetalt efter §§ 7 og 8, skal tilbagebetale det modtagne beløb, hvis det viser sig, at deltageren ikke var berettiget til godtgørelse, jf. stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om tilbagebetaling, herunder om forrentning.

§ 17. Skyldes en uberettiget udbetaling af godtgørelse eller tilskud til befording eller kost og logi urigtige eller mangelfulde oplysninger fra en arbejdsgiver eller et uddannelsessted, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffe afgørelse om, at den, fra hvem de urigtige eller mangelfulde oplysninger stammer, skal dække den uberettigede udbetaling.

Stk. 2. Arbejdsgiveren eller uddannelsesstedet skal efter anmodning afgive alle nødvendige oplysninger til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse efter stk. 1.

Adgang til oplysninger

§ 18. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter denne lov krav på at få relevante og nødvendige personoplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på samkøring og sammenstilling i kontroløjemed uden samtykke fra uddannelsesdeltagere eller arbejdsgivere til brug for kontrol af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol af udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter denne lov i kontroløjemed foretage registersamkøring af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter denne lov få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7.

Stk. 4. Stk. 3 omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til arbejdsgivere og uddannelsesdeltagere. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses- og indkomstoplysninger m.v. i forbindelse hermed.

Stk. 5. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan anmode Udbetaling Danmark om at indhente og samkøre oplysninger efter stk. 1-4 til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter denne lov.

§ 18 a. Arbejdsløshedskasserne har, i tilfælde hvor det ikke følger af reglerne om uddannelserne, adgang til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags data om medlemmers deltagelse i aktivitet, der berettiger til VEU-godtgørelse efter denne

lov, til brug for rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler herom.

§ 18 b. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag giver efter anmodning undervisningsministeren alle oplysninger af betydning for ordningerne efter denne lov, herunder oplysninger med henblik på en vurdering af de økonomiske forhold. Oplysningerne kan overføres i elektronisk form.

Tilsyn

§ 18 c. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsender et budget for de samlede udgifter efter denne lov til Undervisningsministeriet.

§ 18 d. For hvert regnskabsår udarbejder bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag en årsrapport, der består af balance, resultatopgørelse og noter, over udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Der udarbejdes endvidere årsberetning. Regnskabsåret følger kalenderåret.

Stk. 2. Det reviderede og godkendte årsregnskab sendes senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb til Undervisningsministeriet.

§ 18 e. Årsregnskabet for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udnævner revisor, men kan til enhver tid trække udnævnelsen tilbage.

Stk. 2. Ved revisorskift skal bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og revisor give undervisningsministeren en redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 3. Revisionen foretages i overensstemmelse med § 3 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m.

Stk. 4. Efter at revisionen af årsregnskabet er afsluttet, skal revisorerne ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette.

Stk. 5. Revisorerne har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandlingen af sager, der har betydning for revision eller aflæggelse af regnskabet.

Stk. 6. Revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot et bestyrelsesmedlem.«

39. Kapitel 6 affattes således:

»Kapitel 6

Klageadgang

§ 19. Klage over Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse efter §§ 5-10 a og 16 kan, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. Klage i henhold til stk. 1 indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vurderer, om der er grundlag for at give en klager helt eller

delvis medhold. Giver Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke klageren fuldt ud medhold sender myndigheden klagen, begrundelsen for afgørelse og genvurdering videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

§ 5

I lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 21. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 5*, ændres »kurser og« til: »kurser.«.

2. I § 2, *stk. 1, nr. 6*, ændres »uddannelsesforløb.« til: »uddannelsesforløb og«.

3. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 7*:
»7) særskilte moduler.«

4. I § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, og *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

5. I § 2, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

6. I § 2 indsættes efter *stk. 6* som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Særskilte moduler efter *stk. 1, nr. 7*, er moduler på videregående niveau, som ikke er en del af en eksisterende videregående deltidsuddannelse, jf. *stk. 1, nr. 1*, og hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.«

Stk. 7-12 bliver herefter *stk. 8-13*.

7. I § 2, *stk. 9*, der bliver *stk. 10*, indsættes som *2. pkt.*:

»Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter desuden nærmere regler om særskilte moduler efter *stk. 1, nr. 7*, herunder om adgangskrav, udbud og godkendelse, jf. § 3, *stk. 5*.«

8. § 2 affattes således:

»§ 2. Åben uddannelse er erhvervsrettede

- 1) deltidsuddannelser,
- 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid,
- 3) enkeltfag,
- 4) fagspecifikke kurser,
- 5) korte kurser og
- 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Stk. 2. Supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav til uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og individuel kompetencevurdering kan udbydes efter reglerne i denne lov. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 3. Uddannelserne efter *stk. 1, nr. 1* og *2*, skal tilrettelægges på deltid sådan, at uddannelserne kan følges af personer med fuldtidsarbejde, jf. dog *stk. 7*. Deltagerne har krav på at kunne gennemføre uddannelserne som enkeltfag. Der skal ved tilrettelæggelsen tages hensyn til voksnes forudsætninger. Hvis der er ledige pladser på en heltidsuddan-

nelse, kan uddannelsesinstitutionen dog indskrive deltagere på afgrænsede dele af uddannelsen efter reglerne om åben uddannelse.

Stk. 4. Et enkeltfag er en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt. Udbuddet af enkeltfag skal tilrettelægges efter reglerne i stk. 3, jf. dog stk. 7.

Stk. 5. Fagspecifikke kurser efter stk. 1, nr. 4, er undervisningsforløb af 1-4 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger på basis af de videregående kompetencegivende heltids- eller deltidsuddannelser, som institutionen er godkendt til at udbyde, og som den modtager tilskud til. Kurserne skal bygge på elementer, som indgår i disse uddannelser.

Stk. 6. Korte kurser efter stk. 1, nr. 5, er koncentrerede undervisningsforløb af 1-8 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger frit efter lokalt behov inden for rammer fastlagt af undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren, jf. stk. 9. I særlige tilfælde kan undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren bestemme, at korte kurser kan have en varighed på 3-5 dage omregnet til heltid.

Stk. 7. Uddannelsesinstitutionerne kan sammensætte uddannelsesaktiviteter efter stk. 1, herunder i kombinationer, der udbydes på heltid eller deltid i særligt tilrettede uddannelsesforløb af op til et års varighed omregnet til heltid. Deltidsuddannelserne efter stk. 1, nr. 1, kan ligeledes udbydes på heltid inden for denne tidsramme. I de særligt tilrettede uddannelsesforløb kan korte kurser efter stk. 1, nr. 5, almen voksenuddannelse og anden undervisning indgå med op til 1/3 af det samlede uddannelsesforløb.

Stk. 8. Åben uddannelse kan tilrettelægges som fjernundervisning. Dette gælder dog ikke korte kurser efter stk. 1, nr. 5, medmindre undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren bestemmer andet.

Stk. 9. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler om de enkelte deltidsuddannelser efter stk. 1, nr. 1, om de fagspecifikke kurser efter stk. 1, nr. 4, og om de korte kurser efter stk. 1, nr. 5, herunder om adgangskrav og udbud, jf. § 3, stk. 4.

Stk. 10. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om særligt tilrettede uddannelsesforløb, herunder om særskilt godkendelse af uddannelsesforløb efter stk. 1, nr. 6.

Stk. 11. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fravige reglerne for heltidsuddannelserne, herunder reglerne om adgangskrav, når de udbydes som åben uddannelse, jf. stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 12. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om, hvordan uddannelsesaktiviteter efter stk. 1, nr. 1-3, måles i overensstemmelse med et meritoverførselssystem.«

9. Efter § 2 a indsættes før overskriften før § 3:

»§ 2 b. En uddannelsesinstitution, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser, er ikke forpligtet til at opkræve vederlag for at bistå virksomheder og enkeltpersoner med tilmel-

ding og ansøgning om godtgørelse m.v. i forbindelse med tilmeldingen.«

10. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet, der er godkendt til at udbyde erhvervsrettet videregående uddannelse, kan udbyde særskilte moduler efter § 2, stk. 1, nr. 7, efter godkendelse af uddannelses- og forskningsministeren.«

Stk. 5-10 bliver herefter stk. 6-11.

11. I § 3, *stk. 7, 1. pkt.*, der bliver stk. 8, 1. pkt., udgår »jf. dog stk. 9«.

12. I § 8 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »arbejdsmarkedsuddannelser og« til: »arbejdsmarkedsuddannelser, herunder ved omprøve, samt«.

13. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. Undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives efter stk. 1. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver, samt om betingelserne for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.«

§ 6

I lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 236 af 23. marts 2018, som ændret ved § 12 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 55 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Udbud af hf-enkeltfag, almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne skal annonceres offentligt. Undervisningsministeren kan pålægge uddannelsesinstitutionerne at anvende et fælles informationssystem ved annoncering af udbud efter 1. pkt.«

§ 7

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 18. april 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1692 af 26. december 2017 og § 8 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 40, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »erhvervsuddannelser«: »og arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

2. I § 40, *stk. 2, 3. pkt.*, indsættes efter »Medlemmerne skal«: »så vidt muligt«.

3. I § 41, stk. 1, ændres »virksomhedsområde,« til: »virksomhedsområde, herunder inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som skolen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.,«.

4. I § 66 k indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Klage i henhold til stk. 5 indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vurderer, om der er grundlag for at give en klager helt eller delvis medhold. Giver Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke klageren fuldt ud medhold, sender Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

§ 8

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 480 af 14. maj 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 1693 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Styrelsen for Videregående Uddannelser« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

2. I § 2, *stk. 1, nr. 3*, ændres »og 4« til: », 4 og 5«.

3. § 2, *stk. 1, nr. 3*, affattes således:

»3) gennemgår en uddannelse, der giver ret til SVU, jf. § 4, stk. 1, og § 8, stk. 1, 2 og 4,«.

4. I § 8, *stk. 3*, ændres »henholdsvis stk. 2« til: », 2 og 5«.

5. § 8, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsesstøtten og om, at der kan tildeles SVU til kombinationer af de uddannelser, der er nævnt i stk. 1 henholdsvis stk. 2.«

6. I § 8 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives SVU til særskilte moduler på videregående niveau, der udbydes efter § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2.«

7. I § 14 c, 2. *pkt.*, ændres »Styrelsen« til: »Styrelsen for Institutioner for Uddannelsesstøtte«.

8. I § 16, *stk. 3*, ændres »Styrelsen for videregående Uddannelsers« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

9. I § 20, a, *stk. 2, 1.-3. pkt.*, ændres »styrelsen« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

§ 9

I lov nr. 1482 af 23. december 2014 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som ændret senest ved § 3 i lov nr. 625 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 28, *stk. 4, 2. pkt.*, ophæves.

2. I § 29, *nr. 3*, ændres »VEU-centre« til: »VEU-udbydere«.

3. I § 29 indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) Udpeger områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes, og fastlægger RAR's strategier for koordination og samarbejde mellem aktører på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet, erhvervsfremmeområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

§ 10

I lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 926 af 3. juli 2017, som ændret ved § 10 i lov nr. 1746 af 27. december 2016 og § 1 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives efter stk. 1. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver, samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.«

§ 11

I lov nr. 1693 af 26. december 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidrag, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 2, *nr. 4*, ophæves.

2. I § 5, *stk. 2*, udgår »og 4«.

§ 12

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 59 b, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-10 bliver herefter stk. 5-9.

2. I § 59 b, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., ændres »stk. 7 og 8« til: »stk. 6 og 7«.

3. To steder i § 59 b, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

4. To steder i § 59 b, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

5. I § 59 b, stk. 9, der bliver stk. 8, ændres »stk. 7 og 8« til: »stk. 6 og 7«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 5«.

6. I § 59 c, stk. 1, ændres »§ 59 b, stk. 4-6« til: »§ 59 b, stk. 4-5«.

7. I § 59 d, stk. 2, ændres »§ 59 b, stk. 4-8« til: »§ 59 b, stk. 4-7«.

8. I § 59 d, stk. 5, ændres »§ 59 b, stk. 4-8« til: »§ 59 B, stk. 4-7«.

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 5, 11, 14, 16, 19, 23 og 25, § 2, nr. 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14 og 16, § 4, nr. 14, § 5, nr. 8, og § 8, nr. 3 og 5, træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 1, 2, 13, 15, 22, 26, 27, 28, 29 og 31, § 2, nr. 17, § 3, nr. 1-9, § 4, bortset fra nr. 14, jf. stk. 2, § 6

og § 12. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte overgangsregler, herunder om indfasning af prøver i arbejdsmarkedsuddannelser, personkreds m.v., om udbudsrunder, geografiske dækningsområder m.v., om flytning af administrationen af VEU-godtgørelse og befordring og tilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder i forhold til udgifter til godtgørelse i 2019 som følge af afløb, periodisering m.v., og om institutioners ibrugtagning af fælles informationssystemer og overgang fra tidligere systemer.

Stk. 4. § 5, nr. 10, § 8, nr. 6, og § 9, nr. 3, ophæves den 1. januar 2022.

§ 14

Stk. 1. § 1, nr. 5, 11, 14, 16, 19, 23 og 25, § 2, nr. 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14 og 16, § 4, nr. 14, § 5, nr. 8, og § 8, nr. 3 og 5, finder ikke anvendelse for uddannelser, der er påbegyndt eller påbegyndes i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2021. For sådanne uddannelser finder de bestemmelser, som træder i kraft den 1. januar 2019, jf. § 13, stk. 1, eller på et senere tidspunkt i medfør af § 13, stk. 3, anvendelse.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsuddannelser udviklet og optaget i en fælles kompetencebeskrivelse i medfør af § 10, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 21. juni 2018, opretholdes, indtil de nedlægges eller afløses af nye arbejdsmarkedsuddannelser.

Stk. 3. Udbudsgodkendelser meddelt i medfør af § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 21. juni 2018, opretholdes, indtil de udløber eller afløses af nye godkendelser.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af § 6, stk. 2, 2. pkt., § 10, stk. 6, og § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 21. juni 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
  - 2.1. Mere fleksible arbejdsmarkedsuddannelser
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Øget udbud af arbejdsmarkedsuddannelser
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelser og bevisudstedelse
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.4. Nedlæggelse af VEU-centre og sammenlægning af lokale uddannelsesudvalg
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.5. Nye forberedende voksenundervisningsfag i digital opgaveløsning og engelsk samt ændret visitation til undervisning
    - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.6. Samling af administration af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag
    - 2.6.1. Flytning af administrationen
      - 2.6.1.1. Gældende ret
      - 2.6.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.6.2. 4 ugers frist
      - 2.6.2.1. Gældende ret
      - 2.6.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.6.3. Digital ansøgning og indhentning af ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger
      - 2.6.3.1. Gældende ret
      - 2.6.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.6.4. Karens
      - 2.6.4.1. Gældende ret
      - 2.6.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.6.5. Undervisningstimer
      - 2.6.5.1. Gældende ret
      - 2.6.5.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.6.6. Udbetaling til virksomheder
      - 2.6.6.1. Gældende ret
      - 2.6.6.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.6.7. Kontrolbestemmelse
      - 2.6.7.1. Gældende ret
      - 2.6.7.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.6.8. Afgørelse uden partshøring
      - 2.6.8.1. Gældende ret
      - 2.6.8.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.7. Arbejdsløshedskassernes adgang til data om VEU
    - 2.7.1. Gældende ret
    - 2.7.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.8. Klageproces (indførelse af obligatorisk remonstration)
    - 2.8.1. Gældende ret
    - 2.8.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.9. Mulighed for oprettelse af særskilte moduler
    - 2.9.1. Gældende ret
    - 2.9.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.10. SVU til særskilte moduler
    - 2.10.1. Gældende ret
    - 2.10.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.11. Vederlagsfri hjælp i forbindelse med tilmelding til arbejdsmarkedsuddannelser
    - 2.11.1. Gældende ret
    - 2.11.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.
  - 2.12. De regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) - koordination og aktørsamarbejde i forbindelse med voksen- og efteruddannelsesindsatsen
    - 2.12.1. Gældende ret
    - 2.12.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Konsekvenser for landdistrikter
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen og arbejdsmarkedets parter (Dansk Arbejdsgiverforening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lederne, Landsorganisationen i Danmark, FTF, AC, KL og Danske Regioner) indgik den 29. oktober 2017 Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) (trepartsaftalen). Det fremgår af trepartsaftalen, at selvom voksen-, efter- og videreuddannelsessys-

stemet er veludbygget, er der behov for ændringer, der sikrer en målrettet og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelsesindsats af høj kvalitet. Både virksomheder og medarbejdere skal opleve et tilgængeligt og relevant uddannelsesstilbud, som tilskynder til, at de, der har behov for voksen- og efter- og videreuddannelse, gør brug af systemet.

Første del af den lovgivningsmæssige udmøntning af trepartsaftalen er sket ved lov nr. 1693 af 26. december 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidraget, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.), som trådte i kraft den 1. januar 2018.

Nærværende lovforslag udmønter de resterende dele af trepartsaftalen, som kræver lovændring. Der foreslås i relation til arbejdsmarkedsuddannelsesområdet, herunder navnlig lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., bl.a. nedenstående initiativer:

- Flexibiliteten og udbuddet inden for arbejdsmarkedsuddannelserne styrkes. Det sker bl.a. ved at skabe bedre mulighed for at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelsernes indhold, varighed og afholdelsesform i forhold til virksomheders og deltageres behov. Som konsekvens heraf skabes endvidere mulighed for, at delelementer af arbejdsmarkedsuddannelser kan kombineres med andre arbejdsmarkedsuddannelser, delelementer af andre arbejdsmarkedsuddannelser, med andre tilskudsberettigede kurser eller med indtægtsdækket virksomhed. Der indføres endvidere bestemmelser om, at udbudsrunder for arbejdsmarkedsuddannelse skal finde sted minimum hvert 4. år, at godkendelser til udbud er landsdækkende (afskaffelse af geografiske dækningsområde), samt at udbudsansøgninger, der er kommet ind mellem runderne, behandles én gang årligt.
- Der skabes rammer for at omlægge og ajourføre arbejdsmarkedsuddannelserne til et mere tidssvarende koncept for udvikling og styring. Det sker bl.a. gennem etablering af en ordning, hvorefter arbejdsmarkedsuddannelser, som har været uden aktivitet i de seneste tre år, som udgangspunkt bliver undtaget fra udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen, samt ved at give mulighed for, at arbejdsmarkedsuddannelser kan udbydes i form af delmål.
- Der indføres obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelser. Der lægges op til, at efteruddannelsesudvalgene skal udvikle prøver til arbejdsmarkedsuddannelse, og at arbejdsmarkedsuddannelse som udgangspunkt ikke kan udbydes uden at være tilknyttet en prøve.
- Det foreslås, at de lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. som hovedregel lægges sammen med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne.

- Det foreslås at udfase VEU-centerfunktionen med udgangen af 2018.

Med henblik på at stimulere et løft af arbejdsstyrkens basale færdigheder lægges der med lovforslaget op til at udvide de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning med fagene digital opgaveløsning (FVU-digital) og engelsk (FVU-engelsk). Det er sigtet, at de nye fag skal udbydes som virksomhedsrettede forløb og målrettes ansatte, der har behov for styrkede færdigheder i relation til deres jobfunktioner. Der lægges endvidere op til skabe klarere og smidigere retningslinjer for visitation af medarbejdere på virksomheder til forberedende voksenundervisning.

Med lovforslaget udmøntes desuden initiativ nr. 3 i trepartsaftalen om samling af administrationen af VEU-godtgørelsen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB).

Med lovforslaget udmøntes endvidere initiativ nr. 53 i trepartsaftalen om etablering af en i de regionale arbejdsmarkedsråds (RAR) forankret model for aktørsamarbejde i forbindelse med voksen- og efteruddannelsesindsatsen.

Med lovforslaget udmøntes endvidere initiativ nr. 14 i trepartsaftalen, som indebærer, at de videregående uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet får mulighed for hurtigere at imødekomme arbejdsmarkedets behov for nye kompetencer ved at kunne udbyde særskilte moduler, som ligger uden for de eksisterende videregående deltidsuddannelser.

Det fremgår af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer er afgrænset til aftaleperioden, med mindre andet er konkret angivet. Aftaleperioden er årene 2018-2021. På denne baggrund foreslås det, at lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 4, 9, 10, 13, 15, 18, 22 og 24, § 2, nr. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13 og 15, § 5, nr. 1-7 og nr. 10-11, § 8, nr. 2, 4 og 6, og § 9, nr. 3, skal gælde i perioden fra den 1. januar 2019 til og med den 31. december 2021, hvorefter de herved foreslåede bestemmelser om AMU-kursusrevision i regi af efteruddannelsesudvalgene, indførelse af krav om prøver på offentligt udbudt AMU, udvikling af test og prøver på AMU, 4-årige udbudsrunder på AMU, dog med mulighed for løbende at indgive ansøgninger om udbud, afskaffelse af de geografiske dækningsområder, etablering af fagene FVU-digital og FVU-engelsk, mulighed for at oprette særskilte moduler med mulighed for SVU og udvidelse af RAR's opgavebeskrivelse helt eller delvist ruller tilbage. Der henvises i øvrigt til de nævnte ændringsbestemmelser og bemærkningerne hertil. Tilbage-runderne vedrører trepartsafteletestens nr. 6, 14, 24-32, 45-47, 49-51 og 53.

Uden for trepartsaftalen foreslås det, at der i lov om åben uddannelse indarbejdes en hjemmel således, at uddannelsesinstitutioner, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser, fremover ikke er forpligtet til at opkræve vederlag for at bistå

virksomheder og enkeltpersoner med tilmelding. Endvidere sker der andre justeringer, navnlig bliver lov om arbejdsmarkedsuddannelsers terminologi vedrørende beviser ajourført og bragt i overensstemmelse med daglig praksis.

Endelig foreslås det, at der sker en ændring af den nuværende klageproces i § 66 k, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, hvorefter afgørelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffer om beregning, udbetaling og eventuel tilbagebetaling af tilskud til virksomheder, som indgår uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale, inden for en nærmere frist kan indbringes for ATP's ankenævn. Det foreslås, at der indføres obligatorisk remonstration.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Mere fleksible arbejdsmarkedsuddannelser

2.1.1. Gældende ret

Arbejdsmarkedsuddannelser (AMU) er korte, erhvervsrettede uddannelser målrettet ufaglærtes og faglærtes behov for erhvervsrettede kvalifikationer og kompetencer, der er efterspurgt på både den private og den offentlige sektors beskæftigelsesområde. Arbejdsmarkedsuddannelser udbydes efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 21. juni 2018, hvis formål er at fremme et bredt, samordnet udbud af erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse i form af arbejdsmarkedsuddannelser samt udvalgte enkeltfag fra erhvervsuddannelser efter lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovens § 1, stk. 1. Uddannelsesindsatsen skal således i kombination med beskæftigelse og uddannelse efter anden lovgivning dække samfundets behov for grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer.

Det fremgår af § 1, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse endvidere skal bidrage til at vedligeholde, udbygge og forbedre deltagernes kvalifikationer i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov og bidrage til deltagernes videre kompetenceudvikling, medvirke til at afhjælpe omstillings- og tilpasningsproblemer på arbejdsmarkedet i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov på kortere og længere sigt samt give voksne muligheder for at forbedre såvel erhvervskompetencen som den personlige kompetence gennem mulighederne for at opnå grundlæggende formel kompetence inden for erhvervsrettet grunduddannelse.

Efter § 2 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er det de respektive efteruddannelsesudvalg, som er nedsat af arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne, jf. nærmere herom i § 5 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., der på baggrund af deres analyser af behovet for grundlæggende ar-

bejdsmarkedsrelevant kompetenceudvikling hos voksne, jf. § 6, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., udarbejder forslag til kompetencebeskrivelser fælles for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats.

De fælles kompetencebeskrivelser skal angive mål og rammer for den grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetenceudvikling for voksne og angive jobområder og de tilhørende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer samt de arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., og de enkeltfag fra erhvervsuddannelserne, der kan bidrage til udviklingen af disse kompetencer.

De fælles kompetencebeskrivelser forelægges for Rådet for Voksen- og Efteruddannelse til udtalelse, jf. nærmere herom i §§ 3 og 4 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, og godkendes af undervisningsministeren.

Efter § 2, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fastsætter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om indhold og opbygning af de fælles kompetencebeskrivelser. Ministeren kan herunder fastsætte, at visse fag kun kan optages i en fælles kompetencebeskrivelse efter særskilt godkendelse. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 544 af 24. maj 2017 om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som i kapitel 1 indeholder en række supplerende regler om fælles kompetencebeskrivelser.

Det fremgår af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at efteruddannelsesudvalgene løbende efter behov skal optage nye og reviderede arbejdsmarkedsuddannelser og relevante enkeltfag i de fælles kompetencebeskrivelser samt lade uaktuelle arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag bortfalde fra de fælles kompetencebeskrivelser. Efter lovgivningen og praksis tillægges den forventede efterspørgsel og aktivitet betydning ved udvikling af nye arbejdsmarkedsuddannelser, jf. formuleringen »efter behov« i § 10, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.. Det følger endvidere af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at løbende ændringer af de fælles kompetencebeskrivelser skal godkendes af undervisningsministeren og forelægges til orientering for Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. Undervisningsministeren kan indhente udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse om spørgsmål af betydning for godkendelserne.

Efter § 10, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er arbejdsmarkedsuddannelser korterevarende uddannelser, der imødekommer nye eller udækkede behov for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau. Arbejdsmarkedsuddannelserne udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompeten-

cebeskrivelser rammer og kan ikke have samme mål som enkeltfag. Målene for den enkelte arbejdsmarkedsuddannelse beskrives i forhold til jobområder.

De fælles kompetencebeskrivelser er således tænkt som en ramme om et fleksibelt og dynamisk tilbud af efteruddannelser, som hurtigt kan opfange udviklingen på arbejdsmarkedet, og som sikrer det bedst mulige samspil mellem læringsmiljøet i uddannelsesinstitutionen og læringsmiljøet på arbejdspladserne.

En kompetencebeskrivelse beskriver et jobområde og de tilhørende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer, der skønnes at være behov for, samt målgruppen for disse kompetencer og de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag fra de grundlæggende erhvervsrettede uddannelser, som kan føre til de ønskede kompetencer. Eksempelvis vil en kompetencebeskrivelse for lagerområdet omfatte en kort beskrivelse af lageret som et jobområde, hvor der i stigende grad indføres ny teknologi, som medarbejderne skal beherske. De relevante kompetencer for lagerområdet vil fx være: arbejde med gaffeltruck og gaffelstablere, containertransport, arbejde i havne- eller lufthavnsterminaler, IT-baseret lagerstyring og strekkodeteknologi, anvendelse af miljø- og sikkerhedsbestemmelser, lastning og surring af varer på lastbiler m.v. Målgruppen af medarbejdere på arbejdspladserne inden for jobområdet vil fx være lager-, terminal- og logistikarbejdere, der har opnået deres kompetencer gennem en kombination af virksomhedsoplæring og deltagelse på kurser, som fx AMU, samt en mindre andel faglærte med uddannelse indenfor transport eller engroshandel.

En kompetencebeskrivelse omfatter et antal arbejdsmarkedsuddannelser og eventuelt et antal erhvervsuddannelses-enkeltfag. For hver uddannelse angives den maksimale varighed heraf. Uddannelsesinstitutionerne udbyder én uddannelse for sig eller flere uddannelser i et samlet forløb. Skolerne har frihed med hensyn til sammensætning og tilrettelæggelse af det enkelte forløb.

Enkeltfag udgør den mindste faglige del af en grundlæggende erhvervsrettet uddannelse, der kan udbydes. Når et enkeltfag føjes til en fælles kompetencebeskrivelse, overføres målbeskrivelsen uændret til den fælles kompetencebeskrivelse. Den fælles kompetencebeskrivelse sikrer således lige vilkår for enkeltfag og arbejdsmarkedsuddannelser.

Det fremgår af § 10, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at efteruddannelsesudvalgene skal påse, at der ikke udvikles nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor uddannelsesbehovet kan tilgodeses gennem udbud af enkeltfag eller anden offentligt reguleret uddannelse. Udvalgene kan ifølge samme stykkes 2. pkt. kun udvikle nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor private initiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, hvis væsent-

lige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for en statslig regulering af det pågældende uddannelsesområde.

Bestemmelsen indeholder således for det første et princip om, at der ikke skal udvikles og godkendes nye arbejdsmarkedsuddannelser, hvis det pågældende uddannelsesbehov allerede er opfyldt på anden vis. For det andet fastslår bestemmelsen det klare udgangspunkt, at staten ikke gennem udvikling af arbejdsmarkedsuddannelser skal udkonkurrere private uddannelsesaktiviteter, der gennemføres uden statslige tilskud.

For at der til stadighed kan være brede fælles kompetencebeskrivelser, der fleksibelt matcher arbejdsmarkedets behov for kvalifikationer, har undervisningsministeren, jf. § 10, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., dog en særlig adgang til at udvikle arbejdsmarkedsuddannelser, som optages i de relevante fælles kompetencebeskrivelser. Bestemmelsen sikrer fx mulighed for udvikling af tværgående mål eller udvikling af en arbejdsmarkedsuddannelse, i tilfælde hvor det viser sig vanskeligt at få en uddannelse udviklet.

Efter § 10, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. orienterer efteruddannelsesudvalgene undervisningsministeren om de arbejdsmarkedsuddannelser, som udvikles. Har ministeren ikke bemærkninger hertil inden for 6 uger, herunder om, hvorvidt betingelsen om, at der ikke udvikles nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor uddannelsesbehovet kan tilgodeses gennem udbud af enkeltfag eller anden offentligt reguleret uddannelse, jf. bestemmelsens stk. 3 som omtalt ovenfor, er overholdt, anses uddannelsen for godkendt og kan herefter optages i den eller de fælles kompetencebeskrivelser, den er udviklet inden for. Undervisningsministeren kan betinge sin godkendelse af, at der foretages bestemte ændringer i beskrivelsen. Det fremgår endelig af bestemmelsen, at en godkendelse kan tilbagekaldes. Dette antages at kunne ske, såfremt det viser sig, at uddannelsen fejlagtigt ikke har fået bemærkninger og er optaget i en kompetencebeskrivelse uanset, at uddannelsen fx ligger uden for lovens formål. Tilbagekaldelse sker fx også i tilfælde, hvor der ikke længere er efterspørgsel efter uddannelsen, fordi den er blevet forældet, og bestemmelsen indeholder således ministerens hjemmel til at bestemme, at en uddannelse skal nedlægges.

Efter § 10, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fastsætter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om indholdet af arbejdsmarkedsuddannelser. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som i kapitel 2 indeholder en række supplerende regler om arbejdsmarkedsuddannelsers indhold m.v.

Det bemærkes supplerende, at uddannelsesinstitutionerne frit kan sammensætte godkendte arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og udbyde uddannelserne med den længde, det omfang og den afholdelsesform, der efterspørges. Herunder kan tilrettelæggelsen efter en individuel vurdering af den enkelte deltagers forudsætninger ske på kortere tid end den normerede mod et tilsvarende mindre tilskud. Det er en betingelse, at målene for uddannelsen bliver nået.

Endvidere har der i en periode været gennemført forsøg med undervisning målrettet personer med særlige forkundskaber, hvor undervisningen uden individuel vurdering af forudsætningerne er afgrænset til kun at omfatte en del af en arbejdsmarkedsuddannelses mål, og hvor det ved efterfølgende test kontrolleres, at de pågældende har nået de samlede mål for hele uddannelsen. Der har ligeledes været afholdt forsøg med adgang til at gøre mere fri brug af gæstelærere, hvor der er sket en fravigelse af kravene i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. om, at uddannelsesinstitutionen skal have egne lærere til stede hele tiden. Begge disse initiativer, der øger fleksibiliteten i tilrettelæggelsen af arbejdsmarkedsuddannelser, agtes uden for dette lovforslags regis videreført, således at det førstnævnte tænkes indarbejdet i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. som en permanent ordning, hvorimod det andet vil blive videreført som forsøg i endnu en periode med henblik på at indhøste yderligere erfaringer med øget brug af gæstelærere.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at den godkendte udbyder for enhver arbejdsmarkedsuddannelse, som udbyderen er godkendt til, har pligt til i hele det område, som godkendelsen omfatter, at sikre udbud, der er passende i forhold til behovet. Udbudspligten indebærer endvidere, at den godkendte udbyder mindst én gang årligt undersøger behovet for udbud i det geografiske dækningsområde, jf. herved § 12, stk. 3, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det er ikke fastlagt nærmere i bekendtgørelsen, hvordan undersøgelsen skal foretages, bortset fra, at det skal være på dokumenterbar måde.

Der er endvidere ifølge § 19 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. en pligt til at annoncere de godkendte uddannelser, medmindre den udbudsgodkendte uddannelsesinstitution har grund til at antage, at andre godkendte udbydere annoncerer de pågældende uddannelser inden for hele institutionens geografiske dækningsområde for den pågældende uddannelse. På områder, hvor undervisning forudsætter særlig højt specialiseret udstyr eller kompetence, kan annoncering dog undlades, hvis det kan sandsynliggøres, at udbyttet heraf ikke vil stå mål med ressourceforbruget, og hvis institutionen følger en plan for, hvordan kendskabet til eksistensen af disse uddannelser udbredes, og eventuel efterspørgsel imødekommes.

Det bemærkes endelig, at det for at imødegå en mangel på social- og sundhedsassistenter på det offentlige arbejdsmarked i trepartsaftalen specifikt er aftalt, at der skal udvikles særligt målrettede arbejdsmarkedsuddannelsesforløb på området, som dels kan give et fagligt løft til ufaglærte med henblik på at blive SOSU-hjælpere, dels kan give erfarene SOSU-hjælpere med fast tilknytning til området et fagligt løft med henblik på at blive SOSU-assistenter.

2.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalen, at fleksibiliteten inden for arbejdsmarkedsuddannelserne generelt skal styrkes. Det anføres i aftalen, at der i dag er mulighed for at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelser, så de kan afholdes i overensstemmelse med virksomhedernes og deltagerens behov, herunder lokale ønsker i forhold til indhold samt tid og sted for afholdelse. Men virksomhederne efterspørger en større grad af mulighed for tilpasning af uddannelserne, så virksomhedernes behov for fleksibel kompetenceudvikling kan blive dækket af AMU-systemet.

Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at AMU-systemet er en del af den danske *flexicurity*-model, og at alle brancher bør have adgang til relevant arbejdsmarkedsuddannelse. Antallet af arbejdsmarkedsuddannelser er ikke i sig selv en barriere, men det vil være fornuftigt at se på muligheden for øget gennemsigtighed på området. Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at der ikke skal opretholdes arbejdsmarkedsuddannelser, der over tid ikke bliver brugt.

Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at det skal undersøges, hvorvidt rammerne for offentlig støtte til produktspecifikke kurser kan lempes. Dette må ses som et udtryk for, at der ønskes etableret mulighed for, at arbejdsmarkedsuddannelserne, inden for de retlige rammer, som sættes af reglerne om statsstøtte, gøres mere effektive og fleksible, herunder at uddannelserne skal kunne tilrettelægges tværgående og fleksibelt i forhold til virksomheders og deltageres behov, eventuelt med inddragelse af uddannelseselementer fra anden uddannelse. Uddannelsesinstitutionen kan ved annonceringen gøre opmærksom på, hvilke elementer fra anden uddannelse der anbefales koblet sammen med en arbejdsmarkedsuddannelse.

Med lovforslaget foreslås det på denne baggrund at skabe endnu bedre rammer for at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelsernes indhold, varighed og afholdelsesform i forhold til virksomheders og deltageres behov. Der lægges med lovforslaget endvidere op til at fastslå, at efteruddannelsesudvalgene sammenlægger og forkorter arbejdsmarkedsuddannelser samt opdeler dem i delmål, herunder at delmål ligesom mål beskrives i forhold til jobområder.

Det bemærkes i denne henseende, at det fortsat vil være et centralt hensyn, at en arbejdsmarkedsuddannelse og dennes eventuelle delmål (ligesom enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse) fører til samme kompetence, uanset på hvilken uddannelsesinstitution den er erhvervet, og uanset i tilknytning til hvilken fælles kompetencebeskrivelse den er udbudt, da et af formålene med arbejdsmarkedsuddannelserne er at give faglærte og ufaglærte kompetencer, som kan anvendes generelt. Arbejdsmarkedsuddannelsernes uddannelsesindhold vil således fortsat skulle kunne anvendes bredt i en branche, jf. herved også formålsbestemmelsen i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. om at dække samfundets behov for grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer. Således vil undervisning inden for arbejdsmarkedsuddannelseslovgivningens rammer fortsat ikke kunne tilrettelægges sådan, at den får karakter af konsulenthjælp rettet mod enkelte virksomheders specifikke forhold. Uddannelseselementer, der har sådanne specifikke forhold i den enkelte virksomhed for øje, vil fortsat skulle afholdes som indtægtsdækket virksomhed, men vil efter det foreslåede i praksis oftere kunne afholdes i forbindelse med arbejdsmarkedsuddannelse, således at der gennemføres kombinerede forløb. Der ændres således ikke på det grundlæggende princip om, at en arbejdsmarkedsuddannelses uddannelsesindhold skal være alment relevant, og at arbejdsmarkedsuddannelsens generelt formulerede mål altid skal nås.

Det foreslåede tilsigter samlet at imødekomme trepartsaftalens ønske om at styrke fleksibiliteten inden for arbejdsmarkedsuddannelserne samt skabe et moderniseret, tidssvarende og løbende ajourført udbud af arbejdsmarkedsuddannelser med færre og bredere kurser. Det foreslåede har ligeledes til formål at sikre en bedre sammenhæng i den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats, herunder medvirke til, at ansatte inden for den private og den offentlige sektors forskellige beskæftigelsesområder løbende og mere smidigt vil kunne få ajourført, forbedret og udviklet deres kompetencer.

Lovforslaget tilsigter herudover at skabe bedre og smidigere rammer for at tilpasse indholdet i konkrete uddannelsesforløb fleksibelt i forhold til virksomheders og deltageres behov. Det foreslås derfor, at der fremover vil kunne oprettes - og derefter skulle udbydes - dele af arbejdsmarkedsuddannelser (men ikke af enkeltfag) optaget i en fælles kompetencebeskrivelse i form af delmål, som udgør en delmængde af det samlede fastsatte mål for arbejdsmarkedsuddannelsen. Et delmål vil efter forslaget kunne gennemføres og afprøves selvstændigt - hvilket indebærer, at prøveudvikling til uddannelsen vil komme til at indbefatte en afklaring af, hvilke dele af prøven, der svarer til delmålene. Delmål fra arbejdsmarkedsuddannelser foreslås ligeledes at kunne gennemføres i kombination indbyrdes, med andre (hele) arbejdsmarkedsuddannelser, med enkeltfag optaget i fælles kompetencebeskrivelser, med delmål fra øvrige arbejdsmarkedsuddannelser eller med andre uddannelser, herunder uddannelser på andre niveauer, for eksempel almen og videregående voksen- og efteruddannelse. Aktivitet på et delmål vil i alle

henseender blive betragtet som aktivitet på selve den arbejdsmarkedsuddannelse, som delmålet er tilknyttet.

Det vil efter forslaget ikke være nødvendigt at opdele hele uddannelsen i delmål.

Det er forventningen, at opdelingen af arbejdsmarkedsuddannelser i delmål til særskilt udbud vil holde sig inden for de rammer, der udgøres af, at disse delmål aldrig har en varighed på mindre end en halv dag, hvilket svarer til den praksis, som har udviklet sig for selve arbejdsmarkedsuddannelserne. Det er endvidere hensigten at benytte den eksisterende hjemmel i § 10 a, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til at bestemme, at de særlige regler om adgangsbegrænsning til certifikatkurser, der gælder i dag, jf. § 16, stk. 2, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., tillige vil finde anvendelse på delmål af sådanne kurser, og det vil blive sikret, at opdeling i delmål ikke sker i strid med kompetencedelingen over for de for certifikaterne/erhvervene ansvarlige myndigheder.

Det er væsentligt stadig at have hensynene bag den nugældende § 10, stk. 3 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. for øje, jf. omtalen ovenfor under afsnit 2.1.1, hvorefter der ikke udvikles nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor uddannelsesbehovet kan tilgodeses gennem udbud af enkeltfag eller anden offentligt reguleret uddannelse, samt at der kun udvikles nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor private initiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, hvis væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for en statslig regulering af det pågældende uddannelsesområde. Når et efteruddannelsesudvalg søger om godkendelse af et delmål i en arbejdsmarkedsuddannelse til selvstændigt udbud uafhængigt af resten af uddannelsen, vil delmålet skulle opfylde samme betingelser i relation til eksisterende privat udbudte uddannelser som en hel nyudviklet uddannelse vil skulle. I fremtiden vil arbejdsmarkedsuddannelse kunne bestå i (hele) arbejdsmarkedsuddannelser, delmål af sådanne uddannelser eller enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Også i tilfælde af sammenlægning af uddannelser vil det skulle påses, at betingelserne i § 10, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er opfyldt. Dette følger allerede i dag af, at der principielt er tale om udvikling af en ny uddannelse.

Med lovforslaget skabes som konsekvens heraf endvidere mulighed for, at delelementer af arbejdsmarkedsuddannelser kan kombineres med indtægtsdækket virksomhed ud fra det samme regelsæt, som gælder i dag for kombination af hele arbejdsmarkedsuddannelser med indtægtsdækket virksomhed. De kombinerede forløb vil som i dag fortsat skulle beskrives, afholdes og afregnes med en klar afgrænsning mellem den statsstøttede og den rent brugerbetalte del efter Budgetvejledningens til enhver tid gældende regler for indtægtsdækket virksomhed. Således vil samme lærer fx fortsat

ikke på samme tid/samme hold kunne undervise både deltagere, der udløser arbejdsmarkedsuddannelsesexamener, og andre, der følger undervisning, som afvikles som indtægtsdækket virksomhed, idet det reelt er umuligt at afgøre objektivt, hvordan lærerressourcen rent faktisk har været fordelt mellem de to elevgrupper. Der må ikke sammensættes forløb, hvor det udbytte, som det er hensigten med arbejdsmarkedsuddannelsen at give deltagerne, kun kan opnås, hvis vedkommende også deltager i indtægtsdækket virksomhed. Mulighederne for sådanne kombinerede forløb udvides imidlertid alligevel i praksis betragteligt med den foreslåede mulighed for at afholde arbejdsmarkedsuddannelsers delmål individuelt eller i kombination, eventuelt med anden uddannelse.

Med lovforslaget er det derudover hensigten at omlægge og ajourføre arbejdsmarkedsuddannelserne til et mere tidssvarende koncept for udvikling og styring.

Efter lovforslaget skal nye arbejdsmarkedsuddannelser som udgangspunkt kunne udvikles på samme vilkår som i dag, men med de foreslåede ændringer er det målet at modernisere AMU-udbuddet med udbud af færre og bredere arbejdsmarkedsuddannelser til følge. Efteruddannelsesudvalgene skal derfor fremadrettet i højere grad have fokus på løbende justering og ajourføring af uddannelsesudbuddet gennem sammenlægning, forkortelse eller egentlig nedlæggelse af uddannelser, som ikke søges i relevant omfang. De foreslåede nye rammer tilsigter at give efteruddannelsesudvalgene en tydeligere tilskyndelse til at nedlægge, forkorte eller sammenlægge mindre uddannelser til færre og bredere uddannelser, samt til at undgå at etablere nye uddannelser, som der ikke er behov for.

Efteruddannelsesudvalgene skal ved deres overvejelser om sammenlægning af kurser have særligt fokus på uddannelser, hvis aktivitet inden for de seneste tre år ikke gennemsnitligt er nået op på 2/3 årselev og 50 kursister.

Med dette afsæt er det aftalt med arbejdsmarkedets parter, at efteruddannelsesudvalgene skal foretage en kursusrevision af den eksisterende uddannelsesportefølje, som afsluttes i løbet af 2018.

Det er hensigten, at arbejdsmarkedsuddannelser, som har været uden aktivitet, herunder aktivitet på eventuelle delmål, over de seneste tre år, som udgangspunkt skal overgå til det, der i trepartsaftalen omtales som et »AMU-arkiv«, hvilket er udtryk for en ordning, hvorefter de berørte arbejdsmarkedsuddannelser vil blive undtaget fra de godkendte udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen. Denne ordning vil også finde anvendelse for enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, og den vil komme til at omfatte de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, som efter de gældende regler er undtaget fra annonceringsforpligtelsen,

fordi undervisningen forudsætter særlig højt specialiseret udstyr eller kompetence, og udbyttet af annonceringen ikke vil stå mål med ressourceforbruget. Denne procedure vil blive gentaget årligt.

Endvidere vil undervisningsministeren efter ansøgning fra et efteruddannelsesudvalg kunne undtage en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag fra pligten til at udbyde og annoncere. Denne hjemmel forventes at komme til at finde anvendelse i særlige tilfælde, navnlig hvor begrænset og faldende søgning eller andre forhold tyder på, at tilsvarende hensyn som dem, der ligger bag reglen om undtagelse efter tre års inaktivitet gør sig gældende.

Det er dog hensigten, at et efteruddannelsesudvalg på forhånd skal kunne foranledige, at en arbejdsmarkedsuddannelse, som af udvalget anses for at have særlig samfundsmæssig betydning, ikke vil skulle undtages fra udbuds- og annonceringsforpligtelsen uanset eventuel fremtidig inaktivitet. Dette vil kunne blive aktuelt for dels certifikatuddannelser, dels andre uddannelser, der sætter deltagerne i stand til at opfylde almindeligt gældende, autoritativt fastsatte krav til færdigheder, der skal besiddes, når et bestemt arbejde skal udføres. Undervisningsministeren vil, efter som led i forberedelsen til den nye ordning at have givet efteruddannelsesudvalgene mulighed for at udtale sig, i en bekendtgørelse udstedt i medfør af den foreslåede nye hjemmel i § 6, stk. 3, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 4, til at fastsætte nærmere regler om blandt andet, om undtagelse af en uddannelse fra udbydernes pligt til udbud og annoncering, kunne præcisere de nærmere kriterier for at fritage arbejdsmarkedsuddannelser for aktivitetskravet. Undervisningsministeren kan, uanset om en sådan bekendtgørelse er udstedt, afvise at godkende, at et efteruddannelsesudvalg beslutter, at en arbejdsmarkedsuddannelse har særlig samfundsmæssig betydning, hvilket vil indebære, at den ikke skal undtages fra udbuds- og annonceringspligten, hvis den klart ikke opfylder kriterierne for dette. Ministeren vil derimod ikke mod det kompetente efteruddannelsesudvalgs vilje selv kunne træffe beslutningen.

Godkendte udbydere vil fortsat kunne udbyde en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse, som de er fritaget for pligten til at udbyde, såfremt der viser sig behov for uddannelsen. Efter tre års undtagelse fra de godkendte udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen vil uddannelsen, bortset fra de uddannelser, der giver merit til erhvervsuddannelserne, efter det foreslåede blive nedlagt. Enkeltfag vil ikke blive nedlagt uanset inaktivitet. Enkelte afholdelser af arbejdsmarkedsuddannelser, der er undtaget fra de godkendte udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen, vil således udskyde nedlæggelsen, men ikke i sig selv genindføre udbuds- og annonceringsforpligtelsen. Dette vil efteruddannelsesudvalget imidlertid for både arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag suverænt kunne træffe beslutning om, når

der således har været aktivitet på en uddannelse eller et enkeltfag, der er undtaget fra de godkendte udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen. Det foreslåede sikrer mulighed for hurtigt at tilpasse udbuddet, hvis forholdene i en branche ændrer sig, og det igen bliver bæredygtigt for en skole at udbyde en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag, som er undtaget fra de godkendte udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen. Da arbejdsmarkedsuddannelser, som anses for at have særlig samfundsmæssig betydning, efter det foreslåede ikke vil blive undtaget fra udbuds- og annonceringsforpligtelsen, vil de heller ikke blive omfattet af proceduren med nedlæggelse efter tre års undtagelse fra de godkendte udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen.

For at modvirke, at udbuddet af arbejdsmarkedsuddannelseskurser på ny vokser unødigt, fremhæver trepartsaftaleteksten to elementer i relation til forberedelsen af undervisningsministerens vurdering af ansøgninger om godkendelse af nye uddannelser. Det nævnes for det første, at efteruddannelsesudvalgene skal tage højde for den forventede efterspørgsel og aktivitet på uddannelsesområdet, når de prioriterer deres udviklingsaktivitet. For det andet nævnes det, at udvalgene – når de søger nye arbejdsmarkedsuddannelser godkendt – i ansøgningen skal beskrive eventuelle ligheder med arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse, som er nedlagt eller undtaget fra udbudspligten inden for de forudgående tre år. Da det første af disse to elementer anses for at være dækket af bestemmelsen i § 10, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvorefter uddannelserne skal imødekomme nye eller udækkede behov, og af reglen i § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., om udvalgenes pligt til at optage nye uddannelser efter behov, jf. omtalen ovenfor i afsnit 2.1.1, foreslås der ikke lovgivet herom, da graden af behov (henholdsvis efterspørgsel/forventet aktivitet) allerede efter gældende ret skal indgå i prioriteringen. Derimod foreslås der indsat en udtrykkelig bestemmelse i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som opfylder det andet element.

Det bemærkes, at de foreslåede øgede muligheder for at tilrettelægge arbejdsmarkedsuddannelser fleksibelt og tværgående, herunder muligheden for fleksible varigheder og mulighed for at bryde uddannelser op i delmål, i et vist omfang kan udgøre en risiko for misbrug, fx fordi uddannelsesforløbene kan blive mindre genkendelige, og fordi det i praksis bliver lettere at kombinere elementer af arbejdsmarkedsuddannelser med elementer, som ikke er arbejdsmarkedsuddannelse. Det er derfor hensigten, at lovforslaget vil blive fulgt op at et styrket og intensivt tilsyn.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8-12 og nr. 21, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Øget udbud af arbejdsmarkedsuddannelser

2.2.1. Gældende ret

Efter § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. godkender undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, hvilke offentlige og private uddannelsesinstitutioner der kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. En godkendelse omfatter samtlige arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag i vedkommende fælles kompetencebeskrivelse. Undervisningsministeren kan bestemme, at dele af en fælles kompetencebeskrivelse ikke er omfattet af godkendelsen. Godkendelsen gives landsdækkende eller til et nærmere afgrænset geografisk område. Godkendelse forudsætter, at uddannelsesinstitutionen medvirker i det VEU-center, som dækker det geografiske område, hvor uddannelsesinstitutionen har hjemsted.

Ifølge § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af deres udbudsgodkendelse. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som i §§ 12 og 13 indeholder supplerende regler om udbudspligten henholdsvis udbudsretten.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at den godkendte udbyder for enhver arbejdsmarkedsuddannelse, som udbyderen er godkendt til, har pligt til i hele det område, som godkendelsen omfatter, at sikre udbud, der er passende i forhold til behovet. Udbudspligten indebærer endvidere, at den godkendte udbyder mindst én gang årligt undersøger behovet for udbud i det geografiske dækningsområde, jf. herved § 12, stk. 3, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det er ikke fastlagt nærmere i bekendtgørelsen, hvordan undersøgelsen skal foretages, bortset fra, at det skal være på dokumenterbar måde.

Endvidere fremgår det af § 13, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at den godkendte udbyder alene kan markedsføre og afholde arbejdsmarkedsuddannelsen inden for det geografiske område, hvor udbyderen er godkendt til den fælles kompetencebeskrivelse, herunder at udbyderen inden for det geografiske dækningsområde kan sammensætte arbejdsmarkedsuddannelserne efter behov. Det fremgår af samme bestemmelses stk. 2, at begrænsningen til det geografiske dækningsområde ikke finder anvendelse på undervisning, der foregår på en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne er ansat, såkaldt virksomhedsforlagt undervisning. Bestemmelsen indebærer, at den godkendte uddannelsesinstitution frit kan operere med udbud, markedsføring og gennemførelse af uddannelsesmål optaget i fælles kompetencebeskrivelsen inden for udbudsgodkendelsens geografiske dækningsområde. Uden for udbudsgodkendelsens dækningsområde kan den godkendte uddannel-

sesinstitution alene gennemføre arbejdsmarkedsuddannelse som virksomhedsforlagt undervisning.

Efter § 17, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren efter indhentet udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse pålægge institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse at udbyde bestemte arbejdsmarkedsuddannelser. Undervisningsministeren kan endvidere efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse tilbagekalde en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvis der ikke længere er behov for udbuddet.

Godkendelse til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser omfatter på den anførte baggrund som udgangspunkt godkendelse til at udbyde alle arbejdsmarkedsuddannelser optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Godkendelsen omfatter endvidere de enkeltfag, der er optaget i den fælles kompetencebeskrivelse. Godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser kan gives til offentlige/selvejende og desuden til privatejede uddannelsesinstitutioner, som er parate til at underlægge sig den offentlige regulering af udbuddet.

Spørgsmål om godkendelse til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser behandles i forbindelse med godkendelse af de fælles kompetencebeskrivelser efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. En godkendelse vil som nævnt omfatte godkendelse til at udbyde alle de arbejdsmarkedsuddannelser, der enten er optaget i den fælles kompetencebeskrivelse eller efterfølgende udvikles inden for den fælles kompetencebeskrivelses overordnede målbeskrivelse, samt til de tilknyttede enkeltfag. Undervisningsministeren kan dog bestemme, at dele af en fælles kompetencebeskrivelse, dvs. en eller flere arbejdsmarkedsuddannelser og/eller enkeltfag, ikke er omfattet af godkendelsen.

Det skal ved godkendelse til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser sikres, at institutionerne har faglige og pædagogiske forudsætninger for at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse, at udbuddet matcher arbejdsmarkedets lokale og regionale behov, og at det landsdækkende behov er dækket. Der vil herunder også blive taget hensyn til institutionernes mulighed for at udbyde de enkeltfag, der er omfattet af den pågældende fælles kompetencebeskrivelse.

I praksis falder den forudsatte behovsvurdering forskelligt ud afhængigt af de enkelte fælles kompetencebeskrivelser. For nogle fælles kompetencebeskrivelser vil der kun være behov for at placere udbuddet på én institution som et landsdækkende udbud. For andre fælles kompetencebeskrivelser vil der være grundlag for at placere udbuddet hos én godkendt institution i Øst- og én i Vestdanmark. Den mest almindelige løsning indebærer fordeling af udbudsgodkendelser baseret på en decentral model, hvor et regionalt samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner vil udgøre grundlaget

for fordeling af godkendelser. De samarbejdende institutioner skal eventuelt forestå og koordinere ansøgninger om udbud decentralt, herunder fx gøre sig overvejelser om, hvilke uddannelsesinstitutioner der skal have de konkrete godkendelser, og hvorfor på baggrund af en vurdering af de lokale og regionale behov og de faglige forudsætninger.

Gældende ret indeholder ikke specifikke bestemmelser om, med hvilken frekvens godkendelse til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser skal finde sted. For eksisterende, allerede udviklede fælles kompetencebeskrivelser gennemføres der i praksis med nogle års mellemrum en samlet udbudsrunde, hvor samtlige fælles kompetencebeskrivelser indgår. Den seneste samlede udbudsrunde fandt sted i 2009. Der godkendes endvidere løbende til udbud af uddannelse inden for nye fælles kompetencebeskrivelser. Undervisningsministeriet har derimod af hensyn til de allerede godkendte institutioner, som har tilpasset deres administration, udstyr, lærerkapacitet m.v. på baggrund af de eksisterende udbudsgodkendelser, i praksis været tilbageholdende med mellem de samlede udbudsrunder at give nye udbudsgodkendelser til eksisterende fælles kompetencebeskrivelser.

De godkendte udbydere må efter gældende ret - almindelige budgetretlige grundsætninger - som hovedregel ikke hjælpe virksomheder med tilmelding til erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse uden at opkræve særskilt betaling herfor. Der kan dog ifølge teksten til finansloven for 2018, konto 20.38.02. af grundtilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse afholdes udgifter i forbindelse med, at sådanne institutioner, der er godkendt til det såkaldte »friinstitutionsforsøg«, yder denne hjælp gratis.

2.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalen, at der skal være lettere adgang til at blive udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse. Valget af udbyderne skal ifølge trepartsaftalen afhænge af forholdet mellem arbejdsmarkedets efterspørgsel og udbydernes kvalitet, effektivitet og tilpasningsevne. Det følger endvidere af trepartsaftalen, at samlet udbud skal finde sted som minimum hvert fjerde år.

Regeringens samlede mål med moderniseringen af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats er at skabe fleksible, relevante og fagligt stærke uddannelser, der kan imødekomme såvel virksomheders og medarbejderes aktuelle behov for målrettet, praksisnær kompetenceudvikling i samspil med deltagerens allerede erhvervede erfaringer og kompetencer som langsigtede uddannelsesbehov. Målsætningen er endvidere at skabe øget overskuelighed og effektivitet i voksenuddannelsessystemet samt optimal udnyttelse af kapaciteten.

Den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse har som overordnet formål at sikre, forny og vedligeholde arbejdsstyrkens kompetencer i forhold til arbejdsmarkedets samlede behov. Samtidig er en veluddannet arbejdsstyrke afgørende for, at det bliver muligt at bevare og konsolidere danske virksomheders position på det globale marked og dermed et højt velfærdsniveau.

Arbejdsmarkedet har igennem en årrække befundet sig i en samfundsmæssig omstillingsproces, som går i retning af et mere højteknologisk kommunikations- og videnssamfund. Omstillingen stiller store krav til virksomhederne og deres medarbejdere om fleksibilitet og omstillingsevne og udgør en stadig udfordring til den erhvervsrettede uddannelsesindsats, som er udfordret på at bevare sin relevans i forhold til bl.a. nye teknologier, ændrede produktionsprocesser og nye måder at organisere arbejdet på.

Ændringerne på arbejdsmarkedet understreger behovet for et bredt, fleksibelt og samtidig åbent og gennemsigtigt udbud af erhvervsrettet uddannelse. Der er således sigtet med lovforslaget, at et mere regelmæssigt, mere fleksibelt og bredere udbudskoncept for arbejdsmarkedsuddannelserne skal bidrage til at sikre kvalificeret arbejdskraft til virksomhederne på en måde, som giver den enkelte mulighed for livslang kompetenceudvikling til gavn for både sig selv og virksomhederne. Herunder vil opdelingen af arbejdsmarkedsuddannelserne i delmål, som vil blive omfattet af en udbudsforpligtelse, skabe en smidighed i tilbuddet af uddannelser, som vil komme virksomheder og deltagere til gode.

Det foreslås på den anførte baggrund, at det i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fastslås, at godkendelse til at blive udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse fremover meddeles på baggrund af samlede udbudsrunder, der som minimum finder sted hvert fjerde år, og hvor alle godkendelser er i spil.

De samlede udbudsrunder foreslås suppleret med mulighed for løbende at indgive ansøgning fra nye udbydere. Det foreslåede gælder både for private og offentlige udbydere med henblik på at øve fleksibiliteten.

I lovforslaget lanceres således en undtagelsesbestemmelse, hvorefter undervisningsministeren i perioden mellem de samlede udbudsrunder i særlige tilfælde og efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse på baggrund af en samlet vurdering af sådanne ansøgninger en gang om året kan godkende nye offentlige/selvejende og privatejede uddannelsesinstitutioner til at udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse.

Det er i denne henseende efter lovforslaget hensigten, at nye udbydere kan godkendes mellem de 4-årige udbudsrunder,

hvor tungtvejende grunde foreligger. Det kan fx være tilfældet, hvis en eksisterende udbyder ikke i tilstrækkelig grad har levet op til sin udbudsforpligtelse, eller hvis der har været ny udvikling i teknologi, herunder behov for nye tekniske ressourcer ved gennemførelsen af uddannelsen, ændret regulering eller markant ændrede markedsforhold. Sådanne ansøgninger vurderes efter forslaget samlet hvert år efter indstilling fra arbejdsmarkedets parter.

I lovforslagets § 1, nr. 24, stilles forslag om en ændring af bemyndigelsen i § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., således at undervisningsministeren fremover vil kunne udstede nærmere regler om udbud, både de generelle udbudsrunder, som finder sted med højst 4 års mellemrum, og om udbudsgodkendelse i årene mellem de generelle udbudsrunder.

Det foreslås endelig ud fra et ønske om friere adgang til udbud af arbejdsmarkedsuddannelse og øget konkurrence blandt udbydere at afskaffe bestemmelserne om, at godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse kan gives for bestemte geografiske dækningsområder, således at alle udbudsgodkendelser fremover fra og med den førstkommande udbudsrunder i stedet bliver landsdækkende. Indtil næste udbudsrunder vil de geografiske dækningsområder være gældende.

Den hidtidige praksis, hvorefter der uden at afvente udbudsrunder kan meddeles godkendelse til udbud inden for nye fælles kompetencebeskrivelser, der ikke blot er udslag af revision af allerede eksisterende fælles kompetencebeskrivelser, berøres ikke af forslaget. Det er heller ikke hensigten at foretage ændringer i forhold til godkendelsernes omfang. Som udgangspunkt godkendes altså til udbud til de respektive målgrupper af hele fælles kompetencebeskrivelser. Det bemærkes, at undervisningsministerens nuværende adgang til at begrænse godkendelsens omfang, således at dele af en fælles kompetencebeskrivelse ikke bliver omfattet, i forbindelse med indførelsen af adgangen til at opdele arbejdsmarkedsuddannelser i delmål, der kan udbydes selvstændigt, med lovforslaget vil blive søgt præciseret, så det fremgår, at det kun er hele arbejdsmarkedsuddannelser og/eller enkeltfag, der kan undtages, ikke enkelte delmål.

Som led i lettelsen af udbud af arbejdsmarkedsuddannelse, og som et initiativ, der forventes at kunne anspore til yderligere benyttelse af dette udbud, er det med lovforslagets § 5 hensigten at give udbydere af arbejdsmarkedsuddannelse mulighed for at bistå virksomheder med tilmeldingen uden at kræve vederlag herfor.

Det er i øvrigt hensigten, at de initiativer, der omfattes af lovforslaget, bliver suppleret af en styrkelse af incitamentet til at forbedre de basale færdigheder i arbejdsstyrken. Det aktuelle forsøg, hvor deltagerbetalingen på kurserne »AMU-

dansk« og »AMU-matematik« bortfalder, når uddannelserne tages i forbindelse med anden arbejdsmarkedsuddannelse, agtes således i overensstemmelse med trepartsaftalen, men uden for dette lovforlags regi, permanentgjort.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22-25, og § 5 samt bemærkningerne hertil.

2.3. Obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelser og bevisudstedelse

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke inden for arbejdsmarkedsuddannelse et generelt krav om aflæggelse af en obligatorisk prøve ved uddannelsens afslutning. Egentlige prøver udviklet på et andet grundlag end lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser findes i tilknytning til en del certifikatkurser. Endvidere er der for visse enkeltfag inden for erhvervsuddannelserne udviklet prøver. Herudover indeholder gældende ret bestemmelser om udstedelse af forskellige beviser, som er baseret af en vurdering af deltagerens opnåede kompetencer i forhold til uddannelsesmålet.

Det fremgår af § 11, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at enhver uden at have deltaget i undervisningen, altså som selvstuderende, kan aflægge prøver, der indgår i udbudt arbejdsmarkedsuddannelse, der afsluttes med prøve, medmindre andet er fastsat af undervisningsministeren.

Det fremgår af endvidere af § 12, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Undervisningsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser og om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse. Af samme bestemmelses stk. 2 fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav. Reglen er i praksis fast blevet fortolket som omfattende ikke blot de uddannelser, der giver adgang til lovregulerede erhverv og aktiviteter, men også uddannelser, der efter et formaliseret regelsæt fra en almindelig anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende fører til udstedelse af et såkaldt »branchecertifikat«.

Efter § 2, stk. 4, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 21. juni 2018, er et enkeltfag en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

§§ 21 og 22 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder supplerende regler om beviser og certifikater.

Af § 21, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fremgår, at uddannelsesinstitutionen udsteder uddannelsesbevis til personer, der opfylder de fastsatte mål for arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 12 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det fremgår endvidere af samme bestemmelses stk. 3, 1. pkt., at der ved udstedelse af kompetencebeviser anvendes den del af målformuleringen fra det handlingsorienterede mål for den eller de arbejdsmarkedsuddannelser, som svarer til de realkompetencer, deltageren har fået anerkendt.

Efter § 22, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan uddannelsesstedet udstede certifikat for arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, hvis gennemførelse ifølge lovgivningen giver ret til udøvelse af et bestemt erhverv baseret på myndighedskrav til det pågældende erhvervs udøvere. For udstedelsen gælder de regler om indhold, form og administrative procedurer, som den kompetente myndighed, der regulerer området, har fastsat for det pågældende certifikat. Det fremgår endvidere af samme bestemmelses stk. 2, 1. pkt., at uddannelsesstedet, hvis der foreligger et formaliseret regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende, i overensstemmelse hermed kan udstede anden form for certifikat (branchecertifikat) for uddannelser, som på forslag af vedkommende efteruddannelsesudvalg er godkendt af undervisningsministeren hertil.

Ved afslutning af hver arbejdsmarkedsuddannelse bedømmer læreren, om kursisten har nået de centralt godkendte handlingsorienterede mål, og denne bedømmelse danner baggrund for udstedelse af et uddannelsesbevis. Der skal således udstedes et godkendt AMU-uddannelsesbevis til deltagerne, der har nået uddannelsens mål. Der gives ikke karakterer.

I forbindelse med certifikatuddannelser kan der være særlige krav til bedømmelse, som vil fremgå af uddannelsesbeskrivelsen for den pågældende uddannelse. I forhold til myndighedscertifikater henvises i øvrigt til regler fastsat af den myndighed, der regulerer området. For selve udstedelsen gælder de regler om indhold, form og administrative procedurer, som er fastsat af eller efter bemyndigelse fra myndigheden, jf. § 22, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Et såkaldt »branchecertifikat« kan udstedes, hvis der foreligger et formaliseret regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende.

I praksis attesterer institutionen på uddannelsesbeviset, at læreren har bedømt, at en deltager har nået uddannelsens centralt godkendte mål. I beviseteksten kan der være mulighed for at krydse af, om undervisningen er gennemført med et særligt materiale eller lignende. Hvis en deltager efter lærerens bedømmelse ikke har nået uddannelsens mål, kan der eventuelt udstedes et deltagerbevis. Ved forløb, som er sammensat af flere arbejdsmarkedsuddannelser og/eller enkeltfag optaget i fælles kompetencebeskrivelse, skal deltagerne bedømmes i forhold til hver enkelt af de uddannelser/enkeltfag, der indgår i forløbet, og have uddannelsesbevis for hver enkelt af de arbejdsmarkedsuddannelser, hvor målet nås. Uddannelsesinstitutionen kan derudover, hvis det ønskes, udlevere et samlet bevis for forløbet. Det er intet formkrav til et sådant samlet bevis.

Forudsætningen for at få uddannelsesbevis er som nævnt i § 21 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at deltageren har nået uddannelsens mål. Deltagernes tilstedeværelse i et bestemt antal timer lægges således ikke til grund for udstedelse af uddannelsesbevis. Ved Undervisningsministeriets tilsyn skal uddannelsesinstitutionen kunne redegøre for grundlaget for bedømmelsen af deltagerens målopfyldelse og dermed for udstedelsen af bevis. Det kan fx være i form af opgaveformuleringer eller beskrivelse af bedømmelsesmetode.

Enkeltfag bedømmes i henhold til den uddannelsesordning, de stammer fra. Der kan ikke udstedes AMU-uddannelsesbevis eller bevis for enkeltfag på baggrund af kurser udbudt som indtægtsdækket undervisning.

Ifølge den terminologi, der bruges i daglig tale omkring arbejdsmarkedsuddannelser, er et »deltagerbevis« et dokument, der kan udstedes, når en deltager ikke har nået målene for uddannelsen; det er altså netop blot et bevis for deltagelse. Er målene derimod nået, udstedes (også ifølge både den relevante vejledning og bekendtgørelsen) et »uddannelsesbevis«, som også omtales som et »AMU-bevis«. Ifølge § 12 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udstedes »beviser for deltagelse«, for selvstuderendes prøver og for individuel kompetencevurdering. Lovens »bevis for deltagelse« er således det, der i daglig tale kaldes et uddannelsesbevis, ikke et deltagerbevis.

2.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalen, at virksomhederne efterspørger fleksible og effektive uddannelsestilbud med højt læringsudbytte, og at anvendelse af test og prøver kan bidrage til, at læringsudbyttet for deltagerne samt tilliden til den bedømmelse, der foregår på den pågældende arbejdsmarkedsuddannelse og til de beviser, der udstedes, styrkes. Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at indførelse af prøver har til formål at styrke overførbareheden, kvaliteten og vali-

diteten i voksen- og efteruddannelsestilbuddene. Det langsigtede mål med indførelse af obligatoriske prøver er at flere på arbejdsmarkedet kan dokumentere deres kompetencer og dermed øge muligheden for mobilitet og tilpasning på arbejdsmarkedet.

Det foreslås på den baggrund at ændre retstilstanden, så efteruddannelsesudvalgene vil skulle udvikle prøver til afholdelse i tilknytning til som udgangspunkt alle arbejdsmarkedsuddannelser, herunder til delmål af en arbejdsmarkedsuddannelse såvel som til enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Det foreslåede vil forudsætningsvis indebære, at arbejdsmarkedsuddannelse som udgangspunkt ikke kan udbydes uden at være tilknyttet en eller flere prøver. Det bemærkes, at udviklingen af prøver i praksis kan bestå i, at udvalget godkender en prøve, der allerede findes for så vidt angår et enkeltfag, der ikke er en certifikatuddannelse, jf. nedenfor.

Efter lovforslaget vil prøverne være centralt udviklede, og det bliver efteruddannelsesudvalgenes opgave at udvikle og kvalitetssikre prøver med bedømmelseskriterier m.v., herunder prøver i delmål. Hvor der er tale om myndighedsregulerede områder, dvs. om certifikatuddannelser, både myndighedscertifikatuddannelser og branchecertifikatuddannelser, som den pågældende myndighed, organisation eller lignende har reguleret, vil det som hidtil være det normale, at det er den for det pågældende erhverv eller den pågældende aktivitet relevante regelsæt og de relevante instanser, der er bestemmende for en eventuel prøveudvikling, sådan at det ikke er i medfør af lov om arbejdsmarkedsuddannelser, der udvikles prøver. Lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser vil kun komme til at danne grundlag for udvikling, afholdelse og bedømmelse af prøver m.v., hvis der ikke i forvejen er udviklet en prøve i medfør af andre regler end lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser.

Undervisningsministeriet vil i den bekendtgørelse, der kan udstedes i medfør af bemyndigelsen i den nye § 6, stk. 3, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 4, kunne definere nærmere, hvad der forstås ved, at prøver er reguleret af den pågældende kompetente myndighed, organisation eller lignende.

Betingelsen vil (uanset om der udstedes en sådan bekendtgørelse) altid være opfyldt, når en kompetent myndighed, organisation eller lignende har udstedt eller udsteder regler, der ikke blot bestemmer, at gennemførelse af en bestemt arbejdsmarkedsuddannelse, et bestemt delmål af en arbejdsmarkedsuddannelse eller et bestemt enkeltfag, der efter lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser fører til udstedelse af AMU-bevis, er tilstrækkeligt til, at et erhverv eller en aktivitet må udøves, men på nogen måde regulerer prøveopgørelsen, for eksempel ved yderligere at opstille betingelser/regler vedrørende prøver eller forbyder afholdelse af sådanne. Hvis en kompetent myndighed, organisation eller

lignende på et tidspunkt indfører sådanne nye betingelser eller regler vedrørende en arbejdsmarkedsuddannelse, et delmål eller et enkeltfag, hvortil der er udviklet prøver i medfør af det foreslåede nye § 6, stk. 1, 4. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vil disse prøver bortfalde, medmindre de fremover hjemles i de nye regler. Det bemærkes, at den beskrivelse af kompetenceforholdene mellem henholdsvis undervisningsministeren og andre myndigheder, organisationer etc., som introduceres med det foreslåede nye § 6, stk. 1, 4. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, må anses for en kodifikation af gældende ret. Formuleringerne herom påtænkes derfor uanset den foreslåede tilbagerulning af det foreslåede bestemmelser om prøver på arbejdsmarkedsuddannelserne opretholdt med de modifikationer, som tilbagerulningen giver anledning til, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne dertil.

Ifølge lovforslaget vil arbejdsmarkedets parter få direkte indflydelse på, at afprøvningen bliver målrettet mod arbejdsmarkedet inden for de jobområder og jobfunktioner, som uddannelsen retter sig imod. Parternes aktive rolle vil medvirke til at sikre, at prøverne lever op til det, der kræves, for at gøre prøverne og derigennem uddannelserne relevante for virksomhederne inden for de pågældende dele af arbejdsmarkedet.

I udviklingen af prøver til arbejdsmarkedsuddannelser skal der således tages hensyn til efterspørgslen og dermed aktiviteten på de enkelte uddannelser. Det er hensigten, at udvalgene som minimum skal udvikle prøver til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, der ikke har haft en aktivitet på under 0,5 årselev inden for det seneste år. Til delmål vil der skulle udvikles prøver uanset aktivitet, og til nyudviklede mål (og nyoptagne enkeltfag) vil der ligeledes skulle udvikles prøver, da der ikke vil kunne konstateres en aktivitet under den angivne grænse.

Det foreslås dog, at efteruddannelsesudvalgene får mulighed for at indstille til Undervisningsministeriet, at arbejdsmarkedsuddannelse, det være sig selve uddannelserne og/eller delmål deraf såvel som enkeltfag, fritages for afprøvning i særlige tilfælde. Det er forventningen, at sådant ønske om fritagelse vil blive imødekommet, hvis meget tungtvejende grunde taler derfor, især ud fra pædagogiske hensyn, hvis de relevante mål har en sådan karakter, at de er uegnede til, at man benytter prøver til at konstatere, om de er nået, ud fra praktiske hensyn, hvis forholdet mellem uddannelsens varighed og tidsforbruget ved en eventuel prøve gør det urimeligt at stille krav om en prøve, eller ud fra ressourcemæssige hensyn, fx. hvis udviklingen af prøver må forventes at ville være uforholdsmæssigt byrdefuld, typisk i tilfælde, hvor der er sikker forventning om en meget lav aktivitet. Den sidstnævnte situation vil også foreligge, hvor der på grund af stor forskellighed inden for målgruppen må forudses en så diffe-

rentieret gennemførelse af uddannelsen, fx kurser fra det obligatoriske fælleskatalog såsom faglig læsning og dansk som andetsprog, at den enkelte prøve kun vil kunne anvendes i forhold til meget få deltagere.

Hvis et efteruddannelsesudvalg undtagelsesvis skulle blive overbevist om, at det ikke er forsvarligt at benytte en prøve, som allerede er udviklet og knyttet til uddannelsen, kan udvalget ansøge undervisningsministeren om en dispensation efter det kommende § 6, stk. 1, 3. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, med henblik på at uddannelsen - typisk, men ikke udelukkende, i en begrænset periode, fx til udviklingen af en ny prøve har fundet sted - kan gennemføres uden prøve. Sådanne tilfælde vil eksempelvis kunne foreligge, når en prøves indhold ikke længere afspejler relevante forhold på arbejdsmarkedet.

Det foreslås i en ny bemyndigelse i § 6, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 4, at undervisningsministeren gives hjemmel til at udstede regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med prøverne. Der foreslås endvidere en ændring af den eksisterende bemyndigelse i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 15, således, at undervisningsministeren i tilknytning til muligheden for at fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse tillige vil kunne fastsætte nærmere regler om prøvernes afholdelse m.v. Begge disse hjemler vil alene omfatte prøver udviklet i medfør af det kommende § 6, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Efter lovforslaget er det hensigten, at prøverne skal knyttes til den enkelte uddannelses tilrettelæggelsesform og indhold. Prøveafholdelsen vil således skulle ske i naturlig tilknytning til den pågældende uddannelse i et enkelt format og uden brug af censor. Det er hensigten at give deltagerne ret til at tage en prøve igen eller tage uddannelsen forfra, hvis man ikke består den afsluttende prøve i første forsøg. Der vil i medfør af den nævnte ændring af den eksisterende bemyndigelse i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kunne fastsættes nærmere regler om antal af omprøver og tidsfrister for tilbud om omprøve, såvel som om klage over prøver, i hvilken sammenhæng der for så vidt angår klageadgang til Undervisningsministeriet vil ske en strengt fortolket begrænsning til klager over retlige mangler.

For uddannelser med myndighedskrav, herunder såvel myndighedscertifikatuddannelser som branchecertifikatuddannelser, hvor der ikke er tale om en prøve udviklet efter det kommende § 6, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vil muligheden for at klage over en eventuel prøve, herunder over udfaldet, ikke være omfattet af den foreslåede nye bemyndigelse i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Muligheden for at klage vil således i denne henseende være be-

grænset til, hvad der måtte følge af regler vedrørende de pågældende »myndighedskrav«, herunder for branchecertifikatuddannelsernes vedkommende regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende, jf. § 22, stk. 2, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Muligheden for i medfør af den gældende lovs § 33, jf. § 33 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at klage til undervisningsministeren over retlige mangler ved en godkendt uddannelsesinstitutionens afslag på at udstede certifikat på baggrund af en prøve vil således i denne situation kun kunne komme på tale i tilfælde, hvor institutionen nægter at udstede certifikatet, selvom den eller en anden kompetent myndighed har afgjort, at betingelserne i det regelsæt, der regulerer uddannelsen, er opfyldt.

Det vil efter det foreslåede være efteruddannelsesudvalgene, som ved udvikling af prøver efter det kommende § 6, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, afgør valget af prøveform for den enkelte uddannelse, og det forventes, at udvalgene i den forbindelse har særlig opmærksomhed på eventuelle behov for prøveudvikling, der tager højde for forskellige mulige måder at tilrettelægge og afholde undervisningen, fx som enten tilstedeværelsesundervisning eller fjernundervisning, hvor dette er relevant, samt tager hensyn til læsesvage og andre udsatte grupper. Prøverne vil kunne være mundtlige, skriftlige, praktiske og eventuelt digitale, men der vil ikke blive stillet nogen nye former for systemunderstøttelse af prøverne til rådighed for uddannelsesinstitutionerne.

Det er hensigten, at den enkelte uddannelsesinstitution skal udbyde arbejdsmarkedsuddannelse (herunder delmål og enkeltfag) med prøver, medmindre der er tale om uddannelse undtaget fra kravet om prøver. Den foreslåede nye bemyndigelse i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil blive benyttet til at fastsætte regler herom, herunder om mulighed for fritagelse for prøvekravet for enkelte deltagere, ligesom bemyndigelsen i § 29, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil blive benyttet til at fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes indberetninger om fritagelser for prøvekravet, prøvedeltagelse og prøveresultater m.v., så dette kan indgå i den løbende kvalitetsvurdering af uddannelsesinstitutionerne. Undervisningsministeren vil kunne fastsætte regler eller træffe afgørelser, der undtager fra sådanne regler om udbud med prøver og opgørelse og indberetning.

I en fireårig periode vil der endvidere blive gennemført forsøg, hvor der kan opnås VEU-godtgørelse til deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse, selvom tilstedeværelsesundervisningen udgør under 25 % - helt ned til 0 % - af undervisningstiden. Den nærmere afgrænsning af forsøget vil blive foretaget efter dialog med arbejdsmarkedets parter, idet forslaget udspringer af trepartsaftalen, men det er – blandt andet under hensyn til risikoen for misbrug - hensigten at be-

grænse forsøget til arbejdsmarkedsuddannelse, hvor der afholdes prøver.

Den hidtidige regel i § 11, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., foreslås samtidig ændret, således at en eventuel adgang til at gå til prøve som selvstuderende på arbejdsmarkedsuddannelse, herunder et delmål eller enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse, fremover skal være hjemlet i regler fastsat af undervisningsministeren, for certifikatuddannelsers vedkommende i respekt for de særlige kompetenceforhold omkring disse. I en situation, hvor der på kort tid indføres prøver på mange flere uddannelser end tidligere, og hvor der endnu ikke er erfaringer med disse prøver, findes det uhensigtsmæssigt at opretholde det hidtidige system, hvor det hovedregel vil være muligt at aflægge prøve som selvstuderende. Det forventes ikke, at der vil blive fastsat regler, der som udgangspunkt vil føre til en begrænsning i praksis af adgangen til som selvstuderende at aflægge de prøver, som findes i dag. Samtidig opretholdes muligheden for at blive realkompetencevurderet ved en individuel kompetencevurdering.

Det foreslås endelig, at der etableres hjemmel til, at beviser fremover kan udstedes digitalt. Det foreslåede om indførelse af digitale beviser skal ses i sammenhæng med tilsvarende bestemmelser i folkeskoleloven om digitalt bevis for folkeskolens afgangseksamen og lov om de gymnasiale uddannelser og lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) samt lov om erhvervsuddannelser, hvorefter der ligeledes udstedes digitale beviser henholdsvis for gymnasiale eksaminer og for erhvervsuddannelser. Når den fornødne it-understøttelse af digitale kompetencebeviser og AMU-beviser er på plads, vil det blive bestemt, at der skal ske digital udstedelse, hvilket fx kan ske ved fremsendelse til deltagerens digitale postkasse. Overgangen fra papirbårne til digitale beviser afpasses efter arbejdet med udvikling og indførelse af den fornødne teknologi og koordineres eventuelt med oprettelsen af en bevisdatabase.

Bemyndigelsen i § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som med lovforslaget bliver § 12, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 17, vil blandt andet blive benyttet til at træffe bestemmelse om indberetning af oplysninger og data til en database og om, hvilke oplysninger i tilknytning til beviset, der vil skulle registreres. Det bemærkes i denne henseende, at en del af rammen til udvikling og drift af centralt stillede prøver på arbejdsmarkedsuddannelse er afsat til oprettelse af en ny bevisdatabase, hvor information og nøgledata om deltagerens digitale beviser fremover opbevares i kopi fra godkendte udbydere af arbejdsmarkedsuddannelser. Deltagerne kan tilgå en kopi af deres digitale bevisdata via systemet Min Kompetencemappe, og det kan komme på tale at åbne for andre adgangsmuligheder.

Der forventes i medfør af den eksisterende bemyndigelse i § 29, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. at blive fastsat regler om indberetning af prøveresultater fra institutionernes studieadministrative systemer og om, hvilke øvrige oplysninger i tilknytning til deltagerens digitale bevis, der vil skulle registreres.

Der forventes endvidere i medføre af den foreslåede nye bemyndigelse i § 12, stk. 2, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fastsat bestemmelser om en pligt for uddannelsesinstitutionerne, herunder de private udbydere, til at opbevare oplysninger, der er nødvendige for at udstede bevis, jf. herved retstilstanden for så vidt angår erhvervsuddannelser, hvor institutionen henholdsvis det faglige udvalg ifølge § 33, stk. 2, jf. stk. 4, i bekendtgørelse nr. 4 af 16. januar 2014 om prøver og eksamen i grundlæggende erhvervsrettet uddannelser opbevarer de oplysninger, der er nødvendige for bevisudstedelsen, i 30 år efter afslutningen af den pågældende eksamen eller prøve. Institutionerne vil endvidere have ansvaret for udlevering af beviser i situationer, hvor dette er fornødent, hvilket fx kan tænkes at ville være tilfældet, hvis beviset er omfattet af myndighedskrav, som ikke kan opfyldes med det digitale bevis, eller hvis deltageren er blevet fritaget fra reglerne om digital post. Institutionerne vil således fortsat skulle kunne udlevere en udskrift af beviset på papir, idet oplysninger om uddannelse og beståelse, som fremgår af de udleverede beviser, skal modsvare de data, som institutionen skal registrere.

Denne del af lovforslaget skal således ses som led i bestræbelserne på at skabe generel it-understøttelse på bevisområdet, som det også sker på øvrige uddannelsesområder, og på at lette de administrative procedurer for både institutioner og deltagere. En bevisdatabase vil lette deltagerens muligheder for at dokumentere egne, samlede kompetencer, bl.a. i forbindelse med meritafklaring til erhvervsuddannelse og realkompetencevurdering op mod videreuddannelse. Deltagerne kan som nævnt tilgå en kopi af deres bevisdata via systemet Min Kompetencemappe. Integrationen til bevisdatabase sker udelukkende via system-system integration mellem Undervisningsministeriets integrationsplatform og uddannelsesinstitutionernes studieadministrative systemer. Systemkrav til de godkendte udbydere af arbejdsmarkedsuddannelser indføres ved udstedelse af en systemrevisionsbekendtgørelse, herunder ved opstilling af krav til godkendelsesprocedurer for tilslutning til bevisdatabase.

Det vil være den enkelte godkendte udbyders ansvar, at bevisdatabase til stadighed er forsynet med de seneste bevisdata, så beviserne i basen svarer nøjagtigt til det originale bevis hos udbyderen.

Det kan vanskeliggøre forståelsen af reglerne, at udtrykket »bevis for deltagelse« i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er det, der i daglig tale kaldes et »AMU-bevis« (eller et »uddannelsesbevis«). På den baggrund foreslås det at ændre

lovens terminologi ved at erstatte udtrykket »bevis for deltagelse« i selve lovtæksten med udtrykket »AMU-bevis«.

Fremover vil gennemførelse af en arbejdsmarkedsuddannelse blive dokumenteret med ét AMU-bevis. Et AMU-bevis vil blive udstedt, når en deltager har bestået den prøve, der er knyttet en arbejdsmarkedsuddannelse (et mål), et delmål eller målet for et enkeltfag. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende forløb er prøvebelagt, og at deltageren har bestået prøven. Hvis der ikke er tilknyttet en prøve til arbejdsmarkedsuddannelsen, delmålet eller enkeltfaget, udstedes AMU-beviset til den deltager, som har nået målet med uddannelsen. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende forløb ikke er prøvebelagt. Et AMU-bevis udstedes også, hvis en deltager, der er blevet fritaget for prøvekravet, vurderes at have nået målet. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende forløb er prøvebelagt, og at deltageren er blevet fritaget fra prøven. Når en individuel kompetencevurdering munder ud i, at uddannelsesstedet vurderer, at den pågældende har kompetencer, der svarer til et mål, delmål eller enkeltfag, udstedes AMU-bevis, uanset om uddannelsen er prøvebelagt eller ej. For så vidt angår prøvebelagte uddannelser vil det tillige fremgå af beviset, at der er tale om individuel kompetencevurdering. Deltagere i arbejdsmarkedsuddannelse (såvel arbejdsmarkedsuddannelser som disses delmål eller enkeltfag) uden fritagelse fra prøvekravet, der ikke har bestået den prøve, der er tilknyttet uddannelsen, kan alene ved anmodning få udstedt en bekræftelse på deres tilstedeværelse under uddannelsen.

Undervisningsministerens bemyndigelse i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. til at fastsætte regler om deltagerbetaling foreslås udvidet til også at omfatte muligheden for at fastsætte regler om deltagerbetaling for omprøve, jf. lovforslagets § 5, nr. 11.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-5, 13-16, 17 og 20, og § 5, nr. 11, samt bemærkningerne hertil.

2.4. Nedlæggelse af VEU-centre og sammenlægning af lokale uddannelsesudvalg

2.4.1. Gældende ret

Lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder en række bestemmelser, som vedrører rådgivende funktioner.

Kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder i §§ 9 a-9 f bestemmelser om de såkaldte VEU-centre og centerråd.

VEU-centre er udpeget af undervisningsministeren efter indhentet udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og etableret på eksisterende uddannelsesinstitutioner, som er omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannel-

se og godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser. For hvert VEU-center er der nedsat et centerråd, som omfatter dels medlemmer fra bestyrelsen for de institutioner, der er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser, dels bestyrelsesmedlemmer fra lokale voksenuddannelsescentre.

VEU-centrene har til formål at skabe større fokus på kvalitet og effekt af den grundlæggende almene og erhvervsrettede voksenuddannelse. VEU-centre skal således bl.a. tilbyde medarbejdere, virksomheder og ledige rådgivning om, hvordan og hvor de kan få dækket deres uddannelsesbehov. VEU-centre skal endvidere medvirke til at afdække uddannelsesbehovet i centrets geografiske dækningsområde samt eventuelt medvirke til at iværksætte analysearbejde i forhold til uddannelsesindsatsen. VEU-centre skal derudover deltage i koordineringen af uddannelsesinstitutionernes virksomhedsføgende arbejde, markedsføring og rådgivning af virksomheder og medarbejdere. VEU-centre kan også påtage sig andre koordineringsopgaver i forhold til de institutioner, der medvirker i VEU-centret, i forhold til offentlige myndigheder og/eller i forhold til aktører på det lokale og regionale arbejdsmarked.

De nævnte bestemmelser i kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder endvidere krav til bestyrelsen for en uddannelsesinstitution, som varetager funktionerne som VEU-center, fx at den skal udarbejde en årlig handleplan og en årlig beretning til Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. Bestyrelsen for den institution, som varetager VEU-center-funktionen, nedsætter endvidere et lokalt baseret centerråd, som rådgiver bestyrelsen om VEU-centerets virke.

§ 9 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder bestemmelser om lokale uddannelsesudvalg. Efter bestemmelserne skal institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal rådgive inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som institutionen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for. Hver institution fastlægger antallet af lokale uddannelsesudvalg efter drøftelse med de relevante efteruddannelsesudvalg. Lokale uddannelsesudvalg rådgiver institutionerne i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked. Arbejdsgivere og arbejdstagere skal være ligeligt repræsenteret, de skal udgøre et flertal i uddannelsesudvalget, og de udpeges af efteruddannelsesudvalgene efter indstilling fra organisationernes lokale afdelinger. Øvrige medlemmer udpeges af institutionen. Repræsentation for institutionens ledelse og for institutionens lærere tilforordnes udvalget. En repræsentant for jobcenteret kan tilforordnes udvalget. Uddannelsesudvalget vælger selv sin formand. Medlemmerne skal så vidt muligt have tilknytning til det geografiske område, som institutionens udbud henvender sig til.

Det forudsættes, at institutionen inddrager de lokale uddannelsesudvalg i planlægningen og prioriteringen af institutionens udbud, idet de lokale uddannelsesudvalg har til opgave at rådgive uddannelsesinstitutionerne i spørgsmål, der vedrører de fælles kompetencebeskrivelser, som institutionen er godkendt til at udbyde. Endvidere skal lokale uddannelsesudvalg virke for samarbejde mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked. Lokale uddannelsesudvalg kan således give nyttig rådgivning vedrørende uddannelsesinstitutionens udbud af arbejdsmarkedsuddannelser.

Det bemærkes, at § 9, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at de lokale uddannelsesudvalg kan beslutte at lægge sig sammen med de lokale uddannelsesudvalg nedsat efter lov om erhvervsuddannelser.

§ 9, stk. 7, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder en bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren for andre offentlige og private uddannelsesinstitutioner, der ikke er omfattet af det foreslåede nye stk. 1 – hvilket vil sige institutioner, som ikke er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse – kan fastsætte regler om lokale uddannelsesudvalg, herunder om nedsættelse, sammensætning og opgaver.

Det følger af § 32 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at private uddannelsesinstitutioner, som er godkendt til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser, ligeledes skal oprette et eller flere lokale uddannelsesudvalg efter de samme bestemmelser. Pligten til at oprette lokale uddannelsesudvalg indtræder i disse tilfælde et år efter udløbet af et kalenderår, for hvilket institutionen har indberettet en aktivitet på 20 årselever eller mere. Det fremgår, at pligten bortfalder, når institutionen for to kalenderår i træk har indberettet en aktivitet på mindre end 20 årselever. Der fremgår endvidere, at en institution kan opretholde udvalg, der kunne være nedlagt som følge af pligtbortfaldet.

For øvrige institutioner, der ikke er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, fx professionshøjskoler, er der ikke krav om at oprette lokale uddannelsesudvalg.

§§ 40 og 41 i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 18. april 2018, indeholder tilsvarende bestemmelser om, at hver skole skal nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal dække de erhvervsuddannelser, skolen udbyder og som skal rådgive skolen i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem skolen og det lokale arbejdsmarked. Bestemmelserne om medlemssammensætning og udpegelse af lokale uddannelsesudvalg efter lov om erhvervsuddannelser er altovervejende identisk med den tilsvarende bestemmelse

om lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det gælder dog ikke i forhold til AMU-deltagernes repræsentation, og den offentlige repræsentation, idet der i AMU-sammenhæng kan tilforordnes en repræsentant for jobcenteret og i EUD-sammenhæng en repræsentant for kommunalbestyrelsen. Som anført umiddelbart ovenfor er deltagerne i arbejdsmarkedsuddannelse ikke repræsenteret i de lokale uddannelsesudvalg efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., mens en repræsentant for skolens elever er tilforordnet udvalget efter lov om erhvervsuddannelser.

2.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalen, at der er behov for at styrke samarbejdet og koordinationen mellem aktørerne inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet. Med hensyn til initiativer, som forudsætter lovændringer, lægger aftalen op til, at de lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, og at konstruktionen med VEU-centre udfases i 2018.

Med lovforslaget lægges der på den anførte baggrund op til at gennemføre de to elementer.

Det foreslås, at kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser ophæves, hvorved VEU-centrene vil blive nedlagt. Det bemærkes, at der efter det foreslåede vil være aktivitet i centrene i 2018.

Efter det foreslåede er det hensigten, at VEU-centrenes vejledningsopgaver fremadrettet skal løses via den nationale og institutionsuafhængige voksenvejledning, mens den opsøgende indsats skal udføres dels af de enkelte uddannelsesinstitutioner, dels som led i en målrettet opsøgende indsats i tilknytning til arbejdsmarkedets parters overenskomstaftalte uddannelsesinitiativer eller i øvrigt til en aftalt koncentreret opsøgende indsats. Med trepartsaftalen blev det også besluttet, at der skulle udvikles en såkaldt RAR-model for koordination og aktørsamarbejde i forbindelse med voksen- og efteruddannelsesindsatsen med henblik på at skabe et bedre match på arbejdsmarkedet, hvilket understøtter den koordineringsindsats i forhold til uddannelsesindsatsen, som VEU-centrene hidtil har varetaget. De Regionale Arbejdsmarkedsråd (RAR) skal i forbindelse med udmøntningen af RAR-modellen fastlægge strategier for den koordinerede indsats og udpege områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes fx på områder med særlige behov for arbejdskraft eller i den virksomhedsopsøgende indsats.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne om lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ændres således, at arbejdsopgaverne for de lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser som hovedregel varetages af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddan-

nelserne. Det foreslås dog samtidig som en undtagelse, at institutioner omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der er godkendt til udbud efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., fortsat vil have mulighed for at nedsætte et eller flere selvstændige lokale uddannelsesudvalg på områder eller institutioner for den del af AMU-aktiviteten, der ligger på områder, hvor der ikke er et lokalt uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelse. Det foreslås, at sådanne lokale uddannelsesudvalg oprettes efter de relevante bestemmelser i lov om erhvervsuddannelse.

I lov om erhvervsuddannelser foreslås en række konsekvensændringer af bestemmelserne om de lokale uddannelsesudvalg, som tager højde for det foreslåede om, at disse udvalg fremadrettet tillige skal rådgive på områder, som institutionerne er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

I lyset af det i afsnit 2.2.2 omtalte forslag om, at godkendelser til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser fremadrettet alene gives landsdækkende foreslås det, at udvalgsmedlemmernes tilknytningsforpligtelse til et bestemt lokalområde opløses svarende til den gældende retsstilling efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Efter det foreslåede vil medlemmernes lokalknytningsforpligtelse herefter omfatte det geografiske område, som de pågældende uddannelser dækker, så vidt det er muligt.

Som anført i afsnit 2.4.1 er bestemmelserne om medlems sammensætningen i forhold til elevernes/deltagernes repræsentation ikke identisk efter lov om erhvervsuddannelser henholdsvis lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvorefter deltagerne ikke indgår i de lokale uddannelsesudvalg. Baggrunden herfor har været, at deltagerne i arbejdsmarkedsuddannelser ofte kun er tilknyttet uddannelsesinstitutionen i kortere tid ad gangen i forbindelse med erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Ordningen uden repræsentation af uddannelsessøgende i disse udvalg foreslås opretholdt i den situation, hvor der ikke er erhvervsuddannelseselever inden for området, hvorimod det overvejende udgangspunkt med lovforslaget bliver, at et og samme lokale uddannelsesudvalg skal dække både uddannelser efter lov om erhvervsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.. Det lægges i denne henseende til grund, at repræsentationen af de personer, der er under uddannelse på institutionen, i det hele må antages at kunne varetages af erhvervsuddannelseseleverne, idet deltagerne i arbejdsmarkedsuddannelse generelt har en for flygtig tilknytning til institutionen, til at det giver mening at foranstalte en udpegelse blandt dem.

For så vidt angår nuanceforskellen i de aktuelle regler for så vidt angår den offentlige repræsentation, jf. ovenfor under pkt. 2.4.1., bemærkes, at det vil være op til kommunalbestyrelsen at afgøre, om man vil lade sig repræsentere af en medarbejder ved det lokale jobcenter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og 7, og § 7, nr. 1-3, samt bemærkningerne hertil.

2.5. Nye forberedende voksenundervisningsfag i digital opgaveløsning og engelsk samt ændret visitation til undervisning

2.5.1. Gældende ret

Formålet med forberedende voksenundervisning (FVU) er efter § 1 i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 96 af 26. januar 2017, at give voksne mulighed for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder med henblik på deres videre uddannelse og på at styrke deres forudsætninger for aktiv medvirken i alle sider af samfundslivet. For alle deltagere gælder det deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber. For tosprogede gælder det derudover deres grundlæggende færdigheder i mundtlig fremstilling og formidling.

Forberedende voksenundervisning er prøveforberedende, og undervisningen leder frem til centralt stillede prøver og giver forudsætning for videre uddannelse. På FVU-start afholdes dog mundtlige, lokalt stillede prøver. Forberedende voksenundervisning kan således styrke deltagerens basale forudsætninger for at deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fx almen voksenuddannelse, arbejdsmarkedsuddannelser og erhvervsuddannelse for voksne. Niveaumæssigt fører forberedende voksenundervisning de konkrete færdigheder op til og med folkeskolens afgangsniveau.

Undervisningen gives i følgende tre FVU-fag: Læsning, stavning og skriftlig fremstilling (FVU-læsning), Talforståelse, regning og basale matematiske begreber (FVU-matematik) og Mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede (FVU-start), jf. § 4, stk. 1, nr. 1-3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Efter § 4, stk. 2, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne niveauopdeles undervisningen i fagene FVU-læsning og FVU-matematik i trin.

Det fremgår af § 3 i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, at undervisningen kan gennemføres lokalt på offentlige og private virksomheder, i foreninger og faglige organisationer, på uddannelsesinstitutioner m.v. Det fremgår endvidere, at undervisning, der gennemføres lokalt i fagene FVU-start samt FVU-læsning tilrettet for tosprogede, kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere. Det fremgår endelig, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om undervisningen.

Efter § 4, stk. 4, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne tilbydes ved afslutningen af hvert trin i fagene FVU-læsning og FVU-matematik deltagelse i en skriftlig prøve.

Der er tale om en skriftlig prøve, der udarbejdes af et opgaveudvalg nedsat af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Prøverne i forberedende voksenundervisning afholdes af voksenuddannelsescentre, jf. § 9 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., og uddannelsesinstitutioner under Kriminalforsorgen, jf. § 13 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Voksenuddannelsescentrene gennemfører prøverne lokalt på voksenuddannelsescentret eller ved den driftsoverenskomstspart, hvor undervisningen har været afholdt. Prøver kan endvidere gennemføres lokalt på virksomheder m.v., hvor undervisningen har været gennemført. Der medvirker beskikkede, eksterne censorer ved bedømmelsen af prøverne.

Efter § 4, stk. 5, nr. 1 og 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne fastsætter undervisningsministeren regler om undervisningen, herunder om adgangen til denne, om opdeling i trin, og om uddannelses- og erhvervsvejledning, henholdsvis om mundtlige og skriftlige prøver, herunder om deltagelse som selvstuderende samt om udstedelse af bevis for deltagelse.

Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet i § 12, stk. 8, i bekendtgørelse nr. 1776 af 27. december 2016 om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning, hvoraf det fremgår, at det ved optagelse til FVU-læsning eller FVU-matematik eller begge fag indledningsvist vurderes, om forberedende voksenundervisning skønnes at være det rette tilbud. Dersom forberedende voksenundervisning vurderes at være det rette tilbud, fremgår det endvidere af bestemmelsen, at kursisten for at blive optaget på FVU-læsning eller FVU-matematik eller begge fag skal gennemføre en obligatorisk test. Det fremgår endelig, at der på baggrund af testresultatet og den indledende vurdering træffes afgørelse om optagelse til FVU-læsning eller FVU-matematik eller begge fag samt trinindplacering.

Bemyndigelsen efter § 4, stk. 5, nr. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til at fastsætte regler om undervisningen, herunder om adgangen til denne, blev indsat ved lov nr. 557 af 6. juni 2007 om ændring af lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne (Styrket læse-, skrive- og regneindsats). Den omtalte § 12, stk. 8, om adgang til undervisningen, som findes i bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning, afspejler således bemærkningerne i det bagvedliggende lovforslag nr. L 95 fremsat den 30. november 2006, jf. Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, side 3145-3155.

Det fremgår af de nævnte bemærkninger til det daværende lovforslag, at sigtet bl.a. var, at alle, som fremadrettet ønskede at deltage i forberedende voksenundervisning, derefter skulle gennemføre den samme visitationsprocedure. Det fremgik i denne henseende samtidig udtrykkeligt af lovforslagets bemærkninger, at udbyderen af forberedende voksenundervisning skulle foretage en indledende vurdering af, hvorvidt forberedende voksenundervisning var det rette tilbud for den pågældende. Det fremgik endvidere, at udbyderen i de tilfælde, hvor forberedende voksenundervisning skønnes at være det rette tilbud, skulle foretage en afdækning af deltagerens færdigheder med henblik på at vurdere behovet for undervisning. Dette skulle efter bemærkningerne ske ved brug af test. Det fremgik endeligt, at hvis afdækningen viser, at forberedende voksenundervisning er det rette tilbud træffes afgørelse om optagelse og trinindplacering.

Som det fremgår af § 12, stk. 8, i bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning var de tre elementer – indledende vurdering, test samt endelig samlet vurdering på baggrund af testresultatet – i visitationsproceduren for adgang til forberedende voksenundervisning udtrykkeligt forudsat ved etableringen af bemyndigelsen i § 4, stk. 5, nr. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til at fastsætte regler om undervisningen.

Af § 18, stk. 4, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne fremgår, at lærere, der varetager undervisning efter loven, skal have de nødvendige faglige og pædagogiske kvalifikationer. Bemyndigelsen i samme bestemmelses stk. 7, til at fastsætte nærmere regler om denne betingelse er udmøntet i bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning. Heraf fremgår uddannelseskraft for fagene FVU-start, FVU-læsning og FVU-matematik af §§ 24 og 25.

2.5.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det anføres i trepartsaftalen, at mange voksne danskere har utilstrækkelige basale færdigheder i forhold til læsning, skrivning og regning og problemløsning med it. Dette skaber udfordringer i et samfund, hvor de opgaver, der skal løses på arbejdspladserne, har en stigende grad af kompleksitet, og hvor der stilles øgede krav til blandt andet skriftlighed og digitale færdigheder. Det fremgår i denne henseende af trepartsaftalen, at voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet fremover i langt højere grad end i dag skal understøtte, at der sker et markant løft af de basale færdigheder i arbejdsstyrken.

På den anførte baggrund foreslås det således at udvide de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning med fagene digital opgaveløsning (FVU-digital) og engelsk (FVU-engelsk), der udbydes som virksomhedsrettede

forløb og målrettede ansatte, der har behov for styrkede basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktioner. De faglige mål og indholdet af fagene skal sikre, at de opnåede færdigheder kan anvendes generelt, mens arbejds- og undervisningsformer kan relatere sig til den praksis, som deltageren befinder sig i på arbejdspladsen.

Der lægges endvidere med lovforslaget op til at sikre mulighed for at fastlægge klarere og smidigere retningslinjer for visitation til forberedende voksenundervisning af medarbejdere på virksomheder.

Undersøgelsen »Danskernes kompetencer«, som er den danske del af OECD's internationale kortlægning af voksnes kompetencer (PIAAC-undersøgelsen) fra 2013 viser, at næsten 600.000 voksne danskere har utilstrækkelige læse- og/eller skrivefærdigheder, og at mere end 500.000 voksne har utilstrækkelige regnefærdigheder. Dertil kommer, at mere end 1 mio. voksne danskere har vanskeligt ved at løse hverdagsopgaver på en computer.

For at sikre, at de foreslåede nye fag FVU-digital og FVU-engelsk bidrager til at opkvalificere medarbejderes basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion, vil det foreslåede indebære, at begge fag alene kan udbydes som virksomhedsrettede forløb. Fagene målrettes således ansatte, der har behov for basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion. Efter lovforslaget vil de nye virksomhedsrettede FVU-tilbud kunne foregå både på virksomheder og på uddannelsesinstitutioner.

De foreslåede nye fag FVU-digital og FVU-engelsk adskiller sig i øvrigt fra tilsvarende fag på almen voksenuddannelse ved alene at kunne udbydes efter aftale med en eller flere virksomheder. Det sikrer, at undervisningen sættes i forhold til medarbejdernes og virksomhedernes konkrete efterspørgsel fremfor at have mere generel karakter, som det er tilfældet på engelsk- og it-fagene på almen voksenuddannelse.

I PIAAC-undersøgelsen (OECD) af 16-65-åriges færdigheder og brug af disse, der blev gennemført i 24 lande, inklusiv Danmark, fra 2008-2013 anvendes betegnelsen »Problem solving in technology rich environments« om befolkningens it-færdigheder, der defineres som evnen til at bruge digitale teknologier, kommunikationsredskaber og netværk med henblik på at finde og vurdere information, kommunikere med andre mennesker og udføre konkrete opgaver. På dansk er dette blevet oversat til problemløsning med it.

For at understrege det nye fags virksomhedsrettede og praksisnære fokus foreslås det, at den formelle betegnelse for det nye fag FVU-digital bliver »digital opgaveløsning«. Brugen af betegnelsen opgaveløsning i stedet for problemløsning skal understrege, at faget skal tilrettelægges med hensyntagen til kursisternes konkrete behov for at styrke deres basale

digitale kompetencer i relation til opgaveløsning i deres jobfunktioner i bred forstand – herunder også problemløsning, men ikke alene problemløsning.

På samme vis er betegnelsen digital valgt frem for it for at understrege, at faget ikke alene tager udgangspunkt i informationsteknologi, men ønsker at bygge på det bredere og mere omfattende begreb digital teknologi. Det vurderes derfor, at betegnelsen digital opgaveløsning – udover at være mere dækkende for de mangeartede sammenhænge digital teknologi i dag anvendes i – også vil bidrage til at italesætte digital teknologi som en integreret del af opgaveporteføljen inden for alle jobfunktioner.

Den eksisterende bemyndigelse i § 4, stk. 5, nr. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til at fastsætte regler om undervisningen og adgangen hertil, om opdeling i trin, om uddannelses- og erhvervsvejledning, beviser og om prøver forventes anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelsen om de foreslåede nye FVU-fag digital optageløsning og engelsk.

Endvidere fremgår det af trepartsaftalen, at der skal skabes klare retningslinjer for gennemførelse af fællesscreeninger af ansatte på virksomhederne i forhold til FVU. Med en styrket anvendelse af fællesscreeninger kan virksomhederne systematisk og enkelt kortlægge behovet for opkvalificering af de basale færdigheder hos medarbejderne.

På denne baggrund lægges der med lovforslaget op til at skabe bedre mulighed for, at virksomheder – efter aftale med medarbejderne – systematisk og enkelt kortlægger behovet for opkvalificering af medarbejdernes basale færdigheder.

Konkret foreslås den eksisterende bemyndigelse efter § 4, stk. 5, nr. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne benyttet til at indføre i bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning, at uddannelsesinstitutionerne ved visitation af en virksomheds medarbejdere kan udelade den indledende vurdering af den enkelte ansøger, jf. beskrivelsen af gældende ret i afsnit 2.5.1.

For at øge efterspørgslen efter forberedende voksenundervisning blandt medarbejdere er sigtet med det foreslåede således, at uddannelsesinstitutionernes visitation af medarbejdere på virksomheder vil kunne gennemføres ved en fællesscreeningstest og en efterfølgende individuel vurdering, hvorefter der kan træffes afgørelse om, hvorvidt forberedende voksenundervisning vil være et relevant undervisnings tilbud. Ved fællesscreeningerne anvendes den centralt udarbejdede test.

Det foreslåede forventes at kunne bidrage til, at virksomhederne på en hensigtsmæssig og enkel måde vil kunne få testet alle relevante medarbejdere med sigte på at kortlægge det samlede behov for opkvalificering af basale færdigheder på virksomheden.

Det understreges, at den foreslåede visitationsmulighed på virksomheder vil skulle tilrettelægges og gennemføres i et tæt samarbejde mellem arbejdsgiver, tillidsrepræsentanter og uddannelsesinstitutionen. Der vil være tale om et frivilligt tilbud til virksomheden såvel som til den enkelte medarbejder.

Det vurderes endvidere som følge af forslaget om at indføre to nye fag at være nødvendigt at revidere kvalifikationskravene til lærerne i den kommende ændring af bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning, jf. bemyndigelsen i § 18, stk. 7, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Med de nye fag i digital opgaveløsning og engelsk, skal lærere i disse fag, som ikke allerede er FVU-lærere, gennemføre et af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet godkendt modul på diplomniveau. Modulet for kommende undervisere i digital opgaveløsning og engelsk vil blive udviklet inden for rammerne af åben uddannelse og efter de regler, der gælder for udvikling og godkendelse af moduler i diplomuddannelser.

Der henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

2.6. Samling af administration af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

2.6.1. Flytning af administrationen

2.6.1.1 Gældende ret

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) er en selvejende institution, der har til formål at finansiere og administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal praktikpladser for uddannelsessøgende. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager endvidere til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. § 1, stk. 2, og § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, primært lovens kapitel 5, § 14-18, regulerer administrationen af ordningen, herunder vedrørende ansvarsplacering i forhold til udbetaling, tilsyn og registerforhold.

Mulighederne for at opnå tilskud til kost og logi fremgår af § 21-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

2.6.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af pkt. 3 i trepartsaftalen, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) for at opnå enkelhed og større faglig bæredygtighed. AUB administrerer således allerede i dag lønrefusionsordningen på praktikpladsområdet samt indbetalingerne af VEU-bidrag. Med samlingen af administrationen i AUB gennemføres en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen, så man fremadrettet kan ansøge om VEU-godtgørelse og befording i samme arbejdsgang som tilmelding til uddannelsen. Omlægningen til en forenklet administration finansieres af et statsligt etableringstilskud.

På den baggrund foreslås administration af VEU-godtgørelsen, der i dag administreres af a-kasserne, Undervisningsministeriet og AMU-udbydere, overflyttet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Samtidig foreslås det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overtager det overordnede ansvar for administrationen af tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelserne, så alle de arbejdsgiverfinansierede ordninger på det erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesområde fremover administreres i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Konkret indebærer det en gennemgående justering af lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder særligt kapitel 5, der vedrører administration, udbetaling og tilsyn.

Flytningen af administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil indebære, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle behandle oplysninger om de enkelte ansøgere i relation til spørgsmål om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi. Behandlingen vil i udgangspunktet angå almindelige ikke-følsomme personoplysninger om kursisters navne, cpr-nummer, adresse og indkomstforhold, ansættelses- og beskæftigelsesforhold, uddannelsesbaggrund, uddannelsesaktivitet og tilstedeværelsesoplysninger, og vil derfor kunne administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af personoplysninger er lovlig, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så indhentelse af oplysninger om de enkelte kursister begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til det formål, som efter loven varetages af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. princippet om data-

minimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, samt så oplysningerne opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end nødvendigt for opgaveløsningen, jf. princippet om opbevaringsbegrænsning i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e.

Med overflytningen af administrationen af VEU-godtgørelsen fra Undervisningsministeriet, A-kasserne og AMU-udbydere til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overtager Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dataansvaret.

Overflytningen af administrationsopgaven forventes at ske den 1. januar 2019, hvor it-understøttelsen forventes at ville kunne være klar, således at ansøgningsdata fra efteruddannelse.dk. fra den 1. januar 2019 skifter fra A-kassernes og Undervisningsministeriets VEU-behandling til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det er under afklaring, i hvilket omfang de foreslåede regler i fornødent omfang vil kunne være teknisk understøttet pr. 1. januar 2019. På den baggrund foreslås det, jf. lovforslagets § 13, stk. 3, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af flytningen af administrationen af VEU-godtgørelsen og befording fra a-kasserne og Undervisningsministeriet og for kost og logis vedkommende fra institutionerne til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Flytningen af administrationen skal ses i lyset af, at mange uddannelsesdeltagere og virksomheder i dag ikke får søgt den VEU-godtgørelse, de er berettiget til. Det har bidraget til en ubalance mellem arbejdsgivernes indbetalinger i form af VEU-bidrag og tilskud i form af VEU-godtgørelse og tilskud til befording. Ubalancen er dels håndteret via etableringen af et fleksibelt VEU-bidrag med lov 1693 af 26. december 2017, og dels via dette tiltag, der indebærer en forenkling af såvel administration som regelforenkling.

Undervisningsministeriet har efter trepartsaftalens indgåelse derfor haft drøftelser med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om overgangen af administrationen for at sikre intentionen om at skabe en digital administrationsmodel, hvor godtgørelse og tilskud udbetales automatisk. Regelforenkling skal bane vejen for en digitaliseret administrationsmodel, hvor medarbejderne tilmeldes og tager på kursus, og så udbetales godtgørelse og tilskud til befording automatisk.

Hensigten er, at uddannelsesdeltagerne og virksomhederne oplever, at lovgivningen er enkel og klar, og at der derved spares tid og ressourcer i forbindelse med ansøgning om VEU-godtgørelse. Derudover vil uddannelsesdeltagere og virksomheder opleve hurtige og korrekte udbetalinger, hvilket gerne skulle understøtte arbejdsgiveres og uddannelsesdeltageres incitament til at deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. En digital model vil samtidig betyde be-

sparelses i administrationen af ordningen, ligesom det vil være en betydelig byrdeletelse for erhvervslivet.

I forbindelse med efterfølgende drøftelser er der fremkommet ønsker til helt konkrete regelforenklings tiltag til understøttelse af en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen. Dette er i tråd med aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti af 16. januar 2018 om digitaliseringsklar lovgivning. Formålet med at have digitaliseringsklar lovgivning er at forenkle love og regler for derigennem at gøre dem nemmere at forvalte samt forebygge, at der opstår nyt bureaukrati i den offentlige sektor. De respektive regelforenklingsforslag beskrives nærmere nedenfor.

Undervisningsministeriet vil i udmøntningen af bemyndigelser i godtgørelsesloven, der ikke overgår til AUB, være opmærksom på, at ændringer i regler for f.eks. udmåling af godtgørelse og fastsættelse af nærmere regler for udbetaling af tilskud til befording samt kost og logi kan komplicere administrationen og potentielt kræve systemtilpasninger.

Det nye set up (regler og administration) vil blive fulgt nøje med henblik på eventuelle justeringer.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 1-9, og § 4 samt bemærkningerne hertil.

2.6.2. 4 ugers frist

2.6.2.1. Gældende ret

Det følger af § 11, stk. 1, nr. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter kapitel 2, herunder om frister for ansøgning.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 13, stk. 2, i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, hvoraf fremgår, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording skal være indgivet senest 4 uger efter uddannelsens afslutning.

Det følger af § 22 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætter nærmere regler efter § 21 om tilskud til kost og logi, herunder om egenbetaling.

Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet ved § 4, stk. 1, 4. pkt., i bekendtgørelse om tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles

kompetencebeskrivelse og ved deltagelse i individuel kompetencevurdering efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Heraf fremgår, at deltageren senest 4 uger efter uddannelsens sidste dag til uddannelsesstedet skal indgive ansøgning om tilskud til kost og logi.

2.6.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I dag er der en frist for ansøgning om VEU-godtgørelse, tilskud til befording og kost og logi på 4 uger efter uddannelsens sidste dag. Derefter er det ikke muligt at komme i betragtning til godtgørelse og tilskud.

Fristen har været nævnt som én af årsagerne til, at nogle lønmodtagere og arbejdsgivere går glip af godtgørelse og tilskud.

Fremadrettet foreslås denne frist ophævet, idet den i dag afskærer en del ansøgninger til stor frustration for uddannelsesdeltagere og arbejdsgivere.

§ 11, stk. 1, nr. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, og § 22 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er bestemmelser, hvorefter undervisningsministeren kan fastsætte regler om frister. Der er således ikke noget specifikt krav om, at der skal være fastsat en frist for ansøgning.

Forslaget forudsætter en justering af § 13 bekendtgørelse nr. 1475/2014 om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (godtgørelsesbekendtgørelsen) og sen ophævelse af § 4 i bekendtgørelsen nr. 1258/2010 om tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og ved deltagelse i individuel kompetencevurdering efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Fremover vil der således ikke være en frist for ansøgning. Det vil være med til at understøtte den økonomiske tilskyndelse til at tage AMU-kurser. Dog vil den nye digitale administrationsmodel for udbetaling af godtgørelse og tilskud, hvor tilmeldingen til et godtgørelsesberettiget kursus automatisk indebærer en ansøgning om godtgørelse, alt andet lige betyde, at denne frist for ansøgning om godtgørelse overflødiggøres.

Forslaget kræver ikke lovændring. Bemyndigelsen i lov om godtgørelse og tilskud til befording til at fastsætte frister for ansøgning bevares og udvides med kost og logi, skulle der senere vise sig et behov herfor, så er muligheden bevaret. Bemyndigelsen i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ophæves som led i overflytningen af kost og logi-bestem-

melserne heri til lov om godtgørelse og tilskud til befording.

2.6.3. Digital ansøgning og indhentning af ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger

2.6.3.1. Gældende ret

Det følger af § 11, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter kapitel 2, herunder om at ansøgning, afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befording i visse tilfælde skal ske i digital form.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 15 i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Heraf fremgår, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording kan foretages enten digitalt eller på et papirskema, der er udarbejdet af Undervisningsministeriet.

Til brug for administrationen af VEU-godtgørelse og befording henter arbejdsledeskasserne ansøgningsoplysninger fra tilmeldingsportalen EfterUddannelse.dk vedrørende de forsikrede uddannelsesdeltagere, mens Styrelsen for Undervisning og Kvalitet henter ansøgningsoplysninger fra EfterUddannelse.dk vedrørende ikke-forsikrede uddannelsesdeltagere.

I dag refunderer udbydere af erhvervsrettet, voksen- og efteruddannelse uddannelsesdeltagernes eller arbejdsgivernes udgifter til kost og logi for op til 500 kr. pr. døgn.

2.6.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning

Det har hidtil været muligt at ansøge om VEU-godtgørelse og tilskud via enten et digitalt skema eller via et papirskema, der rekvireres fra uddannelsesstedet, der trækker skemaet digitalt fra Efteruddannelse.dk, og efterfølgende indtaster det manuelt udfyldte ansøgningsskema til digital sagsbehandling. Papirskemaet er en hindring for en 100 pct. fuldt automatiseret administrationsmodel.

For at etablere en digital administrationsmodel for VEU-godtgørelse, befording samt kost og logi er det nødvendigt, at al data til brug for administrationen tilgår Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i digital form.

Det foreslås derfor, at det fremadrettet kun vil være muligt at ansøge om VEU-godtgørelse og befording digitalt på Efteruddannelse.dk.

Forslaget medfører, at det fremover ikke vil være muligt at rekvirere et ansøgningsskema eller aflevere et udfyldt ansøgningsskema i papir, men at der skal ansøges via Efteruddannelse.dk. Ved tilmelding på efteruddannelse.dk logges ind med NemID. Forslaget vil sikre enkel administration og én sagsgang.

Uddannelsesdeltagere, der er undtaget fra digital selvbetjening, vil forsat have mulighed for at søge med hjælp fra skolen. Af samme grund foreslås Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiget til at kunne fastsætte regler om, at afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befording og kost og logi i visse tilfælde kan ske på papir.

Forslaget skal ses i forbindelse med lovforslagets § 5, nr. 9 hvormed der etableres hjemmel til, at udbydere kan udbyde bistand til virksomheders og uddannelsesdeltagers tilmelding til erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og dermed også ansøge om godtgørelse og befording. Det vil dog være kursistens eller virksomhedens CPR-/CVR-nummer, der skal bruges ved tilmeldingen.

Det foreslås på den baggrund også, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag henter ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger i digital form.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 30 og 32, og bemærkningerne hertil.

2.6.4. Karens

2.6.4.1. Gældende ret

Grundlæggende er der i gældende ret betingelser om, at man er i beskæftigelse både før, under og efter deltagelse i uddannelse m.v., der berettiger til godtgørelse m.v.

Det følger af § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse og tilskud til befording, når de har beskæftigelse i Danmark som lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende.

Det følger af § 2, stk. 2, i samme lov, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå godtgørelse og tilskud til befording, og kan herunder fastsætte regler om, hvilke former for beskæftigelse, der kan berettige til godtgørelse og tilskud til befording, og at der for uddannelsesdeltagere omfattet af visse overenskomster ikke er et krav om forudgående beskæftigelsesperiode.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Af denne bekendtgørelses § 4 fremgår det, at det desuden er en betingelse for at opnå godtgørelse og tilskud til befordring til deltagere, der er beskæftigede lønmodtagere, at de pågældende enten 1) har været i beskæftigelse hos samme arbejdsgiver i mindst 14 dage umiddelbart forud for uddannelsens påbegyndelse, eller 2) modtager løn under deltagelse i uddannelse, hvortil der ifølge lov, bekendtgørelse eller bindende brancheaftale er knyttet særlige krav.

2.6.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Under gældende lovgivning skal ansøgeren ved ansøgning angive ved tro og love, hvorvidt uddannelsesdeltager overholder karenskravet (om 14 dages beskæftigelse op til kurssets begyndelse).

Afgivelse af tro- og love-erklæring er muligt i den gældende administration, fordi tilmelding og ansøgning om VEU-godtgørelse er to adskilte processer, hvor ansøgningen finder sted efter kurssets afholdelse. Inden udbetaling af godtgørelse og tilskud til arbejdsgiver, kontrolleres tro og love-erklæringerne ved opslag i e-Indkomstregistret. Får uddannelsesdeltageren ikke løn under kurset, udbetales beløbet hurtigst muligt efter endt kursus.

Fremadrettet vil der ikke være en separat ansøgningsproces. I stedet vil ansøgningen om VEU-godtgørelse ske automatisk på baggrund af, at ansøger tilmelder uddannelsesdeltageren til kurset. Da tilmeldinger til kurser ofte sker mere end 14 dage forud for kurset, er det ikke muligt i tilmeldingen at angive, om uddannelsesdeltageren overholder karenskravet. Derfor er der brug for en anden håndtering af karenskravet end den nuværende tro- og love-erklæring.

Det foreslås derfor, at karenskravet fremadrettet ændres, så de minimum 14 dages lønnet beskæftigelse både kan ligge før og efter kurset.

Det indebærer, at en virksomhed fremadrettet kan sende en nyansat medarbejder på kursus i begyndelsen af medarbejderens ansættelsesforhold og modtage godtgørelse, såfremt medarbejderens ansættelsesforhold varer 14 dage efter afslutningen af kurset. Dette giver virksomheder en øget fleksibilitet i forhold til de nuværende regler. Samtidig muliggør det i højere grad en digital kontrol af ansættelsesforhold og dermed overholdelse af karenskrav i den fremtidige administration.

Erfaringerne med dette forslag vil blive opsamlet, og ordningen vil dermed kunne tilpasses, såfremt der opstår indi-

kationer på u hensigtsmæssig anvendelse af denne nye fleksibilitet i regelgrundlaget.

Der ændres ikke med det foreslåede ved den del af bemyndigelsen, der vedrører, at der for uddannelsesdeltagere omfattet af visse overenskomster ikke er et krav om forudgående beskæftigelsesperiode.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

2.6.5. Undervisningstimer

2.6.5.1. Gældende ret

Det følger af § 5, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at personer omfattet af § 2, stk. 1, ved deltagelse i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse for det tab af indtægt, som deres deltagelse i uddannelsen medfører.

Af stk. 2 følger, at godtgørelse efter stk. 1 pr. uge udgør højst et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ganget med fem. Der kan højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde. Er der lidt et tab af indtægt, jf. stk. 1, kan godtgørelsen pr. dag ydes for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af sidste punktum.

Efter stk. 3 kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om, at der ikke kan udbetales godtgørelse efter stk. 1 til en deltager, der har deltaget i den samme uddannelse flere gange med godtgørelse inden for det samme kalenderår. Endvidere kan undervisningsministeren fastsætte en øvre grænse for det antal uger beregnet på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid, jf. stk. 2, for hvilke der kan udbetales godtgørelse til den enkelte deltager inden for det samme kalenderår.

Efter stk. 4 kan undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om godtgørelse efter stk. 2, herunder regler om, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse til deltidsbeskæftigede deltagere i uddannelse.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 7-9 i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

2.6.5.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I dag beregnes godtgørelsen på baggrund af det laveste timeantal af 1) antal normale arbejdstimer, 2) timer væk fra arbejdspladsen eller 3) antal undervisningstimer. Hertil korrigeres der for fleksjob i forhold til, om uddannelsesdeltageren eksempelvis er arbejdssøgende deltid eller fuldtid. Denne metode har en række umiddelbare problemer i forhold til kontrol af, om oplysninger er korrekte. For det første er opgørelsen unødigt kompliceret for ansøgeren. For det andet er det ikke muligt, hvis ansøgningen skal håndteres i en sagsgang, i ansøgningen at anføre, hvor mange timer uddannelsesdeltageren reelt har været væk fra arbejdspladsen, som ellers indgår i beregningsgrundlaget. Endvidere tager metoden ikke højde for, at personer, der overnatter (og dermed potentielt kan få tilskud til kost og logi), typisk ikke kan arbejde for sin arbejdsgiver, mens personen er på kursus uanset, hvor få undervisningstimer der er den pågældende kursusdag.

For at opnå en administrationsmodel med færre skøn og flere objektive kriterier foreslås det, at antallet af timer, der indgår i beregningen af VEU-godtgørelsen, fremover opgøres ud fra antallet af undervisningstimer, hvor uddannelsesdeltageren er væk fra arbejde og hermed har tab af indtægt. Det vil sige, at der kun kan gives godtgørelse for det antal timer, som uddannelsen er normeret til, hvor deltageren har været til stede, samtidig med at uddannelsesdeltageren er væk fra arbejde. Sidstnævnte sker for at sikre, at der kun gives VEU-godtgørelse m.v. for de undervisningstimer, hvor uddannelsen er forbundet med et løntab. Dette foreslås konkret at ske ved en ændring af den gældende § 5 i godtgørelsesloven (og udmøntning ved bekendtgørelse). Dette vil lette ansøgningen for en del ansøgere samt bidrage til at gøre tildelingen af tilskud mere objektiv og dataunderstøttet.

Konkret indebærer forslaget, at størstedelen af ansøgerne ikke vil skulle angive hverken antal arbejdstimer eller fravær fra arbejdet, hvis ansøger ved tilmelding angiver, at uddannelsesdeltageren ville være på arbejde med løn i hele uddannelsesperioden. I stedet hentes undervisningstimerne (og fravær) fra EfterUddannelse.dk. Det er oplysninger, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag under alle omstændigheder løbende vil modtage.

Erfaringerne med dette forslag vil blive opsamlet, og ordningen vil dermed kunne tilpasses, såfremt der opstår indikationer på uhensigtsmæssig anvendelse af denne regelforenklings.

Det bemærkes, at der ikke inden for gældende ret kan ydes godtgørelse for mere end 7,4 timer om dagen, før Undervisningsministeren har sat bestemmelse i kraft om, at godtgørelse pr. dag kan ydes for mere end 7,4 timer, når medarbej-

deren har deltaget i kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Bestemmelsen forventes sat i kraft parallelt med, at administrationsopgaven overgår til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

2.6.6. Udbetaling til virksomheder

2.6.6.1. Gældende ret

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at arbejdsgiveren indtræder i deltagerens ret til godtgørelse, når arbejdsgiveren betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, der berettiger til godtgørelse. Godtgørelsesbeløbet til arbejdsgiveren svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt. Beløbet kan dog højst svare til lønudgiften under uddannelsen m.v. Overstiger godtgørelsesbeløbet lønnen, udbetales differencen til deltageren.

Af stk. 2 fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at der ikke kan ske udbetaling af godtgørelse til arbejdsgivere, jf. stk. 1, før det er konstateret, at der er sket lovpligtig indberetning til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, af lønoplysninger for den periode, hvori uddannelsen har fundet sted.

Af § 8, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, følger, at tilskud til befording kan udbetales til en arbejdsgiver, hvis denne er forpligtet til enten at udbetale et beløb, der mindst svarer til det befordingstilskud, som lønmodtageren ellers kunne have fået udbetalt, eller til at afholde alle udgifter til lønmodtagerens befording i forbindelse med uddannelsen. Det er en betingelse, at lønmodtageren har godkendt, at udbetaling af tilskud til befording sker til arbejdsgiveren.

Af stk. 4 fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til befording, herunder om, at der ikke kan opnås tilskud til befording, hvis der ikke kan opnås godtgørelse, jf. § 5. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte en bagatelgrænse for udbetaling af tilskud til befording.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 14 i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Heraf fremgår, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording indgives af deltageren, jf. dog stk. 2. Af stk. 2 fremgår, at når arbejdsgiveren betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, der berettiger til godtgørelse og tilskud til befording, skal

ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording indgives af arbejdsgiveren. I andre tilfælde kan arbejdsgivere indgive ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter fuldmagt

Af § 19, stk. 7, i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse følger, at godtgørelse og tilskud til befording udbetales til deltageren.

Af stk. 8 følger, at hvis deltagerens arbejdsgiver er indtrådt i retten til godtgørelsen jf. § 7, stk. 1. 1. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. så udbetales godtgørelsen til arbejdsgiveren, jf. lovens § 1, 2. og 3. pkt.

Af stk. 9 følger, at tilskud til befording kan udbetales til deltagerens arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren er forpligtet til enten at udbetale et beløb, der mindst svarer til det befordingstilskud, som deltageren ellers kunne have fået udbetalt, eller til at afholde alle udgifter til deltagerens befording i forbindelse med uddannelsen, og deltageren har godkendt, at udbetaling af tilskud til befording sker til arbejdsgiveren, jf. § 8, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det følger af § 23 i lov om arbejdsmarkedsuddannelse m.v., at udbetaling til tilskud til kost og logi samt krav om tilbagebetaling af sådanne tilskud, jf. § 24, stk. 1, varetages af uddannelsesstedet. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1258 af 11. november 2010, hvoraf fremgår, at tilskud til udgifter til kost og logi i tilfælde af indkvartering, der ikke omfattes af § 1, stk. 2, udgår indtil 450 kr., der mod dokumentation efter § 2, stk. 2, for hver overnatning, hvor deltageren er indkvarteret, udbetales til deltageren til hel eller delvis dækning af de pågældende udgifter.

2.6.6.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I dag udbetales der godtgørelse til enten uddannelsesdeltager eller arbejdsgiver. Godtgørelsen udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis denne ikke får løn under kursus, mens godtgørelsen udbetales til virksomheden, hvis denne udbetaler løn til uddannelsesdeltageren under kurset. I dag udbetaler virksomhederne ca. 85 pct. af tilfældene løn til uddannelsesdeltageren under uddannelse, mens uddannelsesdeltagerne for de resterende 15 pct. af tilfældene ikke får løn under uddannelse.

Tilskuddet til befording udbetales i dag som udgangspunkt til uddannelsesdeltageren, men kan udbetales til virksomhe-

den, hvis virksomheden angiver i ansøgningen, at uddannelsesdeltageren accepterer dette. Ca. 2/3 af tilskud til befording udbetales til uddannelsesdeltageren, mens ca. 1/3 udbetales til arbejdsgiver. En forudsætning for at tilskud til befording udbetales til arbejdsgiver er, at arbejdsgiveren er forpligtet enten at udbetale et beløb, der mindst svarer til befordingstilskuddet, eller til at afholde alle udgifter til lønmodtagerens befording i forbindelse med kurset.

Tilskud til udgifter til kost og logi i tilfælde af indkvartering, der ikke er et tilbud fra uddannelsesstedet, udbetales mod dokumentation til uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren.

Det betyder, at i den nuværende administration foregår udbetalingerne af de tre dele (godtgørelse, tilskud til befording og tilskud til kost og logi) som tre forskellige udbetalinger. Alle tre udbetalinger kan udbetales til enten arbejdsgiver eller lønmodtager efter forskellige forhold. Det er ikke særlig effektivt eller gennemskueligt ud fra et administrativt synspunkt og kan også være vanskeligt at gennemskue for ansøgerne.

Fra et administrativt synspunkt kan det i flere situationer være vanskeligt at gennemskue, hvem der er den korrekte modtager af godtgørelsen og tilskud. I forhold til selve godtgørelsen kræver det opslag i eIndkomst, der er forbundet med en vis usikkerhed, og hvori der kan ændres efterfølgende.

For at sikre mere entydige og hurtigere pengestrømme, foreslås det, at godtgørelse og tilskud til befording, som udgangspunkt udbetales til virksomheden, hvis arbejdsgiveren udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren under uddannelsen. Godtgørelse kan udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis denne ikke modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren under uddannelsen. Dette indebærer, at arbejdsgiveren som udgangspunkt vil modtage godtgørelse og tilskud til befording. Det bemærkes i den forbindelse, at det i dag er langt den overvejende del af uddannelsesdeltagerne, der får løn under kursusdeltagelse, nemlig ca. 85 pct.

Formålet med forslaget er at skabe en digitaliseret administrationsmodel med hurtige og enkle udbetalinger.

En forudsætning for, at godtgørelse og tilskud til befording udbetales til arbejdsgiveren, er for både godtgørelse og tilskud til befording vedkommende, at arbejdsgiveren er forpligtet til at udbetale et beløb, der mindst svarer til godtgørelse og tilskud eksempelvis ved at betale løn og/eller afholde udgifter til rejseomkostninger i forbindelse med uddannelsen.

Hovedreglen er således udbetaling til arbejdsgiveren. Lønmodtageren afskæres dog ikke fra at få udbetalingerne af godtgørelse og tilskud til befordring. Godtgørelse og tilskud til befordring kan udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis denne ikke modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren under uddannelsen.

Erfaringerne med dette forslag vil blive opsamlet, og ordningen vil dermed kunne tilpasses, såfremt der efterfølgende opstår tegn på uhensigtsmæssige konsekvenser af forslaget.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 17 og 23, og bemærkningerne hertil.

2.6.7. Kontrolbestemmelse

2.6.7.1 Gældende ret

Det følger af § 26 a, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ved administrationen af sine sagsområder kan forlange at få nødvendige personoplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på samkøring og sammenstilling i kontroløjemed uden samtykke fra eleven eller arbejdsgiveren til brug for kontrol af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol af udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven.

Af bestemmelsens stk. 2 kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administrationen af sine sagsområder i kontroløjemed foretage registersamkøring af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1.

Det følger af § 26 a, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administrationen af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister § 7.

Af bestemmelsens stk. 4 fremgår det, at stk. 3 omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til arbejdsgivere, elever og skoler. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses-, indkomst- og aldersoplysninger i forbindelse hermed.

2.6.7.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ud over ovennævnte regelforenklingsforslag er det en vigtig forudsætning for korrekt udbetaling af godtgørelse og tilskud, og dermed at undgå snyd og misbrug af ordningen, at der i godtgørelsesloven indføres en kontrolbestemmelse.

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag findes der en kontrolbestemmelse (§ 26 a, stk. 3 og 4), hvoraf fremgår, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administrationen kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, jf. lov om indkomstregister § 7.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har pligt til løbende at sikre, at udbetalingerne sker på et korrekt grundlag. En af måderne at understøtte dette på er ved samkøring af data. Lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag § 26 a giver Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag adgang til at samkøre og registersamkøre til brug for kontrol med oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015.

Herudover har Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i dag med hjemmel i § 26 a, stk. 1 og 2, mulighed for at kontrollere, om en arbejdsgiver eller en elev modtager en ydelse fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag samtidig med, at arbejdsgiveren eller eleven modtager en ydelse fra en tredjepart, hvilket kan indebære, at arbejdsgiveren eller eleven mister retten til ydelsen fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Både Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Udbetaling Danmark administreres af ATP.

Ved lov nr. 523 af 29. april 2015 om ændring af lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love (Overførsel af myndighedsområder til Udbetaling Danmark og indførelse af beføjelser til, at Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøringer på bl.a. kommunale ydelsesområder m.v.) blev § 12 c, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark indført. Efter denne bestemmelse kan Udbetaling Danmark efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indhente og samkøre oplysninger efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at der i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse indarbejdes en tilsvarende kontrolbestemmelse. Det foreslåede indebærer, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fremover i forbindelse med administrationen af VEU-godtgørelsen kan anvende registerbaseret kontrol på linje med AUB-administrationen.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 38 (§ 18, stk. 1-4) og bemærkningerne hertil.

2.6.8 Afgørelse uden partshøring

2.6.8.1. Gældende ret

Det følger af § 19, stk. 1, i forvaltningsloven, at hvis en part ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i

besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte afgørelse.

Det følger af § 20, stk. 1, i forvaltningsloven, at i sager, hvor myndigheden efter anmodning fra en part kan ændre afgørelsen, kan myndigheden undlade at foretage partshøring, hvis sagens karakter og hensynet til parten selv taler for det.

Er partshøring undladt i medfør af stk. 1, følger det af stk. 2, at afgørelsen skal ledsages af de oplysninger, som parten ellers skulle være gjort bekendt med efter bestemmelsen i § 19. Parten skal samtidig gøres bekendt med adgangen til at få sagen genoptaget. Myndigheden kan fastsætte en frist for fremsættelse af begæring om genoptages.

2.6.8.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af pkt. 3 i trepartsaftalen, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) for at opnå enkelhed og større faglig bæredygtighed. Med samlingen af administrationen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag gennemføres en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen, så man fremadrettet kan ansøge om VEU-godtgørelse og tilskud til befordring i samme arbejdsgang som tilmelding til uddannelsen.

Med henblik på at følge ønsket i trepartsaftalen om en digital administrationsmodel, hvor godtgørelse og tilskud udbetales 100 pct. automatisk, foreslås det at give Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag mulighed for at anvende en fremgangsmåde i stil med forvaltningslovens § 20 om at træffe afgørelse uden partshøring, idet afgørelser om udbetaling af godtgørelse og tilskud på VEU-området, dels er af den sags-type, som bestemmelsen har til hensigt at dække, dels opfylder formålet om, at hensynet til parten selv taler for en straks-afgørelse, således at den berettigede modtager godtgørelsen og tilskuddet hurtigt.

Forvaltningslovens § 20 er en generel undtagelse fra en myndigheds pligt til at foretage partshøring, inden der træffes afgørelse i en sag, og der vil derfor være en række betingelser og hensyn som skal opfyldes, for at anvende bestemmelsen.

Den grundlæggende betingelse for at kunne undlade en forudgående partshøring efter bestemmelsen er, at myndigheden efter partens anmodning kan ændre en allerede truffet

afgørelse. Bestemmelsen henholder sig til de regler om ændring af forvaltningsafgørelser, der opstilles i den almindelige forvaltningsret. Efter disse regler vil den myndighed, der har truffet afgørelse i en sag, efter anmodning fra en part som altovervejende hovedregel kunne ændre den trufne afgørelse til fordel for parten, når der fremkommer nye oplysninger om afgørelsesgrundlagets faktiske omstændigheder. I sådanne tilfælde vil myndigheden i almindelighed kunne ændre afgørelsen med virkning fra det tidspunkt, hvor den oprindelige afgørelse blev truffet.

Under hensyn til, at der foreslås indført en digital administrationsmodel, hvor godtgørelse og tilskud til befordring vil blive udbetalt 100 pct. automatisk foreslås det, at der i loven indsættes en udtrykkelig bestemmelse, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter anmodning fra den berettigede skal genoptage sagen og eventuelt ændre afgørelsen, hvis den berettigede dokumenterer, at udbetalingen ikke er korrekt eller er baseret på fejlagtige oplysninger. Da en fremtidig digital administrationsmodel for beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring baseres på tilgængelige, objektive indberettede oplysninger i offentlige registre, jf. bl.a. afsnit 2.6.5.2, og uden at der indgår skønmæssige elementer i afgørelsen, må det antages, at der ud af det store antal ansøgningssager på årsbasis kun vil være et begrænset antal sager, hvor oplysningerne til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse ikke er korrekte på afgørelsestidspunktet. Ved udbetaling af tilskud kunne det fx være tilfældet, hvor en uddannelsesdeltager ikke har nået at registrere en flytning i Folkeregisteret.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at bestemmelsen i forvaltningslovens § 20, stk. 1, i modsætning til undtagelsesreglen i forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, ikke indeholder nogen begrænsning med hensyn til karakteren af de oplysninger, der kan begrunde undladelse af partshøring. Efter bestemmelsen i § 20, stk. 1, vil partshøring således kunne undlades også med hensyn til faktiske oplysninger, fx hidrørende fra virksomheden eller uddannelsesdeltageren selv, når betingelserne for at undlade forudgående partshøring i øvrigt er opfyldt. Dette gælder i disse tilfælde også, selv om myndigheden ikke kan udelukke, at parten vil kunne korrigere eller supplere oplysningerne eller afsvække deres betydning for afgørelsens udfald.

En anden betingelse for at kunne omgøre en allerede truffet afgørelse på begæring af en part, er, at omgørelsen ikke kommer andre parter til skade. Anvendelse af bestemmelsen vil således ikke kunne finde anvendelse på sager, der går ud på afgørelse af tvister mellem to eller flere parter, eller sager hvor der optræder mere end en part med partsstatus. Bestemmelsen vil således f.eks. ikke kunne finde anvendelse på sager om dispensation fra bygningslovgivningens bestemmelser i tilfælde, hvor en nabo har partsstatus. Det forhold, at afgørelsen i sagen har afledede virkninger for en

tredjemand, uden at denne dog har status som part i sagen, udelukker derimod ikke bestemmelsens anvendelse.

I lovforslaget er det foreslået, at udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring sker til arbejdsgiveren, medmindre det i ansøgningen angives, at det skal ske til uddannelsesdeltageren. Herved vil der i forhold til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags behandling af ansøgningen alene være én berettiget modtager i forhold til den enkelte ansøgning, som har partsstatus, og der kan således ikke i forhold til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag opstå tvister, idet forholdet mellem virksomheden og uddannelsesdeltageren alene er et internt mellemværende mellem disse.

En tredje betingelse for at undlade partshøring er, at det skal være ubetænkeligt på grund af sagens karakter og hensynet til parten selv. Dette krav indebærer, at undtagelsesbestemmelsen fx ikke kan finde anvendelse i sager, der går ud på at gøre indgreb over for parten. Undtagelsesreglen kan således ikke finde anvendelse i sager om meddelelse af forbud eller påbud, tilbagekaldelse af en tilladelse eller i øvrigt i sager, hvor afgørelsen går ud på at gøre indgreb i partens friheds- eller rettighedssfære. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags udbetaling af godtgørelse og tilskud er en begunstigelse, og dermed det modsatte af et indgreb, idet de berettigede modtager en lovhjemlet økonomisk ydelse.

Den foreslåede digitale administrationsmodel svarer således til det typiske anvendelsesområde for forvaltningslovens § 20, dvs. sager, hvori en part har ansøgt en myndighed om en begunstigelse, typisk en økonomisk ydelse. I sådanne tilfælde vil parten i almindelighed være interesseret i, at der på det foreliggende - men måske ikke helt fyldestgørende - faktiske grundlag træffes en afgørelse, der indebærer, at parten hurtigt modtager i hvert fald en del af den ydelse, parten har krav på, med mulighed for efterbetaling af den resterende ydelse, fremfor at måtte afvente partshøringens gennemførelse for overhovedet at opnå nogen ydelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at oplysningerne, der ligger til grund for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse, hidrører fra andre offentlige registre, hvortil oplysningerne er indberettede, og således ikke i alle tilfælde stammer fra ansøger selv, hvorfor der efter omstændighederne vil kunne opstå spørgsmål om partshøringspligt.

For at undgå tvivl herom og da den fremtidige digitale administrationsmodel tilgodeser de ovenfor nævnte hensyn, foreslås det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag altid skal kunne træffe afgørelse uden forudgående partshøring, da det på grund af sagernes karakter og hensynet til parterne må anses for ubetænkeligt.

Af forvaltningslovens § 20, stk. 2, fremgår det yderligere, at en afgørelse uden forudgående partshøring dels skal ledsa-

ges af de oplysninger, som parten ellers skulle være gjort bekendt med efter Forvaltningslovens i § 19, dels skal indeholde en tydelig meddelelse om, at parten skal gøres bekendt med adgangen til at få sagen genoptaget.

Det foreslås, at der i loven indsættes en udtrykkelig bestemmelse herom, således at der er en forpligtelse for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til at realitetsbehandle sagen på ny, hvis den berettigede fremsætter begæring herom og fremkommer med oplysninger, der er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Endelig foreslås indsat en hjemmel til, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte en frist for fremsættelsen af genoptagelsesbegæringen.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 38 (§ 14 stk. 2-4) og bemærkningerne hertil.

2.7. Arbejdsløshedskassernes adgang til data om VEU

2.7.1. Gældende ret

VEU-administrationen varetages i dag af arbejdsløshedskasserne for så vidt angår arbejdsløshedskassernes egne medlemmer. Arbejdsløshedskasserne behandler i den sammenhæng personoplysninger om medlemmernes deltagelse i voksen- og efteruddannelse, herunder i forbindelse med arbejdsløshedskassernes ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring.

Der er i gældende lov ikke særskilte bestemmelser om arbejdsløshedskassernes adgang til data om egne medlemmers VEU-godtgørelse eller VEU-aktivitet.

2.7.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftalen, at A-kasserne fortsat skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Øvrige interessenter vil kunne tilgå generelle data om forbrug af VEU-godtgørelse via det foreslåede nye VEU-datavarehus, jf. aftalens pkt. 20.

Det foreslås på den baggrund, at der i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse indsættes hjemmel til, at arbejdsløshedskasserne fortsat sikres adgang til data om medlemmernes deltagelse i aktivitet, der berettiger til VEU-godtgørelse. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler herom. Den foreslåede hjemmel i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse vil være subsidiær i forhold til hjemlerne i uddannelseslovene, jf. nedenfor.

Det foreslås endvidere, at der i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelse til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven) og i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) indsættes hjemmel til, at undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter disse love til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling. Det foreslås endvidere, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan videregives. Og endelig foreslås det, at Undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver samt om betingelser for videregivelsen, herunder personoplysninger.

Formålet er at give mulighed for, at interessenter på VEU-området, som f.eks. arbejdsløsheds-kasserne, andre myndigheder, virksomheder og visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for data omkring gennemført uddannelse på VEU-området, får adgang til disse oplysninger.

Undervisningsministeriets videregivelse af oplysninger om kursisters deltagelse i uddannelse efter denne lov udgør en behandling af personoplysninger. Behandlingen angår almindelige ikke-følsomme personoplysninger om elevens navn, cpr-nummer, uddannelsesaktivitet og ansættelsesforhold, og kan derfor administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorefter behandling af personoplysninger er lovlig, når behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, samt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse. Hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Behandlingen af personoplysningerne skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så videregivelsen af uddannelsesdeltageres personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til arbejdsløsheds-kassernes og andre interessenters formål med behandlingen, dvs. opfølgning på medlemmernes deltagelse i VEU-aktivitet, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, og med behørig hensyntagen til gennemsigtighed om databehandlingen og varetagelse af de registreredes rettigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 12-22.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 30, og § 2, nr. 18, § 4, nr. 38, § 5, nr. 13, og § 10, nr. 1.

2.8. Klageproces (indførelse af obligatorisk remonstration)

2.8.1. Gældende ret

Det følger af § 66 k, stk. 3, 1.-3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at staten til virksomheder, som indgår uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale, jf. lovens § 66 a, stk. 2, 1. pkt., yder et tilskud. Tilskuddets størrelse fastsættes på finansloven. Tilskud ydes ikke for elever, der er fyldt 25 år, og som udløser løntilskud til arbejdsgiveren i henhold til §§ 98 c-98 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og for elever, der er berettiget til dagpenge ved sygdom eller barsel, og hvor arbejdsgiveren modtager refusion i henhold til § 54, stk. 1, i lov om sygedagpenge og § 39, stk. 1, i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Af § 66 k, stk. 3, 4. og 5. pkt., følger, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer udbetaling af tilskud. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af tilskud, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Bemyndigelsen er benyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 23 af 8. januar 2014 om tilskud til arbejdsgivere, der indgår en uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale.

Det følger af § 66 k, stk. 5, at afgørelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffer om beregning, udbetaling og eventuel tilbagebetaling af tilskud i henhold til stk. 3, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension (dvs. ATP's ankenævn).

Der er således i dag ikke tale om, at en klager skal sende sin klage til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med henblik på revurdering af den truffede afgørelse, inden klagen evt. sendes videre til ATP's ankenævn.

Det følger ligeledes af § 19 i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at afgørelser efter §§ 5-10 inden for 4 uger kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg se bort fra overskridelsen af 4 ugers fristen, når der er særlig grund hertil. Undervisningsministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om indgivelse og behandling af klage, herunder om frister for behandling af klagen.

Der er således i dag heller ikke i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og

efteruddannelse tale om, at klager kan indsende sin klage til revurdering hos Undervisningsministeriet eller arbejdsløsheds-kasserne inden den sendes videre til Ankestyrelses Beskæftigelsesudvalg.

2.8.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved lov nr. 1669 af 26. december 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag, indførelse af modregningsadgang, ændring af klageproces m.v.) blev der indført obligatorisk remonstration for så vidt angår afgørelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Arbejdsmarkedets Tillægspension træffer efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Den nævnte ændring trådte i kraft den 1. januar 2018.

Ved lov nr. 745 af 8. juni 2018 om ændring af avu-loven, lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., lov om Danmarks Evalueringsinstitut, lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om individuel boligstøtte og forskellige andre love og om ophævelse af lov om erhvervsgrunduddannelse m.v., lov om kombineret ungdomsuddannelse, lov om produktionsskoler og lov om Rådet for Ungdomsuddannelser (Ændringer som følge af lovgivning om forberedende grunduddannelse m.v.), er der endvidere indført obligatorisk remonstration for så vidt angår klager efter § 15 a i lov om erhvervsgrunduddannelser, der indgives den 1. august 2019 eller senere, over afgørelser truffet af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om bonus, herunder bonussens størrelse, beregning, udbetaling, efterregulering, modregning og tilbagebetaling.

Det foreslås i nærværende lovforslag at ændre klageprocessen efter § 66 k, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, således at der også her indføres en ordning med obligatorisk remonstration. Forslaget indebærer, at en klage over en afgørelse truffet af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter bestemmelsen skal sendes til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som har truffet afgørelsen. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil så skulle foretage en revurdering af den trufne afgørelse på det foreliggende grundlag, dvs. også på baggrund af eventuelle oplysninger som klager måtte vedlægge klagen. Såfremt Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke giver klager fuldt ud medhold, vil Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skulle sende klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til ankenævnet.

Den foreslåede ordning har baggrund i hensynet til at effektivisere klageprocessen og undgå en ekstra sagsgang, i de tilfælde hvor Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag må bede ATP's ankenævn om at hjemvise klagen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bl.a. på grund af oplysninger, som klager

indsender til ankenævnet sammen med klagen, og som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke hidtil har været bekendt med.

Forslaget indebærer ingen ændring af den gældende klagefrist, hvorefter en afgørelse i henhold til § 66 k, stk. 3, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for ankenævnet. Forslaget om obligatorisk remonstration indebærer, at den gældende klagefrist i givet fald vil være overholdt, såfremt klagen indbringes for den myndighed, der har truffet afgørelsen, inden for 4 uger fra den dag hvor afgørelsen er meddelt. Hvis en klage uanset klagevejledningen fejlagtigt indgives til rekursmyndigheden, vil klagen normalt skulle anses for rettidig, såfremt den er kommet frem til denne myndighed inden fristens udløb, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Der foreslås endvidere i regi af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og på baggrund af omlægningen af administrationen fra Undervisningsministeriet og arbejdsløsheds-kasserne til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at behandlingen af klager over afgørelser efter §§ 5-10 og § 16 fremadrettet skal kunne indbringes for det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås i den forbindelse, at klage indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Efter forslaget vurderer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, om der er grundlag for at give klager helt eller delvis medhold, og hvis Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke giver klager fuldt ud medhold, skal Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag sende klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Forslaget indebærer ingen ændring af den gældende klagefrist, hvorefter en afgørelse efter loven inden for en frist på 4 uger fra den dag hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for udvalget. Forslaget om obligatorisk remonstration indebærer, at den gældende klagefrist i givet fald vil være overholdt, såfremt klagen indbringes for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der har truffet afgørelsen, inden 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt. Hvis en klage uanset klagevejledningen fejlagtigt indgives til rekursmyndigheden, vil klagen normalt skulle anses for rettidig, såfremt den er kommet frem til denne myndighed inden fristens udløb, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Formålet med omlægningen af klagesagsbehandlingen er at skabe en ud fra et teknisk administrativt synspunkt mere

smidig proces i forbindelse med omlægningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det henvises til lovforslagets § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

2.9. Mulighed for oprettelse af særskilte moduler

2.9.1. Gældende ret

På Uddannelses- og Forskningsministeriets område kan professionshøjskoler, erhvervsakademier, kunstneriske uddannelsesinstitutioner og maritime uddannelsesinstitutioner udbyde efter- og videreuddannelse efter reglerne om åben uddannelse, jf. lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (herefter lov om åben uddannelse).

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse, at åben uddannelse er erhvervsrettede deltidsuddannelser, heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, enkeltfag, fagspecifikke kurser, korte kurser og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Udbud af uddannelsesaktiviteter efter lov om åben uddannelse skal som udgangspunkt tilrettelægges på deltid med henblik på, at uddannelserne kan følges af personer med fuldtidsarbejde, jf. § 2, stk. 3 og 4, i lov om åben uddannelse.

Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter efter § 2, stk. 9, i lov om åben uddannelse nærmere regler om de enkelte deltidsuddannelser, de fagspecifikke kurser og de korte kurser.

For så vidt angår deltidsuddannelserne fremgår reglerne om akademi- og diplomuddannelser af bekendtgørelse om diplomuddannelser og bekendtgørelse om akademiuddannelser, jf. henholdsvis bekendtgørelse nr. 1008 og nr. 1009 af 29. juni 2016. Udbud af diplom- og akademiuddannelser skal desuden følge reglerne i lov om videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, jf. lov bekendtgørelse nr. 1038 af 30. august 2017, som bl.a. fastsætter regler om uddannelsernes indhold, adgang til uddannelserne og uddannelsesinstitutionernes mulighed for at foretage en individuel kompetencevurdering af ansøgers realkompetencer i forhold til en diplom- eller akademiuddannelse.

Akademi- og diplomuddannelser opbygges af moduler på enten 5 eller 10 ECTS-point, som alle afsluttes med en prøve med individuel bedømmelse. Der henvises til § 6, stk. 2, 1. pkt., og § 15, stk. 2, 1. pkt., i henholdsvis bekendtgørelse om akademiuddannelser og bekendtgørelse om diplomuddannelser. De enkelte moduler, der indgår i en akademi- eller diplomuddannelse, skal fremgå af uddannelsens studieordning med bl.a. en beskrivelse af modulets læringsmål,

indhold, omfang samt beskrivelse og fastsættelse af hvert moduls prøveform. Der henvises til § 16, stk. 2, i henholdsvis bekendtgørelse om akademiuddannelser og bekendtgørelse om diplomuddannelser.

Hvis der opstår et kompetencebehov, som efter en faglig vurdering kan rummes inden for en eksisterende uddannelse, kan en uddannelsesinstitution udvikle et nyt modul under den pågældende uddannelse. Der er ingen maksimumgrænser for antallet af moduler under de enkelte uddannelser dog forudsat, at kravet om faglig sammenhæng mellem det enkelte modul og uddannelsen er opfyldt.

Institutionerne indberetter nye moduler til Uddannelses- og Forskningsministeriet med henblik på registrering og vurdering af, om disse medfører væsentlige ændringer af uddannelsens formål eller erhvervs sigte, jf. § 7, stk. 2, i henholdsvis bekendtgørelse om akademiuddannelser og bekendtgørelse om diplomuddannelser.

Indberetningen foretages i fællesskab af kredsen af relevante udbydere, hvilket i praksis sker ved de faglige fællesudvalg, som udbyderne har nedsat med institutionsrepræsentanter inden for hvert fagområde – det tekniske, det sundhedsfaglige, det pædagogiske, det merkantile m.v.

For så vidt angår udbud af enkeltfag fremgår det af § 2, stk. 4, i lov om åben uddannelse, at et enkeltfag er en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

Udbud af fagspecifikke kurser er reguleret i § 2, stk. 5, i lov om åben uddannelse. Heraf fremgår, at fagspecifikke kurser er undervisningsforløb af 1-4 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger på basis af de videregående kompetencegivende heltids- eller deltidsuddannelser, som institutionen er godkendt til at udbyde, og som den modtager tilskud til. Kurserne skal bygge på elementer, som indgår i disse uddannelser.

Endelig fremgår det af § 2, stk. 6, i lov om åben uddannelse, at korte kurser er koncentrerede undervisningsforløb af 1-8 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger frit efter lokalt behov inden for rammer fastlagt af undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren.

Varigheden af de fagspecifikke kurser og de korte kurser fastsættes i antal undervisningstimer og afsluttes ikke med en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

Det fremgår af § 3 i lov om åben uddannelse, hvilke uddannelser uddannelsesinstitutionerne kan udbyde som åben uddannelse.

Uddannelsesinstitutionen kan efter den gældende bestemmelse i § 20 i lov om videregående uddannelser (videreuddannelsessystemet) for voksne bl.a. godkende, at anerkendte kompetencer, efter en individuel kompetencevurdering i medfør af lovens § 15 a, kan erstatte dele af et reguleret forløb.

Det fremgår af den gældende § 15 a i lov om videregående uddannelser (videreuddannelsessystemet) for voksne, at individuel kompetencevurdering har til formål at give ansøgeren anerkendelse af dennes samlede viden, færdigheder og kompetencer (realkompetencer) i forhold til en akademiuddannelse eller en diplomuddannelse. Anerkendelse af kompetencer sker på baggrund af afklaring, dokumentation og vurdering af deltagerens individuelle kompetencer i forhold til adgangskrav til uddannelsen eller målbeskrivelserne i uddannelsesreglerne.

Endvidere fremgår det bl.a. af § 15 a, at anerkendelse af realkompetencer gives af den institution, der har gennemført kompetencevurderingen efter ansøgerens anmodning. Anerkendelse gives i form af bevis for adgang til en uddannelse eller til dele af en uddannelse, bevis for dele af en uddannelse, eller bevis for fuldført uddannelse.

Uddannelsesaktiviteter udbudt efter reglerne om åben uddannelse finansieres som udgangspunkt med delvist tilskud, jf. § 6 i lov om åben uddannelse og delvis deltagerbetaling, jf. lovens § 8.

Uddannelsesinstitutionerne kan dog efter § 4 i lov om åben uddannelse udbyde åben uddannelse som indtægtsdækket virksomhed uden tilskud til virksomheder eller lignende. Uddannelsesaktiviteten kan tilrettelægges efter aftale med den eller de pågældende virksomheder.

Det følger endvidere af § 6, stk. 6, i lov om åben uddannelse, at det i de årlige finanslove kan bestemmes, at deltidsuddannelser og enkeltfag herfra efter § 2, stk. 1, nr. 1 og 3, udbydes uden tilskud efter denne lov eller som indtægtsdækket virksomhed.

Universiteternes mulighed for at udbyde deltidsuddannelse fremgår af § 5 i universitetsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 18. marts 2015.

2.9.2. Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med denne del af lovforslaget udmøntes initiativ nr. 14 i trepartsaftalen, hvoraf det fremgår, at der "... skal gives mulighed for at oprette særskilte moduler på ned til 5 ECTS-point uden for eksisterende deltidsuddannelser på videregående

VEU med henblik på at forbedre reaktionsevnen i forhold til nye kompetencebehov på arbejdsmarkedet."

Som baggrund herfor er det anført i aftalen, at der er behov for en hurtigere reaktionsevne i forhold til at udvikle kurser i det videregående voksen- og efteruddannelsessystem, som modsvarer arbejdsmarkedets behov. Det er ligeledes anført, at processen for udvikling af uddannelser i dag opfattes som langsommelig, hvilket kan være en barriere for brugen af videregående efter- og videreuddannelse.

Med henblik på at imødekomme behovet for en hurtigere respons på arbejdsmarkedets behov for udvikling af nye efter- og videreuddannelsesstilbud på videregående niveau, foreslås det med dette lovforslag at udvide de allerede eksisterende uddannelsesudbud med moduler – såkaldte særskilte moduler – der ikke indgår i en eksisterende videregående deltidsuddannelse.

Ordningen forudsætter derfor, at der foreligger en beskrivelse af de kompetencer, som de ønskede moduler skal give kursisterne med henblik på at imødekomme arbejdsmarkedets behov. Der kan i denne beskrivelse bl.a. indgå udtalelser fra arbejdsmarkedets parter, virksomheder, kommuner m.v. samt eventuelt statistisk dokumentation.

Det er hensigten, at de videregående uddannelsesinstitutioner vil skulle søge uddannelses- og forskningsministeren om godkendelse af særskilte moduler. Der vil kunne fastsættes nærmere regler om institutionernes ansøgninger, herunder om krav til beskrivelsen af arbejdsmarkedets behovet.

Efter de gældende regler skal oprettelse af nye moduler under eksisterende akademi- og diplomuddannelser indstilles til Uddannelses- og Forskningsministeriet i fællesskab af kredsen af relevante udbydere, hvilket i praksis sker ved de faglige fællesudvalg, som udbydere har nedsat med institutionsrepræsentanter inden for hvert fagområde – det tekniske, det sundhedsfaglige, det pædagogiske, det merkantile m.v.

For at understøtte et sammenhængende og koordineret udbud samt kvaliteten og relevansen af de særskilte moduler er det hensigten, at ansøgning om godkendelse af særskilte moduler uden for en eksisterende deltidsuddannelse – i overensstemmelse med den nuværende praksis – vil skulle ske efter fælles indstilling fra de relevante institutioner. Ansøgningen forventes endvidere at skulle indeholde en tilslutning til modulets oprettelse fra uddannelsesudvalg eller lignende organer med aftagerrepræsentation.

Den foreslåede ordning skal muliggøre, at der kan søges om oprettelse af særskilte moduler på mindst 5 ECTS-point på videregående niveau, som ved oprettelsen ikke vil blive en del af en eksisterende uddannelse. Der skal være tilknyttet

en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse til de særskilte moduler. Det er dermed hensigten, at modulerne vil skulle følge strukturen for eksisterende deltidsuddannelser, hvilket for akademi- og diplomuddannelser bl.a. vil sige, at de enkelte moduler skal være på enten 5 eller 10 ECTS-point.

De særskilte moduler vil med forslaget – i modsætning til de øvrige deltidsuddannelser – ikke være reguleret af uddannelsesbekendtgørelser. Institutionerne vil derfor skulle udarbejde kursusbeskrivelser og læringsmål for modulerne.

Det forventes endvidere, at de særskilte moduler i videst muligt omfang vil skulle følge de gældende regler om deltidsuddannelser, herunder om adgang, prøver og eksaminer. Dette findes hensigtsmæssigt, således at modulerne eventuelt på et senere tidspunkt vil kunne erstatte dele af et reguleret efter- og videreuddannelsesforløb.

Det er hensigten, at uddannelsesinstitutionerne som led i en individuel kompetencevurdering efter de gældende regler i lov om videregående uddannelser (videreuddannelsessystemet) for voksne vil kunne godkende, at særskilte moduler kan erstatte dele af et reguleret forløb, jf. lovens § 20.

For så vidt angår universiteterne, er det hensigten, at universiteterne med ministerens godkendelse skal have mulighed for at udbyde særskilte moduler i medfør af universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2, om anden efter- og videreuddannelse. Det er derfor hensigten, at der med hjemmel i universitetslovens § 8, stk. 1, vil blive fastsat regler i deltidsbekendtgørelsen om universiteternes udbud af særskilte moduler.

Det er hensigten, at der skal ydes tilskud til de særskilte moduler. Det vil sige, at de særskilte moduler efter reglerne i lov om åben uddannelse eller i universitetsloven skal udbydes med delvist tilskud og delvis deltagerbetaling.

Der henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

2.10. SVU til særskilte moduler

2.10.1. Gældende ret

Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) kan gives til uddannelse på videregående niveau udbudt som åben uddannelse, jf. lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og deltidsuddannelse udbudt i medfør af universitetslovens § 5. Det følger af lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at uddannelses- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke uddannelser der kan gives SVU til.

Det fremgår således af lovens § 8, stk. 1, at der kan gives SVU til videregående uddannelse, der udbydes som åben uddannelse, og som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse, samt til supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav på uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og som er udbudt efter § 2, stk. 2, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

For så vidt angår deltidsuddannelse udbudt i medfør af universitetslovens § 5, følger det af § 8, stk. 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at der kan gives SVU til masteruddannelse og anden efter- og videreuddannelse, som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse, samt enkeltfag på deltid fra de uddannelser, som universiteterne er godkendt til at udbyde på heltid.

Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere efter lovens § 8, stk. 3, fastsætte regler om, at der kan gives SVU til en kombination af uddannelser udbudt i medfør af § 8, stk. 1 og 2.

Det er en betingelse for at få SVU til videregående uddannelse, at der er tale om uddannelse tilrettelagt på heltid, jf. § 9, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte. Kravet om heltidsuddannelse kan opfyldes ved, at den enkelte uddannelse er tilrettelagt på heltid eller ved at kombinere flere uddannelser eller enkeltfag/moduler. Der gives ikke SVU til uddannelse, der i alt berettiger til mindre end ugesatsen for heltidsuddannelse, jf. lovens § 13, stk. 6.

Det er endvidere en betingelse for at få SVU til videregående uddannelse, at den uddannelsessøgende ikke har gennemført en videregående uddannelse, jf. § 3 a i lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

2.10.2. Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med forslaget etableres der mulighed for, at der fremover kan gives SVU til særskilte moduler på videregående niveau, som udbydes i medfør af § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2.

Formålet med de særskilte moduler er at understøtte, at der kan etableres faglige uddannelsesstilbud på områder, hvor der opstår et kompetencebehov, og hvor der ikke findes en allerede godkendt deltidsuddannelse, som dækker dette behov.

De særskilte moduler vil således ikke være en del af en eksisterende uddannelse og dermed ikke omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse. Det er dog forudsat, at de særskilte moduler vil følge strukturen for de eksisterende deltidsuddannelser, hvilket indebærer, at de tilrettelægges med en normering angivet i ECTS-point og afsluttes med en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

SVU til videregående uddannelse gives til uddannelse tilrettelagt på heltid, jf. lovens § 9, stk. 1. Det er hensigten, at der skal kunne gives SVU til en kombination af særskilte moduler og anden uddannelse, der giver ret til SVU. Det vil sige, at de særskilte moduler vil kunne indgå i beregningen af, hvorvidt det samlede uddannelsesforløb er tilrettelagt på heltid.

Det er en betingelse for at få SVU til videregående uddannelse, at den uddannelsessøgende opfylder betingelserne i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, herunder også betingelser om, at det samlede uddannelsesforløb mindst skal give ret til ugesatsen for heltidsuddannelse, jf. lovens § 13, stk. 6, og at den uddannelsessøgende ikke har gennemført en videregående uddannelse, jf. lovens § 3 a.

Der henvises til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil.

2.11. Vederlagsfri hjælp i forbindelse med tilmelding til arbejdsmarkedsuddannelser

2.11.1. Gældende ret

Anmærkningsteksten på finansloven for 2018, § 20.38.02. Grundtilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse hjemler, at institutioner for erhvervsrettet uddannelser afholder udgifter i forbindelse med, at institutioner, som er godkendt til friinstitutionsforsøget, hjælper virksomheder med tilmelding til erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse uden at opkræve særskilt betaling herfor.

De gældende budgetretlige bindinger på de tilskudsmodtagende institutioners administration af statstilskud fører for arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget på fælles kompetencebeskrivelser til, at institutionerne skal tage sig betalt fra virksomhederne efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed, hvis institutionerne præsterer en ydelse, der rækker ud over den fornødne vejledning og bistand i forbindelse med tilmeldingen, fx hvis de med fuldmagt fra virksomheden overtager opgaven med tilmelding.

Under det såkaldte "friinstitutionsforsøg" på området har et af temaerne været angivet som "Friere rammer for hjælp til tilmelding. Her kan der tænkes forsøg, hvor der afprøves nye former for vejledning og hjælp til virksomheder ved tilmelding til AMU og ansøgning om VEU-godtgørelse uden forpligtigelse til at opkræve IDV-betaling." På denne baggrund har en række institutioner i medfør af bestemmelser på Finansloven for 2017 og Finansloven for 2018, i begge tilfælde konto 20.38.02., som et forsøg haft tilladelse til at yde virksomhederne en udvidet bistand, fx til netop med fuldmagt fra virksomheden at overtage opgaven med tilmelding (og ansøgning om VEU-godtgørelse) uden at tage betaling for denne ydelse efter reglerne for indtægtsdækket virksomhed.

2.11.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter det for Undervisningsministeriet oplyste, har forsøget med friere rammer for hjælp til tilmelding været en succes, således at det antages at have fremmet brugen af de tilbud, som findes i arbejdsmarkedsuddannelserne, og der er udbredt interesse både i erhvervslivet og blandt uddannelsesinstitutionerne for en permanentgørelse af ordningen.

Det foreslås på den baggrund at indsætte et nyt § 2 b i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet uddannelse) m.v., hvorefter en uddannelsesinstitution, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser, ikke er forpligtet til at opkræve vederlag for at bistå virksomheder og enkeltpersoner med tilmelding og ansøgning om godtgørelse m.v.

Det foreslås, at det skal være fakultativt for institutionerne at benytte denne mulighed. Den omfatter bredt enhver bistand til tilmeldingen og til de ansøgninger om såvel relevante offentlige midler, dvs. godtgørelse, tilskud til befordring og tilskud til kost og logi, som overenskomstregulerede fondsmidler, der er naturligt knyttet til tilmeldingen til arbejdsmarkedsuddannelse, og den omfatter herunder de situationer, hvor institutionerne med fuldmagt fra virksomheden overtager selve opgaven med at foretage tilmelding og ansøgning.

Der henvises til lovforslagets § 5, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.12. De regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) – koordination og aktørsamarbejde i forbindelse med voksen- og efteruddannelsesindsatsen

2.12.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 29 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv. indeholder en beskrivelse af, hvilke opgaver de otte regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) varetager. Det fremgår således, at RAR:

- 1) Indgår i et samspil med kommunerne og understøtter beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner.
- 2) Rådgiver og går i dialog med kommunerne om udvikling af beskæftigelsesindsatsen.
- 3) Samarbejder og koordinerer beskæftigelsesindsatsen med arbejdsløshedskasser og øvrige aktører, herunder VEU-centre og vækstfora, og koordinerer uddannelses- og erhvervsvejledningen.
- 4) Koordinerer virksomhedsindsatsen og indsatsen rettet mod områder med mangel på arbejdskraft og områder med høj ledighed.

5) Godkender den regionale positivliste for den regionale uddannelsespulje, jf. § 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

6) Varetager opgaver, som efter andre love eller regler udstedt i medfør heraf er henlagt til rådene.

2.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalen, at der i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen er behov for, at der i højere grad sker en koordinering af virksomhedernes efterspørgsel på kompetencer og jobcentrenes og a-kassernes uddannelsesindsatser for de ledige. Det gælder særligt i forbindelse med rekrutterings- og flaskehalsudfordringer.

Der er således aftalt at styrke samarbejdet og koordinationen mellem aktører inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet samt erhvervsfremme-, innovations- og beskæftigelsesområdet, således at det aktuelle behov for voksen- og efteruddannelse imødekommes, herunder også med henblik på at dække mere specialiserede små og mellemstore virksomheders uddannelsesbehov. Det drejer sig bl.a. om at styrke samarbejdet mellem jobcentre, virksomheder, regionale vækstfora og VEU-udbydere (almene, erhvervsrettede og videregående) i forbindelse med rekrutterings- og flaskehalsudfordringer.

Det fremgår videre af trepartsaftalen, at regeringen og arbejdsmarkedets parter derfor er enige om, at der til dette formål afsættes 25 mio. kr. årligt i aftaleperioden 2018-2021. Det fremgår endvidere af aftalen, at regeringen og arbejdsmarkedets parter i fællesskab udarbejder den konkrete RAR-model for koordination og aktørsamarbejde.

På baggrund af trepartsaftalen har regeringen og arbejdsmarkedets parter (LO, FTF, AC, DA, KL, Danske Regioner, Lederne og FA) indgået aftale om den konkrete RAR-model for koordination og aktørsamarbejde. Aftalen indebærer bl.a., at RAR fremover:

- Fastlægger strategierne for en koordinerende indsats.
- Udpeger regionale brancher og indsatsområder for styrket samarbejde og koordination mellem de relevante aktører inden for VEU-systemet og beskæftigelsesområdet.
- Formidler og sikrer overblik over eksisterende analyser.
- Igangsætter analyser, der skal fungere som kvalificering af deres arbejde.
- Koordinerer tværkommunale kursuskøb bl.a. i forbindelse med politiske tiltag, så VEU-udbydere i højere grad kan oprette og gennemføre hold også for små målgrupper, som har særlige uddannelsesbehov.

Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet har fortsat ansvaret for VEU-udbuddet, og der ændres ikke i instruktionsbeføjelserne over for uddannelsesinstitutioner og jobcentre.

På baggrund af aftalen om den konkrete RAR-model for koordination og aktørsamarbejdet foreslås det, at der i den gældende lovs § 29 indsættes et nyt nr. 4 således, at det som den del af RAR's opgaver fremgår, at RAR udpeger områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes og fastlægger RAR's strategier for koordination og samarbejde mellem aktører på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet, erhvervsfremmeområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen.

Der henvises til lovforslagets § 9 samt bemærkningerne her til.

3. Konsekvenser for landdistrikter

Befolkningerne i landdistrikterne og områderne uden for de større byer er generelt lavere uddannet end befolkningerne andre steder i landet. Behovet for voksen-, efter- og videreuddannelse vurderes derfor at være højere i landdistrikterne. Samtidig er erhvervsstrukturen i disse områder præget af landbrug og produktion med et stort behov for erhvervsfagligt uddannet personale. Endelig synes adgangen til kvalificeret arbejdskraft at være en væsentlig vækstbarriere for virksomheder i landdistrikter. Idet lovforslaget vil skabe mere fleksible arbejdsmarkedsuddannelser og forventes at gøre det nemmere for borgerne og disses arbejdsgivere at få et uddannelsesstilbud, der er tilpasset de behov i forhold til indhold og afholdelsesform, som vedkommende borger og dennes arbejdsgiver har, vurderes det, at lovforslaget vil have positive konsekvenser for landdistrikterne.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De dele af trepartsaftalen, der på Undervisningsministeriets område udmøntes med dette lovforslag, forventes at indebære samlede merudgifter for det offentlige på ca. 51 mio. kr. i 2018, 56 mio. kr. i 2019, 55 mio. kr. i 2020 og 49 mio. kr. i 2021. Nedlæggelsen af VEU-centrene giver en besparelse på finansloven på 20 mio. kr. i 2018 og 48 mio. kr. årligt i 2019-2021.

De samlede merudgifter dækker udgifter til intensiveret tilsyn grundet øget fleksibilitet samt systemtilpasning og administration af den nye udbudsstyring for i alt 1,3 mio. kr. i 2018 og ca. 3 mio. kr. årligt i 2019-2021.

Der afsættes 27,7 mio. kr. i 2018, 18,3 mio. kr. i 2019, 16,4 mio. kr. i 2020 og 10,6 mio. kr. i 2021 til udvikling og opdatering af test, herunder bevisdatabasen.

Til initiativet vedr. én indgang til voksenvejledning afsættes der på finansloven 8,2 mio. kr. i 2018, 12,6 mio. kr. i 2019, samt 14,4 mio. kr. årligt i 2020-2021.

Fsva. initiativet vedr. FVU-digital og FVU-engelsk samt styrkelse af fællesscreeninger afsættes der henholdsvis 1,8 mio. kr. i 2018, 16,6 mio. kr. i 2019, 16,6 mio. kr. i 2020 og 16,0 mio. kr. i 2021 til udvikling og drift af de nye fag samt øget aktivitet på forberedende voksenuddannelse, herunder øgede udgifter til SVU som følge af den øgede aktivitet.

Der er afslutningsvist afsat 12 mio. kr. på finansloven for 2018 til etablering et samlet system for administration af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Herefter vil der blive ydet 5 mio. kr. årligt i statsligt driftstilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration. Driftstilskuddet er uafhængigt af det konkrete administrative ressourceforbrug. Der forventes administrative besparelser for staten på ca. 2,6 mio. kr. årligt efter udfasning af det eksisterende statslige it-system, der alene har understøttet administration af VEU-godtgørelse og befordring for de ikke-arbejdsløshedsforsikrede.

De samlede økonomiske konsekvenser for staten af lovforslaget er indarbejdet på finansloven for 2018.

Der er afsat midler til it-projekter for mere end 10 mio. kr., jf. ovenfor. Undervisningsministeriet har planlagt udmøntningen af de bagvedliggende initiativer ved at etablere en række mindre projekter, der hver især dels får en markant lavere risikoprofil, dels afsluttes med afgrænsede leverancer.

	2018	2019	2020	2021
Analyser mm.	5,1	4,3	2,8	4,8
Heraf til metodisk værktøj	2,1	2,3	0,8	0,8
Heraf til RAR-analyser	2,0	2,0	2,0	2,0
Heraf til evaluering mv.	1,0	-	-	2,0
Løn	15,4	16,0	17,1	15,5
Øvrig drift (overhead)	4,5	4,7	5,1	4,7
I alt	25,0	25,0	25,0	25,0

Analyser med mere dækker over udvikling, drift og vedligehold af metodisk velfunderet værktøj til at identificere kompetencebehov hos virksomheder samt dækning af løbende analyser og andre aktiviteter målrettet arbejdsmarkedets behov.

De afsatte lønmidler svarer til, at der kan ansættes cirka 31 årsværk.

Lovgivningen vurderes at være digitaliseringsparat, idet trepartsaftalens initiativer tidligt er blevet analyseret og afklaret, så den kan omsættes til overskuelige it- og dataopgaver. Der er således taget stilling til de væsentligste forhold, der er arbejdet med at sikre klare og enkle regler, det tilstræbes at bruge ensartede begreber og der er etableret en projektorganisering til it- og dataprojekternes gennemførelse, som skal sikre rettidige, løbende beslutninger og håndtering af risici.

Med lovforslagets § 5, nr. 1-7 og 10-11, og § 8 vil de videregående uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet få mulighed for at udbyde særskilte moduler med delvis tilskud og delvis deltagerbetaling. Forslaget indebærer desuden, at de særskilte moduler skal kunne give ret til SVU. Den foreslåede ændring forventes at medføre øgede taxameterudgifter på 2,1 mio. kr. i 2019 og 3,1 mio. kr. årligt i 2020 og 2021 og øgede udgifter til SVU på 0,3 mio. kr. i 2019 og 0,4 mio. kr. årligt i 2020 og 2021.

Lovforslagets § 4, nr. 39, og § 7, nr. 4, indebærer en forenkling af administrationen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og ATP's ankenævn, idet klage efter forslaget vil skulle sendes direkte til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som har truffet den oprindelige afgørelse. Det forventes, at forslaget vil indebære, at flere klager vil kunne behandles hurtigere og med mindre ressourceforbrug til følge hos den klagebehandlende myndighed.

Endelig indebærer forslaget merudgifter på 25 mio. kr. årligt til koordination og aktørsamarbejde. Opgaven varetages af de Regionale Arbejdsmarkedsråd (RAR) under Beskæftigelsesministeriet.

I nedenstående tabel fremgår en oversigt over, hvordan midlerne på 25 mio. kr. forventes anvendt i løbet af de fire år.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det bliver nemmere for virksomhederne at få et uddannelsstilbud til deres medarbejdere, der er tilpasset virksomhedens og deres medarbejders behov om indhold og afholdelsesform. Hertil kommer, at det vil blive lettere for virksomhederne at vurdere, om en medarbejder har erhvervet sig en specifik kompetence, som virksomheden har brug for.

Det forventes, at den forenkede ansøgningsproces for VEU-godtgørelse giver administrative besparelser for de private arbejdsgivere på ca. 11 mio. kr. årligt. Til grund for denne beregning ligger en brugeranalyse fra 2014, samt en antagelse om en besparelse ved afstemning og bogføring som følge af ændringen. Det er vanskeligt at skønne over besparelserne i a-kasserne, men det er forventningen, at man ved at flytte administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil optimere denne, så udgifterne hertil holdes på et lavt niveau.

Der vil som nævnt i afsnit 4 blive ydet 5 mio. kr. årligt i statsligt driftstilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af ordningen. Driftstilskuddet er uafhængigt af det konkrete administrative ressourceforbrug. Det tilstræbes, at administrationsomkostningerne holder sig på dette niveau. Såfremt bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i fremtiden måtte ønske nogle justeringer i form af kvalitetsforbedringer el.lign. i administrationsmodellen, kan det medføre, at de årlige udgifter ikke kan afholdes inden for det statslige driftstilskud. Undervisningsministeriet vurderer på denne baggrund det mest hensigtsmæssigt at tilvejebringe hjemmel til, at VEU-bidraget også anvendes til administration af VEU-godtgørelse, så lovgivningen ikke er en barriere for, at arbejdsmarkedets parter foretager justeringer, der understøtter administrationen af VEU-godtgørelsen og dermed anvendelsen af AMU-systemet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 4.

Lovforslagets § 4, nr. 39, og § 7, nr. 4, indebærer en forenkling, idet klage efter forslaget vil skulle sendes direkte til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som har truffet den oprindelige afgørelse. Det forventes, at forslaget vil indebære, at flere klager vil kunne behandles hurtigere og med mindre ressourceforbrug til følge hos arbejdsgiverne samlet set.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil skabe mere fleksible arbejdsmarkedsuddannelser og forventes derfor at gøre det nemmere for borgerne og disses arbejdsgivere at få et uddannelsestilbud, der er tilpasset de behov i forhold til indhold og afholdelsesform, som vedkommende borger og dennes arbejdsgiver har. Endvidere vil indførelsen af obligatoriske test og prøver gøre det lettere for borgeren at bevise, at denne har opnået bestemte kompetencer.

Kursisterne og arbejdsgiverne vil endvidere opleve, at ansøgningsprocessen for at få VEU-godtgørelse og tilskud til befordring vil blive lettere, da man fremadrettet vil kunne ansøge om VEU-godtgørelse og tilskud til befordring i samme arbejdsgang som tilmelding til uddannelsen. Det, der i den forbindelse forventes opnået ved at forenkle ansøgnings- og udbetalingsprocessen via en digital administrationsmodel, hvor godtgørelse og tilskud til befordring vil bli-

ve udbetalt 100 pct. automatisk, forventes ikke at indebære retssikkerhedsmæssige konsekvenser for borgerne.

Tilsvarende vil lovforslagets § 4, nr. 39, og § 7, nr. 4, indebære en forenkling for borgerne, idet klage efter forslaget vil skulle sendes direkte til den myndighed, her Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som har truffet afgørelsen. Når borgeren henvender sig med en klage, vil den myndighed, der har truffet afgørelsen, vurdere, om der er nye oplysninger, som giver grundlag for at ændre afgørelsen. I den forbindelse vil klager modtage vejledning og få mulighed for at stille spørgsmål til de forhold, der ligger til grund for afgørelsen henholdsvis klagen. Det forventes, at forslaget vil indebære, at flere klager vil kunne behandles hurtigere og med mindre ressourceforbrug til følge hos borgerne samlet set, da færre borgere som følge af forslaget vil skulle indsende ekstra oplysninger til ankenævnet, udover det der følger af klagen. Baggrunden herfor er, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har adgang til flere oplysninger om sagen, end ankenævnet har.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden den 4. juni 2018 til den 2. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Advokatrådet, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg (Ankestyrelsen), AOF, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, ASE, B-SOSU, BDO Danmark, Beskæftigelsesrådet, Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Daghøjskoleforeningen, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Frie Fagforening, Danmarks Lærerforening, Danmarks Statistik, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Private Skoler, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Industri, Dansk -it ved Philip Heller-Christensen, Dansk Metal, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske A-kasser, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier -Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier - Lederne, Danske Forlag, Danske Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske SOSU-skoler, Datatilsynet, De Danske Sprogcentre, Den Uvildige konsulentforening på Handicapområdet, Det Cen-

trale Handicapråd, Det Faglige Hus, Det Nationale Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Fagligt Fælles Forbund - 3F, Fag og Arbejde (FOA), Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Folkeligt Oplysnings Forbund, Foreningen af forstandere og direktører ved AMU-centrene, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af tekniske og administrative tjenestemænd, Foreningsfællesskabet Lige-værd, Forhandlingsfællesskabet, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere, Handelsskolernes Lærerforening, HK/Danmark, Hovedstadens Ordblindeskole, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, KTO, Kooperationen, Kriminalforsorgen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes

Fællesråd, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsforeningen af Produktionsskoleledere, Landsorganisationen i Danmark, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederforeningen for VUC, Lederne, LOF, Netværket for kostafdelinger, Ordblindeforeningen, Pension Danmark, Produktionsskoleforeningen, Retspolitisk Forening, Rigsrevisionen, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for digital sikkerhed, Rådet for erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Ungdomsuddannelser, Rådet for Voksen og Efteruddannelse (VEU-Rådet), SMVDanmark, Studievalg Danmark, Uddannelsesforbundet, Uddannelsesrådet for de maritime uddannelser, UU Danmark og VUC Bestyrelsesforeningen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nedlæggelsen af VEU-centrene samt udfasning af it-system giver en besparelse på finansloven på 20 mio. kr. i 2018, 49,3 mio. kr. i 2019 og 50,6 mio. kr. i 2020 og 2021. Besparelsen anvendes til at finansiere de øvrige trepartsinitiativer.	De samlede økonomiske merudgifter for staten som budgetteret på finansloven er 77,2 mio. kr. i 2018, 82,9 mio. kr. i 2019, 83,9 mio. kr. i 2020 og 77,4 mio. kr. i 2021.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forenklet klageproces.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ca. 20 mio. kr. årligt i 2018-2021 fsva. den forenkledede administration af VEU-godtgørelsen.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nemmere for arbejdsgiverne at få det uddannelsesstilbud, som de har behov for, at deres medarbejdere får. Forenklet klageproces.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Nemmere for borgerne at få det uddannelsesstilbud, der er behov for. Forenklet klageproces.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret er der ikke inden for arbejdsmarkedsuddannelserne et generelt krav om udvikling af obligatoriske prøver til brug i forbindelse med uddannelsen. Egentlige prøver findes i tilknytning til certifikatuddannelser og er i erhvervsuddannelsessammenhæng udviklet til visse enkeltfag. Herudover indeholder gældende ret bestemmelser om udstedelse af forskellige beviser, som er baseret på en be-

dømmelse af deltagerens opnåede kompetencer i forhold til det/de centralt fastsatte mål med uddannelsen. I en forsøgsperiode har godkendte udbydere kunnet søge om tilladelse til at afkorte en arbejdsmarkedsuddannelse for en gruppe mod at afholde test til sikring af, at deltagerne havde nået uddannelsens mål.

Efter § 6, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. har efteruddannelsesudvalgene bl.a. til opgave at udarbejde analyser af og forslag til arbejdsmarkedsrelevante kompetenceudvikling for voksne.

Det foreslås, at der i § 6, stk. 1, indsættes nye 2.-4. pkt.

Efter det foreslåede nye 2. pkt. har efteruddannelsesudvalgene endvidere til opgave i samarbejde med relevante myndigheder og uddannelsesinstitutioner at udvikle prøver i arbejdsmarkedsuddannelse, i delmål i disse og i enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, jf. § 10, stk. 2.

Efter det foreslåede nye 3. pkt. kan efteruddannelsesudvalgene indstille til undervisningsministerens godkendelse, at arbejdsmarkedsuddannelser i særlige tilfælde helt eller for en afgrænset periode fritages for prøve.

Efter det foreslåede nye 4. pkt. er uddannelser med myndighedskrav, såvel myndighedscertifikatuddannelser som branchecertifikatuddannelser, hvor der afholdes prøver på andet grundlag, eller hvor spørgsmålet om prøver er reguleret af den kompetente myndighed, organisation eller lignende, fritaget for prøver efter denne lov.

Baggrunden for det foreslåede er det aftalte i trepartsaftalen om, at obligatoriske test og prøver skal bidrage til, at læringsudbyttet for kursisterne styrkes og at øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset.

Det langsigtede mål med det foreslåede er, at flere på arbejdsmarkedet kan dokumentere deres kompetencer og dermed øge muligheden for mobilitet og tilpasning på arbejdsmarkedet. Anvendelse af obligatoriske prøver vurderes at kunne bidrage til, at læringsudbyttet for kursisterne styrkes. Samtidig kan det være med til at øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset og til de beviser, der udstedes.

Det foreslåede nye 2. pkt. vil indebære, at efteruddannelsesudvalgene skal udvikle prøver til brug i arbejdsmarkedsuddannelser, delmål og enkeltfag, og at denne udvikling af prøver skal ske i samarbejde med relevante myndigheder og uddannelsesinstitutioner. Hermed menes navnlig Undervisningsministeriet og de dele af undervisningssektoren, som er involveret i udbud af arbejdsmarkedsuddannelser. Det foreslåede vil ligeledes indebære, at det vil være efteruddannel-

sesudvalgenes opgave at udvikle og kvalitetssikre bedømmelseskriterier som led i prøverne.

Som følge af den stilling, som arbejdsmarkedets parter har i efteruddannelsesudvalgene, vil det foreslåede nye 2. pkt. samtidig indebære, at arbejdsmarkedets parter vil få direkte indflydelse på, at afprøvningen bliver målrettet mod arbejdsmarkedet inden for de jobområder og jobfunktioner, som uddannelsen retter sig imod. Parternes aktive rolle vil medvirke til at sikre, at prøverne lever op til det, der kræves, for at gøre prøverne og derigennem uddannelserne relevante for virksomhederne inden for de pågældende dele af arbejdsmarkedet.

Det bemærkes, at udviklingen af prøver i praksis kan bestå i, at efteruddannelsesudvalget godkender en prøve, der allerede findes for så vidt angår et enkeltfag, der ikke er en certifikatuddannelse.

Det vil efter det foreslåede være efteruddannelsesudvalgene, som i forbindelse med prøveudviklingen afgør valget af prøveform for den enkelte uddannelse. Det forventes, at udvalgene i den forbindelse har særlig opmærksomhed på eventuelle behov for prøveudvikling, der tager højde for forskellige mulige måder at tilrettelægge og afholde undervisningen, fx som enten tilstedeværelsesundervisning eller fjernundervisning, hvor dette er relevant, samt tager hensyn til læsesvage og andre udsatte grupper. Prøverne vil kunne være mundtlige, skriftlige, praktiske og eventuelt digitale. Det er ikke hensigten, at der vil blive stillet nogen nye former for systemunderstøttelse af prøverne til rådighed for uddannelsesinstitutionerne.

I udviklingen af prøver til arbejdsmarkedsuddannelser, delmål og enkeltfag forudsættes det endvidere, at efteruddannelsesudvalgene vil tage hensyn til efterspørgslen og dermed aktiviteten på de enkelte uddannelser. Efteruddannelsesudvalgene vil som minimum skulle udvikle prøver til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der har haft en aktivitet på 0,5 årselev eller derover inden for det seneste år. Fritagelsen af uddannelser med aktivitet på under 0,5 årselev vil komme til at fremgå af regler udstedt i medfør af den nye bemyndigelse i det foreslåede § 6, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Til delmål vil der skulle udvikles prøver uanset aktivitet, og til nye mål og enkeltfag vil der ligeledes skulle udvikles prøver, da der i disse tilfælde ikke vil kunne konstateres en aktivitet under den angivne grænse.

Det foreslåede nye 3. pkt. vil indebære, at efteruddannelsesudvalgene får mulighed for at indstille til undervisningsministeren, at arbejdsmarkedsuddannelser i særlige tilfælde fritages for prøve. Det er forventningen, at en sådan indstilling om fritagelse vil blive imødekommet, hvis meget tungtvæjende grunde taler derfor, især hvis de relevante mål har en sådan karakter, at de er uegnede til, at man benytter prøver

til at konstatere, om de er nået, hvis forholdet mellem uddannelsens varighed og tidsforbruget ved en eventuel prøve gør det urimeligt at stille krav om en prøve eller hvis udviklingen af prøver må forventes at ville være uforholdsmæssigt byrdefuld, hvilket fx kan være tilfældet, hvor der er sikker forventning om en meget lav aktivitet på en uddannelse.

Hvis et efteruddannelsesudvalg undtagelsesvis vurderer, at det ikke vil være hensigtsmæssigt eller forsvarligt at benytte en prøve, som allerede er udviklet og knyttet til en arbejdsmarkedsuddannelse, vil udvalget også kunne ansøge undervisningsministeren om en dispensation efter det foreslåede 3. pkt. med henblik på, at uddannelsen - typisk, men ikke udelukkende, i en begrænset periode, fx indtil en ny prøve er udviklet - kan gennemføres uden prøve. Sådanne tilfælde vil eksempelvis kunne foreligge, når en prøves indhold ikke længere afspejler relevante forhold på arbejdsmarkedet.

Det foreslåede nye 4. pkt. vil indebære, at der ikke i medfør af arbejdsmarkedslovgivningen udvikles prøver til arbejdsmarkedsuddannelse med myndighedskrav, dvs. myndighedscertifikatuddannelser og branchecertifikatuddannelser, hvis disse er reguleret af den pågældende kompetente myndighed, organisation eller lignende, jf. herved det anførte i den foreslåede bestemmelse om, at disse uddannelses typer er fritaget for prøver efter denne lov. Det foreslåede vil endvidere indebære, at eventuelt udviklede prøver ikke længere vil kunne afholdes, hvis en uddannelse bliver underkastet en sådan regulering, medmindre prøverne herefter bliver hjemlet i den nye regulering.

Det foreslåede vil således indebære, at lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser kun vil komme til at danne grundlag for udvikling, afholdelse og bedømmelse af prøver m.v., hvis der ikke i forvejen er udviklet en prøve i medfør af andre regler end lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser.

Undervisningsministeren vil i den bekendtgørelse, der kan udstedes i medfør af den foreslåede nye bemyndigelse i det nye § 6, stk. 3, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 4, nærmere kunne definere, hvad der forstås ved, at spørgsmålet om prøver er reguleret af den pågældende kompetente myndighed, organisation eller lignende.

Det bemærkes, at denne afgrænsning af kompetenceforholdene mellem henholdsvis undervisningsministeren og andre myndigheder, organisationer etc., som introduceres med det foreslåede nye § 6, stk. 1, 4. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., vil være en kodifikation af gældende ret. Formuleringerne herom påtænkes derfor uanset den foreslåede tilbagerulning af reglerne om prøver på arbejdsmarkedsuddannelserne opretholdt med de modifikationer, som den foreslåede tilbagerulning giver anledning til. Der henvises i

denne henseende til lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes generelt, at regler om prøvernes afholdelse, herunder om deres placering i løbet af uddannelsen, og om klager, herunder begrænsning af klageadgangen, vil kunne fastsættes i medfør af den nye bemyndigelse, der foreslås indsat i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Endvidere vil regler om forholdet mellem prøvens resultat og udstedelse af bevis kunne fastsættes i medfør af den eksisterende hjemmel i § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som med lovforslagets § 1, nr. 17, af lovtekniske årsager bliver til § 12, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, og nr. 13-16, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Det foreslåede har endvidere sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, hvorved der i § 6 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser foreslås indsat et nyt stk. 3, 1. pkt., hvorefter undervisningsministeren kan fastsætte regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med bl.a. prøver, om udvikling af prøver og om fritagelse af arbejdsmarkedsuddannelser for udvikling af prøve.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 1, nr. 5, hvor det foreslås at parallellafatte § 6 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med sigte på, at de her foreslåede ændringer, bortset fra det foreslåede om uddannelser med myndighedskrav, rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 2

Efter § 6, stk. 2, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. skal efteruddannelsesudvalgene indberette fælles kompetencebeskrivelser, jf. lovens § 2, med deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § lovens 10, og enkeltfag til et centralt informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det fremgår supplerende herom i § 8 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at efteruddannelsesudvalget med godkendelse fra undervisningsministeren indfører oplysninger om bl.a. målformulering, bevistekst, tilkobling til en fælles kompetencebeskrivelse og niveau i den danske kvalifikationsramme. Det fremgår endvidere, at efteruddannelsesudvalgene bl.a. skal markere, såfremt der er tale om

en uddannelse, hvortil der udstedes myndighedscertifikat eller branchecertifikat.

Det foreslås at ændre § 6, stk. 2, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således, ordene »arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, og enkeltfag« ændres til »arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål, jf. § 10, og enkeltfag samt de dertil hørende prøvekrav m.v.«.

Baggrunden for det foreslåede er lovforslagets § 1, nr. 1, hvor der lægges op til, at efteruddannelsesudvalgene skal have til opgave at udvikle prøver m.v. til brug i arbejdsmarkedsuddannelserne, disses delmål og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Baggrunden er endvidere lovforslagets § 1, nr. 8, hvoraf det bl.a. fremgår, at der kan udvikles arbejdsmarkedsuddannelser med delmål, som kan udbydes selvstændigt.

Det foreslåede vil indebære, at efteruddannelsesudvalgene i forbindelse med indberetningen af de fælles kompetencebeskrivelser med de deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag tillige vil have pligt til at indberette de udviklede prøver og delmål til det centrale informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det forventes, at § 8 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil blive justeret således, at efteruddannelsesudvalgenes pligt til at indføre oplysninger om de ovenfor nævnte elementer, fx om at der på uddannelsen udstedes myndighedscertifikat eller branchecertifikat, tillige vil omfatte en pligt til at indføre oplysninger om prøvekrav og delmål i relation til en arbejdsmarkedsuddannelse.

Det foreslåede har i øvrigt sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4 og nr. 13-16, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 1, nr. 5, hvor det foreslås at parallellafatte § 6 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med sigte på, at de her foreslåede ændringer vedrørende indberetning af prøvekrav m.v. rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 3

Efter § 6, stk. 2, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes indberetning af fælles kompetencebeskrivelser, jf. lovens § 2, med deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovens § 10, og enkeltfag til et

centralt informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og om det nævnte informationssystem.

Det foreslås at ophæve § 6, stk. 2, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Baggrunden for det foreslåede er af ordensmæssig karakter og sigter af lovtekniske hensyn på at samle paragraffens bemyndigelsesbestemmelser i det sidste stykke.

Det eksisterende § 6, stk. 2, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. videreføres således uændret som nyt § 6, stk. 3, 2. pkt., jf. herved lovforslagets § 1, nr. 4 og 5.

Til nr. 4

Lov om arbejdsmarkedsuddannelser indeholder ikke en udtrykkelig bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse og om prøver m.v.

Efter § 6, stk. 2, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes indberetning af fælles kompetencebeskrivelser, jf. lovens § 2, med deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovens § 10, og enkeltfag til et centralt informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og om det nævnte informationssystem.

Det foreslås, at der i § 6 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser indsættes et nyt stk. 3, hvorefter undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse, om undtagelse af en uddannelse fra udbydernes pligt til udbud og annoncering, om prøver, om udvikling af prøver og om fritagelse af arbejdsmarkedsuddannelser for udvikling af prøve. Det fremgår dernæst, at undervisningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om indberetningerne og informationssystemet.

Baggrunden for det foreslåede 1. pkt. er det aftalte i trepartsaftalen om, at obligatoriske test og prøver skal bidrage til, at læringsudbyttet for kursisterne styrkes, og at øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset.

Baggrunden for det foreslåede 2. pkt. er af ordensmæssig karakter og sigter af lovtekniske hensyn på at samle paragraffens bemyndigelsesbestemmelser i bestemmelsens sidste stykke.

Med det foreslåede 1. pkt. foreslås undervisningsministeren for det første bemyndiget til at kunne fastsætte nærmere reg-

ler om prøver, om udvikling af prøver samt om fritagelse af arbejdsmarkedsuddannelser for udvikling af prøve.

Denne del af den foreslåede bemyndigelse forventes anvendt til at fastsætte nærmere regler om efterudvalgenes pligt til at udvikle prøver, om prøvernes indhold, om procedurer i forbindelse med prøverne og deres afholdelse og om tidsfrister for deres udvikling.

Den foreslåede bemyndigelse forventes endvidere anvendt til om nødvendigt at fastsætte nærmere regler om afgrænsningen i forhold til prøver på uddannelser med myndighedskrav, som er reguleret af en kompetent myndighed, organisation eller lignende, jf. herved det foreslåede nye § 11, stk. 3, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bemyndigelse forventes ligeledes anvendt til at fastsætte regler om, hvilket udvalg der skal udarbejde prøver vedrørende en bestemt uddannelse.

Endelig forventes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte nærmere regler om fritagelse af arbejdsmarkedsuddannelser fra prøve. Som omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, forudsættes det, at efteruddannelsesudvalgene i forbindelse med udvikling af prøver til arbejdsmarkedsuddannelser, delmål og enkeltfag skal tage hensyn til efterspørgslen og dermed aktiviteten på de enkelte uddannelser. Efteruddannelsesudvalgene vil som minimum skulle udvikle prøver til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der har haft en aktivitet på 0,5 årselev eller derover inden for det seneste år. Den foreslåede bemyndigelse forventes således anvendt til nærmere at konkretisere denne forudsætning samt den implicite fritagelse af uddannelser med aktivitet på under 0,5 årselev.

Det bemærkes herudover, at regler om prøvernes afholdelse, herunder om deres placering i løbet af uddannelsen, og om klager, herunder begrænsning af klageadgangen, vil kunne fastsættes i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indsat i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Regler om forholdet mellem prøvens resultat og udstedelse af bevis vil kunne fastsættes i medfør af den eksisterende hjemmel i § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som med lovforslagets § 1, nr. 17, bliver § 12, stk. 2, 1. pkt.

Med det foreslåede 1. pkt. foreslås undervisningsministeren for det andet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelser og om undtagelse af en uddannelse fra udbydernes pligt til udbud og annoncering.

Denne del af den foreslåede bemyndigelse forventes blandt andet anvendt til om nødvendigt at fastsætte regler om, hvilket udvalg der fx skal kunne udvikle delmål til en uddannelse.

Denne del af den foreslåede bemyndigelse forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om undtagelse af en uddannelse fra udbydernes pligt til udbud og annoncering. Der henvises i denne henseende til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede 2. pkt. er af ordensmæssig karakter og sigter af lovtekniske hensyn på at samle paragraffens bemyndigelsesbestemmelser i det sidste stykke. Det foreslåede indebærer således en uændret videreførelse af den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse i § 6, stk. 2, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som med lovforslagets § 1, nr. 3, samtidig foreslås ophævet.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, og nr. 13-16, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises desuden til lovforslagets § 1, nr. 5, hvor det foreslås at parallellaffatte § 6 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med sigte på, at den del af den foreslåede nye bemyndigelse i § 6, stk. 3, 1. pkt., som vedrører mulighed for at fastsætte regler om prøver m.v. og om undtagelse af en uddannelse fra udbydernes pligt til udbud og annoncering, rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 5

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallellaffatte § 6 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Efter det foreslåede *stk. 1* har efteruddannelsesudvalgene til opgave at udarbejde analyser af og forslag til arbejdsmarkedsrelevant kompetenceudvikling for voksne.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal efteruddannelsesudvalgene indberette fælles kompetencebeskrivelser, jf. § 2, med deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål, jf. § 10, og enkeltfag til et centralt informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse. Det fremgår dernæst, at undervisningsministeren endvidere kan fastsætte nærmere regler om indberetningerne og informationssystemet.

Det foreslåede *stk. 1* vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse. For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil indebære, at de foreslåede nye § 6, stk. 1, 2.-4. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, bortfalder. Det betyder, at der inden for arbejdsmarkedsuddannelserne efter det nævnte tidspunkt ikke længere vil være krav om udvikling af prøver m.v. Om afgrænsningen mellem certifikatuddannelser og andre uddannelser henvises dog til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 1, og til lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede *stk. 2* vil rulle de ændringer vedrørende indberetning af prøvekrav m.v., som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse. For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.1.1 og 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil indebære, at efteruddannelsesudvalgenes pligt til at indberette udviklede prøver m.v. til det centrale informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse dermed bortfalder.

Det foreslåede *stk. 3* vil rulle den del af den foreslåede nye bemyndigelse i § 6, stk. 3, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 4, som vedrører mulighed for at fastsætte regler om prøver m.v. og om undtagelse af en uddannelse fra udbydernes pligt til udbud og annoncering tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse. For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.1.1 og 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil indebære, at den del af den foreslåede nye bemyndigelse i § 6, stk. 3, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 4, som vedrører mulighed for at fastsætte regler om efteruddannelsesudval-

genes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse, bevares. Der tilsigtes ikke hermed, at der skal foretages en realitetsændring i forhold til de regler om arbejdsmarkedsuddannelser, som allerede er udstedt. Den foreslåede bevarelse af den generelle bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om udvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse, er således mere af ordensmæssig karakter.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 6 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Til nr. 6

§ 9 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder bestemmelser om lokale uddannelsesudvalg. Efter bestemmelsens stk. 1 nedsætter institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse hver et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal rådgive inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som institutionen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for. Hver institution fastlægger antallet af lokale uddannelsesudvalg efter drøftelse med de relevante efteruddannelsesudvalg.

Lokale uddannelsesudvalg rådgiver efter bestemmelsens stk. 2 institutionerne i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked.

Efter bestemmelsens stk. 3 skal arbejdsgivere og arbejdstagere være ligeligt repræsenteret, de skal udgøre et flertal i uddannelsesudvalget, og de udpeges af efteruddannelsesudvalgene efter indstilling fra organisationernes lokale afdelinger. Øvrige medlemmer udpeges af institutionen. Medlemmerne skal så vidt muligt have tilknytning til det geografiske område, som institutionens udbud henvender sig til.

Efter bestemmelsens stk. 4 er udvalget tilforordnet repræsentation for institutionens ledelse og institutionens lærere. En repræsentant for jobcenteret kan tilforordnes udvalget. Uddannelsesudvalget vælger selv sin formand.

Efter bestemmelsens stk. 6 kan de lokale uddannelsesudvalg beslutte at lægge sig sammen med de lokale uddannelsesudvalg nedsat efter lov om erhvervsuddannelser.

§ 9, stk. 7, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder en bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren for andre offentlige og private uddannelsesinstitutioner, der ikke er omfattet af stk. 1 – hvilket vil sige institutioner, som ikke er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse – kan fastsætte regler om lokale uddannelsesudvalg, herunder om nedsættelse, sammensætning og opgaver.

Det forudsættes generelt, at institutionen inddrager de lokale uddannelsesudvalg i planlægningen og prioriteringen af institutionens udbud, idet de lokale uddannelsesudvalg har til opgave at rådgive uddannelsesinstitutionerne i spørgsmål, der vedrører de fælles kompetencebeskrivelser, som institutionen er godkendt til at udbyde. Endvidere skal lokale uddannelsesudvalg virke for samarbejde mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked. Lokale uddannelsesudvalg kan således give nyttig rådgivning vedrørende uddannelsesinstitutionens udbud af arbejdsmarkedsuddannelser.

Det følger af § 32, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at private uddannelsesinstitutioner, som er godkendt til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser, ligeledes skal oprette et eller flere lokale uddannelsesudvalg efter de samme bestemmelser, dvs. bestemmelserne i § 9, stk. 1-5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Efter § 32, stk. 2, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indtræder pligten til at oprette lokale uddannelsesudvalg i disse tilfælde et år efter udløbet af et kalenderår, for hvilket institutionen har indberettet en aktivitet på 20 årselever eller mere. Det fremgår samtidigt, at pligten bortfalder, når institutionen for to kalenderår i træk har indberettet en aktivitet på mindre end 20 årselever. Der fremgår endvidere af § 32, stk. 3, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at en institution kan opretholde udvalg, der kunne være nedlagt som følge af pligtbortfaldet.

For øvrige institutioner, der ikke er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, fx professionshøjskoler, er der ikke pligt til at oprette lokale uddannelsesudvalg.

§§ 40 og 41 i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 18. april 2018, indeholder tilsvarende bestemmelser om, at hver skole nedsætter et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal dække de erhvervsuddannelser, skolen udbyder, og som rådgiver skolen i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem skolen og det lokale arbejdsmarked. Bestemmelserne om medlemssammensætning og udpegelse af lokale uddannelsesudvalg efter lov om erhvervsuddannelser er alt-overvejende identisk med den tilsvarende bestemmelse om lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det gælder dog ikke i forhold elevernes/deltagernes repræsentation. Som det fremgår af beskrivelsen ovenfor, er deltagerne ikke repræsenteret i de lokale uddannelsesudvalg efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., mens en repræsentant for skolens elever er tilfornordnet udvalget efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås at erstatte § 9, stk. 1-6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med et nyt stk. 1, hvorefter institutioner omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddan-

nelse, der er godkendt til udbud af arbejdsmarkedsuddannelse, kan nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg, i det omfang en del af institutionens aktivitet ligger inden for områder, hvor der ikke er nedsat et lokalt uddannelsesudvalg i henhold til lov om erhvervsuddannelser. Det fremgår endvidere, at § 40, stk. 2, 4, 5 og 6, i lov om erhvervsuddannelser om udpegelse af repræsentanter til lokale uddannelsesudvalg og § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser om lokale uddannelsesudvalgs opgaver finder anvendelse for lokale uddannelsesudvalg nedsat efter 1 pkt. Det fremgår endelig, at § 40, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser om blandt andet tilfornordning af elever i udvalget finder i forhold til tilfornordning af en repræsentant for skolens elever dog kun anvendelse for lokale uddannelsesudvalg nedsat efter 1. pkt., hvis der er erhvervsuddannelseselever inden for det pågældende område.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om at styrke samarbejdet og koordinationen mellem aktørerne inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet, hvorunder der konkret lægges op til, at de lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne.

Det foreslåede vil generelt indebære, at lokale uddannelsesudvalgs arbejdsopgaver m.v. inden for arbejdsmarkedsuddannelse, jf. herved § 9, stk. 1-5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., fremover som hovedregel vil blive varetaget af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, som nedsættes efter §§ 40 og 41 i lov om erhvervsuddannelser. Der henvises i denne henseende til lovforslagets § 7 og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede nye 1. pkt., vil dog, som en undtagelse til den foreslåede nye hovedregel, indebære, at institutioner omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, som er godkendt til udbud efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., fortsat vil have mulighed for at nedsætte et eller flere selvstændige lokale uddannelsesudvalg på områder eller institutioner for den del af AMU-aktiviteten, der ligger på områder, hvor der ikke er et lokalt uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelse.

Det foreslåede nye 2. pkt., vil indebære, at de bestemmelser, som gælder for etablering m.v. af lokale uddannelsesudvalg i medfør af §§ 40, stk. 2, 4, 5 og 6, i lov om erhvervsuddannelser om nedsættelse af lokale uddannelsesudvalg og 41 i lov om erhvervsuddannelser om lokale uddannelsesudvalgs opgaver, vil finde tilsvarende anvendelse i forhold til lokale uddannelsesudvalg nedsat efter den foreslåede undtagelse i det nye § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Som anført i de almindelige bemærkningers afsnit 2.4.1 er bestemmelserne om medlems sammensætningen i forhold til deltagerne/elevernes repræsentation ikke identisk efter lov om erhvervsuddannelser henholdsvis lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., idet deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser ikke indgår i de lokale uddannelsesudvalg. Baggrunden herfor har været, at deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser ofte kun er tilknyttet uddannelsesinstitutionen i kortere tid ad gangen i forbindelse med erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslåede nye 3. pkt., tager højde herfor og vil indebære, at bestemmelserne i § 40, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser om blandt andet tilfornordning af en repræsentant for skolens elever, kun finder anvendelse, hvis der er erhvervsuddannelseselever inden for det pågældende lokalområde.

Det foreslåede vil endelig indebære, at bemyndigelsen i den nugældende § 9, stk. 7, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. bibeholdes uændret som ny § 9, stk. 2. Der henvises i den henseende til bemærkninger om gældende ret ovenfor samt i afsnit 2.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede har i øvrigt sammenhæng med lovforslagets § 7, hvor der i lov om erhvervsuddannelser foreslås en række ændringer af §§ 40 og 41 i lov om erhvervsuddannelser om de lokale uddannelsesudvalg, som tager højde for, at disse udvalg fremadrettet tillige vil skulle rådgive på områder, som institutioner for arbejdsmarkedsuddannelse er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder i §§ 9 a-9 f bestemmelser om VEU-centre og centerråd.

VEU-centre er udpeget af undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og etableret på eksisterende uddannelsesinstitutioner, som er omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser. For hvert VEU-center er der nedsat et centerråd, som omfatter dels medlemmer af bestyrelserne for de institutioner, der er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser, dels medlemmer af bestyrelsen for lokale voksenuddannelsescentres bestyrelser.

VEU-centrene har til formål at skabe større fokus på kvalitet og effekt af den grundlæggende almene og erhvervsrettede voksenuddannelse. VEU-centre skal således bl.a. tilbyde medarbejdere, virksomheder og ledige rådgivning om, hvor-

dan og hvor de kan få dækket deres uddannelsesbehov. VEU-centre skal endvidere medvirke til at afdække uddannelsesbehovet i centrets geografiske dækningsområde, samt eventuelt medvirke til at iværksætte analysearbejde i forhold til uddannelsesindsatsen. VEU-centre skal derudover deltage i koordineringen af uddannelsesinstitutionernes virksomhedsopsøgende arbejde, markedsføring og rådgivning af virksomheder og medarbejdere. VEU-centre kan også påtage sig andre koordineringsopgaver i forhold til de institutioner, der medvirker i VEU-centret, i forhold til offentlige myndigheder og/eller i forhold til aktører på det lokale og regionale arbejdsmarked.

De nævnte bestemmelser i kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder endvidere krav til bestyrelsen for en uddannelsesinstitution, som varetager VEU-centerfunktionen, fx om at den skal udarbejde en årlig handleplan og en årlig beretning til Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. Bestyrelsen, som varetager VEU-centerfunktionen, nedsætter endvidere et lokalt baseret centerråd, som rådgiver bestyrelsen om VEU-centerets virke.

Det foreslås, at *kapitel 3 a* i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ophæves.

Baggrunden for det foreslåede er ifølge trepartsaftalen et ønske om at styrke samarbejdet og koordinationen mellem aktørerne inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet, hvorunder der konkret lægges op til, at VEU-centerkonstruktionen udfases i 2018.

Det foreslåede vil indebære, at VEU-centrene vil blive nedlagt med lovens ikrafttræden. Det bemærkes hertil, at der efter det foreslåede vil være aktivitet i centrene i 2018.

Det foreslåede vil indebære endvidere, at VEU-centrenes vejledningsopgaver fremover skal løses via den nationale og institutionsuafhængige voksenvejledning.

Hertil kommer, at VEU-centrenes opsøgende indsats efter lovforslaget fremover tilsigtes varetaget dels af de enkelte uddannelsesinstitutioner, dels som led en målrettet opsøgende indsats i tilknytning til arbejdsmarkedets parters overenskomstaftalte uddannelsesinitiativer eller i øvrigt til en aftalt koncentreret opsøgende indsats.

Med trepartsaftalen blev det også besluttet, at der skulle udvikles en såkaldt RAR-model for koordination og aktørsamarbejde i forbindelse med voksen- og efteruddannelsesindsatsen med henblik på at skabe et bedre match på arbejdsmarkedet, hvilket understøtter den koordineringsindsats i forhold til uddannelsesindsatsen, som VEU-centrene hidtil har varetaget. De Regionale Arbejdsmarkedsråd (RAR) skal i forbindelse med udmøntningen af RAR-modellen fastlæg-

ge strategier for den koordinerede indsats og udpege områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes fx på områder med særlige behov for arbejdskraft eller i den virksomhedsopsøgende indsats. Der henvises til lovforslagets § 9, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter § 10, stk. 2, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udvikles arbejdsmarkedsuddannelser af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelsernes rammer, og de kan ikke have samme mål som enkeltfag. Ifølge bestemmelsens 2. pkt. beskrives målene i forhold til jobområder.

En fælles kompetencebeskrivelse beskriver et jobområde og de tilhørende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer, der skønnes at være behov for, samt målgruppen for disse kompetencer og de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag fra erhvervsuddannelser, som kan føre til de ønskede kompetencer. Eksempelvis vil en kompetencebeskrivelse for lagerområdet omfatte en kort beskrivelse af lageret som et jobområde, hvor der i stigende grad indføres ny teknologi, som medarbejderne skal beherske. De relevante kompetencer for lagerområdet vil fx være: arbejde med gaffeltruck og gaffelstablere, containertransport, arbejde i havne- eller lufthavns-terminaler, IT-baseret lagerstyring og strekkodeteknologi, anvendelse af miljø- og sikkerhedsbestemmelser, lastning og surring af varer på lastbiler m.v. Målgruppen af medarbejdere på arbejdspladserne inden for jobområdet vil fx være lager-, terminal- og logistikarbejdere, der har opnået deres kompetencer gennem en kombination af virksomhedsoplysning og deltagelse på kurser, som fx AMU, samt en mindre andel faglærte med uddannelse inden for transport eller engroshandel.

En fælles kompetencebeskrivelse omfatter endvidere et antal arbejdsmarkedsuddannelser og eventuelt et antal enkeltfag fra en erhvervsuddannelse. For hver uddannelse angives den maksimale varighed heraf. Skolerne har frihed med hensyn til sammensætning og tilrettelæggelse af det enkelte uddannelsesforløb.

Når et enkeltfag tilføjes til en fælles kompetencebeskrivelse, overføres målbeskrivelsen uændret til den fælles kompetencebeskrivelse, og enkeltfaget får samme status som en arbejdsmarkedsuddannelse.

Efter § 10, stk. 6, lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fastsætter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om indholdet af arbejdsmarkedsuddannelser.

Det foreslås at nyaffatte § 10, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således, at arbejdsmarkedsuddannelse udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelsernes rammer. Det fremgår, at arbejdsmarkedsuddannelser kan sammenlægges, forkortes eller opdeles i delmål. Det fremgår endvidere, at mål og delmål beskrives i forhold til jobområder. Det fremgår endelig, at uddannelsernes mål og eventuelle delmål kan ikke være identiske med enkeltfags mål.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om generelt at styrke mulighederne for fleksibel kompetenceudvikling inden for arbejdsmarkedsuddannelserne, herunder ønsket om, at det i højere grad bliver muligt at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelser, så de er egnede til at blive afholdt i overensstemmelse med virksomhedernes og medarbejdernes behov og ud fra lokale ønsker i forhold til kursusindhold samt tid og sted for afholdelse.

Det foreslåede tilsigter generelt sammen med en række af lovforslagets øvrige elementer, herunder navnlig lovforslagets § 1, nr. 12, om øget fleksibilitet i arbejdsmarkedsuddannelserne, at imødekomme trepartsaftalens ønske om at skabe et moderniseret, tidssvarende og løbende ajourført udbud af arbejdsmarkedsuddannelser med færre og bredere kurser.

Lovforslaget tilsigter hermed at skabe grundlaget for et bedre og smidigere udbud af arbejdsmarkedsuddannelser og give yderligere muligheder for at tilpasse indholdet i konkrete uddannelsesforløb fleksibelt i forhold til virksomheders og deltageres behov.

Det foreslåede har ligeledes generelt til formål at sikre en bedre sammenhæng i den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats, herunder at medvirke til, at ansatte inden for den private og den offentlige sektors forskellige beskæftigelsesområder løbende og mere smidigt vil kunne få ajourført, forbedret og udviklet deres kompetencer.

De foreslåede 1. og 3. pkt. svarer med den modifikation, der følger af indførelsen af begrebet delmål, til det gældende § 10, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Det foreslåede 2. pkt. vil indebære, at arbejdsmarkedsuddannelser kan sammenlægges, forkortes samt opdeles i delmål, der kan udbydes selvstændigt.

Det foreslåede vil generelt indebære, at arbejdsmarkedsuddannelserne omlægges og ajourføres til et mere tidssvarende koncept for udvikling og styring. Nye arbejdsmarkedsuddannelser vil som udgangspunkt stadig kunne udvikles på samme vilkår som i dag, men med de foreslåede ændringer er det målet at modernisere AMU-udbuddet med udbud af færre og bredere arbejdsmarkedsuddannelser til følge.

Det foreslåede vil forudsætningsvis indebære, at efteruddannelsesudvalgene fremadrettet i højere grad skal have fokus på løbende justering og ajourføring af uddannelsesudbuddet gennem sammenlægning, forkortelse eller egentlig nedlægelse af uddannelser, som ikke søges i relevant omfang. Efteruddannelsesudvalgene skal ved deres overvejelser om sammenlægning af kurser have særligt fokus på uddannelser, hvis aktivitet inden for de seneste tre år ikke gennemsnitligt er nået op på 2/3 årselev og 50 kursister.

Det er i denne henseende i øvrigt forventningen, at efteruddannelsesudvalgene frem mod den 1. januar 2019 gennemgår alle arbejdsmarkedsuddannelser med henblik på at overveje mulighederne for at undtage uddannelser fra udbuds- og annonceringspligten, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 10, eller nedlægge, fastholde, forkorte, opdele eller sammenlægge dem.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at der fremover vil kunne oprettes - og derefter, når udbyderen er bekendt med, at der er efterspørgsel efter delmålet, skulle udbydes - dele af arbejdsmarkedsuddannelser (men ikke af enkeltfag) optaget i en fælles kompetencebeskrivelse i form af delmål, som udgør en delmængde af det samlede fastsatte mål for arbejdsmarkedsuddannelsen.

Når et efteruddannelsesudvalg søger om godkendelse af et delmål i en arbejdsmarkedsuddannelse til selvstændigt udbud uafhængigt af resten af uddannelsen, vil delmålet skulle opfylde samme betingelser i relation til eksisterende privat udbudte uddannelser som en hel nyudviklet uddannelse vil skulle.

Et delmål vil kunne gennemføres og afprøves selvstændigt - hvilket indebærer, at prøveudvikling til uddannelsen vil komme til at indbefatte en afklaring af, hvilke dele af prøven, der svarer til delmålene.

Arbejdsmarkedsuddannelsesforløb vil ligeledes kunne gennemføres i kombination indbyrdes, med andre (hele) arbejdsmarkedsuddannelser, med enkeltfag optaget i fælles kompetencebeskrivelser, med delmål fra øvrige arbejdsmarkedsuddannelser eller med andre uddannelser, herunder uddannelser på andre niveauer, for eksempel almen og videregående voksen- og efteruddannelse. Aktivitet på et delmål vil i alle henseender blive betragtet som aktivitet på selve den arbejdsmarkedsuddannelse, som delmålet er tilknyttet.

Det foreslåede indebærer ikke krav om, at hele uddannelsen opdeles i delmål.

Det er forventningen, at opdelingen af arbejdsmarkedsuddannelser i delmål til særskilt udbud vil holde sig inden for de rammer, der udgøres af, at disse delmål aldrig har en va-

rigthed på mindre end ½ dag, hvilket svarer til den praksis, som har udviklet sig for selve arbejdsmarkedsuddannelserne.

Der etableres ikke med det foreslåede hjemmel til at opdele enkeltfag fra erhvervsuddannelserne, som er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, i delmål. Hvis der antages at være brug for en arbejdsmarkedsuddannelse, som adskiller sig fra et enkeltfag ved kun at omfatte en væsentligt mindre del af dens mål, må efteruddannelsesudvalget vælge den fremgangsmåde at søge denne del godkendt som en selvstændig arbejdsmarkedsuddannelse.

Det foreslåede vil, som konsekvens af de nye opdelingsmuligheder, endvidere indebære mulighed for, at delelementer af arbejdsmarkedsuddannelser, der er oprettet til udbud som delmål, kan kombineres med indtægtsdækket virksomhed ud fra det samme regelsæt, som der gælder i dag, hvor det anvendes i kombination af hele arbejdsmarkedsuddannelser med indtægtsdækket virksomhed. De kombinerede forløb vil som i dag fortsat skulle beskrives, afholdes og afregnes med en klar afgrænsning mellem den statsstøttede og den helt brugerbetalte del efter Budgetvejledningens regler for indtægtsdækket virksomhed. Mulighederne for sådanne kombinerede forløb udvides imidlertid betragteligt med den foreslåede mulighed for at udbyde delmål selvstændigt.

Det er forventningen, at der i medfør af den eksisterende bemyndigelse i § 10, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse om nødvendigt vil kunne fastsættes nærmere regler om opdeling, sammenlægning m.v. af uddannelser.

Det er endvidere hensigten at benytte den eksisterende hjemmel i § 10 a, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til at bestemme, at de særlige regler om adgangsbe-grænsning til certifikatkurser, der gælder i dag, jf. § 16, stk. 2, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., til-lige vil finde anvendelse på delmål af sådanne kurser, og det vil blive sikret, at opdeling i delmål ikke sker i strid med kompetencedelingen over for de for certifikaterne/erhverv-ne ansvarlige myndigheder.

Det foreslåede 4. pkt. vil indebære, at arbejdsmarkedsuddannelsers mål og eventuelle delmål ikke kan være identiske med enkeltfags mål.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter det er hensigten, at uddannelser, som har været uden aktivitet over de seneste tre år, som udgangspunkt ikke længere skal være omfattet af de godkendte udbyderes udbuds- og annonceringspligt, og at sådanne uddannelser efter yderligere tre års inaktivitet som udgangspunkt nedlægges.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Efter § 10, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. skal efteruddannelsesudvalgene orientere undervisningsministeren om arbejdsmarkedsuddannelser udviklet efter stk. 2. Har ministeren ikke bemærkninger hertil inden for 6 uger, herunder bemærkninger om, hvorvidt betingelsen i stk. 3, er overholdt, anses uddannelsen for godkendt, og den optages i den eller de fælles kompetencebeskrivelser, den er udviklet inden for. Undervisningsministeren kan betinge sin godkendelse af, at der foretages bestemte ændringer i beskrivelsen. Det fremgår endelig af bestemmelsen, at en godkendelse kan tilbagekaldes. Dette antages at kunne ske, såfremt det viser sig, at uddannelsen fejlagtigt ikke har fået bemærkninger og er optaget i en kompetencebeskrivelse uanset, at uddannelsen fx ligger uden for lovens formål, men tilbagekaldelse sker for eksempel også i tilfælde, hvor der ikke længe er efterspørgsel efter uddannelsen, fordi den er blevet forældet, og bestemmelsen indeholder således ministerens hjemmel til at bestemme, at en uddannelse skal nedlægges.

Det foreslås at ændre § 10, stk. 4, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således, at der efter ordene »udviklet efter stk. 2« indsættes »og beskriver eventuelle ligheder med uddannelser, som inden for de forudgående tre år er undtaget fra de godkendte udbyderes udbuds- og annonceringsforpligtelse eller nedlagt uden forudgående undtagelse«.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om, at der skabes et moderniseret, tidssvarende og løbende ajourført udbud af arbejdsmarkedsuddannelser med færre og bredere uddannelser. Det foreslåede skal således sammen med en række af lovforslagets øvrige elementer medvirke til at opfylde trepartsaftalens ønske herom.

Det foreslåede er udtryk for endnu en bestræbelse på, at udbuddet af arbejdsmarkedsuddannelser ikke på ny vokser unødigt.

Det foreslåede vil således indebære et ekstra element i relation til undervisningsministerens vurdering af ansøgninger om godkendelse af nye uddannelser, derved at efteruddannelsesudvalgene får en eksplicit pligt til at beskrive eventuelle ligheder med uddannelser, som er udgået af den pågældende fælles kompetencebeskrivelse inden for de forudgående tre år, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 10.

Efter praksis vil et efteruddannelsesudvalg skulle forelægge nyudviklede uddannelser – i fremtiden tillige delmål – for øvrige udvalg, som kan have relevante uddannelser. Det forudsættes, at udvalgene fremover i denne forbindelse vil indhente oplysninger om uddannelser, som andre udvalg har

nedlagt eller undtaget fra de godkendte udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 1, nr. 11, hvor det foreslås at parallelaffatte § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med sigte på, at de her foreslåede ændringer rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 10

Undervisningsministeren har efter § 10, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. hjemmel til blandt andet at bestemme, at en forældet uddannelse skal nedlægges (tilbagekaldelse af godkendelsen).

Det foreslås, at der i § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. efter stk. 4 indsættes tre nye stykker.

Af det foreslåede nye *stk. 5* følger, at efter tre kalenderår uden aktivitet på en arbejdsmarkedsuddannelse optaget i en fælles kompetencebeskrivelse såvel som på dens eventuelle delmål undtages arbejdsmarkedsuddannelsen som helhed fra udbydernes pligt til udbud og annoncering. Det fremgår, at tilsvarende gælder for enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Det fremgår endvidere, at undervisningsministeren efter ansøgning fra et efteruddannelsesudvalg kan undtage en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse fra pligten til udbud og annoncering, selvom der ikke er forløbet tre kalenderår uden aktivitet som nævnt i 1 pkt.

Efter det foreslåede nye *stk. 6* vil en arbejdsmarkedsuddannelse, som i medfør af *stk. 5* er undtaget fra pligten til udbud og annoncering, i en periode af en varighed på tre på hinanden følgende kalenderår ikke aktivitet, herunder aktivitet på eventuelle delmål tilknyttet arbejdsmarkedsuddannelsen, få tilbagekaldt godkendelsen, medmindre uddannelsen kan godskrives som meritgivende til en erhvervsuddannelse. Det fremgår, at det pågældende efteruddannelsesudvalg på baggrund af en aktivitet på en arbejdsmarkedsuddannelse, dens delmål eller et enkeltfag, der i medfør af *stk. 5* er undtaget fra pligten til udbud og annoncering, kan bestemme, at pligten til udbud og annoncering indføres på ny.

Efter det foreslåede nye *stk. 7* er en arbejdsmarkedsuddannelse, hvorom et efteruddannelsesudvalg med undervisningsministerens godkendelse har besluttet, at den har særlig samfundsmæssig betydning, ikke omfattet af *stk. 5* og *6*.

Baggrunden for forslaget er ønsket i trepartsaftalen om, at der skabes et moderniseret, tidssvarende og løbende ajourført udbud af arbejdsmarkedsuddannelser med færre og bredere kurser. Det foreslåede opfylder således sammen med en række af lovforslagets øvrige elementer trepartsaftalens ønske herom og sikrer mulighed for hurtigt at tilpasse udbuddet, hvis forholdene i en branche ændrer sig, og det igen bliver bæredygtigt for en skole at udbyde en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag, som er undtaget fra de godkendte udbydere pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen.

Det foreslåede nye stk. 5 indgår i etableringen af en fremtidig proces, hvor efteruddannelsesudvalgene i højere grad skal have fokus på løbende justering og ajourføring af arbejdsmarkedsuddannelsesudbuddet, hvilket også omfatter sammenlægning, afkorting eller nedlæggelse af uddannelser, som ikke søges i relevant omfang, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 8.

De foreslåede stk. 5, 1. og 2. pkt., indebærer, at efteruddannelsesudvalgene vil få en tydeligere tilskyndelse til at undtage uddannelser fra udbudspligten eller afkorte uddannelser og sammenlægge mindre uddannelser til færre og bredere uddannelser.

Selve udførelsen af den nye procedure vedrørende undtagelse fra udbydernes pligt til udbud og annoncering af en arbejdsmarkedsuddannelse og eventuel efterfølgende nedlæggelse af uddannelsen vil være præget af automatik, idet der vil blive taget udgangspunkt i, om det kompetente efteruddannelsesudvalg på forhånd har foranlediget uddannelsen kategoriseret som en uddannelse med særlig samfundsmæssig betydning, jf. herved det foreslåede nye stk. 7 umiddelbart neden for, som trods tre kalenderårs inaktivitet ikke skal undtages fra udbydernes pligt til udbud og annoncering. Hvis dette ikke er tilfældet, vil uddannelsen efter tre års inaktivitet automatisk blive undtaget og efter yderligere tre kalenderårs inaktivitet automatisk nedlagt.

Det foreslåede indebærer endvidere, at det pågældende udvalg i tilfælde af fornyet aktivitet på en uddannelse dog vil kunne beslutte, at pligten til at udbyde og annoncere på ny gælder. I sådanne tilfælde vil det kræve nye tre kalenderårs inaktivitet, før uddannelsen på ny bliver undtaget fra udbydernes pligt til udbud og annoncering.

Efter det foreslåede stk. 5, 3. pkt., vil udvalget kunne ansøge om at få undtaget en uddannelse (eller et enkeltfag) fra udbydernes pligt til udbud og annoncering, før der er forløbet tre kalenderår uden aktivitet. Den foreslåede mulighed for, at undervisningsministeren kan godkende dette, forventes at komme til at finde anvendelse i særlige tilfælde, navnlig hvor begrænset og faldende søgning eller andre forhold tyder på, at tilsvarende hensyn som dem, der ligger bag den foreslåede bestemmelse om undtagelse af en uddannelse fra

udbydernes pligt til udbud og annoncering efter tre kalenderårs inaktivitet, gør sig gældende. Processen forventes nærmere reguleret i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indsat i § 6, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, hvorefter undervisningsministeren blandt andet kan fastsætte nærmere regler om undtagelse af en uddannelse fra udbydernes pligt til udbud og annoncering.

Det bemærkes, at undervisningsministeren allerede i dag efter gældende offentligretlige principper ud fra et skøn kan dispensere fra de gældende bekendtgørelsesfastsatte regler om uddannelsesinstitutioners pligt til at udbyde og annoncere de uddannelser, de er godkendt til, og den udtrykkelige regel herom foreslås indsat i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. for at synliggøre trepartsaftalens ønsker.

Det foreslåede nye stk. 6 fastlægger bestemmelser for de arbejdsmarkedsuddannelser, der i medfør af det foreslåede nye stk. 5 er undtaget fra pligten til udbud og annoncering.

Det foreslåede stk. 6, 1. pkt., vil indebære, at arbejdsmarkedsuddannelser, som i tre på hinanden følgende kalenderår, hvor de i medfør af stk. 5 har været undtaget fra udbuds- og annonceringsforpligtelsen, ikke har haft aktivitet, får tilbagekaldt godkendelsen, medmindre de er meritgivende til erhvervsuddannelserne.

Da enkeltfag fra en erhvervsuddannelse, som er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, altid vil give merit til den pågældende erhvervsuddannelse, omfattes de ikke af det foreslåede om tilbagekaldelse af godkendelsen. Da det kun er udbudspligten og annonceringspligten, men ikke udbudsretten, som uddannelser undtages fra i medfør af den foreslåede nye stk. 5, 1. pkt., kan de undtagne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag i perioden - indtil en eventuel tilbagekaldelse af selve godkendelsen - fortsat udbydes uden fornyet godkendelse.

For både arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, som i medfør af det foreslåede nye stk. 5 er undtaget fra udbuds- og annonceringspligten, vil der efter det foreslåede stk. 6, 2. pkt., gælde, at udvalget på baggrund af en fornyet aktivitet kan bestemme, at udbuds- og annonceringspligten genindtræder.

Det foreslåede nye stk. 7 indebærer en undtagelse til den procedure, der følger af de foreslåede nye stk. 5 og 6.

Det foreslåede vil medføre, at uddannelser, hvorom efteruddannelsesudvalget med undervisningsministerens godkendelse har besluttet, at de har særlig samfundsmæssig betydning, uanset inaktivitet ikke kan være omfattet af bestemmelsen om undtagelse fra udbuds- og annonceringspligten

(stk. 5) og bestemmelsen om tilbagekaldelse af uddannelsens godkendelse (stk. 6).

Arbejdsmarkedsuddannelser med særlig samfundsmæssig betydning vil omfatte certifikatuddannelser og andre uddannelser, der sætter deltagerne i stand til at opfylde almindeligt gældende, autoritativt fastsatte krav til færdigheder, når et bestemt arbejde skal udføres. Denne gruppe af uddannelser vil omfatte de arbejdsmarkedsuddannelser, der ofte, fx i trepartsaftalen, betegnes som myndighedsuddannelser eller myndighedskurser, eller som indgår i kontraktuddannelser, hvilket er kombinationer af arbejdsmarkedsuddannelser, som arbejdsmarkedets parter i medfør af overenskomsterne har tillagt særlig status. Ligeledes vil uddannelser, som er adgangsgivende til certifikatuddannelser, blive omfattet af begrebet særlig samfundsmæssig betydning. For hver uddannelse, som anses for at have en særlig samfundsmæssig betydning, vil oplysning herom fremgå af uddannelsesadministration.dk.

Undervisningsministeren vil i medfør af den del af den nye bemyndigelse til at regulere udvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse, der ved lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås indsat som § 6, stk. 3, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., kunne vælge yderligere at konkretisere, hvilke kriterier der skal opfyldes, for at en uddannelse er omfattet af begrebet »uddannelser med særlig samfundsmæssig betydning«. Undervisningsministeren vil dog, uanset om en sådan bekendtgørelse er udstedt, konkret kunne afvise at godkende et efteruddannelsesudvalgs beslutning om, at en arbejdsmarkedsuddannelse har særlig samfundsmæssig betydning, hvilket vil indebære, at den ikke skal undtages fra udbuds- og annonceringspligten, hvis den klart ikke opfylder kriterierne herfor. Ministeren vil derimod efter det foreslåede ikke mod det kompetente efteruddannelsesudvalgs vilje selv kunne træffe beslutning om, at en arbejdsmarkedsuddannelse har særlig samfundsmæssig betydning.

Det foreslåede vil endelig indebære, at bestemmelsens nuværende stk. 5 og 6 som konsekvens af det foreslåede i stedet bliver stk. 8 og 9.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 1, nr. 11, hvor det foreslås at parallellæse § 10 lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med sigte på, at de her foreslåede ændringer af retstilstanden ruller tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 11

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallellæse § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 og 10, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 1, nr. 9 og 10, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallellæse af disse ændringer af § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Det foreslåede vil i relation til det, som foreslås i lovforslagets § 1, nr. 9, indebære, at efteruddannelsesudvalgenes pligt til i forbindelse med godkendelsen af en arbejdsmarkedsuddannelse at beskrive eventuelle ligheder med uddannelser, som er undtaget fra udbuds- og annonceringspligten eller umiddelbart nedlagt inden for de forudgående tre år, bortfalder.

Det foreslåede vil i relation til det, som foreslås i lovforslagets § 1, nr. 10, indebære, at arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse ikke undtages fra de godkendte udbyderes pligt til udbud og annoncering efter tre år uden afholdelse af uddannelsen og ikke får tilbagekaldt godkendelsen efter yderligere tre kalenderårs inaktivitet.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at undervisningsministeren på samme måde som i dag – og uafhængigt af den udtrykkelige lovtekst om undtagelse af en arbejdsmarkedsuddannelse fra de godkendte udbyderes pligt til udbud og annoncering, der foreslås at gælde for perioden 2019-2021 – efter almindelige offentligretlige principper ud fra et skøn vil kunne dispensere fra de til den tid bekendtgørelsesfastsatte regler om uddannelsesinstitutioners pligt til at udbyde og annoncere de uddannelser, de er godkendt til.

Til nr. 12

Lov om arbejdsmarkedsuddannelser indeholder ikke i dag en udtrykkelig bestemmelse om, at arbejdsmarkedsuddannelserne kan tilrettelægges i forhold til virksomheders og deltageres behov.

Det foreslås at indsætte et nyt § 11, stk. 1, 2. pkt., hvorefter arbejdsmarkedsuddannelser kan tilrettelægges fleksibelt og tværgående i forhold til virksomheders og deltageres behov, eventuelt i kombination med uddannelseselementer fra anden uddannelseslovgivning.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om generelt at styrke mulighederne for fleksibel kompetenceudvikling inden for arbejdsmarkedsuddannelserne, herunder ønsket om, at det i højere grad bliver muligt at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelser, så de er egnede til at blive afholdt i overensstemmelse med virksomhedernes og medarbejdernes behov og ud fra lokale ønsker i forhold til kursusindhold samt tid og sted for afholdelse.

Det foreslåede vil indebære en omlægning og ajourføring af arbejdsmarkedsuddannelserne til et mere tidssvarende koncept for udvikling og styring. Med forslaget skabes endnu bedre rammer for at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelsernes indhold, varighed og afholdelsesform i forhold til virksomheders og deltageres behov.

Som bemærket i afsnit 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger vil det fortsat være et centralt kriterium, at arbejdsmarkedsuddannelse fører til samme kompetence, uanset hvor den er erhvervet, da et af formålene med arbejdsmarkedsuddannelserne og de enkeltfag, der er optaget på en fælles kompetencebeskrivelse, er at give faglærte og ufaglærte kompetencer, som kan anvendes bredt på arbejdsmarkedet og ikke alene i den virksomhed, som deltageren aktuelt arbejder i. Arbejdsmarkedsuddannelsens uddannelsesindhold vil således fortsat skulle kunne anvendes bredt i en branche, jf. herved også formålsbestemmelsen i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. om at dække samfundets behov for grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer.

Undervisningen vil dermed fortsat ikke kunne tilrettelægges således, at den får karakter af konsulenthjælp rettet mod enkelte virksomheders konkrete forhold. Uddannelseselementer, der har sådanne specifikke forhold i en enkelte virksomheder for øje, vil dog efter det foreslåede i praksis oftere kunne gennemføres i forbindelse med arbejdsmarkedsuddannelse på grund af muligheden for at opdele arbejdsmarkedsuddannelser i delmål, men der ændres ikke på det grundlæggende princip om, at arbejdsmarkedsuddannelsens uddannelsesindhold skal være alment relevant, og at arbejdsmarkedsuddannelsens generelt formulerede mål altid skal nås.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Efter gældende ret er der ikke i regi af arbejdsmarkedsuddannelserne et generelt krav om aflæggelse af en obligatorisk prøve. Egentlige prøver findes dog i tilknytning til certifikatkurser og visse enkeltfag. Herudover indeholder gældende ret bestemmelser om udstedelse af forskellige beviser, som er baseret på en vurdering af deltagerens opnåede kompetencer i forhold til uddannelsesmålet.

Det fremgår af § 11, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at enhver, medmindre andet er fastsat af undervisningsministeren, uden at have deltaget i undervisningen, dvs. som selvstuderende kan aflægge prøver, der indgår i udbudt arbejdsmarkedsuddannelse, der afsluttes med prøve.

Det fremgår endvidere af § 12, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse, for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Det følger endvidere, at undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse kan fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser og om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse. Af samme bestemmelses stk. 2 fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.

Efter § 2, stk. 4, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 21. juni 2018, er et enkeltfag en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

Af § 21, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fremgår, at uddannelsesstedet udsteder uddannelsesbevis til personer, der opfylder de fastsatte mål for arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 12 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det fremgår endvidere af samme bestemmelses stk. 3, 1. pkt., at der ved udstedelse af kompetencebeviser anvendes den del af målformuleringen fra det handlingsorienterede mål for den eller de arbejdsmarkedsuddannelser, som svarer til de realkompetencer, deltageren har fået anerkendt.

Efter § 22, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan uddannelsesstedet udstede certifikat for uddannelser, hvis gennemførelse ifølge lovgivningen giver ret til udøvelse af et bestemt erhverv baseret på myndighedskrav til det pågældende erhvervs udøvere. For udstedelsen gælder de regler om indhold, form og administrative procedurer, som den kompetente myndighed, der regulerer området, har fastsat for det pågældende certifikat. Det fremgår endvidere af samme bestemmelses stk. 2, 1. pkt., at uddannelsesstedet, hvis der foreligger et formaliseret regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller

brancheorganisation eller lignende, i overensstemmelse hermed kan udstede anden form for certifikat (branchecertifikat) for uddannelser, som på forslag af vedkommende efteruddannelsesudvalg er godkendt hertil af undervisningsministeren.

I praksis attesterer institutionen på uddannelsesbeviset, at en deltager har nået uddannelsens centralt godkendte mål. I beviseteksten kan der være mulighed for at krydse af, om undervisningen er gennemført med et særligt materiale eller lignende. Hvis en deltager ikke har nået uddannelsens mål, kan der eventuelt udstedes et deltagerbevis. Ved forløb, som er sammensat af flere arbejdsmarkedsuddannelser, skal deltagerne bedømmes i forhold til hver enkelt af de uddannelser, der indgår i forløbet, og have uddannelsesbevis for hver enkelt af de arbejdsmarkedsuddannelser, hvor målet nås. Der gives ikke karakter. Uddannelsesinstitutionen kan derudover, hvis det ønskes, udlevere et samlet bevis for forløbet. Der er intet formkrav til et sådant bevis.

Forudsætningen for at få et uddannelsesbevis er som nævnt i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser, at deltageren har nået uddannelsens mål. Deltagerens tilstedeværelse i et bestemt antal timer lægges således ikke til grund for udstedelse af uddannelsesbevis. Ved tilsyn skal uddannelsesinstitutionen kunne redegøre for grundlaget for bedømmelsen af deltagerens målopfyldelse og dermed for udstedelsen af bevis. Der kan for eksempel henvises til opgaveformuleringer eller beskrivelse af bedømmelsesmetode. Enkeltfag bedømmes i henhold til den uddannelsesordning, de stammer fra.

Der kan ikke udstedes AMU-uddannelsesbevis som bevis for at have nået målet for arbejdsmarkedsuddannelser eller enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse på baggrund af indtægtsdækket undervisning.

Det foreslås, at nyaffatte § 11, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således, at der afholdes prøve i arbejdsmarkedsuddannelser, disses delmål og i enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, medmindre uddannelsen er fritaget for udvikling af prøve efter denne lov. Det fremgår, at for så vidt angår uddannelser med myndighedskrav, der er fritaget for udvikling af prøve, sker eventuel prøveudvikling, prøveafholdelse, bedømmelse heraf m.v. efter de regelsæt, der gælder om myndighedskravene.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om at stimulere og bidrage til øget læringsudbytte for kursisterne samt øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset, gennem anvendelse af test og prøver.

Det langsigtede mål med det foreslåede er således, at flere på arbejdsmarkedet kan dokumentere deres kompetencer og dermed at øge muligheden for mobilitet og tilpasning på ar-

bejdsmarkedet. Anvendelse af obligatoriske prøver vurderes at kunne bidrage til, at læringsudbyttet for kursisterne styrkes. Samtidig kan prøver være med til at øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset, og til de beviser, der udstedes.

Det foreslåede vil indebære, at der i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med henblik på at styrke overførbareheden, kvaliteten og validiteten i voksen- og efteruddannelses tilbuddene etableres et generelt krav om, at der knyttes en prøve til offentligt udbudt arbejdsmarkedsuddannelser og delmål.

Det foreslåede 1. pkt. vil indebære, at der vil skulle afholdes prøver i arbejdsmarkedsuddannelser, medmindre uddannelsen er fritaget for udvikling af prøve, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 1. Det betyder, at der vil skulle afholdes prøver i hele arbejdsmarkedsuddannelser, i delmål af arbejdsmarkedsuddannelser og i enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, der ikke er fritaget for prøveudvikling.

Det foreslåede 1. pkt. vil endvidere implicit have betydning for betingelserne for selve udbuddet af en arbejdsmarkedsuddannelse. Den foreslåede ordlyd har forudsætningsvis den konsekvens, at en arbejdsmarkedsuddannelse, hvortil der ikke er udviklet en prøve, og som ikke er fritaget for udvikling af prøve, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, efter en overgangsperiode ikke vil kunne udbydes. De godkendte udbydere vil således først kunne udbyde og igangsætte en arbejdsmarkedsuddannelse, når der er udviklet og tilknyttet en prøve til uddannelsen, eller den er fritaget for prøvekravet.

Det bemærkes, at prøverne vil være centralt udviklede, idet det bliver efteruddannelsesudvalgenes opgave at udvikle og kvalitetssikre prøver m.v. i samarbejde med relevante myndigheder og uddannelsesinstitution, herunder prøver i delmål, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Det vil være den enkelte uddannelsesinstitution, som vil skulle sikre, at der tilbydes prøver, og at de udviklede prøver integreres i kurserne. I den forbindelse er det hensigten i medfør af den eksisterende bemyndigelse i § 29, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. at stille krav om, at uddannelsesinstitutionerne med henblik på løbende tilsyn og evaluering afgiver oplysninger om blandt andet fritagelser fra prøvekravet og udfaldet af prøverne.

Det foreslåede 2. pkt. vil, som en undtagelse til det foreslåede 1. pkt., indebære, at det for uddannelser med myndighedskrav, dvs. myndighedscertifikatuddannelser og branchecertifikatuddannelser, hvor spørgsmålet om prøver er reguleret på baggrund af lovgivning eller regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende, vil være de pågældende regelsæt for

disse uddannelser, der vil være afgørende for, om der afholdes prøver.

Det vil for uddannelser med myndighedskrav, hvor der er udviklet prøver, eller hvor spørgsmålet om prøver er reguleret uafhængigt af arbejdsmarkedsuddannelseslovgivningen, herunder efter et regelsæt om det pågældende erhverv eller den pågældende aktivitet, afhænge af, hvad de relevante regler om uddannelsen uden for den generelle regulering af arbejdsmarkedsuddannelser m.v. giver hjemmel til, om og i givet fald hvordan der kan klages over udformning, indhold, bedømmelse etc., af prøverne.

Det bemærkes herudover, at en deltager i en uddannelse, hvor det er lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser, der regulerer forhold vedrørende prøven, konkret vil kunne blive fritaget for at aflægge prøven, for eksempel som følge af et handicap, efter regler udstedt i medfør af den foreslåede nye bemyndigelse i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Det foreslåede har i øvrigt sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 5 og 15, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 1, nr. 14, hvor det foreslås at parallelaffatte § 11, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Der henvises i den henseende samtidig til lovforslagets § 1, nr. 5 og 16, som tilsammen med § 1, nr. 14, har sigte på, at de foreslåede ændringer vedrørende prøvekrav m.v. ruller tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 14

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallelaffatte § 11, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 11, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Det foreslåede vil indebære, at det ikke længere vil være et generelt krav om, at der knyttes en prøve til offentligt udbudt arbejdsmarkedsuddannelser. Derimod vil der fortsat findes en beskrivelse af retstilstanden vedrørende prøver på arbejdsmarkedsuddannelser, der giver adgang til myndigheds- eller branchecertifikat, idet det kunne give anledning til fejlslutninger, hvis man fjernede denne beskrivelse, som er i overensstemmelse med gældende ret, men som først nu bliver kodificeret for tydelighedens skyld i anledning af indførelsen af de generelle krav om prøver på arbejdsmarkedsuddannelse.

Til nr. 15

Efter § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse.

Det foreslås at ændre § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., således at undervisningsministeren tillige kan fastsætte nærmere regler om afholdelse af prøver og bedømmelse med videre af resultatet af prøver udviklet efter § 6, stk. 1, 2. pkt., herunder om omprøver, om tidsfrister for tilbud om omprøve, om klage over prøver og om, at personer, der ikke har deltaget i undervisningen, kan aflægge prøve som selvstuderende.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om at stimulere og bidrage til øget læringsudbytte for deltagerne samt øget tillid til den bedømmelse, der foregår på uddannelsen, gennem anvendelse af test og prøver.

Det foreslåede har sammenhæng med den etablering af et generelt krav om, at offentligt udbudte arbejdsmarkedsuddannelser skal afsluttes med en prøve med henblik på at styrke overførbareheden, kvaliteten og validiteten i voksen- og efteruddannelsesstilbuddene, som der er lagt op til i lovforslagets § 1, nr. 13.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at undervisningsministeren i tilknytning til muligheden for at fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse efter den eksisterende bemyndigelse i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. tillige vil kunne fastsætte nærmere regler om prøver, herunder prøvers afholdelse og bedømmelse, om omprøver, om tidsfrister for tilbud om omprøve, om klage over prøver.

Den foreslåede bemyndigelse forventes udmøntet således, at prøverne knyttes til den enkelte uddannelses tilrettelæggelse.

sesform og indhold. Der forventes fastsat regler om, at prøveafholdelsen vil ske i naturlig tilknytning til uddannelsen og uden brug af censor.

Det er hensigten at fastsætte regler, som gør det muligt at tage en prøve igen eller tage uddannelsen forfra, hvis man ikke består den afsluttende prøve i første forsøg. Der vil ligeledes kunne fastsættes regler antal af omprøver og tidsfrister for tilbud om omprøve, såvel som om klage over prøver, i hvilken sammenhæng der for så vidt angår klageadgang til ministeriet vil ske en strengt fortolket begrænsning til klager over retlige mangler.

Bemyndigelsen vil endvidere kunne benyttes til at fastsætte regler om fritagelse for prøvekravet for enkelte deltagere. I den henseende forventes der ligeledes fastsat regler om, at institutionen kan tilbyde særlige prøvevilkår med udgangspunkt i, hvad der gælder for erhvervsuddannelserne, jf. § 18 i bekendtgørelse nr. 41 af 16. januar 2014 om prøver og eksamen i grundlæggende erhvervsrettede uddannelser.

Det bemærkes, at bemyndigelsen i § 29, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvorefter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse kan fastsætte regler om kvalitetsudvikling og -kontrol i tilknytning hertil vil blive benyttet til at fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes indberetninger om fritagelser for prøvekravet, prøvedeltagelse og prøveresultater m.v. således, at disse oplysninger kan indgå i den løbende kvalitetsvurdering af uddannelsesinstitutionerne.

Som omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, vil det efter det foreslåede være efteruddannelsesudvalgene, som i forbindelse med udviklingen af prøver også afgør valget af prøveform for den enkelte uddannelse. Det forventes i denne henseende, at udvalgene har særlig opmærksomhed på eventuelle behov for prøveudvikling, der tager højde for forskellige mulige måder at tilrettelægge og afholde undervisningen, fx som enten tilstedeværelsesundervisning eller fjernundervisning, hvor dette er relevant, samt tager hensyn til læsesvage og andre udsatte grupper. Prøverne vil kunne være mundtlige, skriftlige, praktiske og eventuelt digitale, men der vil ikke blive stillet nogen nye former for systemunderstøttelse af prøverne til rådighed for uddannelsesinstitutionerne.

Det bemærkes, at der vil gøre sig særlige forhold gældende for uddannelser reguleret af myndighedskrav, såkaldte myndighedscertifikatuddannelser, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 13, og for uddannelser, for hvilke der i medfør af § 22, stk. 2, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udstedes et såkaldt branchecertifikat. Her vil det som udgangspunkt være de respektive kompetente myndigheders/organisationers eventuelle regelsæt, der vil være afgørende for forhold som prøveafholdelsen og en eventuel adgang til

at klage over fx resultatet. Dette vil indebære, at der i medfør af de her omhandlede regler i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og senere udstedte bekendtgørelser ikke udvikles prøver til certifikatuddannelser, hvor sådanne allerede findes, såvel som hvis de bliver udviklet på andet grundlag, eller det relevante regelsæt har reguleret spørgsmålet om prøver ud over blot at konstatere, at den kan give ret til at udøve erhvervet eller aktiviteten. Hvis der findes sådanne særlige regelsæt om certifikatuddannelserne, vil de også være afgørende for spørgsmålet om afholdelse af prøver, klage herover osv., og den almindelige adgang til at klage over retlige mangler ved afgørelsen vedrørende udstedelse af certifikat, jf. § 33, stk. 1, jf. § 22, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., vil i relation til den bedømmelse af deltageren, som måtte finde sted, vige for den af disse regelsæt etablerede retstilstand. Hvis en prøve udviklet til et enkeltfag, der ikke fører til certifikat, i fagets egenskab af fag i en erhvervsuddannelse godkendes af efteruddannelsesudvalget, betragtes den som udviklet efter lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser.

Det vil efter det foreslåede ikke længere være udgangspunktet i selve loven, at det er muligt at gå op til en prøve som selvstuderende. Den foreslåede bemyndigelse indebærer imidlertid, at undervisningsministeren vil kunne fastsætte regler eller træffe afgørelser, der giver mulighed herfor. I en situation, hvor der på kort tid indføres prøver på uddannelser, som ikke tidligere har været omfattet af prøvekrav, og hvor der endnu ikke er erfaringer med disse prøver, findes det uhensigtsmæssigt at opretholde en ordning, hvor det som hovedregel er muligt at aflægge prøve som selvstuderende. Det forventes dog ikke, at der vil blive fastsat regler, der som udgangspunkt vil føre til en begrænsning i praksis af adgangen til som selvstuderende at aflægge de prøver, som findes i dag. Afhængigt af den udvikling af prøver, som efter lovforslaget skal finde sted, og af det nærmere indhold heraf, kan det på den anden side ikke udelukkes, at der kan opstå behov for, at undervisningsministeren fastsætter regler eller træffe afgørelser, der begrænser muligheden for at gå op til en prøve som selvstuderende.

Det foreslåede har i øvrigt sammenhæng med lovforslagets § 1, 2 og 13, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 1, nr. 16, hvor det foreslås at parallelaffatte § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Der henvises i den henseende samtidig til lovforslagets § 1, nr. 5 og 14, som tilsammen med § 1, nr. 16, har sigte på, at de foreslåede ændringer vedrørende prøvekrav m.v. ruller tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 16

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallelaffatte § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Det foreslåede har sammenhæng med den foreslåede ophævelse af det generelle krav om, at offentligt udbudte arbejdsmarkedsuddannelser skal afsluttes med en prøve, jf. lovforslagets § 1, nr. 13. Det her foreslåede vil i konsekvens heraf indebære, at undervisningsministeren efter det nævnte tidspunkt ikke længere vil kunne fastsætte nærmere regler om prøver. De regler herom, som for aftaleperioden er gennemført i bekendtgørelsesform, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, vil blive konsekvensændret.

Til nr. 17

Efter § 12, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udsteder uddannelsesinstitutionerne bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse, for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Det følger endvidere af bestemmelsen, at undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse kan fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser og om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.

Ifølge den terminologi, der bruges i daglig tale om arbejdsmarkedsuddannelser, er et deltagerbevis noget, der kan udstedes, når en deltager ikke har nået målene for uddannelsen; det er således alene dokumentation for deltagelse. Er målene derimod nået, udstedes (også ifølge både den relevante vejledning og bekendtgørelsen) et uddannelsesbevis, som også benævnes et AMU-bevis. Ifølge § 12 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udstedes bevis for deltagelse, for selvstuderendes prøver og for individuel kompetencevur-

dering. Det kan vanskeliggøre forståelsen af reglerne, at udtrykket »bevis for deltagelse« i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er det, der i daglig tale kaldes et uddannelsesbevis og ikke et deltagerbevis.

På den baggrund foreslås det at nyaffatte § 12 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Efter det foreslåede nye stk. 1 udsteder uddannelsesinstitutionerne bevis for individuel kompetencevurdering og AMU-bevis for gennemført arbejdsmarkedsuddannelse samt for prøver aflagt som selvstuderende.

Efter det foreslåede nye stk. 2 kan undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser, herunder om at beviser udstedes digitalt, samt om opbevaring og videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse m.v., herunder om digital udstedelse og kommunikation. Der fremgår dernæst, at undervisningsministeren endvidere kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.

Baggrunden for det foreslåede er et ønske om at bringe terminologien om bevisudstedelse i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. i overensstemmelse med den sprogbrug, som anvendes i virkeligheden.

Det foreslåede om indførelse af digitale beviser skal ses i sammenhæng med tilsvarende bestemmelser i lov om de gymnasiale uddannelser og lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) samt lov om erhvervsuddannelser, hvorefter der udstedes digitale beviser for gymnasiale eksaminer og for erhvervsuddannelser. Folkeskoleloven indeholder også bestemmelser om digitalt bevis for folkeskolens afgangseksamen.

Det foreslåede vil grundlæggende indebære, at terminologien i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ændres derved, at udtrykket »bevis for deltagelse« erstattes med terminologien »AMU-bevis«.

Det foreslåede stk. 1 vil indebære, at gennemførelse af en arbejdsmarkedsuddannelse fremover vil blive dokumenteret med ét AMU-bevis.

Et AMU-bevis vil blive udstedt, når en prøveberettiget deltager har bestået den prøve, der er tilknyttet en uddannelse (et mål) eller et delmål. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende AMU-forløb er prøvebelagt, og at deltageren har bestået prøven. Hvis der ikke er tilknyttet en prøve til målet eller delmålet, udstedes et AMU-bevis til den deltager, som vurderes at have nået målet. Det vil fremgå af beviset, at det

pågældende forløb ikke er prøvebelagt. Et AMU-bevis udstedes også, hvis en deltager, der er blevet fritaget for prøvekravet, vurderes at have nået målet. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende AMU-forløb er prøvebelagt, og at deltageren er blevet fritaget fra prøvekravet.

Når en individuel kompetencevurdering munder ud i, at uddannelsesstedet vurderer, at den pågældende har kompetencer, der svarer til hele dette mål, delmål eller enkeltfag, udstedes AMU-bevis. Det vil fremgå af beviset, at der er tale om en individuel kompetencevurdering.

En deltager, som ikke er fritaget fra kravet om at aflæggeprøve, og som ikke har bestået en prøve, der er tilknyttet uddannelsen henholdsvis delmålet, eller som ikke var berettiget til at gå til denne prøve, vil, ligesom det i dag er tilfældet for så vidt angår deltagere, der ikke har nået målet for uddannelsen, alene efter anmodning kunne få udstedt en bekræftelse på sin tilstedeværelse under undervisningen.

Det foreslåede stk. 2, 1. pkt., er i udgangspunktet en videreførelse af det eksisterende § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

I det foreslåede stk. 2. 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er sætningsleddet »herunder om at beviser udstedes digitalt« dog nyt.

I det foreslåede stk. 2. 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er sætningsleddet »herunder om digital udstedelse og kommunikation« ligeledes nyt.

I det foreslåede stk. 2. 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er sætningsleddet om »opbevaring oplysninger« endelig nyt.

Det foreslåede nye sætningsled om at beviser udstedes digitalt vil indebære, at der etableres hjemmel til, at undervisningsministeren kan træffe beslutning om, at beviser i relation til arbejdsmarkedsuddannelse fremover skal udstedes digitalt.

Det foreslåede nye sætningsled om digital udstedelse og kommunikation vil indebære, at de nærmere regler om udstedelse digitale beviser kan fastsættes ved bekendtgørelse.

Denne del af den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at der vil kunne fastsættes regler om, at kursisters prøveresultater, arbejdsmarkedsuddannelse og individuelle kompetencevurdering vil blive registreret elektronisk. Der vil således være tale om behandling af personoplysninger. Behandlingen angår i udgangspunktet almindelige ikke-følsomme personoplysninger om elevens navn, cpr-nummer og prøver mm., og kan derfor administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter be-

handling af personoplysninger er lovlig, når behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Behandlingen af elevens personoplysninger skal i nævnte sammenhæng ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så indsamlingen af elevens personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til formålet med behandlingen, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c. Oplysningerne skal endvidere behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed mod uautoriseret eller ulovlig behandling under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger, jf. princippet om integritet og fortrolighed i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f.

Denne del af lovforslaget skal i øvrigt ses i sammenhæng med bestræbelserne på at skabe generel it-understøttelse på bevisområdet med henblik på at forenkle de administrative procedurer for både institutioner og kursusdeltagere. Det bemærkes i denne henseende supplerende, at en del af rammen til udvikling og drift af centralt stillede prøver på arbejdsmarkedsuddannelseskurserne er afsat til oprettelse af en ny bevisdatabase, hvor kursisters digitale beviser fremover opbevares i kopi fra udstederen, dvs. den godkendte udbyder af arbejdsmarkedsuddannelser eller en modtager af udlægning af undervisning.

Det er hensigten, at deltagerne kan tilgå deres digitale beviser via systemet »Min kompetencemappe«, og der vil eventuelt blive åbnet for andre muligheder. Integrationen til bevisdatabase sker udelukkende via system-system integration mellem Undervisningsministeriets integrationsplatform og uddannelsesinstitutionernes studieadministrative systemer. Systemkrav til de godkendte udbydere af arbejdsmarkedsuddannelser indføres ved udstedelse af en systemrevisionsbekendtgørelse, herunder krav til godkendelsesprocedurer for tilslutning til bevisdatabase.

Der bemærkes i den henseende, at den eksisterende bemyndigelse i § 29, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvorefter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse kan fastsætte regler om kvalitetsudvikling og -kontrol forventes at blive anvendt til at fastsætte regler om indberetning af prøveresultater fra institutionernes studieadministrative systemer og om, hvilke øvrige oplysninger i tilknytning til deltagerens digitale bevis, der vil skulle registreres.

Der forventes endelig efter den foreslåede bemyndigelse fastsat regler om en pligt for uddannelsesinstitutionerne, herunder de private udbydere, til at opbevare oplysninger, der er nødvendige for at udstede bevis, jf. herved retstilstan-

den for så vidt angår erhvervsuddannelser, hvor institutionen henholdsvis det faglige udvalg ifølge § 33, stk. 2, jf. stk. 4, i bekendtgørelse nr. 4 af 16. januar 2014 om prøver og eksamen i grundlæggende erhvervsrettet uddannelser opbevarer de oplysninger, der er nødvendige for bevisudstedelsen, i 30 år efter afslutningen af den pågældende eksamen eller prøve.

Det bemærkes, at institutionerne endvidere vil have ansvaret for udlevering af beviser i situationer, hvor dette er fornødent, hvilket fx kan tænkes at ville være tilfældet, hvis beviset er omfattet af myndighedskrav, som ikke kan opfyldes med det digitale bevis, eller hvis deltageren er blevet fritaget fra reglerne om digital post. Institutionerne vil således fortsat skulle kunne udlevere en udskrift af beviset på papir, idet oplysninger om uddannelse og beståelse, som fremgår af de udleverede beviser, skal modsvare de data, som institutionen skal registrere. Der vil om nødvendigt kunne fastsætte regler herom i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

Den øvrige del af det foreslåede stk. 2, 1. pkt. (dvs. de dele af bestemmelsen, som ikke vedrører sætningsleddene »herunder om at beviser udstedes digitalt«, »herunder om digital udstedelse og kommunikation« og »opbevaring oplysninger«), udgør alene en flytning af eksisterende lovtekst af ordensmæssig karakter, som af lovtekniske hensyn sigter på at samle paragraffens bemyndigelsesbestemmelser i det sidste stykke. Det foreslåede indebærer således en uændret videreførelse af den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse i § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Der tilsigtes ikke ændringer i gældende ret i denne henseende.

Det foreslåede stk. 2, 2. *pkt.*, indebærer en uændret videreførelse af den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse i § 12, stk. 2. Der tilsigtes ikke ændringer i gældende ret i denne henseende.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Efter § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren udvikle arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, stk. 5, der kun kan udbydes i forbindelse med særlige uddannelsesforløb efter stk. 1, og som har til formål at understøtte deltagerens gennemførelse af faglig arbejdsmarkedsuddannelse.

Det foreslås at ændre § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således at henvisningen til § 10, stk. 5, ændres til en henvisning til § 10, stk. 8.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 10, hvor det foreslås, at der i § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indsættes nye stk. 5-7, hvilket medfører, at de nuværende § 10, stk. 5 og 6, herefter bliver stk. 8 og 9.

Det foreslåede vil indebære, at henvisningen i § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. forsat omfatter det korrekte stykkenummer.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 1, nr. 19, hvor det foreslås at parallelaffatte § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med sigte på, at de her foreslåede ændringer ruller tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 19

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallelaffatte § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, som medfører, at § 10, stk. 8, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. bliver til § 10, stk. 5. Det foreslåede vil indebære, at henvisningen i § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. efter det nævnte tidspunkt omfatter det korrekte stykkenummer.

Til nr. 20

Efter § 15, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. gives anerkendelse af realkompetence i form af en individuel uddannelsesplan bestående af den eller de arbejdsmarkedsuddannelser eller enkeltfag optaget i en fælles kompetence-

beskrivelse, der kan supplere deltagerens realkompetencer i forhold til dennes ønskede uddannelsesmål, som kompetencebevis, jf. § 15 b, stk. 1, eller uddannelsesbevis, jf. § 15 b, stk. 2.

Efter § 15 b, stk. 2, i lov arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udsteder uddannelsesinstitutionerne uddannelsesbevis for arbejdsmarkedsuddannelse eller enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, hvis deltageren har dokumenteret og uddannelsesinstitutionen har vurderet og anerkendt, at dennes realkompetencer giver grundlag herfor.

Det foreslås, at ændre § 15, stk. 3, og § 15 b, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således, at henvisningerne til »uddannelsesbevis« bliver til »AMU-bevis«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 17, hvor begrebet »AMU-bevis« foreslås introduceret i § 12 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. om bevisudstedelse.

Det foreslåede vil indebære, at § 15, stk. 3, og § 15 b, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. om bevisudstedelse i forbindelse med individuel kompetencevurdering bringes i overensstemmelse med den foreslåede nye terminologi i relation til bevisudstedelse (AMU-bevis).

Forslaget om udstedelse af digitale AMU-beviser, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 17, vil i forhold til de AMU-beviser, som efter det her foreslåede udstedes til kursisten, indebære, at oplysninger om elevens arbejdsmarkedsuddannelse også i disse tilfælde vil blive registreret elektronisk.

Der er herved tale om behandling af personoplysninger. Behandlingen angår i udgangspunktet almindelige ikke-følsomme personoplysninger om elevens navn, cpr-nummer og realkompetencer og kan derfor administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af personoplysninger er lovlig, når behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Behandlingen af kursistens personoplysninger ved udstedelse af AMU-bevis for arbejdsmarkedsuddannelse skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så indsamlingen af kursistens personoplysninger begrænses til, hvad der er relevant og nødvendigt i forhold til formålet med udstedelsen af AMU-beviset, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c. Oplysningerne skal endvidere behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed mod uautoriseret eller ulovlig behandling under anvendelse af passende tekniske eller orga-

nisatoriske foranstaltninger, jf. princippet om integritet og fortrolighed i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f.

Der henvises til i øvrigt afsnit 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Efter § 16, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. godkender undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, jf. lovens § 3, hvilke offentlige og private uddannelsesinstitutioner der kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Efter den gældende lov om arbejdsmarkedsuddannelser kan arbejdsmarkedsuddannelser ikke opdeles i delmål.

Det foreslås at ændre § 16, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således, at ordene »arbejdsmarkedsuddannelser og« ændres til », arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål og«.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 8, hvor det med et nyaffattet § 10, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. foreslås, at arbejdsmarkedsuddannelser blandt andet kan opdeles i delmål.

Det foreslåede vil indebære, at delmål ligesom selve den arbejdsmarkedsuddannelse, de hører til, som udgangspunkt vil være omfattet af en udbudsgodkendelse til den pågældende fælles kompetencebeskrivelse.

Der henvises til i øvrigt afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Efter § 16, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. godkender undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, jf. lovens § 3, hvilke offentlige og private uddannelsesinstitutioner der kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse.

Efter § 16, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. omfatter godkendelsen samtlige arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag i den fælles kompetencebeskrivelse.

Efter § 16, stk. 1, 3. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren bestemme, at dele af en fælles kompetencebeskrivelse ikke er omfattet af godkendelsen.

Efter § 16, stk. 1, 4. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. gives godkendelsen landsdækkende eller til et andet nærmere afgrænset geografisk område.

Efter § 16, stk. 1, 5. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. forudsætter godkendelse, at uddannelsesinstitutionen medvirker i det VEU-center, som dækker det geografiske område, hvor uddannelsesinstitutionen har hjemsted.

Om VEU-centrene henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, med bemærkninger og til afsnit 2.4. ovenfor.

Det foreslås at ophæve § 16, stk. 1, 3.-5. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og i stedet indsætte fem nye punktummer.

Efter det foreslåede nye 3. pkt. kan undervisningsministeren bestemme, at nærmere angivne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag ikke er omfattet af godkendelsen.

Efter det foreslåede nye 4. pkt. er godkendelsen er landsdækkende.

Efter det foreslåede nye 5. pkt. gives godkendelsen gives på baggrund af samlede udbudsrunder, der omfatter alle uddannelser og afholdes med højst 4 års mellemrum.

Efter det foreslåede nye 6. pkt. kan godkendelse endvidere i særlige tilfælde tildeles mellem to samlede udbudsrunder.

Efter det foreslåede nye 7. pkt. bedømmes hvert års ansøgninger om godkendelse i disse tilfælde samlet.

Baggrunden for forslaget er ønsket i trepartsaftalen om, at der skal være lettere adgang til at blive udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse, herunder at valget af udbydere skal afhænge af matchet mellem virksomhedens efterspørgsel og udbydernes kvalitet, effektivitet og tilpasningsevne. Dette gælder både for private og offentlige aktører.

Det foreslåede nye 3. pkt. vil indebære, at arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, men ikke enkelte delmål, kan undtages fra godkendelsen.

Det foreslåede nye 4. pkt. vil ud fra et ønske om friere adgang til udbud af arbejdsmarkedsuddannelse og øget konkurrence blandt udbydere indebære en afskaffelse af bestemmelserne om, at godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse kan gives for bestemte geografiske dækningsområder, således at alle udbudsgodkendelser fremover fra og med den førstkomende udbudsrunde i stedet bliver

landsdækkende. Indtil næste udbudsrunde vil de geografiske dækningsområder være gældende.

Det foreslåede nye 5. pkt. vil indebære, at godkendelse til at blive udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse vil blive tildelt på baggrund af samlede udbudsrunder, der som minimum vil finde sted hvert fjerde år, dvs. udbudsrunder, hvor alle godkendelser er i spil.

De foreslåede nye 6. og 7. pkt. vil indebære, at nye udbydere ved en samlet årlig bedømmelse af alle indkomne ansøgninger kan godkendes mellem de 4-årige udbudsrunder, hvor tungtvejende grunde foreligger, jf. herved formuleringen »i særlige tilfælde«. Det kan fx være tilfældet, hvis en eksisterende udbyder ikke i tilstrækkelig grad har levet op til sin udbudsforpligtelse, eller hvis der har været ny udvikling i teknologi, herunder behov for nye tekniske ressourcer ved gennemførelsen af uddannelsen, ændret regulering eller markant ændrede markedsf forhold. Sådanne ansøgninger vurderes samlet hvert år efter indstilling fra arbejdsmarkedets parter.

Det er ikke med de foreslåede nye 6. og 7. pkt. hensigten at ændre den nuværende praksis, hvorefter der uden at afvente udbudsrunder kan meddeles godkendelse til udbud inden for nye fælles kompetencebeskrivelser, der ikke blot er udslag af revision af allerede eksisterende fælles kompetencebeskrivelser. Det samme vil gælde i andre tilfælde, hvor der aktuelt ikke er nogen udbydere, fx fordi den godkendte institution er ophørt. Det foreslåede tilsiger heller ikke at forandre situationen med hensyn til godkendelsernes omfang. Som udgangspunkt vil der således forsat blive meddelt godkendelser til udbud til de respektive målgrupper af hele fælles kompetencebeskrivelser.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 24, hvor der foreslås en ændring af bemyndigelsen i § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., således at undervisningsministeren fremover vil kunne udstede regler om udbud, både de generelle udbudsrunder, som finder sted med højst 4 års mellemrum, og om udbudsgodkendelse i årene mellem de generelle udbudsrunder.

Det foreslåede har endvidere sammenhæng med lovforslagets § 5, hvor det som led i lettelsen af udbud af arbejdsmarkedsuddannelse, og som et initiativ, der forventes at kunne anspore til yderligere benyttelse af dette udbud, foreslås at give udbydere af arbejdsmarkedsuddannelse mulighed for at bistå virksomheder med tilmeldingen uden at kræve vederlag herfor.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 1, nr. 23, hvor det foreslås at parallelaffatte § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med sigte på, at de her foreslåede ændringer rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 23

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallelaffatte § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Forslaget vil delvist rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som delvist foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallelaftale af § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Det foreslåede vil indebære, at godkendelser af arbejdsmarkedsuddannelser efter det nævnte tidspunkt på ny gives landsdækkende eller til et andet nærmere afgrænset geografisk område. Det foreslåede indebærer endvidere, at den i aftaleperioden etablerede hovedregel om, at godkendelser gives efter udbud med højst 4 års mellemrum omfattede alle uddannelser, ophæves, hvilket ligeledes gælder for den udtrykkelige bestemmelse om, at godkendelse i særlige tilfælde kan gives ved en årlig vurdering af de ansøgninger, der er indkommet mellem udbudsrunderne. Det er ikke i denne henseende hensigten, at tilbagerulningen vil ændre den nuværende praksis, som også forventes videreført i aftaleperioden, hvorefter der til nye fælles kompetencebeskrivelser og i andre situationer uden en aktuel udbyder straks kan findes en udbyder eller flere udbydere.

Tilbagerulningen af ændringerne vedrørende udbudsrunderne vil ikke berøre præciseringen af, at begrænsninger af udbudsgodkendelser kan ske på fuldt uddannelsesniveau og i forhold til enkeltfag, men ikke på delmålsniveau.

Til nr. 24

Efter § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1.

Det foreslås at ændre § 16, stk. 5, således, at ordene »de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1« ændres til »udbudsrunder og udbudsgodkendelse efter stk. 1, herunder om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen«.

Baggrunden for det foreslåede er lovforslagets § 1, nr. 22, hvor det med en ændring af § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. foreslås, at udbudsgodkendelse sker på baggrund af samlede udbudsrunder, der som minimum finder sted hvert fjerde år og omfatter alle tildelte godkendelser, dog således at undervisningsministeren i perioden mellem de samlede udbudsrunder i særlige tilfælde og efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse samlet og en gang om året vil kunne godkende nye offentlige og private uddannelsesinstitutioner til at udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag.

Det foreslåede vil indebære, at undervisningsministeren fortsat, som efter gældende ret, vil kunne fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at undervisningsministeren som noget nyt vil kunne fastsætte nærmere regler om de samlede firårige udbudsrunder samt eventuelle mellemliggende udbudsgodkendelser efter den foreslåede nye affattelse af § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Den foreslåede nye del af bemyndigelsen forventes udmøntet i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og vil indebære fastsættelse af regler om bl.a. kriterier og procedurer i forbindelse med ansøgninger i både de samlede udbudsrunder og i de mellemliggende perioder og eventuelt en nærmere konkretisering af elementer, der kan indgå i beslutning om godkendelse af nye udbydere til allerede eksisterende fælles kompetencebeskrivelser mellem de samlede udbudsrunder, jf. herved formuleringen »i særlige tilfælde« i den foreslåede nye affattelse af § 16, stk. 1, 6. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 1, nr. 25, og bemærkningerne hertil, hvor det foreslås at parallelaffatte § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med sigte på, at de her foreslåede ændringer rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 25

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallellafatte § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 1, nr. 24, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallellafattelse af § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 23, hvor det foreslås, at bestemmelserne om de 4-årige udbudsrunder ophæves fra og med aftaleperiodens udløb. Der er dermed ikke længere behov for en hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om de samlede firårige udbudsrunder samt eventuelle mellemliggende udbudsgodkendelser.

Til nr. 26

Det følger af § 20, stk. 2, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at Rådet for Voksen- og Efteruddannelses udtalelser om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan omfatte behov for tilskud, deltagerbetaling, aktivitetslofter, godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og uddannelsesplanlægning.

Det foreslås at ændre § 20, stk. 2, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således, at ordene »lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse« ændres til »lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 1, hvor det foreslås, at titlen på lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse ændres til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Det foreslåede vil således indebære, at lovhenvielsen i § 20, stk. 2, 2. pkt., til den pågældende lov ændres i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 27 og 28

Det følger af § 21, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, og deltagere i individuel kompetencevurdering efter denne lov kan opnå tilskud til kost og logi. Det er en betingelse for adgangen til at modtage tilskud til kost og logi, at deltageren opfylder betingelserne for tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Efter § 21, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. bortfalder tilskuddet til deltagere til kost og logi i det omfang, hvori uddannelsesstedet modtager tilskud fra staten for at yde kost og logi til de pågældende. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom og herunder bestemme, at tilskuddet ikke eller kun delvis bortfalder. Der er i stk. 4 hjemmel til, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at tilskud til kost og logi til enkelte uddannelser, grupper af uddannelser eller uddannelser tilrettelagt under bestemte former eller individuel kompetencevurdering efter denne lov nedsættes eller bortfalder.

Efter § 22 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., fastsætter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler efter lovens § 21 om tilskud til kost og logi, herunder om egenbetaling.

Efter § 23 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., varetages udbetaling af tilskud til kost og logi samt krav om tilbagebetaling af sådanne tilskud, jf. § 24, stk. 1, af uddannelsesstedet. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Bemyndigelserne i § 22 og 23 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., er udmøntet ved bekendtgørelse om tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og ved deltagelse i individuel kompetencevurdering efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det foreslås, at ophæve § 21, stk. 3 og 4, og §§ 22-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overtager administrationen af reglerne om tilskud til kost og logi, jf. lovforslagets § 4. Det foreslåede udmønter sammen med en række andre bestemmelser i lovforslaget ønsket om at samle de relevante regler om tilskud til kost og logi i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 4.

Til nr. 29

Det følger af § 25 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at offentlige myndigheder på begæring skal give undervisningsministeren, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller uddannelsesstedet enhver oplysning til brug ved administration af reglerne efter dette kapitel.

Det foreslås, at ordene »Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg« udgår af § 25 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Forslaget har sammenhæng med at klagesagsbehandlingen i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse ved dette lovforslags § 4, nr. 39, foreslås henlagt fra Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg til det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspensions § 28 nedsatte nævn. Det bemærkes, at kravet om afgivelse af oplysninger i relation til tilskud om kost og logi således videreføres i og med det foreslåede § 14, stk. 5, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. herved lovforslagets § 4, nr. 38, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede har endvidere sammenhæng med, at reglerne om tilskud til kost og logi generelt foreslås indarbejdet i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovforslagets § 4, og den i den sammenhæng foreslåede ophævelse af § 21, stk. 3-4, og §§ 22-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelse m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 27 og 28.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27 og 28, og § 4, nr. 38 og 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 30

Der er i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ikke særskilte bestemmelser om, at arbejdsløsheds-kasser eller andre aktører kan få adgang til oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftalen, at A-kasserne fortsat, dvs. efter, at de ikke længere skal varetage administrationsopgaven med udbetaling af godtgørelse m.v. til deres medlemmer, jf. lovforslagets § 4, nr. 38 (§ 14), skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Dette foreslås indarbejdet ved denne lovs § 4, nr. 38, hvortil der henvises.

Herudover foreslås det, at der med indsættelse af en ny § 28 a, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indsættes en hjemmel til, at undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Det foreslås med § 28 a, stk. 2, 1. pkt., endvidere, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger om VEU-aktiviteten, der kan videregives efter stk. 1.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger om VEU-aktiviteten, det kan f.eks. være deltagelse i kursusaktivitet, der kan videregives.

Med § 28 a, stk. 2, 2. pkt., foreslås det endelig, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.

Formålet med bemyndigelsen er, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om videregivelse således, at andre interessenter på VEU-området, som f.eks. andre myndigheder virksomheder og visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for dataudveksling omkring gennemført uddannelse på VEU-området, inden for en bekendtgørelsesfastsat ramme også kan gives adgang til disse oplysninger. En betingelse for at kunne få adgang til oplysninger vil være, at interessenten har en rolle i forhold til rådgivning og/eller tildeling af midler til kompetenceudvikling.

Undervisningsministeriets videregivelse af oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov udgør en behandling af personoplysninger. Behandlingen udgør almindelige ikke-følsomme personoplysninger om elevens navn, cpr-nummer, uddannelsesaktivitet og ansættelsesforhold og kan derfor administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorefter behandling af personoplysninger er lovlig, når behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, samt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse.

Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så videregivelsen af uddannelsesdeltageres personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til arbejdsløsheds-kassernes og andre interessenters formål med behandlingen, dvs. opfølgning på og rådgivning om medlemmers deltagelse i VEU-aktivitet, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1m, litra c, og med behørig hensynta-

gen til gennemsigtighed om databehandlingen og varetagelsen af de registreredes rettigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 12-22, herunder fx den registreredes indsigtret, ret til berigtigelse, ret til sletning og ret til indsigtelse.

Den foreslåede hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

Af § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fremgår det, at afgørelser om befordringstilskud og tilskud til kost og logi, jf. § 21, og afgørelser om tilbagebetaling efter § 24, stk. 1, kan indbringes for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg af den som afgørelsen vedrører. Afgørelser om refusion efter § 24, stk. 3 og 4, kan ikke indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller anden administrativ myndighed.

Af § 32 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fremgår det, at en klage efter § 31, af den som afgørelsen vedrører, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Det fremgår endvidere, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at klagen stiles til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis afgørelsen fastholdes, sendes klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg med en udtalelse. Beskæftigelsesudvalget træffer den endelige administrative afgørelse. Ankestyrelsen kan i særlige tilfælde se bort fra overskridelsen af fristen.

Det foreslås at ophæve §§ 31 og 32 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede generelle indarbejdelse af reglerne om tilskud til kost og logi i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovforslagets § 4, og den i den sammenhæng foreslåede ophævelse af § 21, stk. 3-4, og §§ 22-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 27 og 28, hvorved klagesagsbehandling fsva. tilskud til kost og logi henlægges til det ankenævn, som er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Ophævelsen vil sammen med lovforslagets § 4, nr. 39, indebære, at klager i forbindelse med tilskud til kost og logi også vil skulle behandles af det ankenævn, som er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27 og 28, og § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Til nr. 1

Efter § 1 i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne er formålet med forberedende voksenundervisning (FVU) at give voksne mulighed for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder med henblik på deres videre uddannelse og på at styrke deres forudsætninger for aktiv medvirken i alle sider af samfundslivet. For alle deltagere gælder det deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber. For tosprogede gælder det derudover deres grundlæggende færdigheder i mundtlig fremstilling og formidling.

Det foreslås at ændre § 1, 2. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, således at ordene »fremstilling, i talforståelse, regning og basale matematiske begreber, i digital opgaveløsning samt i engelsk« ændres til »fremstilling, i talforståelse, regning og basale matematiske begreber, og i digital opgaveløsning og engelsk«.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om, at de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning udvides med fagene digital opgaveløsning (FVU-digital) og engelsk (FVU-engelsk), der skal udbydes som virksomhedsrettede forløb og målrettes ansatte, der har behov for styrkede basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion.

Det foreslåede vil indebære, at formålsbeskrivelsen, herunder undervisningssigtet, for forberedende voksenundervisning udvides, så det udover at give voksne muligheder for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber samt for tosprogede derudover deres grundlæggende færdigheder i mundtlig fremstilling og formidling også skal give voksne mulighed for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder i digital opgaveløsning og engelsk.

Det foreslåede vil ikke indebære ændringer af det generelle undervisningssigte med forberedende voksenundervisning eller med den eksisterende undervisnings indhold.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil, hvor det foreslås at parallelaffatte § 1, 2. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på, at de her foreslåede ændringer rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 2

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallelaffatte § 1, 2. pkt., i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – og som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 1, 2. pkt., i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil indebære, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk på ny udgår af formålsbestemmelsen i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Det foreslåede vil således indebære, at voksnes mulighed for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder med henblik på deres videre uddannelse og på at styrke deres forudsætninger for aktiv medvirken i alle sider af samfundslivet fortsat for alle deltagere vil gælde deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber og for tosprogede derudover deres grundlæggende færdigheder i mundtlig fremstilling og formidling.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 6, hvor det foreslås, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte ophæves fra og med aftaleperiodens udløb. Der henvises herom til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

Efter § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne kan undervisning efter loven gennemføres lokalt på offentlige og private

virksomheder, i foreninger og faglige organisationer, på uddannelsesinstitutioner m.v. Det følger af bestemmelsens 2. pkt., at undervisning, der gennemføres lokalt eller i henhold til § 4, stk. 1, nr. 3, eller stk. 2, 2. pkt., kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.

De nævnte henvisninger til § 4, stk. 1, nr. 3, samt stk. 2, 2. pkt., (i § 4) i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne er udtryk for, at undervisning, der gennemføres lokalt i faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede eller i faget læsning, stavning og skriftlig fremstilling tilretteagt for tosprogede, kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.

Det foreslås at ændre § 3, stk. 1, 2. pkt., således at henvisningen til § 4, stk. 1, nr. 3, ændres til § 4, stk. 1, nr. 3-5.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om, at voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet fremover i langt højere grad end i dag skal understøtte, at der sker et markant løft af de basale færdigheder i arbejdsstyrken, herunder ønsket om at udvide de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning med FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk, som skal udbydes som virksomhedsrettede forløb målrettet ansatte, der har behov for styrkede basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion.

Det foreslåede vil indebære, at undervisning efter § 4, stk. 1, nr. 4 og 5, (dvs. i de foreslåede nye FVU-fag digital opgaveløsning og engelsk) udelukkende vil kunne udbydes til offentlige og private virksomheders ansatte, jf. herved formuleringen af de foreslåede nye numre 4 og 5 i § 4, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Det foreslåede vil samtidig indebære, at de nye FVU-tilbud i digital opgaveløsning og engelsk ikke vil være omfattet af kravet i § 5, stk. 2, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne om, at forberedende voksenundervisning udbydes åbent og ikke kan forbeholdes en bestemt deltagerkreds, idet den i denne bestemmelse indeholdte henvisning til § 3, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne fortsat vil give udtrykkelig mulighed for at fravige dette krav.

Det foreslåede vil ikke indebære ændringer i muligheden for, at undervisning, der gennemføres lokalt i faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede eller i faget læsning, stavning og skriftlig fremstilling tilretteagt for tosprogede, fortsat kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.

Det vil efter forslaget være muligt at tilrettelægge de konkrete forløb i den foreslåede nye FVU-fag digital opgaveløsning og engelsk ud fra, hvad der efterspørges på konkrete virksomheder, ligesom arbejds- og undervisningsformer kan relatere sig til den praksis som deltageren befinder sig i på arbejdspladsen. De faglige mål og indholdet af fagene vil dog skulle sikre, at de opnåede færdigheder kan anvendes generelt.

Det foreslåede vil skulle understøtte en praksisnær lærings-tilgang i de to nye fag, hvor tilrettelæggelsen både didaktisk og pædagogisk vil tage udgangspunkt i deltagerens arbejdsopgaver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 2, nr. 4, hvor det foreslås at parallellæffe § 3, stk. 1, 2. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på, at de her foreslåede ændringer ruller tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 4

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallellæffe § 3, stk. 1, 2. pkt., i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – og som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallellæffelse af § 3, stk. 1, 2. pkt., i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil indebære, at henvisningen til FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk på ny udgår af bestemmelsen. Det foreslåede vil indebære, at undervisning, der gennemføres lokalt eller i faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede eller i faget læsning, stavning og skriftlig fremstilling tilrettet for tosprogede, fortsat kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 6, hvor det foreslås, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte ophæves fra og med aftaleperiodens udløb. Der henvises herom til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Efter § 4, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne omfatter forberedende voksenundervisning prøveforberedende enkeltfagsundervisning i de tre fag 1) Læsning, stavning og skriftlig fremstilling, 2) Talforståelse, regning og basale matematiske begreber og 3) Mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede.

Det foreslås at ændre § 4, stk. 1, således, at ordene »i de tre fag« bliver til »i de fem fag«, og at der som nyt nr. 4 indsættes »4) Digital opgaveløsning for offentlige og private virksomheders ansatte« og som nyt nr. 5 indsættes »5) Engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte«.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om, at voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet fremadrettet i langt højere grad end i dag skal understøtte, at der sker et markant løft af de basale færdigheder i arbejdsstyrken, herunder ønsket om at udvide de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning med FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk, som skal kunne udbydes målrettet til ansatte, der har behov for styrkede basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion.

Det foreslåede vil samlet set indebære nedenstående elementer:

Med hensyn til de nye fags overordnede rammer er regeringen og arbejdsmarkedsparterne i trepartsaftalen blevet enige om, at det netop er med udgangspunkt i den forberedende voksenundervisning, at der skal ske et løft af de basale færdigheder i arbejdsstyrken inden for digital opgaveløsning og engelsk. Det betyder, at udviklingen af de to nye fag vil ske inden for de rammer, som allerede kendes fra de eksisterende fag på den forberedende voksenundervisning, herunder for beskrivelse af formål, niveau, målgruppe, visitation, trininddeling, pædagogik og afprøvning.

Det er aftalt, at de nye fag alene vil blive afholdt som virksomhedsrettet undervisning.

Ved en virksomhedens ansatte forstås personer, som modtager vederlag for personligt arbejde i et tjenesteforhold. Ved afgørelsen af om en person er ansat vil der fx kunne lægges der vægt på, om den pågældende er underlagt virksomhedens instrukser, tilsyn og kontrol og om vedkommende skal have indeholdt A-skat og AM-bidrag af vederlaget. Det kan

ligeledes indgå, om den pågældende i overvejende grad arbejder for virksomheden eller har en aftale om en løbende arbejdsydelse.

De to nye fag vil i deres didaktiske og pædagogiske tilrettelæggelse derfor også skulle tage udgangspunkt i en praksisnær læringstilgang. Det vil sige, at det faglige indhold på læreplansniveau både vil komme til at indeholde fagenes generelle læringsmål og slutkompetencer samt retningslinjer for, hvordan de generelle læringsmål kan udmøntes i en praksisnær læringstilgang. Som ved de øvrige FVU-fag er formålet, at forbedre og supplere deltagerens grundlæggende færdigheder med henblik på deres videre uddannelse og på at styrke deres forudsætninger for aktiv medvirken i alle sider af samfundslivet.

Med hensyn til målgruppe forventes det ikke, at en udvidelse af FVU-fagrækken med digital opgaveløsning og engelsk vil komme til at omfatte en væsentligt bredere målgruppe end de eksisterende FVU-fag. Denne antagelse bygger blandt andet på, at PIAAC-undersøgelsen fra 2013 viste, at der var en stærk sammenhæng mellem læsefærdigheder og problemløsning med it. Der er således meget, der tyder på, at en væsentlig grund til manglende basale digitale færdigheder skal findes i tilsvarende manglende færdigheder i læsning og skrivning. PIAAC-undersøgelsen behandler ikke en tilsvarende sammenhæng mellem manglende basale færdigheder i engelsk og tilsvarende manglende færdigheder i læsning og skrivning på dansk, men også her må man antage en vis sammenhæng.

Målgruppevurdering ved visitation til de to nye fag vil ikke ske i form af en centralt udarbejdet test som ved optagelsesvurderingen på FVU-læsning og FVU-matematik. Målgruppevurderingen vil derimod bygge på en individuel vurdering af, om kursisten vil have udbytte af vurderingen og blive udmøntet i bekendtgørelsen.

Med hensyn til de nye fags indhold har de to nye fag tidligere været udbudt som en forsøgsordning på forberedende voksenundervisning 2008-2009. Især for forsøgsordningens digitale fag er indholdet imidlertid forældet. Under forhandlingerne af trepartsaftalen er det desuden blevet klart, at det ikke er et pc-kørekort-kursus i regi af forberedende voksenundervisning, der er behov for.

For det foreslåede nye fag digital opgaveløsning vil formålet være at styrke deltagerens basale færdigheder med anvendelsen af digitale værktøjer, medier og ressourcer på en hensigtsmæssig og forsvarlig måde i relation til at løsning af konkrete praktiske opgaver samt indhentelse og behandling af nødvendige informationer, udarbejdelse af digitale produkter og gennemførelse af digital kommunikation, der er forbundet med den konkrete jobrelaterede opgavevaretagelse.

Desuden skal undervisningen bidrage til at udvikle deltagerens digitale dømmekraft gennem tilegnelse af hensigtsmæssige strategier som reflekteret bruger af forskellige digitale værktøjer, herunder også it-sikkerhed samt praksisvidenskab til anvendelsen af digitale værktøjer og strategier til kompensation for mangel på andre basale færdigheder (fx læsning/skrivning), der kan stå i vejen for deltagerens digitale opgaveløsning i hverdagen (fx funktioner for oplæsning og diktering eller billedokumentation).

Faget digital opgaveløsning foreslås at bestå af tre trin, der hver især består 20-30 timer pr. trin, og hvor trin 1 henvender sig til personer uden forhåndskendskab til brugen af digitale værktøjer. Trin 2 har til formål at udvikle deltagerens færdigheder i digital opgaveløsning, mens trin 3 har til formål dels at få automatiseret allerede udviklede færdigheder samt styrke deltagerens evne og mod på at tilegne sig nye digitale kompetencer. Trin 1 og 2 afsluttes med standpunktsbedømmelsen bestået/ikke bestået efter reglerne i bekendtgørelse om prøver og eksamen i de almene og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser. Trin 3 afsluttes med en lokalt stillet prøve.

Indhold og læringsmål i faget engelsk foreslås udmøntet i fem færdighedsområder: Lytteforståelse, læseforståelse, samtalefærdighed, mundtlig redegørelse og skrivefærdighed. Der vil skulle formuleres konkrete mål for hvert af disse områder. Det er vigtigt, at færdighedsmålene skal være så konkrete, at man efterfølgende vil kunne vurdere målopfyldelse i forbindelse med prøveafvikling.

Målgruppen for FVU-faget engelsk er personer, der har behov for at styrke deres basale engelske færdigheder i relation til deres konkrete jobfunktion, men som ikke er inkluderet i andre tilbud om engelskundervisning. På samme vis som i faget digital opgaveløsning skal fagets tilrettelæggelse tage sit udgangspunkt i en praksisnær læringstilgang, hvor terminologi og konkret undervisningsmateriale afspejler deltagerens behov for at styrke deres basale engelske færdigheder i deres konkrete jobfunktioner, og også i dette fag skal der i undervisningen være fokus på anvendelse af digitale værktøjer til kompensation for mangel på andre basale færdigheder (fx læsning/skrivning), der kan stå i vejen for deltageren brug af engelsk i hverdagen.

Desuden skal det sikres, at læreplaner og fagligt niveau i undervisningen er i overensstemmelse med Den fælles europæiske Referenceramme for Sprog (Europarådet).

Faget engelsk foreslås at bestå af fire trin, der hver især består af 20-30 timer pr. trin. Trin 1 er henvendt til personer uden forhåndskendskab til engelsk. Trin 2 har til formål at udvikle deltagerens helt basale færdigheder i engelsk i relation til deres jobfunktion. Trin 3 vil bestå af jobrelateret engelsk, samtale. Trin 4 vil bestå af samtale (med og uden vi-

suel kontakt) herunder lytteforståelse og sprogbrug, skriftlighed (fx i form af mindre notater og telefonreferater) samt læseforståelse og pragmatiske sprogfunktioner. Trin 3 afsluttes med standpunktsbedømmelsen bestået/ikke bestået efter reglerne i bekendtgørelse om prøver og eksamen i de almen og studieforberevende ungdoms- og voksenuddannelser. Trin 4 afsluttes med en lokalt stillet prøve.

Den eksisterende bemyndigelse i § 4, stk. 5, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil blive udnyttet til at fastsætte regler om de to nye fag i overensstemmelse hermed.

Endvidere vil bemyndigelsen i § 18, stk. 7, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne blive benyttet til at udbygge kravene til læreruddannelsen i den kommende ændring af bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil, hvor det foreslås at parallellæse § 4, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på, at de her foreslåede ændringer rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 6

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallellæse § 4, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – og som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 2, nr. 5, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallellæse af § 4, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil indebære, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte ophæves fra og med aftaleperiodens udløb.

Til nr. 7

Efter § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne opdeles undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, i trin.

Det foreslås, at ændre § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, således at henvisningen til stk. 1, nr. 1 og 2, ændres til stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5.

Baggrunden for det foreslåede er lovforslagets § 2, nr. 5, hvor der lægges op til at ændre § 4, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på at etablere nye FVU-fag i digital opgaveløsning og engelsk inden for forberedende voksenundervisning.

Den foreslåede ændring af § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil indebære, at undervisningen i de foreslåede nye FVU-fag digital opgaveløsning og engelsk opdeles i trin på samme måde som det både efter gældende ret er og efter det foreslåede vil være tilfældet i forhold til fagene læsning, stavning og skriftlig fremstilling samt talforståelse, regning og basale matematiske begreber. Der henvises herom til lovforslagets § 2, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil ikke indebære ændringer i forhold til faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede, § 4, stk. 1, nr. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, som således fortsat ikke opdeles i trin.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 2, nr. 8, og bemærkningerne hertil, hvor det foreslås at parallellæse § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på, at de her foreslåede ændringer rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 8

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallellaffatte § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – og som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallellaffattelse af § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil indebære, at henvisningen til FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk på ny udgår af bestemmelsen. Det foreslåede vil samtidig indebære, at undervisningen efter § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, dvs. fagene læsning, stavning og skriftlig fremstilling og talforståelse, regning og basale matematiske begreber, fortsat opdeles i trin. Det foreslåede vil ikke indebære ændringer i forhold til faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede, som således fortsat ikke opdeles i trin.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 6, hvor det foreslås, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte ophæves fra og med aftaleperiodens udløb. Der henvises herom til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 9

Efter § 4, stk. 4, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne skal der ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, tilbydes deltagelse i en skriftlig prøve. Ved afslutningen af undervisningen efter stk. 1, nr. 3, tilbydes deltagelse i en mundtlig prøve. Personer, der ikke har deltaget i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, kan indstille sig til prøve som selvstuderende.

Det foreslås, at nyaffatte § 4, stk. 4, 1. og 2. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Efter det foreslåede nye 1. pkt. tilbydes ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, deltagelse i en centralt stillet prøve.

Efter det foreslåede nye 2. pkt. tilbydes ved afslutning af undervisning efter stk. 1, nr. 3, på trin tre i undervisning efter

stk. 1, nr. 4, og på trin fire i undervisning efter stk. 1, nr. 5, deltagelse i en lokalt stillet prøve.

Det foreslåede 1. pkt. er altovervejende gengivelse af gældende ret, dog med den ændring, at den nuværende formulering i bestemmelsens slutning »skriftlig prøve« forslås erstattet af formuleringen »centralt stillet prøve«.

Det foreslåede søger alene at skabe en bedre sammenhæng med, at der i det foreslåede nye 2. pkt. introduceres begrebet »lokalt stillet prøve«. Det foreslåede indebærer således ikke reelt ændringer af den gældende retstilstand.

Det foreslåede 2. pkt. er generelt udtryk for, at prøveformen i de to nye fag FVU-fag digital opgaveløsning og engelsk vil få en ny form i forhold til prøveafholdelse i fagene læsning, stavning og skriftlig fremstilling (FVU-læsning), talforståelse, regning og basale matematiske begreber (FVU-matematik) og mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede (FVU-start). Prøverne vil blive tilpasset indholdet i de to foreslåede nye FVU-fag.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at prøveformen i begge de foreslåede nye FVU-fag vil komme til at bestå af enten standpunktsbedømmelse eller lokalt stillede prøver. Såvel standpunktsbedømmelsen som de lokalt stillede prøver vil blive bedømt bestået/ikke bestået efter gældende regler i bekendtgørelse nr. 343 af 8. april 2016 om prøver og eksamen i de almene og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser.

Der kan i medfør af den foreslåede nye bemyndigelse i § 4, stk. 5, nr. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne forventes fastsat nærmere regler om prøver, herunder om standpunktsbedømmelse i relation til de foreslåede nye fag FVU-digital opgaveløsning og FVU-engelsk. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

FVU-digital forventes opdelt i tre trin og FVU-engelsk opdelt i fire trin, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil indebære, at FVU-digital på trin 1 og 2 afsluttes med standpunktsbedømmelsen bestået/ikke bestået. Det foreslåede vil indebære, at FVU-digital på trin 3 afsluttes med en lokalt stillet prøve.

Det foreslåede vil indebære, at FVU-engelsk på trin 1, 2 og 3 afsluttes med standpunktsbedømmelsen bestået/ikke bestået. Det foreslåede vil indebære, at FVU-engelsk på trin 4 afsluttes med en lokalt stillet prøve.

Der henvises endelig til lovforslagets § 2, nr. 10, og bemærkningerne hertil, hvor det foreslås at parallelaffatte § 4, stk. 4, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på, at de her foreslåede ændringer rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 10

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallelaffatte § 4, stk. 4, i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne hertil tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – og som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 4, stk. 4, i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil indebære, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk på ny udgår af bestemmelsen. Det foreslåede vil samtidig indebære, at der ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, dvs. i FVU-fagene læsning, stavning og skriftlig fremstilling og talforståelse, regning og basale matematiske begreber, på ny skal tilbydes deltagelse i en skriftlig prøve. Det foreslåede vil endvidere indebære, at der ved afslutningen af undervisningen efter § 4, stk. 1, nr. 3, dvs. i FVU-faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede, på ny skal tilbydes deltagelse i en mundtlig prøve.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 6, hvor det foreslås, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte ophæves fra og med aftaleperiodens udløb. Der henvises herom til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 11

Efter § 4, stk. 5, nr. 2 og 3, i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne fastsætter undervisningsministeren regler om mundtlige og skriftlige prøver, herunder om deltagelse som selvstuderende, samt om udstedelse af bevis for deltagelse.

Det foreslås, at der i § 4, stk. 5, nr. 3, i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne efter ordene »herunder om« indsættes »standpunktsbedømmelse«

Det foreslåede vil indebære, at undervisningsministeren tillige skal fastsætte regler om standpunktsbedømmelse.

Det foreslåede har sammenhæng med, at prøveformen i de foreslåede nye fag FVU-digital og FVU-engelsk vil komme til bestå af en standpunktsbedømmelse og lokalt stillede prøver, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Som ny prøveform vil der således blive indført standpunktsbedømmelsen bestået/ikke bestået efter gældende regler i bekendtgørelse om prøver og eksamen i de almene og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser.

Der kan i medfør af de eksisterende bemyndigelser i § 4, stk. 5, nr. 2 og 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne forventes fastsat nærmere regler om prøver, herunder om deltagelse som selvstuderende samt om udstedelse af bevis for deltagelse, i relation til de foreslåede nye fag FVU-digital opgaveløsning og FVU-engelsk.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 2, nr. 12, hvor det foreslås at parallelaffatte § 4, stk. 5, nr. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på, at de her foreslåede ændringer rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 12

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallelaffatte § 4, stk. 5, nr. 3, i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – og som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 2, nr. 11, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 4, stk. 5, nr. 3, i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil indebære, at bemyndigelsen til at fasttætte regler om standpunktsbedømmelse udgår af bestemmelsen. Det foreslåede vil fortsat indebære, at undervisningsministeren fastsætter regler om mundtlige og skriftlige prøver, herunder om deltagelse som selvstuderende, samt om udstedelse af bevis for deltagelse. Der forventes ikke hermed en ændring af den retsstilling, som i dag gælder i den henseende.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 6, hvor det foreslås, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte ophæves fra og med aftaleperiodens udløb. Der henvises herom til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 13

Det følger af § 5, stk. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, at der mindst fire gange om året skal udbydes forberedende voksenundervisning, jf. lovens § 4, stk. 1 og 2, på alle trin af mindst to undervisningsinstitutioner m.v. inden for naturlige geografiske områder.

Det foreslås at ændre § 5, stk. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne således, at henvisningen til § 4, stk. 1, ændres til § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Baggrunden for det foreslåede er lovforslagets § 2, nr. 5, som forbeholder de foreslåede nye fag FVU-fag digital opgaveløsning og engelsk for ansatte ved offentlige og private virksomheder.

De foreslåede nye FVU-fag adskiller sig således fra øvrige FVU-fag ved at skulle udbydes efter aftale med en eller flere virksomheder. Undervisningen på de nye FVU-fag vil blive sat i forhold til medarbejdernes og virksomhedernes konkrete efterspørgsel fremfor at have en mere generel karakter. Fagene vil udelukkende blive udbudt til virksomheders ansatte, dvs. undervisning forbeholdes en bestemt kursistkreds.

Det foreslåede vil på den baggrund indebære, at undervisningen i FVU-digital og FVU-engelsk ikke vil blive omfattet af åbenhedskravet efter § 5, stk. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning, dvs. udbydernes pligt til mindst fire gange om året bredt at udbyde den pågældende undervisning. For FVU-digital og FVU-engelsk vil udbyderne dermed kunne tilrettelægge udbuddet

målrettet og alene ud fra den konkrete efterspørgsel, der måtte være fra virksomhederne.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 2, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Der henvises endelig til lovforslagets § 2, nr. 14, og bemærkningerne hertil, hvor det foreslås at parallelaffatte § 5, stk. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på, at de her foreslåede ændringer rulles tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 14

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallelaffatte § 5, stk. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 2, nr. 13, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 2, nr. 13, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 5, stk. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede – som hovedsageligt er af ordensmæssig karakter – vil indebære, at den implicitte undtagelse af FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk fra kravet om mindst fire årlige udbud ikke længere vil fremgå bestemmelsen.

Det foreslåede vil samtidig indebære, at der fortsat mindst fire gange om året skal udbydes forberedende voksenundervisning, jf. § 4, stk. 1 og 2, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, dvs. FVU-faget læsning, stavning og skriftlig fremstilling og talforståelse, herunder også når faget er tilrettelagt for tosprogede, FVU-faget regning og basale matematiske begreber og FVU-faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede, på alle trin af mindst to undervisningsinstitutioner m.v. inden for naturlige geografiske områder.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 6, hvor det foreslås, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte ophæves fra og med aftaleperiodens udløb. Der henvises herom til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 15

Efter § 10 i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne koordinerer regionsrådet i samarbejde med voksenuddannelsescentrene og andre udbydere af undervisning efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne indsatsen i regionen, herunder den geografiske placering af udbuddet og kapaciteten, med henblik på, at der er et tilstrækkeligt og varieret tilbud til alle.

Det enkelte voksenuddannelsescenter udarbejder således en plan for centrets udbud af den forberedende voksenundervisning samt ordblindeundervisning for voksne, som centret har ansvaret for etablering af kapaciteten til. Planen revideres løbende på grundlag af de konstaterede behov.

Det foreslås, at der i § 10, stk. 1, i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne efter 1. pkt. indsættes et nyt punktum, hvorefter 1. pkt. dog ikke finder anvendelse i forhold til udbud af undervisning efter § 4, stk. 1, nr. 4 og 5.

Baggrunden for det foreslåede er en understregning af, at forpligtelsen til koordinering af indsatsen som hidtil alene vil gælde kurser, som udbydes åbent. For FVU-digital og FVU-engelsk vil udbydere derimod kunne tilrettelægge udbuddet målrettet og ud fra den konkrete efterspørgsel, der måtte være fra virksomhederne, hvorfor behovet for koordinering ikke er relevant.

Det foreslåede vil på den baggrund indebære, at de foreslåede virksomhedsrettede forløb i FVU-digital og FVU-engelsk, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, ikke vil være omfattet af § 10 i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne og således ikke vil være omfattet af den koordinering af undervisningsindsatsen, som efter bestemmelsen forestås af regionsrådet i samarbejde med voksenuddannelsescentrene og andre udbydere af undervisning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises endelig til lovforslagets § 2, nr. 16, og bemærkningerne hertil, hvor det foreslås at parallellafatte § 10, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på, at de her foreslåede ændringer ruller tilbage med virkning fra og med trepartsaftalens udløb.

Til nr. 16

Det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at parallellafatte § 10, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på nuværende tidspunkt – og som foreslås genetableret fra og med aftaleperiodens udløb – henvises til lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.5.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallellafattelse af § 10, stk. 1, i lov forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil indebære, at undtagelsen af FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk fra den koordinering af undervisningsindsatsen, som efter bestemmelsen forestås af regionsrådet i samarbejde med voksenuddannelsescentrene og andre udbydere af undervisning, udgår af bestemmelsen. Det foreslåede vil samtidig indebære, at regionsrådet fortsat i samarbejde med voksenuddannelsescentrene og andre udbydere af undervisning efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne skal koordinere indsatsen i regionen, herunder den geografiske placering af udbuddet og kapaciteten, med henblik på, at der er et tilstrækkeligt og varieret tilbud til alle.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 6, hvor det foreslås, at FVU-fagene digital opgaveløsning og engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte ophæves fra og med aftaleperiodens udløb. Der henvises herom til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 17

Efter § 10, stk. 3, 2. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af udbud med angivelse af blandt andet omfang, indhold og undervisningssted, jf. herved samme bestemmelses 1. pkt. Denne bemyndigelse er udmøntet i § 17 i bekendtgørelse nr. 1776 af 27. december 2016 om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning.

Det foreslås, at der i § 10, stk. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne efter 2. pkt. indsættes et nyt 3. pkt., hvorefter undervisningsministeren endvidere kan fastsætte regler om anvendelse af et fælles informationssystem ved annoncering af udbud og tilmelding til undervisningen.

Baggrunden for forslaget er ønsket i trepartsaftalen om, at adgangen til viden om mulighederne i voksen- og efteruddannelsessystemet samt muligheden for at tilmelde sig kurser skal gøres lettere tilgængelig ved at samle oplysningerne ét sted, herunder at der kan søges oplysninger via én national platform.

Det foreslåede vil indebære, at bemyndigelsen i § 10, stk. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne tillige vil kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om anvendelse af et fælles informationssystem, herunder regler om tilmelding via systemet.

Den foreslåede bemyndigelse forventes udmøntet til at fastsætte regler i bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning, som sikrer, at både enkeltpersoner og virksomheder vil opnå at få et større overblik over udbuddet af bl.a. FVU og enklere muligheder for tilmelding.

Til nr. 18

Der er i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne ikke særskilte bestemmelser om, at arbejdsløsheds-kasser eller andre aktører kan få adgang til oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftalen, at A-kasserne fortsat, dvs. efter, at de ikke længere skal varetage administrationsopgaven med udbetaling af godtgørelse m.v. til deres medlemmer, jf. lovforslagets § 4, nr. 38 (§ 14) skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Dette foreslås indarbejdet ved denne lovs § 4, nr. 38, hvortil der henvises.

Herudover foreslås det, at der i en ny § 24 a, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne indsættes hjemmel til, at undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Det foreslås, med § 24 a, stk. 2, 1. pkt., endvidere, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere reg-

ler om, hvilke oplysninger om VEU-aktiviteten, der kan videregives efter stk. 1.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger om VEU-aktiviteten, det kan f.eks. være deltagelse i kursusaktivitet, der kan videregives.

Med § 24 a, stk. 2, 2. pkt., foreslås det endelig, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.

Formålet med bemyndigelsen er, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om videregivelse således, at andre interessenter på VEU-området, som f.eks. andre myndigheder, virksomheder og visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for dataudveksling omkring gennemført uddannelse på VEU-området, inden for en bekendtgørelsesfastsat ramme også kan gives adgang til disse oplysninger. En betingelse for at kunne få adgang til oplysninger vil være, at interessenten har en rolle i forhold til rådgivning og/eller tildeling af midler til kompetenceudvikling.

Undervisningsministeriets videregivelse af oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov udgør en behandling af personoplysninger. Behandlingen udgør almindelige ikke-følsomme personoplysninger om elevens navn, cpr-nummer, uddannelsesaktivitet og ansættelsesforhold og kan derfor administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorefter behandling af personoplysninger er lovlig, når behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, samt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse.

Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så videregivelsen af uddannelsesdeltagerens personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til arbejdsløsheds-kassernes og andre interessenters formål med behandlingen, dvs. opfølgning på og rådgivning om medlemmers deltagelse i VEU-aktivitet, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1m, litra c, og med behørig hensyntagen til gennemsigtighed om databehandlingen og varetagelsen af de registreredes rettigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 12-22, herunder fx den registreredes indsigtsret, ret til berigtigelse, ret til sletning og ret til indsigtelse.

Den foreslåede hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af § 1, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslås, at i § 1, stk. 2, udgår ordene »til befordring«.

Baggrunden for det foreslåede er den foreslåede samling af administrationen af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der følger af lovforslagets § 4 om ændring af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 1, hvor det foreslås, at titlen på lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse ændres til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises til lovforslagets § 13, stk. 3, hvori det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 1-9. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 4 vedrørende bl.a. flytningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er en selvejende institution, der har til formål at finansiere og administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal praktikpladser for uddannelsessøgende, jf. § 1, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager endvidere til finansiering af godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. § 1, stk. 2, og § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det følger af pkt. 3 i trepartsaftalen, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) for at opnå enkelhed og større faglig bæredygtighed. AUB administrerer således allerede i dag lønrefusionsordningen på praktikpladsområdet samt indbetalingerne af VEU-bidrag. Med samlingen af administrationen i AUB gennemføres en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen, så man fremadrettet kan ansøge om VEU-godtgørelse og befordring i samme arbejdsgang som tilmelding til kurset. Omlægningen til en forenklet administration finansieres af et statsligt etableringstilskud. Udgifterne til drift og vedligehold fremadrettet finansieres inden for en ramme på 5 mio. kr. årligt.

Det foreslås således, at der indsættes et nyt *stk. 3* i § 1 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag desuden varetager administration af godtgørelse og tilskud til befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Baggrunden for det foreslåede er den foreslåede samling af administrationen af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der følger af lovforslagets § 4 om ændring af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Det foreslås på denne baggrund at udvide formålsparagraffen i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13, stk. 3, hvori det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 1-9. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 4 vedrørende bl.a. flytningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det følger af § 15 b, stk. 2, 1. pkt., at bidraget efter lovens § 18, stk. 2, tilpasses fremadrettet ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækker på godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til

befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Endelig følger det af § 15 b, stk. 3, at såfremt aktiviteten på kurser, der udløser godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., overstiger et niveau på 7.700 årselever, mødes regeringen med arbejdsmarkedets parter for at drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres.

§ 15 b, stk. 2 og 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves den 1. januar 2022, jf. § 5, stk. 3, i lov nr. 1693 af 26. december 2017.

Det foreslås, at i § 15 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og i stk. 3, udgår ordene »til befodrning«.

Baggrunden for det foreslåede er den foreslåede samling af administrationen af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der følger af lovforslagets § 4 om ændring af lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 1, hvor det foreslås, at titlen på lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse ændres til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13, stk. 3, hvori det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 1-9. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 4 vedrørende bl.a. flytningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det følger af § 15 b, stk. 2, 1. pkt., at bidraget efter lovens § 18, stk. 2, tilpasses fremadrettet ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækkes på godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

§ 15 b, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves den 1. januar 2022, jf. § 5, stk. 3, i lov nr. 1693 af 26. december 2017.

Det foreslås, at i § 15 b, stk. 1, og stk. 2, 2. pkt., udgår ordene »samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

Forslaget er en konsekvens af, at det i forbindelse med trepartsaftalen er ønsket, at tilskud til kost og logi generelt indarbejdes i lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovforslagets § 4, og den i den forbindelse foreslåede ophævelse af § 21, stk. 3-4, og §§ 22-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelse m.v., jf. dette forslags § 1, nr. 27 og 28. Der er alene tale om et forslag til en lovteknisk ændring af de nævnte bestemmelser og således ikke en ændring i forhold til den finansiering, som Arbejdernes Uddannelsesbidrag bidrager til i henhold til gældende ret. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil således fortsat skulle dække udgifter til tilskud til kost og logi, som fremover efter lovforslagets § 4 vil være hjemlet i lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13, stk. 3, hvori det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 1-9. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 4 vedrørende bl.a. flytningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det følger af § 15 b, stk. 2, 1. pkt., at bidraget efter lovens § 18, stk. 2, tilpasses fremadrettet ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækkes på godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Endelig følger det af § 15 b, stk. 3, at såfremt aktiviteten på kurser, der udløser godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., overstiger et niveau på 7.700 årselever, mødes regeringen med arbejdsmarkedets parter for at drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres.

§ 15 b, stk. 2 og 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves den 1. januar 2022, jf. § 5, stk. 3, i lov nr. 1693 af 26. december 2017.

Det foreslås, at i § 15 b, stk. 3, udgår ordene »samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

Forslaget er en konsekvens af, at det i forbindelse med trepartsaftalen er ønsket, at tilskud til kost og logi generelt indarbejdes i lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovforslagets § 4, og den i den forbindelse foreslåede ophævelse af § 21, stk. 3-4, og §§ 22-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelse m.v., jf. dette forslags § 1, nr. 27 og 28. Der er alene tale om et forslag til en lovteknisk ændring af de nævnte bestemmelser og således ikke en ændring i forhold til den finansiering, som Arbejdernes Uddannelsesbidrag bidrager til i henhold til gældende ret. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil således fortsat skulle dække udgifter til tilskud til kost og logi, som fremover efter lovforslagets § 4 vil være hjemlet i lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13, stk. 3, hvori det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 1-9. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 4 vedrørende bl.a. flytningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det følger af § 15 b, stk. 2, 1. pkt., at bidraget efter lovens § 18, stk. 2, tilpasses fremadrettet ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækkes på godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Endelig følger det af § 15 b, stk. 3, at såfremt aktiviteten på kurser, der udløser godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., overstiger et niveau på 7.700 årselever, mødes regeringen med arbejdsmarkedets parter for at drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres.

§ 15 b, stk. 2 og 3, ophæves den 1. januar 2022, jf. § 5, stk. 3, i lov nr. 1693 af 26. december 2017.

Det følger af § 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at alle arbejdsgivere årligt betaler et bidrag på 339 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau. Fra og med 2022 betaler alle arbejdsgivere årligt et bidrag på 537 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau, jf. § 1, nr. 5, og § 5, stk. 2, i lov nr. 1693 af 26. december 2017.

Det følger videre af § 18, stk. 2, 2.-5. pkt., at bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 2, indsættes som 2. pkt., at bidraget efter 1. pkt. vil skulle dække hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b.

Endvidere foreslås det, at der i § 18, stk. 2, indsættes som 3. pkt., at bidraget endvidere vil skulle dække merudgifter til administrationen af ordningen, som overstiger det på finansloven fastsatte beløb.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 4 om flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen og befordring fra a-kasserne og Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslåede § 18, stk. 2, 3. pkt., har sammenhæng med, at der er afsat 12 mio. kr. på finansloven for 2018 til etablering et samlet system for administration af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Herefter vil der blive ydet 5 mio. kr. årligt i statsligt driftstilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration. Driftstilskuddet er uafhængigt af det konkrete administrative ressourceforbrug.

Det tilstræbes, at administrationsomkostningerne holder sig så tæt på driftstilskuddet som muligt. Såfremt bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i fremtiden måtte ønske nogle justeringer i form af kvalitetsforbedringer el.lign. i administrationsmodellen, kan det medføre, at de årlige udgifter ikke kan afholdes inden for det statslige driftstilskud. Undervisningsministeriet vurderer på denne baggrund det mest hensigtsmæssigt at tilvejebringe hjemmel til, at VEU-bidraget også anvendes til administration af VEU-godtgørelse, så lovgivningen ikke er en barriere for, at arbejdsmarkedets parter foretager justeringer, der understøtter administrationen af VEU-godtgørelsen og dermed anvendelsen af AMU-systemet. Ordningen kendes tilsvarende fra praktikpladsopgaven på erhvervsuddannelserne, hvor det arbejdsgiverbetalte uddannelsesbidrag også finansierer administrationen af de praktikpladsunderstøttende ordninger i AUB (lønefusion m.v.)

Lovforslagets § 3, nr. 6, vil således indebære, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag via VEU-bidraget i § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle finansiere evt. merudgifter til administrationen af ordningen, som måtte overstige det til enhver tid fastsatte beløb på finansloven. Det tilstræbes, at administrationsomkostningerne holder sig så tæt på finanslovbevillingen som muligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13, stk. 3, hvori det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 1-9. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 4 vedrørende bl.a. flytningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det følger af § 15 b, stk. 2, 1. pkt., at bidraget efter lovens § 18, stk. 2, tilpasses fremadrettet ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækket på godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Endelig følger det af § 15 b, stk. 3, at såfremt aktiviteten på kurser, der udløser godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., overstiger et niveau på 7.700 årselever, mødes regeringen med arbejdsmarkedets parter for at drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres.

Det følger af § 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at alle arbejdsgivere årligt betaler et bidrag på 339 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau. Fra og med 2022 betaler alle arbejdsgivere årligt et bidrag på 537 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau, jf. § 1, nr. 5, og § 5, stk. 2, i lov nr. 1693 af 26. december 2017.

Det følger videre af § 18, stk. 2, 2.-5. pkt., at bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

Det foreslås, at § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil efter forslaget således for fremtiden ikke skulle overføre de opkrævne bidrag efter lovens § 18, stk. 2, (VEU-bidragene) til Undervisningsministeriet. Bidragene vil skulle anvendes i overensstemmelse med lovforslaget § 3, nr. 6, hvoraf fremgår, at bidraget dækker hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lo-

vens § 15 b, og at bidraget endvidere vil skulle dække merudgifter til administrationen af ordningen, som overstiger det beløb, der er fastsat på finansloven.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 4 om flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen og befordring fra a-kasserne og Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13, stk. 3, hvori det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 1-9. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 4 vedrørende bl.a. flytningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det følger af § 19, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at overskydende midler vedrørende bidrag som nævnt i lovens § 18, stk. 1, overføres til efterfølgende år. Den del af bidragene, der ikke omgående videregives til ordningerne efter loven, skal anbringes som indestående i danske banker eller sparekasser eller eventuelt i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat eller af danske kommuner, i obligationer udstedt af danske realkreditinstitutioner, der er godkendt af staten, eller i værdipapirer, som i øvrigt efter deres art og sikkerhed kan stilles i klasse hermed.

Det foreslås, at henvisningen i § 19, stk. 1, 1. pkt., til bidragene nævnt i lovens § 18, stk. 1, ændres til bidragene i lovens § 18, stk. 1 og 2.

Forslaget vil indebære, at tillige overskydende midler vedrørende bidrag som nævnt i lovens § 18, stk. 2, (VEU-bidragene) overføres til efterfølgende år. Den del af VEU-bidragene, der ikke omgående videregives til ordningerne efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- efteruddannelse, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, vil som bidragene efter lovens § 18, stk. 1, skulle anbringes som indestående i danske banker eller sparekasser eller eventuelt i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat eller af danske kommuner, i obligationer udstedt af danske realkreditinstitutioner, der er godkendt af staten, eller i værdipapirer, som i øvrigt efter deres art og sikkerhed kan stilles i klasse hermed. De overførte overskydende midler vil skulle anvendes i overensstemmelse med lovens § 18, stk. 2.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 7, hvorefter det foreslås, at § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves, så at

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for fremtiden ikke vil skulle overføre de opkrævede bidrag efter lovens § 18, stk. 2, (VEU-bidragene) til Undervisningsministeriet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13, stk. 3, hvori det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 1-9. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 4 vedrørende bl.a. flytningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det følger af § 19, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at overskydende midler vedrørende bidrag som nævnt i lovens § 18, stk. 1, overføres til efterfølgende år. Den del af bidragene, der ikke omgående videregives til ordningerne efter loven, skal anbringes som indestående i danske banker eller sparekasser eller eventuelt i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat eller af danske kommuner, i obligationer udstedt af danske realkreditinstitutioner, der er godkendt af staten, eller i værdipapirer, som i øvrigt efter deres art og sikkerhed kan stilles i klasse hermed.

Det foreslås, at der i § 19, stk. 1, 2. pkt., efter ordene »ordningerne efter loven« indsættes ordene »og lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- efteruddannelse«.

Forslaget vil indebære, at den del af VEU-bidragene, der ikke omgående videregives til ordningerne efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- efteruddannelse, ligesom bidragene efter lovens § 18, stk. 1, vil skulle anbringes som indestående i danske banker eller sparekasser eller eventuelt i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat eller af danske kommuner, i obligationer udstedt af danske realkreditinstitutioner, der er godkendt af staten, eller i værdipapirer, som i øvrigt efter deres art og sikkerhed kan stilles i klasse hermed.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 7, hvorefter det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil ikke for fremtiden vil skulle overføre de opkrævede bidrag efter lovens § 18, stk. 2, (VEU-bidragene) til Undervisningsministeriet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13, stk. 3, hvori det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 1-9. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet

tet for ikrafttræden af lovforslagets § 4 vedrørende bl.a. flytningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det følger af § 21 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at alle arbejdsgivere modtager et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, jf. dog stk. 3. I 2018 er tilskuddet 295 kr. årligt pr. erhvervsuddannet årsværk.

Af § 21 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag følger, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fra 2019 opgør tilskuddets størrelse. Tilskudsgrundlaget opgøres som andelen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags samlede udgifter til skolepraktikydelse, der finansieres af bidrag efter lovens § 18, stk. 1, og som kan henføres til indbetalinger for erhvervsuddannede årsværk i det foregående år. Tilskudsgrundlaget deles herefter med antallet af erhvervsuddannede årsværk i det forudgående år for at finde tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk.

I § 21 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er det bestemt, at der ikke udbetales tilskud efter stk. 1 og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18. Er antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betaler bidrag efter § 18, reduceres tilskuddet efter stk. 1 med tilskudsbeløbet for et erhvervsuddannet årsværk.

Det følger af § 20, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag at bidrag efter § 18 beregnes kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tilægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-måneders-periode. Det følger af stk. 2, at der i det kvartalsvis beregnede arbejdsgiverbidrag for hver arbejdsgiver fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager. Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører. Herudover fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere. Det følger af § 20, stk. 3, at der dog ikke betales bidrag, hvis arbejdsgiveren ud over elever, som nævnt i lovens § 20, stk. 4, har ansatte, hvis samlede beskæftigelse i kvartalet højst svarer til en fuldtidsansat.

Af forarbejderne til § 21 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 202 som fremsat, side 64, fremgik det, at følgende scenarier efter bestemmelsen behandles således:

Hvis en arbejdsgiver alene har en ansat medarbejder, og denne har en erhvervsuddannelse, vil medarbejderen efter § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udløse bidragsfritagelse. Arbejdsgiveren betaler således ikke AUB-uddannelsesbidrag for denne medarbejder. Da tilskuddet efter § 21 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er tænkt som en reduktion af uddannelsesbidraget, har det ikke været intentionen, at en erhvervsuddannet medarbejder kan udløse tilskud, når der ikke betales bidrag for vedkommende. Der sker derfor en tilskudsafskæring for arbejdsgivere, der ikke betaler bidrag for den medarbejder, der ellers skulle have udløst tilskud.

Hvis en arbejdsgiver har to eller flere fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, der alle er erhvervsuddannede, vil arbejdsgiveren efter § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag være berettiget til en bidragsreduktion svarende til én fuldtidsansat på årsbasis. Det har ikke været hensigten, at en arbejdsgiver skal have tilskud, når der ikke indbetales bidrag for en medarbejder. Der sker i disse tilfælde således en reduktion af tilskuddet til arbejdsgiveren svarende til tilskudsbeløbet for en medarbejder, hvormed effekten af bidragsreduktionen neutraliseres. Hvis en virksomhed således har X fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, og alle X medarbejdere er erhvervsuddannede, vil arbejdsgiveren således årligt få bidragsfritagelse for en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, jf. § 20, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og efter forslaget modtage et tilskud for X-1.

Hvis en arbejdsgiver har to eller flere fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, og en eller flere af disse medarbejdere ikke har en erhvervsuddannelse, udbetales tilskuddet efter § 21 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag uden justeringer. Det lægges således her til grund, at det er en ikke-erhvervsuddannet medarbejder, der har udløst bidragsfritagelsen efter § 20, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Nogle virksomheder har en sådan størrelse, at der fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere, jf. § 20, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det vurderes at være meget få tilfælde, hvor alle disse medarbejdere (50 eller mere) er erhvervsuddannede, og det foreslås på den baggrund ikke justeringer til tilskuddet efter § 21 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for arbejdsgivere, der er berettigede til denne bidragsreduktion. De facto vil disse arbejdsgivere typisk dermed modtage tilskuddet uden justeringer.

Med henblik på at tilpasse ordlyden af § 21 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til ovenstående scenarier foreslås det med dette lovforslags § 3, nr. 10, at i § 21 c, stk. 3, 1. og 2. pkt., ændres ordet "tilskudsberettigede" til ordet "tilskudsberettigende", således at der ikke udbetales tilskud efter stk. 1 og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18. Er antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betales bidrag for efter § 18, reduceres tilskuddet efter stk. 1 med tilskudsbeløbet for et erhvervsuddannet årsværk. Med nærværende forslag ændres der ikke på det beskrevne udfald i ovenstående scenarier.

Der er således alene tale om en sproglig korrektion af bestemmelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 11.

Det foreslåede er ikke en del af trepartsaftalen, men følger af Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i Danmark og praktikpladser fra august 2016.

Til nr. 11

Det følger af § 21 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at alle arbejdsgivere modtager et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, jf. dog stk. 3. I 2018 er tilskuddet 295 kr. årligt pr. erhvervsuddannet årsværk.

Af § 21 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag følger, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fra 2019 opgør tilskuddets størrelse. Tilskudsgrundlaget opgøres som andelen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags samlede udgifter til skolepraktikydelse, der finansieres af bidrag efter lovens § 18, stk. 1, og som kan henføres til indbetalinger for erhvervsuddannede årsværk i det foregående år. Tilskudsgrundlaget deles herefter med antallet af erhvervsuddannede årsværk i det forudgående år for at finde tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk.

I § 21 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er det bestemt, at der ikke udbetales tilskud efter stk. 1 og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18. Er antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betaler bidrag efter § 18, reduceres tilskuddet efter stk. 1 med tilskudsbeløbet for et erhvervsuddannet årsværk.

Det følger af § 20, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag at bidrag efter § 18 beregnes kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tilægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-månedersperiode. Det følger af stk. 2, at der i det kvartalsvis beregnede arbejdsgiverbidrag for hver arbejdsgiver fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager. Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører. Herudover fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere. Det følger af § 20, stk. 3, at der dog ikke betales bidrag, hvis arbejdsgiveren ud over elever, som nævnt i lovens § 20, stk. 4, har ansatte, hvis samlede beskæftigelse i kvartalet højst svarer til en fuldtidsansat.

Af forarbejderne til § 21 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 202 som fremsat, side 64, fremgik det, at følgende scenarier efter bestemmelsen behandles således:

Hvis en arbejdsgiver alene har en ansat medarbejder, og denne har en erhvervsuddannelse, vil medarbejderen efter § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udløse bidragsfritagelse. Arbejdsgiveren betaler således ikke AUB-uddannelsesbidrag for denne medarbejder. Da tilskuddet efter § 21 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er tænkt som en reduktion af uddannelsesbidraget, har det ikke været intentionen, at en erhvervsuddannet medarbejder kan udløse tilskud, når der ikke betales bidrag for vedkommende. Der sker derfor en tilskudsafskæring for arbejdsgivere, der ikke betaler bidrag for den medarbejder, der ellers skulle have udløst tilskud.

Hvis en arbejdsgiver har to eller flere fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, der alle er erhvervsuddannede, vil arbejdsgiveren efter § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag være berettiget til en bidragsreduktion svarende til én fuldtidsansat på årsbasis. Det har ikke været hensigten, at en arbejdsgiver skal have tilskud, når der ikke indbetales bidrag for en medarbejder. Der sker i disse tilfælde således en reduktion af tilskuddet til arbejdsgiveren svarende til tilskudsbeløbet for en medarbejder, hvormed effekten af bidragsreduktionen neutraliseres. Hvis en virksomhed således har X fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, og alle X medarbejdere er erhvervsuddannede, vil arbejdsgiveren således årligt få bidragsfritagelse for en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, jf. § 20, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og efter forslaget modtage et tilskud for X-1.

Hvis en arbejdsgiver har to eller flere fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, og en eller flere af disse medarbejdere ikke har en erhvervsuddannelse, udbetales tilskuddet efter § 21 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag uden justerin-

ger. Det lægges således her til grund, at det er en ikke-erhvervsuddannet medarbejder, der har udløst bidragsfritagelsen efter § 20, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Nogle virksomheder har en sådan størrelse, at der fratrækkes et beløb, der svarer til ¼ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere, jf. § 20, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det vurderes at være meget få tilfælde, hvor alle disse medarbejdere (50 eller mere) er erhvervsuddannede, og det foreslås på den baggrund ikke justeringer til tilskuddet efter § 21 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for arbejdsgivere, der er berettigede til denne bidragsreduktion. De facto vil disse arbejdsgivere typisk dermed modtage tilskuddet uden justeringer.

Med henblik på at tilpasse ordlyden af § 21 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til ovenstående scenarier foreslås det med dette lovforslags § 3, nr. 11, at i § 21 c, stk. 3, 2. pkt., ændres ordene "der betaler bidrag" til ordene "der betales bidrag for", således at der ikke udbetales tilskud efter stk. 1 og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigende erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18. Er antallet af tilskudsberettigende erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betales bidrag for efter § 18, reduceres tilskuddet efter stk. 1 med tilskudsbeløbet for et erhvervsuddannet årsværk. Med nærværende forslag ændres der ikke på det beskrevne udfald i ovenstående scenarier.

Der er således alene tale om en sproglig korrektion af bestemmelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 10.

Det foreslåede er ikke en del af trepartsaftalen, men følger af Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i Danmark og praktikpladser fra august 2016.

Til § 4

Til nr. 1

Efter den gældende lov er lovens titel lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslås, at lovens titel fremover skal være lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med udbetaling vedrørende kost og logi. Loven vil således som noget nyt komme til at omfatte godtgørelse og såvel tilskud til befording som tilskud til kost og logi.

Lovens titel foreslås i den forbindelse forenklet, således at loven fremover kommer til at hedde lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Af § 1 i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at loven har til formål at skabe grundlag for, at fortrinsvis kortuddannede voksne, der er i beskæftigelse, kan deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau med godtgørelse for tab af indtægt og med tilskud til befording.

Det foreslås, at der i § 1, indsættes "samt kost og logi" efter "befording", således at bestemmelsen fremover lyder, at loven har til formål at skabe grundlag for, at fortrinsvis kortuddannede voksne, der er i beskæftigelse, kan deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau med godtgørelse for tab af indtægt og med tilskud til befording samt kost og logi.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklings foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Med forslaget udvides lovens overordnede formål til også at omfatte mulighed for tilskud også til kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Titlen til kapitel 2 i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddan-

nelse lyder i dag adgang til godtgørelse og tilskud til befording.

Overskriften til kapitel 2 foreslås udvidet med "kost og logi", så den fremover hedder adgang til godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenkling foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Med forslaget til justering af overskriften til kapitel 2 vil adgangen til tilskud til kost og logi også være omfattet af tilskudsmuligheden for den i bestemmelserne i kapitlet beskrevne personkreds.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Bestemmelsen er ny.

Det foreslås, at der indarbejdes en ny § 1 a i loven, hvoraf fremgår, at loven omfatter alle arbejdsgivere og alle deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4.

Hensigten er at tydeliggøre personkredsen, herunder hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud efter loven. Der er alene tale om en præcisering i forhold til gældende ret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Af § 2, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelsen fremgår det, at deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse og tilskud til befording efter §§ 5-9, jf. dog §§ 3 og 10, når de 1) har beskæftigelse i Danmark som lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende og 2) ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger niveauet for en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse,

der kan sidestilles hermed, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt af den pågældende de sidste 5 år.

Det foreslås i § 2, stk. 1, at "deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse og tilskud til befording efter §§ 5-9, jf. dog §§ 3 og 10", ændres til "arbejdsgivere eller deltagere i uddannelse, jf. § 1 a, kan opnå godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter §§ 5-9 og §§ 3 og 10, for deltagelse i uddannelser, der er omfattet af § 4".

Forslaget vil indebære en tydeliggørelse af, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud.

Der er tale om en præcisering i forhold til gældende ret og en udvidelse af bestemmelsen med tilskud til kost og logi, som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Af § 2, stk. 2, 1. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå godtgørelse og tilskud til befording, jf. stk. 1, og kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke former for beskæftigelse der kan berettige til godtgørelse og tilskud til befording.

I § 2, stk. 2, 1. pkt., foreslås "samt kost og logi" to steder tilføjet efter "befording", således at bestemmelsen fremover lyder, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de betingelser der skal være opfyldt for at opnå godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi, jf. stk. 1, og kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke former for beskæftigelse der kan berettige til godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi.

Det foreslåede følger af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenkling foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Forslaget indebærer, at undervisningsministerens bemyndigelse udvides til at fastsætte regler også for tilskud til kost og logi. I første omgang vil der blive tale om en videreførelse af de eksisterende regler, som de i dag er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1258 af 11. november 2010 om tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og ved deltagelse i individuel kompetencevurdering efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Reglerne omfatter bl.a. regler om, hvornår der er adgang til tilskud til kost og logi, adgangskrav og formkrav til ansøgning m.v. I forbindelse med eventuelle fremtidige ønsker om at forenkle administrationen, vil ordningen kunne justeres.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Af § 2, stk. 2, 2. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at det er en betingelse for udbetaling af godtgørelse, at der foreligger en beskæftigelsesperiode forud for en uddannelses påbegyndelse, eller at arbejdsgiveren udbetaler løn under uddannelsen, jf. § 7, og at der for visse uddannelsesdeltagere omfattet af visse overenskomster ikke er krav om forudgående beskæftigelsesperiode. Det fremgår bl.a. af de fastsatte regler om karens, at det er en betingelse, at den pågældende har været i beskæftigelse hos samme arbejdsgiver i mindst 14 dage umiddelbart forud for uddannelsens påbegyndelse.

Det foreslås, at karenskravet i § 2, stk. 2, 2. pkt., justeres, så de minimum 14 dages lønnet beskæftigelse både kan ligge før og efter kurset. Dette foreslås konkret at ske ved en tilføjelse i § 2, stk. 2, 2. pkt., af "eller en uddannelses afslutning" indsat efter "uddannelses påbegyndelse", således at sætningen fremover lyder, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at det er en betingelse for udbetaling af godtgørelse, at der foreligger en beskæftigelsesperiode forud for en uddannelses påbegyndelse eller efter en uddannelses afslutning, eller at arbejdsgiveren udbetaler løn under uddannelsen, jf. § 7, og at der for uddannelsesdeltagere omfattet af visse overenskomster ikke er et krav om forudgående beskæftigelsesperiode.

Forslaget følger af, at der fremadrettet i den ny VEU-administration ikke vil være en separat ansøgningsproces. I stedet vil ansøgningen om VEU-godtgørelse ske automatisk på baggrund af, at ansøger tilmelder uddannelsesdeltageren til kurset. Da tilmeldinger til kurser ofte sker mere end 14 dage forud for kurset, er det ikke muligt i tilmeldingen at angive, om uddannelsesdeltageren overholder karenskravet. Derfor er der brug for en anden håndtering af karenskravet end den nuværende tro- og love-erklæring.

Bemyndigelsen forventes udmøntet, således at en virksomhed fremadrettet som noget nyt også vil kunne sende en nyansat medarbejder på kursus i begyndelsen af medarbejderens ansættelsesforhold og modtage godtgørelse, såfremt medarbejderens ansættelsesforhold varer 14 dage efter afslutningen af kurset. Dette giver virksomheder en øget fleksibilitet i forhold til de nuværende regler. Den udvidede fleksibilitet i ordningen med mulighed for deltagelse i uddannelsesaktivitet i begyndelsen af medarbejderens ansættelsesforhold muliggør i højere grad en digital kontrol af ansættelsesforhold og dermed overholdelse af karenskravet i den fremtidige administration.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Af § 3, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår det, at deltagere, som er nævnt i § 2, stk. 1, ikke kan opnå godtgørelse og tilskud til befording, hvis de pågældende 1) som følge af en uddannelsesaftale indgået i henhold til lov har krav på løn fra en arbejdsgiver under uddannelsen, 2) har ret til godtgørelse fra andre godtgørelsesordninger, bortset fra godtgørelse fra de kompetenceudviklingsfonde, som blev oprettet ved overenskomstfornyelsen på det private arbejdsmarked i 2007, eller fra lignende ordninger efter undervisningsministerens bestemmelse eller 3) modtager andre offentlige ydelser, der tilsigter at dække leveomkostningerne.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at »Deltagere« ændres til: »Berettiget modtager«, efter »befordring« indsættes »samt kost og logi«, og »de pågældende« ændres til: »uddannelsesdeltageren«.

Ændringerne foreslås for at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud. Der er tale om sproglige præciseringer af bestemmelsen, herunder at deltagere ændres til berettiget modtager. For nærmere om berettiget modtager henvises til den foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 1, ved dette lovforslags § 4, nr. 5.

Den foreslåede tilføjelse af kost og logi følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklings foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Tilføjjelsen af kost og logi indebærer, at der ikke vil kunne opnås tilskud til kost og logi, hvis uddannelsesdeltageren falder ind under de i bestemmelsen beskrevne punkter, herunder f.eks. hvis uddannelsesdeltageren som følge af en uddannelsesaftale indgået i henhold til lov har krav på løn fra en arbejdsgiver under uddannelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

I den gældende lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse er overskriften til § 4 "Uddannelser m.v., der berettiger til godtgørelse og tilskud til befording".

Overskriften før § 4 foreslås udvidet med "samt kost og logi", således at den fremadrettet hedder "Uddannelser m.v., der berettiger til godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi".

Kost og logi foreslås tilføjet som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklning foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Den foreslåede udvidelse af overskriften til § 4 indebærer, at overskriften fremadrettet afspejler, at tilskudsmuligheden omfatter mulighed for tilskud til kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Af § 4, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb og erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for andre ministerområder, der berettiger til godtgørelse, og hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb, der berettiger til tilskud til befording, efter § 2.

Det foreslås i § 4 at ændre »kompetencevurderingsforløb og« til: »kompetencevurderingsforløb, prøver og omprøver

samt«, og at »kompetencevurderingsforløb,« ændres til: »kompetencevurderingsforløb samt prøver og omprøver«.

Bemyndigelsen i § 4, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse foreslås herved udvidet til også at omfatte muligheden for at fastsætte regler om, at prøve og omprøve også skal kunne udløse godtgørelse og tilskud. Konkret foreslås prøver og omprøver tilføjet to steder i bemyndigelsen. Bemyndigelsen vil herefter lyde, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb, prøver og omprøver samt erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for andre ministerområder, der berettiger til godtgørelse, og hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb og prøver og omprøver, der berettiger til tilskud til befording samt kost og logi.

Mulighed for godtgørelse til prøve og omprøve vil kunne understøtte indførelse af prøver på arbejdsmarkedsuddannelserne.

Når bemyndigelsen udmøntes, vil der også kunne gives tilskud til befording/kost og logi i forbindelse med prøve og omprøve.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger

Til nr. 11

Af § 4, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb og erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for andre ministerområder, der berettiger til godtgørelse, og hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb, der berettiger til tilskud til befording, efter § 2.

Det foreslås i § 4, stk. 1, at tilføje "samt kost og logi" efter "befording", således at bestemmelsen nu lyder, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb, prøver og omprøver samt erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for andre ministerområder, der berettiger til godtgørelse, og hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb og prøver og omprøver, der berettiger til tilskud til befording samt kost og logi.

Dette som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også

overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenkling foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Af § 5, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at personer omfattet af § 2, stk. 1, ved deltagelse i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse for det tab af indtægt, som deres deltagelse i uddannelsen medfører.

Det foreslås i § 5, stk. 1, at ændre "Personer omfattet af § 2, stk. 1, kan" til: "Berettigede modtagere kan for uddannelsesdeltagere efter § 2, stk. 1".

Bestemmelsen foreslås justeret for derved at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Af § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at godtgørelse efter stk. 1 pr. uge udgør højst et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ganget med fem.

Det foreslås, at § 5, stk. 1, 1. pkt., affattes således, at godtgørelse fremadrettet ydes pr. undervisningstime, for hvilke der samtidig har været et tab af arbejdsindtægt.

Ved undervisningstime forstås det antal timer, som uddannelsen er normeret til. Tab af arbejdsindtægt kan både være, når lønmodtageren får et tab, når vedkommende er på kursus uden løn, og når arbejdsgiveren får et tab, når medarbejderen er på kursus med løn, men uden at levere en arbejdsindsats.

Endvidere foreslås det, at § 5, stk. 1, 2. pkt., affattes således, at godtgørelsen beregnes ud fra dagpengesatsen således, at godtgørelse for 7,4 undervisningstimer svarer til dagpengesatsens højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Der kan højst udbetales godtgørelse for 37 timer om ugen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Det fremgår af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer er afgrænset til aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Ved § 2, nr. 4, i lov nr. 1693 af 26. december 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens uddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidrag, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.) blev § 5, stk. 2, 2. pkt., ændret således, at godtgørelse efter stk. 1 pr. uge højst udgør et beløb svarende til 80 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring. Bestemmelsen træder først i kraft den 1. januar 2022.

Bestemmelsen er indsat som paralleloffattelse til den gældende § 5, stk. 2, 2. pkt. (hvorefter godtgørelse efter stk. 1 pr. uge højst udgør et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.) for at sikre, at godtgørelse til erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse i forbindelse med trepartaftalens udløb den 31. december 2021 igen sættes ned fra 100 pct. til 80 pct. af den maksimale dagpengesats.

Med lovforslagets § 11, nr. 1, ophæves § 2, nr. 4, i lov nr. 1693 af 26. december 2017. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Med nærværende forslag til paralleloffattelse af § 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, der foreslås at træde i kraft den 1. januar 2022, jf. forslaget § 13, stk. 2, foreslås lovforslagets § 4, nr. 13, rullet tilbage. Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 13, og bemærkningerne hertil. Det nye i bestemmelsen er, at dagsnormen fra aftaleperioden videreføres, som ellers ville være blevet rullet tilbage.

Den i dette lovforslags foreslåede parallelaffattelse af § 5, stk. 2, 2. pkt., er en konsekvens af forslaget § 4, nr. 13, hvorved § 5, stk. 2, justeres.

Der henvises i øvrigt til afsnit 1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Af § 5, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der ikke kan udbetales godtgørelse efter stk. 1 til en deltager, der har deltaget i den samme uddannelse flere gange med godtgørelse inden for det samme kalenderår. Endvidere kan undervisningsministeren fastsætte en øvre grænse for det antal uger beregnet på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid, jf. stk. 2, for hvilke der kan udbetales godtgørelse til den enkelte deltager inden for det samme kalenderår.

Det foreslås i § 5, stk. 3, at ændre "til en deltager" til "for en deltager" og "godtgørelse til" foreslås ændret til "godtgørelse for".

Ændringerne foreslås for at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud. Der er tale om sproglige præciseringer af bestemmelsen. For nærmere om berettiget modtager henvises til den foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 1, ved dette lovforslags § 4, nr. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Af § 5, stk. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om godtgørelse efter stk. 2, herunder regler om, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse til deltidsbeskæftigede deltagere i uddannelse.

Det foreslås i § 5, stk. 4, at ændre "godtgørelse til" til "godtgørelse for".

Ændringerne foreslås for at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud. Der er tale om en sproglig præcisering af bestemmelsen. For nærmere om berettiget modtager henvises til den foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 1, ved dette lovforslags § 4, nr. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Af § 7, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at når arbejdsgivere betaler sædvanlig løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse, indtræder arbejdsgiveren i deltagerens ret til godtgørelse. Godtgørelsesbeløbet til arbejdsgiveren svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt. Beløbet kan dog højst svare til lønudgiften under uddannelsen mv. Overstiger godtgørelsesbeløbet lønnen, udbetales differencen til deltageren.

Det foreslås, at § 7, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og at det i stedet indsættes, at "godtgørelsen, jf. § 5, udbetales til arbejdsgiveren, hvis arbejdsgiveren udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren under uddannelsen. Godtgørelse kan udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis denne ikke modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren under uddannelsen. Ved tilmeldingen angiver ansøger, hvorvidt uddannelsesdeltageren modtager sædvanlig løn under uddannelse, og dermed om det er til uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren, at godtgørelsen skal udbetales."

Det foreslåede § 7, stk. 1, 1. pkt., indebærer således, at godtgørelse, jf. § 5, fremadrettet i udgangspunktet udbetales til arbejdsgiveren, når arbejdsgiveren udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren under uddannelsen. Det nye er, at der ikke længere er tale om, at arbejdsgiver indtræder i arbejdstagers ret til godtgørelse, men at man ved tilmelding angiver, hvorvidt uddannelsesdeltageren modtager sædvanlig løn under uddannelsen, og dermed om det er til uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren, at godtgørelsen skal udbetales.

Efter det foreslåede 2. pkt., kan godtgørelse imidlertid udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis denne ikke modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren under uddannelsen. Hvor dette, jf. det foreslåede 3. pkt., er angivet i forbindelse med tilmelding, udbetales godtgørelse til uddannelsesdeltageren. Dette vil kun være relevant, hvor arbejdsgiver ikke betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelsen, f.eks. ved afvikling af uddannelse i umiddelbar forlængelse af endt ansættelsesforhold.

Det bemærkes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke vil skulle kontrollere, om arbejdsgiveren udbetaler et beløb til uddannelsesdeltager, der mindst svarer til godtgørelsen fra Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag. Evt. tvister mellem arbejdsgiver og lønmodtager/uddannelsesdeltager ligger uden for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administrationsansvar. Det vil således være et anliggende mellem arbejdsgiver og arbejdstager.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Af § 7, stk. 1, 2.-4. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, godtgørelsesbeløbet til arbejdsgiveren svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt. Det fremgår af 3.-4. pkt., at beløbet dog højst kan svare til lønudgiften under uddannelse m.v. Oversiger godtgørelsesbeløbet lønnen, udbetales differencen til deltageren.

Det foreslås, at § 7, stk. 1, 2.-4. pkt., der bliver 4.-6. pkt., ophæves, og at det i stedet indsættes, at arbejdsgiver, hvis denne er berettiget modtager af godtgørelse, jf. 1.-3. pkt., skal udbetale lønkompensation i uddannelsesperioden, der mindst svarer til godtgørelsen for kursusperioden. Herved sikres uddannelsesdeltageren lønkompensation i kursusperioder, for hvilke arbejdsgiver modtager godtgørelse.

Der henvises i øvrigt til 2.6.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Af § 7, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at Styrelsen for Undervisning og Kvalitet til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befording kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregistret. Tilsvarende gælder for arbejdsløshedskasserne, dog kun for så vidt angår oplysninger om arbejdsløsheds-kassens egne medlemmer. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse.

Det foreslås, at § 7, stk. 3, ophæves.

1. pkt. i gældende ret, der vedrører terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregistret, foreslås videreført i den ny § 18, jf. lovforslagets § 4, nr. 38 (§ 18, stk. 3 og 4), hvortil der henvises.

2.-4. pkt., i gældende ret, der vedrører arbejdsløshedskasserne er i den fremtidige administrationsmodel ikke relevante og foreslås derfor ophævet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

I den gældende lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse er overskriften til § 8 "tilskud til befording".

Det foreslås, at kost og logi tilføjes overskriften før § 8, således at denne fremover hedder tilskud til befording samt kost og logi.

Kost og logi foreslås tilføjet som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklung foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

På baggrund heraf foreslås overskriften før lovens § 8 affattet, så overskriften afspejle, at tilskudsmuligheden udvides med mulighed for kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Af § 8, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at personer omfattet af § 2, stk. 1, ved deltagelse i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå tilskud til befording, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i § 8, stk. 1, at ændre "Personer omfattet af § 2, kan" til "Berettigede modtagere kan for uddannelsesdeltagere efter § 2, stk. 1", og efter "befording" foreslås "samt kost og logi" indsat.

De sproglige præciseringer, for så vidt angår personkredsen omfattet af bestemmelsen, foreslås for at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud.

For nærmere om berettiget modtager henvises til den forelåede affattelse af lovens § 2, stk. 1, ved dette lovforslags § 4, nr. 5.

Kost og logi foreslås tilføjet som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklung foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Tilføjjelsen af kost og logi indebærer, at der i efter dette lovgrundlag for så vidt angår uddannelsesdeltagere efter § 2,

stk. 1, etableres mulighed for foruden befording også at opnå tilskud til kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Af § 8, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at der ikke kan opnås tilskud til befording, hvis uddannelsen foregår på den virksomhed, hvor deltageren er ansat.

Det foreslås i § 8, *stk. 2*, at "samt kost og logi" indsættes efter "befording", således at bestemmelsen fremover vil lyde, at der ikke kan opnås tilskud til befording samt kost og logi, hvis uddannelsen foregår på den virksomhed, hvor deltageren er ansat.

Forslaget følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklings foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Tilføjjelsen af kost og logi indebærer, at der ikke efter dette lovgrundlag vil kunne opnås tilskud til kost og logi, hvis uddannelsen foregår på den virksomhed, hvor deltageren er ansat.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Af § 8, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at tilskud til befording kan udbetales til en arbejdsgiver, hvis denne er forpligtet til enten at udbetale et beløb, der mindst svarer til det befordingstilskud, som lønmodtageren ellers kunne have fået udbetalt, eller til at afholde alle udgifter til lønmodtagerens befording i forbindelse med uddannelsen. Det er en betingelse, at lønmodtageren har godkendt, at udbetaling af tilskud til befording sker til arbejdsgiveren.

Det foreslås, at § 8, *stk. 3*, fremadrettet affattes således, at tilskud til befording udbetales til arbejdsgiveren, hvis denne

udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren under uddannelsen. Tilskuddet udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis uddannelsesdeltageren ikke modtager sædvanlig løn under uddannelsen.

Det foreslåede indebærer således, at tilskud til befording fremadrettet i udgangspunktet udbetales til arbejdsgiveren, dog således, at hvis uddannelsesdeltageren ikke modtager sædvanlig løn under uddannelsen, så udbetales tilskuddet til uddannelsesdeltageren.

Evt. tvister mellem arbejdsgiver og lønmodtager/uddannelsesdeltager ligger uden for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administrationsansvar. Det er således et anliggende mellem arbejdsgiver og arbejdstager.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Af § 8, stk. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til befording, herunder om at der ikke kan opnås tilskud til befording, hvis der ikke kan opnås godtgørelse, jf. § 5. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte en bagatelgrænse for udbetaling af tilskud til befording.

Det foreslås i § 8, *stk. 4*, at "samt kost og logi" indsættes to steder efter "befording" og i 2. pkt. foreslås "og kost og logi samt om evt. egenbetaling i forbindelse med kost og logi" indsat også efter "befording".

Det foreslåede følger af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklings foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Herved udvides undervisningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler også for kost og logi. Bemyndigelsen foreslås endvidere udvidet til at omfatte mulighed for at fastsætte egenbetaling i forbindelse med kost og logi. I forhold til den foreslåede mulighed for at fastsætte egenbetaling i forbindelse med kost og logi vil der, som det er tilfældet i dag, blive givet mulighed for at pålægge personer med ret til kost og logi en vis egen betaling.

I første omgang vil der således blive tale om en videreførelse af de eksisterende regler, som de i dag med hjemmel i lov

om arbejdsmarkedsuddannelser er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1258 af 11. november 2010 om tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og ved deltagelse i individuel kompetencevurdering efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Reglerne omfatter bl.a. regler om, hvornår der er adgang til kost og logi, adgangskrav og formkrav til ansøgning m.v. I forbindelse med eventuelle fremtidige ønsker om at forenkle administrationen, vil ordningen imidlertid kunne justeres.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Af § 9 i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at tilskud til befording ved deltagelse i enkelte uddannelsesaktiviteter, grupper af uddannelsesaktiviteter eller uddannelsesaktiviteter tilrettelagt under bestemte former bortfalder eller nedsættes.

Det foreslås, at kost og logi tilføjes i § 9, således at bemyndigelsen fremadrettet lyder, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at tilskud til befording samt kost og logi ved deltagelse i enkelte uddannelsesaktiviteter, grupper af uddannelsesaktiviteter eller uddannelsesaktiviteter tilrettelagt under bestemte former bortfalder eller nedsættes.

Det foreslåede følger af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklings foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Herved udvides undervisningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler også for kost og logi. I første omgang vil der blive tale om en videreførelse af de eksisterende regler, som de i dag er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1258 af 11. november 2010 om tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og ved deltagelse i individuel kompetencevurdering efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Reglerne omfatter bl.a. regler om, hvornår der er adgang til kost og logi, adgangskrav og formkrav til ansøgning m.v. I forbindelse med eventuelle fremtidige ønsker om at forenkle administrationen, vil ordningen imidlertid kunne justeres.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 26

Bestemmelserne er nye i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslås med det foreslåede § 9 a, stk. 1, at udbetaling af tilskud til deltageren til kost og logi samt krav om tilbagebetaling varetages af uddannelsesinstitutionen.

Det foreslåede stk. 1 er en indarbejdelse af § 23 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvoraf fremgår, at udbetaling af tilskud til kost og logi samt krav om tilbagebetaling af sådanne tilskud, jf. § 24, stk. 1, varetages af uddannelsesstedet, og følger af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklings foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven. Der pågår overvejelser i forhold til den konkrete administration af tilskud til kost og logi med henblik på automatisering heraf. Indtil der foreligger en endelig afklaring heraf, foreslås den konkrete administration videreført som hidtil. Det indebærer, at det er uddannelsesinstitutionerne som hidtil, der udbetaler tilskud til kost og logi samt varetager krav om tilbagebetaling.

Efter det foreslåede § 9 a, stk. 2, anmoder uddannelsesinstitutioner godkendt til tilskud efter § 18 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om refusion for udgifter efter de foreslåede stk. 1. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil inden udbetaling alene skulle efterprøve, om institutionen har truffet afgørelse efter det foreslåede stk. 1.

Efter det foreslåede § 9 a, stk. 3, vil Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skulle fastsætte regler om betingelser for dækning af udgifter efter de foreslåede stk. 1 og 2 og anden administration af ordningen, herunder at anmodning om refusion indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag stiller til rådighed (digital selvbetjening), og at anmodninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive udnyttet til at etablere en obligatorisk digital løsning på Virk.dk, som institutionen skal benytte til at anmode Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om refusion af de udgifter, som institutionen har

haft i en given periode, og som opfylder betingelserne for refusion fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Institutionen vil umiddelbart blive anmodet om ét samlet beløb for en konkret periode, fx månedsvist. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan stille krav om, at institutionerne skal supplere anmodningen med yderligere oplysninger til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags interne kontroller. Institutionen skal selv kontrollere, at betingelserne er opfyldt for at få refunderet kost og logi udgifterne fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Denne kontrol varetages allerede i dag af institutionerne. Processen for at anmode om refusion af kost og logi udgifter vil være den samme, som allerede i dag benyttes af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til refusion af institutionernes udgifter til skolepraktikydelse. Institutionerne er underlagt Undervisningsministeriets revision og skal aflægge regnskab for kost- og logiudgifterne til Undervisningsministeriet som en del af institutionernes årsregnskab. Det forventes i den forbindelse, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at udbetalingen vil skulle baseres på en revisorattesteret opgørelse.

Det foreslås endvidere med det foreslåede § 9 b, at tilskuddet til uddannelsesdeltageren til kost og logi bortfalder i det omfang, hvori uddannelsesstedet modtager tilskud fra staten for at yde kost og logi til de pågældende. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler herom, herunder regler om, at tilskuddet ikke eller kun delvis bortfalder.

Bestemmelsen er en indarbejdelse af § 21, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvoraf fremgår, at tilskuddet til deltagere til kost og logi bortfalder i det omfang, hvori uddannelsesstedet modtager tilskud fra staten for at yde kost og logi til de pågældende, og at undervisningsministeren kan fastsætte regler herom og herunder bestemme, at tilskuddet ikke eller kun delvis bortfalder. Indarbejdelsen følger af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 27

Af § 10, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at en person, der er omfattet af lovligt varslet strejke, lockout eller blokade (lovlig konflikt), ikke kan opnå godtgørelse eller tilskud til befording efter denne lov, så længe konflikten varer.

Det foreslås i § 10, stk. 1, at "En person" ændres til "En uddannelsesdeltager", og efter "befording" foreslås "samt kost og logi" indsat.

For første dels vedkommende er der tale om en sproglig præcisering, for at tydeliggøre, hvem der er omfattet af bestemmelsen, så det tydeligt fremgår, at bestemmelsen vedrører uddannelsesdeltager.

For anden dels vedkommende, dvs. tilføjelsen af kost og logi, så foreslås dette tilføjet som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. Kost og logi foreslås tilføjet som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklings foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Tilføjelsen indebærer, at en person, der er omfattet af lovligt varslet strejke, lockout eller blokade (lovlig konflikt), ikke kan opnå tilskud til kost og logi efter denne lov, så længe konflikten varer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Af § 10, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at en person, der forud for den lovligt varslede strejke, lockout eller blokade er begyndt på uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, og som deltager heri, når konflikten bryder ud, kan bevare godtgørelse og tilskud til befording, som den pågældende har opnået forud for konfliktens start.

Det foreslås i § 10, stk. 2, at "En person" ændres til "En uddannelsesdeltager", og efter "befording" foreslås "samt kost og logi" indsat.

For første dels vedkommende er der tale om en sproglig præcisering for at tydeliggøre, hvem der er omfattet af bestemmelsen, så det tydeligt fremgår, at bestemmelsen vedrører uddannelsesdeltager.

For anden dels vedkommende, dvs. tilføjelsen af kost og logi, så foreslås dette tilføjet som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklings foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet vok-

sen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Tilføjjelsen indebærer, at en person, der forud for den lovligt varslede strejke, lockout eller blokade er begyndt på uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, og som deltager heri, når konflikten bryder ud, kan bevare tilskuddet til kost og logi, som den pågældende har opnået forud for konfliktens start.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

Titlen til kapitel 3 i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse lyder i dag ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording m.v.

Det foreslås, at der i titlen til kapitel 3 efter "befording" indsættes "samt kost og logi" og at "m.v." udgår.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenkligng foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Tilføjjelsen af kost og logi i titlen indebærer en tydeliggørelse af, at ansøgning også kan omfatte kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Af § 11, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter kapitel 2, herunder om, 1) at ansøgning, afgørelse og meddelelse om godtgørelse og tilskud til befording i visse tilfælde skal ske i digital form m.m.

Det foreslås med det foreslåede nye § 10 a, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi indgives i digital form i forbindelse med tilmelding. Ansøgninger, der ikke indgives i digital form, afvises af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. dog § 11, stk. 1, nr. 1. Arbejdsgiv-

vernes Uddannelsesbidrag henter ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger i digital form.

Det foreslåede indebærer, at udgangspunktet fremover er, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi indgives i digital form i forbindelse med tilmeldingen. "Jf. dog § 11, stk. 1, nr. 1" henviser til nærværende lovforslags § 4, nr. 32, hvoraf fremgår, af ansøgninger, og afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befording og kost og logi i visse tilfælde kan ske på papir. Men udgangspunktet er således, at ansøgning skal ske digitalt.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags digitale indhentelse af ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger om de enkelte uddannelsesdeltagere vil udgøre en behandling af de pågældendes personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1. Behandlingen angår i udgangspunktet almindelige ikke-følsomme personoplysninger, og kan derfor administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter en behandling af personoplysninger er lovlig, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Det bemærkes herved, at oplysning om, at en person er syg, uden angivelse af, hvori sygdommen består, ikke anses for en helbredsoplysning, jf. Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017, s. 190. Evt. behandling af helbredsoplysninger om enkelte uddannelsesdeltagere vil imidlertid gøre en behandling af følsomme personoplysninger, hvilket stiller skærpede krav til det databeskyttelsesretlige behandlingsgrundlag, jf. nærmere herom databeskyttelsesforordningens artikel 9. Behandling vil dog fortsat kunne finde sted, hvor en behandling af personoplysningernes fx er nødvendig for fastlæggelse af elevens retskrav på området eller fx sker med uddannelsesdeltagerens udtrykkelige samtykke, jf. således databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra a og f.

Behandlingen af kursistens personoplysninger skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så behandlingen af uddannelsesdeltagerens personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrags formål med behandlingen, dvs. administration af ordningen, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, og med behørig hensyntagen til gennemsigtighed om databehandlingen og varetagelsen af de registreredes rettigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 12-22, herunder fx den registreredes indsigtret, ret til berigtigelse, ret til sletning og ret til indsigtelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

Af § 11, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter kapitel 2, herunder om, 1) at ansøgning, afgørelse og meddelelse om godtgørelse og tilskud til befording i visse tilfælde skal ske i digital form m.m.

Det foreslås i § 11, stk. 1, at "Undervisningsministeren" ændres til "Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag", og "samt kost og logi" foreslås indsat efter "befording".

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Som en konsekvens heraf foreslås det, at det fremadrettet er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i stedet for Undervisningsministeriet, der fastsætter regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording.

Kost og logi foreslås tilføjet som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklings foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Det foreslåede indebærer, at bemyndigelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til fremadrettet at fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter kapitel 2 udvides til også at omfatte kost og logi. Der pågår overvejelser i forhold til den konkrete administration af tilskud til kost og logi med henblik på automatisering heraf. Indtil der foreligger en endelig afklaring heraf, foreslås den konkrete administration videreført som hidtil.

Der henvises i øvrigt til pkt.2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 32

Af § 11, stk. 1, lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter kapitel 2, herunder om, 1) at ansøgning, afgørelse og meddelelse om godtgørelse og tilskud til befording i visse tilfælde skal ske i digital form m.m.

Det foreslås, at § 11, stk. 1, nr. 1 affattes således, at der kan fastsættes regler om, "at ansøgninger, afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befording kan ske på papir".

Det foreslåede er en konsekvens af den foreslåede hovedregel i lovforslagets § 4, nr. 30, hvoraf fremgår, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi indgives i digital form. Forslaget giver således mulighed for at fastsætte nærmere regler om, hvornår og af hvem ansøgning kan indgives på papir fremadrettet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 33

Af § 12, stk. 1, lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at når arbejdsgivere betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, der berettiger til godtgørelse og tilskud til befording, skal ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording indgives af arbejdsgiveren. I andre tilfælde kan arbejdsgiveren indgive ansøgning og godtgørelse og tilskud til befording efter fuldmagt fra den pågældende deltager.

Af stk. 2, fremgår, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger arbejdsgivere skal give deltagere i forbindelse med ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter stk. 1.

Bestemmelserne foreslås ophævet. Som led i regelforenklings vil Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke fastsætte noget krav til, om det er arbejdsgiver eller uddannelsesdeltager, der indgiver ansøgningen. Om det er den ene part eller den anden part vil ikke være udslagsgivende for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags behandling af ansøgningen. Bestemmelserne vil således være overflødige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 34

Af § 12 a i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befording, er forpligtet til at justere ansøgningen, hvis forholdene ændrer sig

Det foreslås, at der i § 12 a, stk. 1, indsættes "samt kost og logi" efter "befording", og at "eller hvis den, der ansøger, modtager afgørelser, meddelelser, eller andet, hvoraf der

fremgår oplysninger, som ikke er korrekte" indsættes efter "sig".

Kost og logi foreslås tilføjet som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med tilskud til kost og logi. I sammenhæng hermed og som et led i en regelforenklning foreslås tilskud til kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Tilføjjelsen indebærer, at også den der ansøger om tilskud til kost og logi er forpligtet til at justere ansøgningen, hvis forholdene ændrer sig.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen suppleres, således at bestemmelsen fremadrettet også forpligter en ansøger til at reagere på en afgørelse fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvis det afgørelsesgrundlag udbetalingen foretages på, og som meddeles modtageren ved udbetalingen, er forkert, eller hvis forholdene har ændret sig.

Ved anvendelse af en fremgangsmåde i stil med forvaltningslovens § 20, hvor der træffes en straks-afgørelse uden partshøring, modtager den berettigede samtidig meddelelse om det oplysningsgrundlag, som afgørelsen for udbetalingen er baseret på.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 35

Af § 12 a, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befording, er forpligtet til at justere ansøgningen, hvis forholdene ændrer sig

Af bestemmelsens stk. 2 fremgår, at hvis et fuldmagtsforhold er udløbet, så falder pligten til at justere ansøgningen, hvis forholdene ændrer sig, tilbage på uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren, hvis denne betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, jf. § 12, stk. 1.

Det foreslås, at § 12 a, stk. 2, ophæves.

Som en konsekvens af ophævelsen af § 12 i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen og efteruddannelse, jf. lovforslagets § 4, nr. 33, foreslås lovens § 12 a, stk. 2, ligeledes ophævet.

Det vil fortsat være sådan, at den, der ansøger, er forpligtet til at justere ansøgningen, hvis forholdene ændrer sig. Dette følger af lovens § 12 a, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger, og § 4, nr. 33, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 36

Af § 13, stk. 5, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at den institution, der udbetaler godtgørelse, fratrukker inden udbetalingen deltagerens del af bidraget. Institutionen indberetter endvidere en gang om måneden det samlede ATP-bidrag, der efter stk. 3 og 4 skal indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension for hver enkelt deltager til indkomstregistret efter § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om et indkomstregister. Bidraget indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension efter hvert kvartals udløb.

Det foreslås i § 13, stk. 5, at "Den institution, der udbetaler godtgørelsen" og "Institutionen" ændres til "Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag".

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og således er den myndighed, der forestår udbetaling af godtgørelse.

På den baggrund foreslås det, at det fremgår eksplicit af bestemmelsen, at det er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der inden udbetalingen fratrukker deltagerens del af bidraget og en gang om måneden indberetter det samlede ATP-bidrag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 37

Af § 13, stk. 10, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at indbetaler den institution, der udbetaler godtgørelse ikke bidrag rettidigt, så finder § 17, stk. 2-4 og 6, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.

I § 13, stk. 10, foreslås "Den institution" og "Institutionen" ændret til "Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag".

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og således er den myndighed, der forestår udbetaling af godtgørelse. På den bag-

grund foreslås det præciseret, at institutionen er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 38

Der er tale om en omfattende ændring af kapitel 5 som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal overflyttes fra Undervisningsministeriet og arbejdsløshedskasserne og samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Flytningen af administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil indebære, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle behandle oplysninger om de enkelte ansøgere i relation til spørgsmål om godtgørelse og tilskud til befording og kost og logi. Behandlingen vil i udgangspunktet angå almindelige ikke-følsomme personoplysninger om kursisters navne, cpr-nummer, adresse, indkomstforhold, ansættelses- og beskæftigelsesforhold, uddannelsesbaggrund, uddannelsesaktivitet og tilstedeværelsesoplysninger, og vil derfor kunne administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af personoplysninger er lovlig, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så indhentelse af oplysninger om de enkelte kursister begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til det formål, som efter loven varetages af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. princippet om data-minimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, samt så oplysningerne opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end nødvendigt for opgaveløsningen, jf. princippet om opbevaringsbegrænsning i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e.

(§ 14, stk. 1)

Af § 14, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befording efter denne lov varetages af deltagerens arbejdsløshedskasse, uddannelsesstedet eller af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Fastsættelsen af regler efter 1. pkt. sker dog efter forhandling med beskæftigelsesministeren for så vidt angår arbejdsløshedskassernes beregning og udbetaling af godtgørelse og befordingstilskud.

Af stk. 2, fremgår det, at undervisningsministeren fastsætter regler om beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og tilskud til befording efter denne lov, herunder regler om regnskab, tilsyn og revision. Fastsættelsen af regler efter 1. pkt. sker dog efter forhandling med beskæftigelsesministeren, for så vidt angår arbejdsløshedskassernes beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og befordingstilskud m.v.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelserne i et nyt § 14, stk. 1, hvoraf fremgår, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi i medfør af regler fastsat efter stk. 6 ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Dette er baggrunden for, at det med den nye § 14, stk. 1, foreslås at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi.

Det foreslåede indebærer, at den administrationsopgave, der ved lov kunne henlægges til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet og arbejdsløshedskasserne, overgår til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og at opgaven med at administrere beregning og udbetale godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi overgår fra Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

(§ 14, stk. 2)

Bestemmelsen er ny og hænger sammen med forslaget til ny § 14, stk. 3 og 4.

§ 14, stk. 2, foreslås affattet som følger: På baggrund af ansøgningen og indberettede oplysninger udbetaler Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag godtgørelse og tilskud til befording til den berettigede modtager uden partshøring. For så vidt angår kost og logi gælder § 9 a og 9 b.

Det foreslåede følger af pkt. 3 i trepartsaftalen, hvoraf fremgår, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) for at opnå enkelhed og større faglig bæredygtighed. Med samlingen af administrationen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag gennemføres en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen, så man fremadrettet kan ansøge om VEU-godtgørelse og befording i samme arbejdsgang som tilmelding til uddannelsen.

Det foreslås i den forbindelse, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på baggrund af ansøgningen og indberettede op-

lysninger skal kunne udbetale godtgørelse og tilskud til befordring til de berettigede uden partshøring efter fremgangsmåde i stil med forvaltningslovens § 20.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.6.8.2, som indeholder en beskrivelse af forholdet mellem forslaget og forvaltningslovens §§ 19-20.

Forslaget indebærer, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på baggrund af ansøgningen og indberettede oplysninger kan udbetale godtgørelse og tilskud til befordring til de berettigede uden partshøring. Herved sikres, at godtgørelsen hurtigt kan udbetales til berettiget modtager med et minimum af sagsskridt.

Det fremgår af det foreslåede § 14, stk. 2, 2. pkt., at § 9 a og 9 b, jf. lovforslagets § 4, nr. 26, gælder for så vidt angår tilskud til kost og logi. Det vil således også fremover være uddannelsesinstitutionen, der varetager udbetaling af tilskud til kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.8 i de almindelige bemærkninger.

(§ 14, stk. 3)

Bestemmelsen er ny og hænger sammen med forslaget til § 14, stk. 2 og 4.

§ 14, stk. 3, foreslås affattet som følger: Afgørelsen om udbetaling skal ledsages af de oplysninger, som den berettigede modtager ellers skulle være gjort bekendt med efter forvaltningslovens § 19. Ansøgeren skal ved afgørelsen informeres om adgangen til at få sagen genoptaget. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte en frist for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.

Det foreslåede følger af pkt. 3 i trepartsaftalen, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) for at opnå enkelhed og større faglig bæredygtighed. Med samlingen af administrationen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag gennemføres en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen, så man fremadrettet kan ansøge om VEU-godtgørelse og befordring i samme arbejdsgang som tilmelding til uddannelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.6.8.2, som indeholder en beskrivelse af forholdet mellem forslaget og forvaltningslovens §§ 19-20.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil i deres administration indhente oplysninger fra forskellige datakilder, herun-

der fra Efteruddannelse.dk, egne registre og samkører oplysninger med bl.a. E-indkomst.

Det foreslås derfor, at afgørelsen om udbetaling, jf. det foreslåede § 14, stk. 2, skal ledsages af de oplysninger, som den berettigede modtager ellers skulle være gjort bekendt med (i overensstemmelse med forvaltningslovens § 19), ligesom den berettigede modtager i afgørelsen samtidig skal informeres om adgangen til at kunne få sagen genoptaget.

Det bemærkes i den forbindelse, at oplysningerne, der ligger til grund for afgørelsen, hidrører fra andre offentlige registre, hvortil oplysningerne er indberettede, og således ikke i alle tilfælde stammer fra ansøger selv, hvorfor der efter omstændighederne vil kunne opstå spørgsmål om partshøringspligt. I forbindelse med afgørelsen vil den berettigede derfor blive oplyst og vejledt i forhold til muligheden for sagens genoptagelse.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil kunne fastsætte en frist for fremsættelse af anmodning om genoptagelse. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle fastsætte en tidsmæssig rimelig frist.

Forslaget ændrer ikke ved Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags mulighed for selv at genoptage en sag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.8 i de almindelige bemærkninger.

(§ 14, stk. 4)

Bestemmelsen er ny og hænger sammen med forslaget til ny § 14, stk. 2 og 3.

§ 14, stk. 4, foreslås affattet som følger: Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal efter anmodning fra den berettigede modtager genoptage sagen og eventuelt ændre afgørelsen, hvis den berettigede modtager dokumenterer, at udbetalingen ikke er korrekt eller er baseret på fejlagtige oplysninger.

Det foreslåede følger af pkt. 3 i trepartsaftalen, hvoraf fremgår at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) for at opnå enkelhed og større faglig bæredygtighed. Med samlingen af administrationen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag gennemføres en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen, så man fremadrettet kan ansøge om VEU-godtgørelse og befordring i samme arbejdsgang som tilmelding til uddannelsen.

Det foreslås derfor, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter anmodning fra den berettigede skal genoptage sagen og eventuelt ændre afgørelsen, hvis den berettigede dokumen-

terer, at udbetalingen ikke er korrekt eller er baseret på fejlagtige oplysninger.

Den berettigede modtager vil f.eks. kunne indsende lønsedler som dokumentation med henblik på at få sagen genoptaget.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.8 i de almindelige bemærkninger.

(§ 14, stk. 5)

Af § 14, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår det, at både offentlige institutioner og private såvel enkeltpersoner som juridiske personer efter anmodning skal afgive oplysninger til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befording efter denne lov, herunder om deltagerens løn i nærmere angivne tidsrum.

Af § 14, stk. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at oplysninger efter stk. 3, kan indhentes af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, uddannelsesstederne, Undervisningsministeriet og for så vidt angår egne medlemmer, af arbejdsledelseskasserne.

Der er med det foreslåede § 14, stk. 5, tale om en justeret videreførelse af de bestemmelser.

Det foreslås således med § 14, stk. 5, at offentlige institutioner og private til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration skal indberette og videregive oplysninger på individniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Kravet om indberetning og videregivelse omfatter oplysninger, som af vedkommende myndighed skønnes nødvendige i forbindelse med administrationen af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter denne lov, herunder om deltagerens løn i nærmere angivne tidsrum.

Det foreslåede indebærer, at offentlige institutioner og private skal indberette oplysninger til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, med henblik på at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan varetage administrationsopgaven i forhold til udbetaling af godtgørelse og tilskud.

Pligten er i overensstemmelse med pligten i § 31 i forvaltningsloven, hvorefter en forvaltningsmyndighed i det omfang den er berettiget til at videregive en oplysning, skal videregive oplysningen, på begæring af en anden myndighed, hvis oplysningen er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden træffer.

Der er tale om en justering som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag samt som følge af ændring af lovens klagebestemmelser, efter lovforslagets § 4, nr. 39.

(§ 14, stk. 6)

Af § 14, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befording i forbindelse med deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren fastsætter regler om beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og tilskud til befording efter denne lov, herunder regler om regnskab, tilsyn og revision. Fastsættelsen af regler efter 1. pkt. sker dog efter forhandling med beskæftigelsesministeren, for så vidt angår arbejdsledelseskassernes beregning, udbetaling og administration på godtgørelse og befordingstilskud m.v.

Af § 14, stk. 5, fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om beregning og udbetaling af godtgørelse til tilskud til befording efter stk. 1 og indhentelse af oplysninger efter stk. 4.

Det foreslåede § 14, stk. 6, er en justeret videreførelse heraf.

Med det foreslåede § 14, stk. 6, foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der er tale om en justering som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bestemmelsen indebærer, at det fremover i stedet for Undervisningsministeriet vil være Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der udmønter bemyndigelsen og således fastsætter regler om beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Bemyndigelsen kan som i dag fx. blive anvendt til at fastsætte regler om, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan kræve dokumentation for deltagernes indtægter i forbindelse med tildeeling af godtgørelse.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om regnskab, tilsyn og revision er indarbejdet i forslag til nyt kapitel 5 i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovforslagets § 4, nr. 38.

Det bemærkes, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om beregninger ikke angår rammerne for beregning af godtgørelse og tilskud, men alene vedrører kalkulationsteknik.

(§ 14, stk. 7)

Af § 14, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befording efter denne lov varetages af deltagerens arbejdsløshedskasse, uddannelsesstedet eller af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet.

Af § 14, stk. 5, fremgår det ligeledes, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befording efter stk. 1 og indhentelse af oplysninger efter stk. 4.

Det foreslås med § 14, stk. 7, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om, hvilke offentlige institutioner og private der skal indberette og videregive oplysninger på individniveau efter stk. 5, og om hvilke oplysninger, der skal indberettes og videregives samt om videregivelse af oplysningerne.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det foreslås derfor, at det fremover er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der kan fastsætte nærmere regler om, hvilke offentlige institutioner og private der skal indberette oplysninger på individniveau, jf. stk. 2, og om, hvilke oplysninger de pågældende skal indberette samt om oplysningernes videregivelse. Bemyndigelsen vil således overgå fra Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

(§ 15, stk. 1)

Af § 15, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem deltageren eller virksomheden og uddannelsesstedet, arbejdsløshedskassen, restanceinddrivelsesmyndigheden Undervisningsministeriet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om godtgørelse og tilskud til befording.

Af § 15, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem uddannelsesstederne el-

ler arbejdsløshedskasserne og Undervisningsministeriet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at digital signatur eller anden sikker identifikation skal anvendes, herunder i forbindelse med udveksling af oplysninger.

Det foreslås med § 15, stk. 1, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren og uddannelsesstedet, restanceinddrivelsesmyndigheden og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder regler om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at digital kommunikation i visse tilfælde skal være obligatorisk, dataformat og lignende.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Bestemmelsen indebærer, at det fremadrettet er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem uddannelsesdeltageren eller virksomheden og uddannelsesstedet, restanceinddrivelsesmyndigheden og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder om at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi.

Det foreslåede § 15, stk. 1, er således en justeret videreførelse af § 15, stk. 1 og 2, med den modifikation, at bemyndigelsen overgår fra Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

(§ 15, stk. 2)

Af § 15, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsløshedskasser, uddannelsessteder og Styrelsen for Undervisning og Kvalitet kan udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, så sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektroniske sagsbehandling, kan udstedes alene med angivelse af arbejdsløshedskassen, uddannelsesstedet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet som afsender.

Det foreslås med § 15, stk. 2, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, så dokumenterne i retlig henseende sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som afsender.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. På den baggrund foreslås med det foreslåede § 15, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at bestemmelsen justeres således, at det fremadrettet er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der kan udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgninger om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Det foreslås endvidere, at afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes med angivelse af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som afsender.

Det foreslåede § 15, stk. 2, er således en videreførelse af gældende lovs § 15, stk. 3, med den modifikation, at bemyndigelsen overgår fra Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

At Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. forslaget, fremover vil kunne udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgninger om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, er i overensstemmelse med forvaltningslovens § 32 b, stk. 1, hvoraf fremgår, at i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, skal de dokumenter, der udgår fra myndigheden til borgere, virksomheder m.v., være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på den måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Jf. bestemmelsens stk. 2 gælder stk. 1 ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling.

Fravigelsen fra forvaltningslovens krav om personlig underskrift vil kun blive aktuel, i de tilfælde, hvor Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udtager en ansøgning til manuel sagsbehandling, idet der for hovedparten af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags sagsbehandling vil være tale om automatisk sagsbehandling.

(§ 16, stk. 1)

Af § 16, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at en deltager, der uberettiget har modtaget godtgørelse eller tilskud til befordring efter denne lov, skal betale beløbet tilbage, hvis den pågældende har givet urigtige oplysninger eller har fortiet omstændigheder, som er af betydning for retten til at opnå godtgørelse eller befordrings-tilskud, eller hvis den pågældende i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget.

Det foreslås med § 16, stk. 1, at en arbejdsgiver eller deltager, der uberettiget har modtaget godtgørelse eller tilskud til befordring eller kost og logi efter denne lov, skal betale det modtagne beløb tilbage, hvis den pågældende har afgivet urigtige eller mangelfulde oplysninger, ikke har korrigeret fejlagtige oplysninger ved udbetalingen eller har fortiet omstændigheder, som er af betydning for retten til godtgørelse eller tilskud, eller hvis den pågældende i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget.

Der er tale om en justeret videreførelse af den gældende § 16, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Med etablering af en digital administrationsmodel, hvor udbetaling til de berettigede sker gennem en straks-afgørelse uden partshøring i stil med forvaltningslovens § 20, foreslås det som noget nyt at tilføje bestemmelsen, at tilbagebetaling skal ske også i tilfælde, hvor modtager af godtgørelse eller tilskud ikke korrigerer fejlagtige og mangelfulde oplysninger, som meddeles i straks-afgørelsen.

Som følge af omlægningen foreslås personkredsen endvidere justeret.

Endvidere er tilskud til kost og logi tilføjet bestemmelsen. Udvidelsen af bestemmelsen med kost og logi indebærer, at også hvor der på baggrund af urigtige oplysninger uberettiget er udbetalt tilskud til kost og logi kan beløbet kræves tilbagebetalt. Uddannelsesstedet vil dog i den nuværende administrationsmodel varetage dette, jf. § 9 a og 9 b, jf. lovfor-slaget § 4, nr. 26.

Ellers er der med det foreslåede § 16, stk. 1, tale om en videreførelse.

(§ 16, stk. 2)

Af § 16, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at en arbejdsgiver, til hvem godtgørelse er udbetalt efter § 7, skal tilbagebetale det modtagne beløb, hvis

det viser sig, at deltageren ikke var berettiget til godtgørelse, jf. stk. 1.

Det foreslås med § 16, stk. 2, at en arbejdsgiver, til hvem godtgørelse eller tilskud til befordring eller kost og logi er udbetalt efter §§7 og 8, skal tilbagebetale det modtagne beløb, hvis det viser sig, at deltageren ikke var berettiget til godtgørelse, jf. stk. 1.

Der er med det foreslåede § 16, stk. 2, tale om en videreførelse af den gældende § 16, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, hvor bestemmelsen alene er justeret fsva. tilskud til befordring samt kost og logi. Tilføjjelsen fsva. tilskud til befordring samt kost og logi indebærer, at også disse tilskudsmuligheder er omfattet af arbejdsgivers tilbagebetalingspligt.

(§ 16, stk. 3)

Af § 16, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at krav om tilbagebetaling skal varetages af deltagerens arbejdsløshedskasse, uddannelsesstedet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Fastsættelsen af regler efter 1. pkt. sker dog efter forhandling med beskæftigelsesministeren, for så vidt angår arbejdsløshedskassernes varetagelse af krav om tilbagebetaling.

Af stk. 4 fremgår det, at undervisningsministeren efter forhandling med beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at beløb, der skal tilbagebetales efter stk. 1 og 2, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter lov om renter ved forsinket betaling m.v., fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

Det foreslås med § 16, stk. 3, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om tilbagebetaling, herunder om forrentning.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Med det foreslåede § 16, stk. 3, foreslås, at det er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der fremover fastsætter regler om tilbagebetaling, herunder om forrentning således, at beløb, der skal tilbagebetales f.eks. kan forrentes med den aktuelt gældende morarente efter lov om renter ved forsinket betaling m.v., fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

Bemyndigelsen vil således overgå fra Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det gældende stk. 4 er indarbejdet i bemyndigelsen i det foreslåede stk. 3.

(§ 17, stk. 1)

Af § 17, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan træffe afgørelse om, at den, fra hvem de urigtige eller mangelfulde oplysninger stammer, skal dække den uberettigede udbetaling, hvis den uberettigede udbetaling af godtgørelse eller tilskud til befordring skyldes urigtige eller mangelfulde oplysninger fra arbejdsgiver.

Det foreslås med § 17, stk. 1, at hvis en uberettiget udbetaling af godtgørelse eller tilskud til befordring eller kost og logi skyldes urigtige eller mangelfulde oplysninger fra arbejdsgiver eller et uddannelsessted, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffe afgørelse om, at den, fra hvem de urigtige eller mangelfulde oplysninger stammer, skal dække den uberettigede udbetaling.

De urigtige eller mangelfulde oplysninger, der følger af denne bestemmelse, stammer fra vedkommende arbejdsgiver eller et uddannelsessted.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det foreslåede § 17, stk. 1, hvorefter bestemmelsen justeres, indebærer, at det er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fremover, der kan træffe afgørelse om, at den, fra hvem de urigtige eller mangelfulde oplysninger stammer, skal dække den uberettigede udbetaling, hvis den uberettigede udbetaling af godtgørelse eller tilskud til befordring eller kost og logi skyldes urigtige eller mangelfulde oplysninger fra arbejdsgiver eller uddannelsessted.

Såfremt Undervisningsministeriets tilsyn med arbejdsmarkedsuddannelserne rejser spørgsmål om dækning af uberettiget udbetaling, vil Undervisningsministeriet gå i dialog med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag herom.

(§ 17, stk. 2)

Af § 17, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at arbejdsgiveren, arbejdsløshedskassen eller uddannelsesstedet efter anmodning skal afgive alle nødvendige oplysninger til brug for undervisningsministerens afgørelse efter stk. 1.

Det foreslås med § 17, stk. 2, at arbejdsgiveren eller uddannelsesstedet efter anmodning skal afgive alle nødvendige

oplysninger til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse efter stk. 1.

Det foreslåede følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det foreslåede § 17, stk. 2, indebærer, at oplysningerne efter anmodning fremover fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal tilgå Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Justeringen af bestemmelsen indebærer ligeledes, at arbejdsløsheds-kasserne ikke længere har en oplysningspligt.

Det bemærkes, at der kan opstå tilfælde, hvor Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag må afstå fra at benytte oplysningspligten i bestemmelsen over for en person, mod hvem der er rettet en konkret mistanke om, at vedkommende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. Dette gælder dog ikke hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Dette følger af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

(§ 18)

Bestemmelsen er ny i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, men svarer til § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Med § 18, stk. 1, foreslås det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ved administrationen af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter denne lov har krav på at få relevante og nødvendige personoplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på samkøring og sammenstilling i kontroløjemed uden samtykke fra uddannelsesdeltagere eller arbejdsgivere til brug for kontrol af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol af udbetaling af ydelse og opkrævning af bidrag efter loven.

Og med § 18, stk. 2, foreslås det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter denne lov i kontroløjemed kan foretage registersamkøring af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal fremover administrere tilskudsordningerne i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har pligt til løbende at sikre, at udbetalingerne sker på et korrekt grundlag. En af måderne at understøtte dette på er ved registersamkøring af data. Pligten til at bistå andre forvaltningsmyndigheder er i overensstemmelse med pligten i

§ 31 i forvaltningsloven, hvorefter en forvaltningsmyndighed i det omfang den er berettiget til at videregive en oplysning, skal videregive oplysningen, på begæring af en anden myndighed, hvis oplysningen er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden træffer.

Retten til at modtage ydelser efter godtgørelsesloven, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal administrere, er blandt andet betinget af, at uddannelsesdeltageren ikke har modtaget offentlige ydelser, der tilsigter at dække leveomkostninger, eller at arbejdsgiveren ikke har modtaget offentlige ydelser som tilskud til deltagerens løn (dog undtage tilskud i forbindelse med fleksjob) i samme periode, som der er modtaget ydelser for efter godtgørelsesloven.

Formålet med forslaget er derfor at effektivisere og optimere kontrollen af udbetaling af godtgørelses- og tilskudsordninger i forbindelse med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af godtgørelsesloven og dermed bidrage til at reducere risikoen for fejludbetalinger til arbejdsgivere og uddannelsesdeltagere. Forslaget er med til at skabe større sikkerhed for, at de af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags opkrævede VEU-bidrag anvendes til formålet i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Med § 18, stk. 3, foreslås det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administrationen af godtgørelse samt kost og logi efter denne lov kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister § 7. Der er tale om en videreførelse af § 7, stk. 3, 1. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Med § 18, stk. 4, foreslås det, at stk. 3 omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til arbejdsgivere og uddannelsesdeltagere. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses- og indkomstoplysninger m.v. i forbindelse hermed.

Det foreslås således, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal have terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, som er nødvendige for administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. Det foreslåede følger af, at blandt andre statslige myndigheder og anerkendte arbejdsløsheds-kasser efter § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret. Dette kræver dog, at de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få terminaladgang til den pågældende type oplysninger i indkomstregistret. Forslaget indebærer, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan indsamle oplysninger om lønforhold til brug for afgørelser om udbetaling af godtgørelse m.v., således at ind-

sendelse af dokumentation for ansættelsesperioder og lønudbetaling overflødiggøres.

Med § 18, stk. 5, foreslås det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan anmode Udbetaling Danmark om at indhente og samkøre oplysninger efter stk.1-4 til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi efter denne lov.

I dag har Udbetaling Danmark hjemmel til efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag at indhente og samkøre oplysninger efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Denne hjemmel blev indført med lov nr. 523 af 29. april 2015 om ændring af lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love (Overførsel af myndighedsområder til Udbetaling Danmark og indførelse af beføjelser til, at Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøringer på bl.a. kommunale ydelsesområder m.v.). Her blev § 12 c, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark indført, hvorefter Udbetaling Danmark efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan indhente og samkøre oplysninger efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Udbetaling Danmark har siden etableringen af myndigheden og med indførelsen af tilsvarende hjemler som i § 12 c, stk. 5, og § 12 d i lov om Udbetaling Danmark, opbygget erfaring med at register-samkøre oplysninger i kontroløjemed og udstille datalister indenfor de områder, som Udbetaling Danmark administrerer, samt på de områder, som kommunerne administrerer.

Forslaget til bestemmelsen indebærer, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter nærmere aftale kan lade Udbetaling Danmark udsøge for eksempel en liste over arbejdsgivere, der modtager VEU-godtgørelse for uddannelsesdeltagere, men hvor oplysninger fra andre offentlige myndigheder indikerer, at den pågældende arbejdsgiver eller uddannelsesdeltager modtager økonomisk tilskud for samme deltagere i samme periode i henhold til anden lovgivning.

Aftalen om myndighedsoverdragelse indgås således mellem Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Udbetaling Danmark. Med overladelse af myndighedsansvaret overtager Udbetaling Danmark som udgangspunkt også dataansvaret for registersamkøringerne. For så vidt angår de persondata-retlige overvejelser, herunder dataansvaret for registersamkøringerne, henvises der i det hele til bemærkningerne til forslag til lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love, herunder bemærkninger til forslaget § 12 c og § 12 d, stk. 1, jf. Folketingstidende 2014-15, A, L 148 som fremsat den 25. februar 2015, idet det bemærkes, at det på nuværen-

de tidspunkt er tilsvarende bestemmelser i persondataforordningen, der finder anvendelse.

(§ 18 a)

Der er i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse ikke særskilte bestemmelser om arbejdsløshedskassernes adgang til data om VEU-godtgørelse.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftalen, at A-kasserne fortsat, dvs. efter, at de ikke længere skal varetage administrationsopgaven med udbetaling af godtgørelse m.v. til deres medlemmer, skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Øvrige interessenter vil kunne tilgå statistiske data om VEU-aktivitet via det foreslåede nye VEU-datavarehus, jf. aftalens pkt. 20.

Det foreslås på den baggrund, at der med indsættelse af en ny § 18 a, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse indsættes hjemmel til, at arbejdsløshedskasserne, i tilfælde hvor det ikke følger af reglerne om uddannelserne, adgang til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags data om medlemmernes deltagelse i aktivitet, der berettiger til VEU-godtgørelse efter denne lov, til brug for rådgivning i forhold til kompetenceudvikling.

Der er med forslaget tale om en residualbestemmelse. Dvs. kun hvis arbejdsløshedskasserne ikke vil kunne få oplysningerne efter de respektive uddannelseslove, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, § 2, nr. 18, § 5, nr. 13, og § 10, nr. 1, finder bestemmelsen anvendelse. Dette for fortsat at sikre arbejdsløshedskasserne adgang til data om medlemmernes deltagelse i aktivitet berettiget til VEU-godtgørelse til brug for rådgivning i forhold til kompetenceudvikling.

Med det foreslåede stk. 2 foreslås det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter nærmere regler herom. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil med bemyndigelsen kunne fastsætte nærmere regler om videregivelsen, herunder fastsætte betingelser for videregivelsen.

Formålet er således at give arbejdsløshedskasserne, der har behov for dataudveksling omkring VEU-godtgørelse, mulighed for adgang til disse oplysninger.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags videregivelse af oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov udgør en behandling af personoplysninger. Behandlingen udgør almindelige ikke-følsomme personoplysninger om elevens navn, cpr-nummer, uddannelsesaktivitet og ansættelsesforhold og kan derfor administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c

og e, hvorefter behandling af personoplysninger er lovlig, når behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, samt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse.

Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så videregivelsen af uddannelsesdeltagernes personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til arbejdsløshedskassernes formål med behandlingen, dvs. opfølgning på medlemmers deltagelse i VEU-aktivitet, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1m, litra c, og med behørig hensyntagen til gennemsigtighed om databehandlingen og varetagelsen af de registreredes rettigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 12-22, herunder fx den registreredes indsigtret, ret til berigtigelse, ret til sletning og ret til indsigelse.

Hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i de almindelige bemærkninger.

(§ 18 b)

Bestemmelsen er ny i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, men svarer til § 31 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås med § 18 b, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter anmodning giver undervisningsministeren alle oplysning af betydning for ordningen efter denne lov, herunder oplysninger med henblik på en vurdering af de økonomiske forhold. Oplysningerne kan overføres i elektronisk form.

Reglerne skal sikre, at undervisningsministeren kan pålægge Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag at afgive rimeligt tilgængelige oplysninger til Undervisningsministeriet til belysning af ordningen med administrationen af VEU-godtgørelsen m.v., bl.a. til brug for vurdering af VEU-administrationens økonomiske forhold og i forbindelse med påtænkt lovgivning og ændringer på området.

Forslaget følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftalen er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

(§ 18 c)

Bestemmelsen er ny i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, men svarer til § 23 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Med § 18 c foreslås det, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes uddannelsesbidrag indsender et budget for de samlede udgifter efter denne lov til Undervisningsministeriet.

Budgettet skal anvendes til finanslovsarbejdet og Undervisningsministeriets løbende monitorering af udviklingen i udgifterne.

(§ 18 d)

Bestemmelsen er ny i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, men svarer til § 24 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Med § 18 d, stk. 1, foreslås det, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for hvert regnskabsår udarbejder en årsrapport, der består af balance, resultatopgørelse og noter. Der udarbejdes endvidere årsberetning. Regnskabsåret følger kalenderåret.

Med § 18 d, stk. 2, foreslås det, at det reviderede og godkendte årsregnskab skal sendes senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb til Undervisningsministeriet.

Der er tale om en bestemmelse, der regulerer indhold og kationer for udarbejdelse af årsrapporten. Årsrapporten opstilles på en overskuelig måde i overensstemmelse med denne lov og forskrifter i henhold til loven. Der vil ikke være tale om et særskilt regnskab for VEU-administrationen. Regnskabet for VEU-administrationen indgår i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags samlede regnskab. Det vil være muligt at skelne indtægter og udgifter mellem de to ordninger.

(§ 18 e)

Bestemmelsen er ny i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, men svarer til § 25 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Med § 18 e, stk. 1, foreslås det, at årsregnskabet for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udnævner revisor, men kan til enhver tid trække udnævnelser tilbage.

Herved foreslås i lighed med hvad der gælder i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, krav om, at mindst én

statsautoriseret revisor skal foreslå revisionen af årsregnskabet for Arbejdsgivernes uddannelsesbidrag. Det er bestyrelsen, der udnævner revisor og bestyrelsen kan til enhver tid trække udnævnelsen tilbage. Udnævnelsen gælder ikke for et bestemt tidsrum.

Med § 18, stk. 2, foreslås det, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og revisor ved revisorskifte skal give undervisningsministeren en redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Særlige forhold kan være uenighed mellem bestyrelse og revisor om, hvorvidt bestyrelsens beslutninger har fundet rigtigt udtryk i årsrapporten. Det kan f.eks. dreje sig om uenighed om, hvorvidt betingelserne for udbetaling af VEU-godtgørelse er fulgt.

Med § 18, stk. 3, foreslås, at revisionen foretages i overensstemmelse med § 3 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m.

Herved foreslås i lighed med hvad der gælder i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at revisionen af administrationen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags ordning foretages i overensstemmelse med god offentlig revisions-skik, således som dette begreb er fastlagt i § 3 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m. Revisionsopgaven i henhold til § 3 omfatter tre aspekter: Finansiell revision, juridisk-kritisk revision og forvaltningsrevision. Herved skal Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration med VEU-godtgørelsen m.v. undergives forvaltningsrevision udover finansiell revision og juridisk-kritisk revision.

Sædvanlig finansiell revision indebærer, at det ved revisionen efterprøves, om regnskabet er rigtigt, og ved juridisk-kritisk revision efterprøves, om de dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen, er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, love og andre forskrifter, samt med indgående aftaler og sædvanlig praksis.

Ved forvaltningsrevision skal revisor vurdere, om der ved forvaltningen er taget skyldige økonomiske hensyn, dvs. sparsommelighed, produktivitet og effektivitet. Revisor skal desuden vurdere virksomhedens målfastsættelse, målopfølgelse og økonomistyring.

Revisor skal planlægge revisionen på en sådan måde, at det sikres, at der gennemføres revision af høj kvalitet på en økonomisk, produktiv og effektiv måde. Det sker på grundlag af informationer om den reviderede virksomhed. Planlægningen sker med udgangspunkt i en vurdering af væsentlighed og risiko. Ved planlægningen af revisionen lægges det til grund, at væsentlige og risikofyldte områder revideres over en årrække, men ikke nødvendigvis hvert år.

Ud fra væsentlighed og risiko udføres forvaltningsrevision på afgrænsede områder, og det vurderes, om der er foretaget økonomisk hensigtsmæssig forvaltning på disse områder. Det vil være Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags eksterne revisor, der får til opgave at udtale sig i revisionsprotokollen om revisionens vurdering af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration med VEU-godtgørelsen.

Med § 18, stk. 4, foreslås det, at efter at revisionen af årsregnskabet er afsluttet, skal revisorerne ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette. Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), hvorefter revisor ved påtegning skal tilkendegive, at regnskabet opfylder lovgivningens krav.

Med § 18, stk. 5, foreslås det, at revisorerne altid har ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revision eller aflæggelse af regnskabet.

Med § 18, stk. 6, foreslås det, at revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot et bestyrelsesmedlem.

Såvel § 18, stk. 5 som § 18, stk. 6 vedrører præcisering af revisors rolle. Dette er med til at styrke revisors position som offentlig garant og indebærer nogle forpligtelser og beføjelser.

Til nr. 39

Det følger i dag af § 19, stk. 1 og 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at afgørelser efter §§ 5-10 og § 16 inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, afgørelsen vedrører. Det følger af stk. 3, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. At stk. 4 følger det, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Undervisningsministeren er efter stk. 5 bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om indgivelse og behandling af klage, herunder om frister for behandling af klagen.

I dag håndteres klagesager i regi af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse således af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, og der er ikke adgang til, at en klager kan indbringe sin klage for Undervisningsministeriet, arbejdsløsheds-kassen eller uddannelsesinstitutionen med henblik på en revurdering af den trufne afgørelse, inden klagen evt. sendes videre.

§ 19, stk. 1, foreslås fremover affattet som følger: "Klage over Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse efter §§5-10 a og 16 kan, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension."

Det foreslås således i stk. 1, at behandlingen af klager over afgørelser efter §§ 5-10 a og § 16 fremadrettet skal kunne indbringes for det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Fremadrettet vil afgørelser, der hidtil har kunnet påklages, således fortsat kunne påklages. Klageadgangen foreslås dog som en konsekvens af, at det er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overtager administrationen med tilskud til kost og logi og som led i den forbindelse foreslåede regelforenkligning, hvorefter kost og logi foreslås flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelse m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse udvidet til også at omfatte klage over afgørelser truffet om kost og logi, herunder også i forhold til de foreslåede §§ 9 a og 9 b, jf. lovforslagets § 4, nr. 26. Endvidere foreslås adgangen udvidet til at omfatte klage over at skulle benytte digital tilmelding, jf. § 10 a, jf. lovforslagets § 4, nr. 30.

Forslaget indebærer ingen ændring af den gældende klagefrist, hvorefter en afgørelse efter loven inden for en frist på 4 uger fra den dag afgørelsen er meddelt, kan indbringes for udvalget. Forslaget om obligatorisk remonstration indebærer, at den gældende klagefrist i givet fald vil være overholdt, såfremt klagen indbringes for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der har truffet afgørelsen, inden 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt.

§ 19, stk. 2, foreslås fremover affattet som følger: "Klage i henhold til stk. 1 indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vurderer, om der er grundlag for at give en klager helt eller delvis medhold. Giver Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke klageren fuldt ud medhold sender myndigheden klagen, begrundelsen for afgørelse og genvurdering videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension".

Det foreslås således i stk. 2, at klage indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Efter forslaget vurderer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, om der er grundlag for at give klager helt eller delvis medhold, og hvis Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke giver klager fuldt ud medhold, skal Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag sende klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Hvis en klage uanset klagevejledningen fejlagtigt indgives til rekursmyndigheden, vil klagen normalt skulle anses for rettidig, såfremt den er kommet frem til denne myndighed inden fristens udløb, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Med "fuldt ud medhold" forstås det almindelige begreb, som er fastlagt i forvaltningslovens §§ 22, 23 og 25, jf. lov-bekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, samt i den forvaltningsretlige litteratur og praksis. Generelt vil den pågældende part kunne siges at have fuldt ud medhold, hvis ydelsen eller vilkårene har standardmæssig karakter, dvs. svarer til den almindelige praksis på området.

Nærværende forslag indebærer, at der indføres en ordning med obligatorisk remonstration som også kendes fra lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Formålet med omlægningen af klagesagsbehandlingen er at skabe en ud fra et teknisk-administrativt synspunkt mere smidig proces i forbindelse med omlægningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

De hidtil gældende bestemmelser om, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen kan se bort fra overskridelse af 4 ugers fristen, når der er særlig grund hertil, og undervisningsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indgivelse og behandling af klage, herunder om frister for behandling af klagen videreføres ikke med forslaget. Hensynet til ensretning af ordninger administreret af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har i den forbindelse været afgørende.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., at åben uddannelse er erhvervsrettede 1) deltidsuddannelser, 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, 3) enkeltfag, 4) fagspecifikke kurser, 5) korte kurser og 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 3, hvorefter der i § 2, stk. 1, foreslås indsat et nyt nr. 7 om særskilte moduler.

Der er således tale om en teknisk konsekvensændring i forbindelse med, at der tilføjes et nr. 7 til de gældende 6 numre i § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse(erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., at åben uddannelse er erhvervsrettede 1) deltidsuddannelser, 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, 3) enkeltfag, 4) fagspecifikke kurser, 5) korte kurser og 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Det foreslås i § 2, nr. 1, nr. 6, at "uddannelsesforløb" ændres til "uddannelsesforløb og".

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 3, hvorefter der i § 2, stk. 1, foreslås indsat et nyt nr. 7 om særskilte moduler.

Der er således tale om en teknisk konsekvensændring i forbindelse med, at der tilføjes et nr. 7 til de gældende 6 numre i § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., at åben uddannelse er erhvervsrettede 1) deltidsuddannelser, 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, 3) enkeltfag, 4) fagspecifikke kurser, 5) korte kurser og 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

I § 2, stk. 1, foreslås indsat som nr. 7) særskilte moduler.

Forslaget indebærer, at åben uddannelse også er særskilte moduler.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 5, nr. 6, hvoraf fremgår, at særskilte moduler er moduler på videregående niveau, som ikke er en del af en eksisterende videregående deltidsuddannelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

De gældende bestemmelser i § 2, stk. 3 og 4, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. indeholder en henvisning til lovens § 2, stk. 7.

Det foreslås at ændre henvisningen i bestemmelserne fra stk. 7 til stk. 8.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 6, hvorefter der indsættes et nyt stk. 7 i § 2 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., hvilket indebærer, at det gældende stk. 7 bliver stk. 8.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 6, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. indeholder en henvisning til lovens § 2, stk. 9.

Det foreslås at ændre henvisningen i bestemmelsen fra stk. 9 til stk. 10.

Forslaget er en konsekvens af lovforslaget § 5, nr. 6, hvorefter der indsættes et nyt stk. 7 i § 2 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., hvilket indebærer, at det gældende stk. 9 bliver stk. 10.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., at åben uddannelse er erhvervsrettede 1) deltidsuddannelser, 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, 3) enkeltfag, 4) fagspecifikke kurser, 5) korte kurser og 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Med lovforslagets § 5, nr. 3, indsættes et nyt § 2, stk. 1, nr. 7, hvorefter åben uddannelse også er særskilte moduler. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 3.

I forlængelse heraf foreslås det, at der indsættes et nyt § 2, stk. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., hvorefter særskilte moduler er moduler på videregående niveau, som ikke er en del af en eksisterende videregående deltidsuddannelse, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 1, og hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

Den foreslåede ordning skal muliggøre, at der kan søges om oprettelse af særskilte moduler på mindst 5 ECTS-point på videregående niveau, som ved oprettelsen ikke vil blive en del af en eksisterende videregående deltidsuddannelse, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 1. Der skal være tilknyttet en prøve,

eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt til de særskilte moduler. Det er dermed hensigten, at modulerne vil skulle følge strukturen for eksisterende deltidsuddannelser, hvilket for akademi- og diplomuddannelser bl.a. vil sige, at de enkelte moduler skal være på enten 5 eller 10 ECTS-point.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af § 2, stk. 9, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., at undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler om de enkelte deltidsuddannelser efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, om de fagspecifikke kurser efter lovens § 2, stk. 1, nr. 4, og om de korte kurser efter § 2, stk. 1, nr. 5, herunder om adgangskrav og udbud, jf. lovens § 3, stk. 4.

Det foreslås, at der indsættes et nyt 2. pkt. i § 2, stk. 9, der med forslaget bliver stk. 10, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren desuden vil fastsætte nærmere regler om særskilte moduler, herunder om adgangskrav, udbud og godkendelse, jf. § 3, stk. 5, jf. lovforslagets § 5, nr. 10.

Det er hensigten, at de særskilte moduler i videst muligt omfang vil skulle følge de gældende regler om deltidsuddannelser, herunder om adgang, prøver og eksaminer.

De videregående uddannelsesinstitutioner vil med lovforslagets § 5, nr. 10, der indsætter et nyt § 3, stk. 5, skulle søge uddannelses- og forskningsministeren om godkendelse af særskilte moduler. Der vil efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 9, 2. pkt., der bliver stk. 10, 2. pkt., kunne fastsættes nærmere regler om institutionernes ansøgninger, herunder om krav til beskrivelsen af arbejdsmarkedsbehov samt om udarbejdelse af kursusbeskrivelser og læringsmål for modulerne.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det fremgår af trepartsaftalen, at det aftalte initiativ er afgrænset til aftaleperioden. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

De ændringer i § 2 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., der følger af lovforslagets § 5, nr. 1-7, skal således alene gælde i aftaleperioden, som udløber den 31. december 2021.

Det foreslås på den baggrund at nyaffatte § 2 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. Forslaget vil rulle de ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 5, nr. 1-7, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse. Af lovtekniske årsager foreslås det at nyaffatte hele § 2.

For en beskrivelse af gældende ret på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse henvises til lovforslagets § 5, nr. 1-7, og bemærkningerne hertil samt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.9.

Den foreslåede parallellaffattelse, der nyaffatter § 2 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Forslaget indebærer, at der fra den 1. januar 2022 ikke længere vil være mulighed for at udbyde særskilte moduler efter lov om åben uddannelse.

Til nr. 9

Anmærkningsteksten på finansloven for 2018, § 20.38.02. Grundtilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse hjemler, at institutioner for erhvervsrettet uddannelser afholder udgifter i forbindelse med, at institutioner, som er godkendt til friinstitutionsforsøget, hjælper virksomheder med tilmelding til erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse uden at opkræve særskilt betaling herfor.

Det foreslås, at der efter § 2 a før overskriften til § 3 indsættes et nyt § 2 b, hvoraf fremgår, at en uddannelsesinstitution, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser, ikke er forpligtet til at opkræve vederlag for at bistå virksomheder og enkeltpersoner med tilmelding og ansøgning om godtgørelse m.v. i forbindelse med tilmeldingen.

Baggrunden for forslaget er, at ordningen efter anmærkningsteksten ønskes udbredt som en permanent ordning inden for arbejdsmarkedsuddannelse, der ikke kræver dispensation til deltagelse i forsøg. Ordningen vil omfatte enhver bistand til såvel selve tilmeldingen som til ansøgning om VEU-godtgørelse og dermed beslægtede midler, der stammer fra det offentlige eller fra andre kilder, der er tilvejebragt på solidarisk grundlag, dvs. kompetencefonde og lignende, der tilvejebringes med hjemmel i overenskomsterne, og indebærer, at uddannelsesinstitutioner, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser, ikke er forpligtet til at opkræve vederlag for at bistå virksomheder og enkeltpersoner med tilmelding og ansøgning om godtgørelse m.v. i forbindelse med tilmeldingen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.11.2.

Til nr. 10

Det fremgår bl.a. af § 3 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., hvilke uddannelser uddannelsesinstitutionerne kan udbyde som åben uddannelse.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 3, stk. 5, hvorefter uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet, der er godkendt til at udbyde erhvervsrettet videregående uddannelse, kan udbyde særskilte moduler efter det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 7, jf. lovforslagets § 5, nr. 3, efter godkendelse af uddannelses- og forskningsministeren.

Det foreslåede har baggrund i et ønske om at etablere en godkendelsesordning, for så vidt angår særskilte moduler.

Det foreslåede indebærer, at de videregående uddannelsesinstitutioner med den foreslåede bestemmelse vil skulle søge uddannelses- og forskningsministeren om godkendelse af særskilte moduler.

Der vil med den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 9, 2. pkt., der bliver stk. 10, 2. pkt., kunne fastsættes nærmere regler om institutionernes ansøgning om godkendelse, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 7.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Den gældende bestemmelse i § 3, stk. 7, 1. pkt., i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., der med lovforslagets § 5, nr. 10, bliver stk. 8, 1. pkt., indeholder en henvisning til lovens § 3, stk. 9, der med lovforslagets § 5, nr. 10, bliver stk. 10.

Det fremgår af § 3, stk. 7, 1. pkt., at uddannelsesinstitutionerne fastsætter antallet af uddannelsespladser ved åben uddannelse, jf. dog stk. 9. Det følger endvidere af 2. pkt., at vedkommende minister kan fastsætte optagelsestal for enkelte deltidsuddannelser. Efter stk. 9 kan undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren pålægge uddannelsesinstitutioner under vedkommende minister at udbyde åben uddannelse.

Det foreslås af lovtekniske grunde, at henvisningen i § 3, stk. 7, 1. pkt., til stk. 9 udgår, da det vurderes, at henvisningen ikke har et selvstændigt indhold.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Af § 8 a, stk. 1, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. fremgår, at undervisningsministeren efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætter regler om deltagerbetaling for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag fra erhvervsrettet uddannelse optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og fastlægger en normpris.

Det foreslås i § 8 a, stk. 1, 1. pkt., at "arbejdsmarkedsuddannelser og " ændres til "arbejdsmarkedsuddannelser, herunder ved omprøve, samt".

Det foreslåede følger af trepartsaftalen, hvoraf fremgår, at der skal indføres obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelse. Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsen i § 8 a, stk. 1, udvides, således at undervisningsministeren fremadrettet også efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse kan fastsætte regler om deltagerbetaling for omprøve i forbindelse med prøveafleggelse ved arbejdsmarkedsuddannelser.

Forslaget indebærer således som en konsekvens af indførelsen af obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelse, at der fremover vil kunne fastsættes regler om deltagerbetaling også for omprøve i forbindelse med prøveafleggelse ved arbejdsmarkedsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Der er i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. ikke særskilte bestemmelser om, at arbejdsløsheds-kasser eller andre aktører kan få adgang til oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftalen, at A-kasserne fortsat, dvs. efter, at de ikke længere skal varetage administrationsopgaven med udbetaling af godtgørelse m.v. til deres medlemmer, jf. lovforslagets § 4, nr. 38 (§ 14), skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Dette foreslås indarbejdet ved denne lovs § 4, nr. 38, hvortil der henvises.

Herudover foreslås det, at der med indsættelse af en ny § 17 a, stk. 1, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. indsættes hjemmel til, at undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. til arbejdsløsheds-kas-

ser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Det foreslås, med § 17 a, stk. 2, 1. pkt., endvidere, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger om VEU-aktiviteten, der kan videregives efter stk. 1.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger om VEU-aktiviteten, det kan f.eks. være deltagelse i kursusaktivitet, der kan videregives.

Med § 17 a, stk. 2, 2. pkt., foreslås det endelig, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.

Formålet med bemyndigelsen er, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om videregivelse således, at interessenter på VEU-området, som f.eks. andre myndigheder, virksomheder og visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for dataudveksling omkring gennemført uddannelse på VEU-området, inden for en bekendtgørelsesfastsat ramme også kan gives adgang til disse oplysninger. En betingelse for at kunne få adgang til disse oplysninger vil være, at interessenten har en rolle i forhold til rådgivning og/eller tildeling af midler til kompetenceudvikling.

Undervisningsministeriets videregivelse af oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov udgør en behandling af personoplysninger. Behandlingen udgør almindelige ikke-følsomme personoplysninger om elevens navn, cpr-nummer, uddannelsesaktivitet og ansættelsesforhold og kan derfor administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorefter behandling af personoplysninger er lovlig, når behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, samt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse.

Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder bl.a. så videregivelsen af uddannelsesdeltageres personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til arbejdsløshedskassernes og andre interessenters formål med behandlingen, dvs. opfølgning på og rådgivning om medlemmers deltagelse i VEU-aktivitet, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1m, litra c, og med behørig hensyntagen til gennemsigtighed om databehandlingen og varetagelsen af de registreredes rettigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 12-22, herunder fx den registreredes indsigtsret, ret til berigtigelse, ret til sletning og ret til indsigelse.

Den foreslåede hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Efter § 55 i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. skal institutionerne sikre, at informationer om institutionerne på en lettilgængelig måde er oplyst på institutionernes hjemmesider på internettet. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

Det foreslås, at bestemmelsen suppleres med et nyt stk. 2, hvorefter, at udbud af hf-enkeltfag, almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne skal annonceres offentligt. Det foreslås endvidere, at undervisningsministeren skal kunne pålægge uddannelsesinstitutionerne at anvende et fælles informationssystem ved annoncering af udbud efter 1. pkt.

Det foreslåede følger af, at det af trepartsaftalen fremgår, at der skal etableres en national platform, der samler alle typer af offentlige VEU-tilbud. Platformen vil være en videreudvikling og teknisk opgradering af efteruddannelse.dk.

Den offentlige annoncering vil typisk finde sted på institutionens hjemmeside, men kan også være andre steder, der egner sig hertil. Som det fremgår af forslaget 2. pkt., så vil undervisningsministeren imidlertid kunne pålægge institutionerne at anvende et fælles informationssystem ved annonceringen af udbud. I forbindelse med annonceringen angives blandt andet oplysninger om udbuddets omfang og indhold samt undervisningssted.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 13, stk. 3, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger og lovforslagets § 2, nr. 17, § 13, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Til § 7

Til nr. 1

Efter § 40, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser nedsætter hver skole et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der til-

sammen skal dække de erhvervsuddannelser, skolen udbyder. En skole kan efter forhandling med vedkommende faglige udvalg undlade at nedsætte lokale uddannelsesudvalg.

Efter § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser rådgiver de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelser skolerne i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem skolen og det lokale arbejdsmarked.

Efter § 9, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser rådgiver de lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser institutionerne i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked.

Det foreslås, at der i § 40, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser efter ordet »erhvervsuddannelser« indsættes ordene »og arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen, at lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne.

Det foreslåede skal sammen med lovforslagets § 7, nr. 2 og 3, ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6, hvor det foreslås, at de lokale uddannelsesudvalgs arbejdsopgaver m.v. inden for arbejdsmarkedsuddannelser fremadrettet vil blive varetaget af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, som nedsættes efter lov om erhvervsuddannelser, med mindre en del af institutionens aktivitet ligger inden for områder, hvor der ikke er nedsat et lokalt uddannelsesudvalg i henhold til lov om erhvervsuddannelser. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil indebære, at de nævnte arbejdsopgaver for de nuværende lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser som altovervejende hovedregel vil skulle varetages af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, nedsat efter § 40 i lov om erhvervsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter § 40, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser skal de medlemmer af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelser, der repræsenterer organisationer med sæde i vedkommende faglige udvalg (dvs. det organ, som på er-

hvervsuddannelsesområdet bestemmer indholdet i regler om blandt andet uddannelsens varighed og struktur, uddannelsens mål og rammer for undervisningens indhold), udgøre et flertal i udvalget. Disse medlemmer udpeges af det faglige udvalg efter indstilling fra organisationernes lokale afdelinger. Øvrige medlemmer udpeges af skolen. Arbejdsgivere og arbejdstagere skal være ligeligt repræsenteret. Medlemmerne skal have tilknytning til det geografiske område, som de pågældende uddannelser dækker.

Det følger af § 40, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser at en repræsentant for skolens ledelse, en repræsentant for skolens lærere og en repræsentant for skolens elever tilforordnes udvalget. En repræsentant for kommunalbestyrelsen kan tilforordnes udvalget.

Det foreslås, at der i § 40, stk. 2, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser efter ordene »Medlemmerne skal« indsættes ordene »så vidt muligt«.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen, at lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne.

Det foreslåede skal sammen med lovforslagets § 7, nr. 1 og 3, ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6, hvor det foreslås, at de lokale uddannelsesudvalgs arbejdsopgaver m.v. inden for arbejdsmarkedsuddannelser fremadrettet vil blive varetaget af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, som nedsættes efter lov om erhvervsuddannelser, med mindre en del af institutionens aktivitet ligger inden for områder, hvor der ikke er nedsat et lokalt uddannelsesudvalg i henhold til lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslåede har endvidere baggrund i lovforslagets § 1, nr. 22, hvori der lægges op til, at godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse alene gives som landsdækkende godkendelse.

Det foreslåede vil i lyset heraf indebære, at de lokale uddannelsesudvalgsmedlemmernes tilknytningsforpligtelse til et bestemt lokalområde opløstes svarende til den gældende retsstilling efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Efter det foreslåede vil medlemmernes lokalknytningsforpligtelse herefter omfatte det geografiske område, som de pågældende uddannelser dækker, så vidt det er muligt.

Den foreslåede ændring sikrer, at der ikke skabes tvivl om, at udbud af arbejdsmarkedsuddannelse vil kunne ske i områder uden for den pågældende udbyders nærområde. Samtidig indebærer det foreslåede, at sådanne lokale uddannelsesudvalg ikke vil være afskåret fra (også) at have med-

lemmer, som ikke nødvendigvis har kendskab til udvalgets eget lokalområde, men derimod til andre lokalområder.

Som anført i de almindelige bemærkningers afsnit 2.4.1 er bestemmelserne om medlemssammensætning og udpegelse af lokale uddannelsesudvalg efter lov om erhvervsuddannelser altovervejende identiske med de tilsvarende bestemmelser om lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det gælder dog ikke i forhold til AMU-deltagernes repræsentation, idet disse ikke deltager i de lokale uddannelsesudvalg efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., mens en repræsentant for skolens elever er tilføjet udvalget efter lov om erhvervsuddannelser. Der vurderes imidlertid ikke behov for at opretholde denne distinktion i en situation, hvor det overvejende udgangspunkt med lovforslaget bliver, at et og samme lokale uddannelsesudvalg skal dække både uddannelser efter lov om erhvervsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det forudsættes hermed, at også deltagere på arbejdsmarkedsuddannelseskurser vil være omfattet af den gældende § 40, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser og således vil kunne tilføjes udvalget.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser rådgiver lokale uddannelsesudvalg skolen i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem skolen og det lokale arbejdsmarked.

Det foreslås at ændre § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser således ordet »virksomhedsområde« erstattes af sætningen »virksomhedsområde, herunder inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som skolen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen, at lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne.

Det foreslåede skal sammen med lovforslagets § 7, nr. 1 og 2, ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, hvor det foreslås, at de lokale uddannelsesudvalgs arbejdsopgaver m.v. inden for arbejdsmarkedsuddannelser fremadrettet som hovedregel vil blive varetaget af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, som nedsættes efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslåede vil indebære, at de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, nedsat efter § 40 i lov om erhvervsuddannelser, fremadrettet tillige vil skulle rådgive skoler på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet, dvs. den opgave som efter de gældende regler varetages af de lokale uddannelsesudvalg nedsat i medfør af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 66 k, stk. 3, 1.-3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at staten til virksomheder, som indgår uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale, jf. lovens § 66 a, stk. 2, 1. pkt., yder et tilskud. Tilskuddets størrelse fastsættes på finansloven. Tilskud ydes ikke for elever, der er fyldt 25 år, og som udløser løntilskud til arbejdsgiveren i henhold til §§ 98 c-98 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og for elever, der er berettiget til dagpenge ved sygdom eller barsel, og hvor arbejdsgiveren modtager refusion i henhold til § 54, stk. 1, i lov om sygedagpenge og § 39, stk. 1, i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Af § 66 k, stk. 3, 4. og 5. pkt., følger, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer udbetaling af tilskud. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af tilskud, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Bemyndigelsen er benyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 23 af 8. januar 2014 om tilskud til arbejdsgivere, der indgår en uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale.

Det følger af § 66 k, stk. 5, at afgørelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffer om beregning, udbetaling og eventuel tilbagebetaling af tilskud i henhold til stk. 3, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension (dvs. ATP's ankenævn).

Der er således i dag ikke tale om, at en klager skal sende sin klage til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med henblik på revurdering af den trufne afgørelse, inden klagen evt. sendes videre til ATP's ankenævn.

Det foreslås, at der i § 66 k indsættes en ny bestemmelse som stk. 6, hvorefter klage i henhold til stk. 5 indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Efter forslaget vurderer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, om der er grundlag for at give en klager helt eller delvis medhold, og såfremt Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke giver klageren

fuldt ud medhold, skal Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag sende klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med ”fuldt ud medhold” forstås det almindelige begreb, som er fastlagt i forvaltningslovens §§ 22, 23 og 25, jf. lov-bekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, samt i den forvaltningsretlige litteratur og praksis. Generelt vil den pågældende part kunne siges at have fuldt ud medhold, hvis ydelsen eller vilkårene har standardmæssig karakter, dvs. svarer til den almindelige praksis på området.

Nærværende forslag indebærer, at der indføres en ordning med obligatorisk remonstration, som også kendes fra lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Forslaget indebærer ingen ændring af den gældende klagefrist, hvorefter en afgørelse i henhold til § 66 k, stk. 3, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for ankenævnet. Forslaget om obligatorisk remonstration indebærer, at den gældende klagefrist i givet fald vil være overholdt, såfremt klagen indbringes for den myndighed, der har truffet afgørelsen, inden for 4 uger fra den dag hvor afgørelsen er meddelt. Hvis en klage uanset klagevejledningen fejlagtigt indgives til rekursmyndigheden, vil klagen normalt skulle anses for rettidig, såfremt den er kommet frem til denne myndighed inden fristens udløb, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.8 i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Styrelsen for Videregående Uddannelser blev nedlagt den 31. december 2016. Der blev i stedet pr. 1. januar 2017 etableret to nye styrelser; Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og Styrelsen for Forskning og Uddannelse.

Uddannelses- og forskningsministeren har ved cirkulære nr. 10245 af 15. december 2017 tillagt Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte en række beføjelser til at varetage opgaver på det institutionelle område og uddannelsesstøtteområdet. Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte er herunder tillagt beføjelsen til at varetage de opgaver, som følger af lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. cirkulærets § 1, nr. 14. Det følger endvidere af cirkulærets § 1, stk. 5, at den nærmere afgrænsning af Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes opgaver fremgår af delegationsbekendtgørelser og -cirkulærer samt af konkrete delegeringer til styrelsen.

Det følger således endvidere af § 10 i bekendtgørelse nr. 1574 af 15. december 2017 om delegation af uddannelses- og forskningsministerens beføjelser til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, som er udstedt bl.a. i medfør af § 19, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at beføjelser, der er tillagt uddannelses- og forskningsministeren efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, delegeres til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

På den baggrund foreslås det, at Styrelsen for Videregående Uddannelser over alt i loven ændres til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Til nr. 2

Efter den gældende § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte har uddannelsessøgende ret til statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), når de gennemgår en uddannelse, der giver ret til SVU, jf. § 4, stk. 1, og § 8, stk. 1, 2 og 4.

Som konsekvens af dette lovforslags § 8, nr. 6, der indsætter et nyt stk. 5 i § 8, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives SVU til særskilte moduler, der udbydes efter det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2, foreslås § 2, *stk. 1, nr. 3*, ændret, så det fremgår, at der skal kunne gives SVU til uddannelser omfattet af § 8, stk. 1, 2, 4 og 5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.10 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af trepartsaftalen, at det aftalte initiativ er afgrænset til aftaleperioden. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Den konsekvensændring, der følger af lovforslagets § 8, nr. 2, skal således alene gælde i aftaleperioden, som udløber den 31. december 2021.

Det foreslås på den baggrund at nyaffatte § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte. Forslaget vil rulle den konsekvensændring, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 8, nr. 2, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse henvises til lovforslagets § 8, nr. 2, og § 8, nr. 4, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.10. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Det foreslåede vil indebære, at uddannelsessøgende vil have mulighed for statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), når de gennemgår en uddannelse, der giver ret til SVU, jf. § 4, stk. 1, og § 8, stk. 1, 2 og 4.

Til nr. 4

Efter den gældende § 8, stk. 3, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte kan uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om uddannelsesstiden og om, at der kan tildeles SVU til kombinationer af de uddannelser, der er nævnt i stk. 1 henholdsvis stk. 2.

Som konsekvens af dette lovforslags § 8, nr. 6, der indsætter et nyt stk. 5 i § 8, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives SVU til særskilte moduler, der udbydes efter det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2, foreslås § 8, stk. 3, ændret, så det fremgår, at der skal kunne gives SVU til uddannelser omfattet af § 8, stk. 1, 2, 4 og 5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.10 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af trepartsaftalen, at det aftalte initiativ er afgrænset til aftaleperioden. Aftaleperioden er årene 2018-2021.

Den konsekvensændring, der følger af lovforslagets § 8, nr. 6, der indsætter et nyt § 8, stk. 5, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, skal således alene gælde i aftaleperioden, som udløber den 31. december 2021.

Det foreslås på den baggrund at nyaffatte § 8, stk. 3, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte. Forslaget vil rulle den konsekvensændring, som foreslås etableret i aftaleperioden, jf. lovforslagets § 8, nr. 6, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

For en beskrivelse af gældende ret på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse henvises til lovforslagets § 8, nr. 6, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.10. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede parallelaffattelse af § 8, stk. 3, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte vil træde i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Det foreslåede vil indebære, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsesstiden og om, at der kan tildeles SVU til kombinationer af de uddannelser, der er nævnt i stk. 1 henholdsvis stk. 2.

Til nr. 6

Det følger af de gældende bestemmelser i § 8, stk. 1 og 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelser udbudt som åben uddannelse og efter universitetslovens § 5, der kan gives SVU til.

Det fremgår af lovens § 8, stk. 1, at der kan gives SVU til videregående uddannelse, der udbydes som åben uddannelse, og som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse, samt til supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav på uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og som er udbudt efter § 2, stk. 2, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

For så vidt angår deltidsuddannelse udbudt i medfør af universitetslovens § 5, følger det af § 8, stk. 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at der kan gives SVU til masteruddannelse og anden efter- og videreuddannelse, som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse, samt enkeltfag på deltid fra de uddannelser, som universiteterne er godkendt til at udbyde på heltid.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 8, stk. 5, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at der kan gives SVU til særskilte moduler, der udbydes efter § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2.

Formålet med de særskilte moduler er at understøtte, at der kan etableres faglige uddannelsestilbud på områder, hvor der opstår et kompetencebehov, og hvor der ikke findes en allerede godkendt deltidsuddannelse, som sådanne moduler kan placeres under.

De særskilte moduler vil således ikke være en del af en eksisterende uddannelse og dermed ikke omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse. Det er dog forudsat, at de særskilte moduler vil skulle følge strukturen for de eksisterende deltidsuddannelser, hvilket indebærer, at de tilrettelægges med en normering angivet i ECTS-point og afsluttes med en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

Det er hensigten, at der skal kunne gives SVU til en kombination af særskilte moduler og anden uddannelse, der giver ret til SVU. Det vil sige, at de særskilte moduler vil kunne

indgå i beregningen af, hvorvidt det samlede uddannelsesforløb er tilrettelagt på heltid.

Bestemmelsen om, at det er en betingelse for at få SVU til videregående uddannelse, at den uddannelsessøgende ikke har gennemført en videregående uddannelse, jf. § 3 a i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, vil også skulle finde anvendelse i forbindelse med ansøgning om SVU til særskilte moduler.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.10 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

I § 14 c, 2. pkt., i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, er anvendt betegnelsen styrelsen.

Med den foreslåede ændring af lovens § 14 c, 2. pkt., ændres styrelsen til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte. Der er således tale om en præcisering.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 8, nr. 1.

Til nr. 8

Det følger af § 16, stk. 3, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af Styrelsen for Videregående Uddannelsers krav om tilbagebetaling af SVU.

Da Styrelsen for Videregående Uddannelser blev nedlagt pr. 31. december 2016, og Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte fra 1. januar 2017 har varetaget opgaven med at rejse krav om tilbagebetaling af SVU, ændres styrelsens navn med forslaget til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 8, nr. 1.

Til nr. 9

I § 20 a, stk. 2, 1.-3. pkt., i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, er anvendt betegnelsen styrelsen.

Med de foreslåede ændringer af lovens § 20 a, stk. 2, 1.-3. pkt., ændres styrelsen til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte. Der er således tale om en præcisering.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 8, nr. 1.

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 28, stk. 4, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at det regionale arbejdsmarkedsråd udpeger som tilfornede 1 repræsentant fra Vækstfora, 1 repræsentant fra VEU-området og 1 repræsentant fra enten erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller 1 repræsentant fra universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora. Af § 28, stk. 4, sidste pkt., fremgår det, at det er det eller de VEU-Centerråd, der er i området, der i fællesskab indstiller repræsentanten for VEU-området.

Det foreslås, at *sidste punktum i § 28, stk. 4*, ophæves som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 7, foreslåede nedlæggelse af VEU-Centerrådene.

Baggrunden for det foreslåede er således, at konstruktionen med VEU-centrene foreslås nedlagt.

Det foreslåede indebærer, at det herefter er op til det enkelte RAR selv at udpege en tilfornede for VEU-området.

Til nr. 2

Efter den gældende § 29, nr. 3, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er det blandt andet en del af det regionale arbejdsmarkedsråds opgaver at samarbejde og koordinere beskæftigelsesindsatsen med arbejdsløsheds-kasser og øvrige aktører, herunder VEU-centre og vækstfora.

Det foreslås i § 29, nr. 3, at ændre VEU-centre til VEU-udbydere.

Det foreslås således, at VEU-centre udgår af bestemmelsen som følge af den i lovforslaget § 1, nr. 7, foreslåede nedlæggelse af VEU-centrene. VEU-centrene erstattes ikke af et andet organ, og det foreslås derfor, at VEU-udbydere i stedet nævnes som eksempler på aktører, som det regionale arbejdsmarkedsråd samarbejder og koordinerer beskæftigelsesindsatsen med. Det skal ses i sammenhæng med forslaget til § 9, nr. 1, hvoraf det fremgår, at der skal udpeges en tilfornede til RAR fra VEU-området.

Baggrund for det foreslåede er således, at konstruktionen med VEU-centrene foreslås nedlagt.

Det foreslåede indebærer, at VEU-udbydere fremadrettet vil kunne indgå som aktører, som det regionale arbejdsmarkedsråd samarbejder og koordinerer beskæftigelsesindsatsen med.

Til nr. 3

Det fremgår af den gældende § 29 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., hvilke opgaver de regionale arbejdsmarkedsråd varetager i dag. Deres opgaver er, at

- indgå i det samspil med kommunerne og understøtte beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner,
- rådgive og gå i dialog med kommunerne om udvikling af beskæftigelsesindsatsen,
- samarbejde og koordinere beskæftigelsesindsatsen med arbejdsløsheds-kasser og øvrige aktører herunder VEU-centre og vækstfora, samt koordinere uddannelses- og erhvervsvejledningen,
- koordinere virksomhedsindsatsen og indsatsen rettet mod områder med mangel på arbejdskraft og områder med høj ledighed,
- godkende den regionale positivliste, jf. § 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og
- varetage opgaver, som efter andre love eller regler udstedt i medfør heraf er henlagt til rådene.

Det foreslås, at det som et nyt *nr. 4* fremgår, at de regionale arbejdsmarkedsråd tillige skal udpege områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes og fastlægge RAR's strategier for koordination og samarbejde mellem aktører på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet, erhvervsfremmeområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen.

Som en del af denne opgave er regeringen og arbejdsmarkedets parter enige om, at RAR bl.a.:

- Udpeger regionale brancher og indsatsområder for styrket samarbejde og koordination mellem de relevante aktører inden for VEU-systemet og beskæftigelsesområdet. Udpegnin g sker med udgangspunkt i et kompetenceværktøj, der ved hjælp af machine learning kan identificere aktuelle kompetencebehov suppleret af regionale analyser og viden fra regioner, jobcentre, a-kasser, arbejdsmarkedets parter, VEU-udbydere og erhvervsfremmesystemet.
- Formidler og sikrer overblik over eksisterende analyser.
- Igangsætter analyser, der skal fungere som kvalificering af RARs arbejde, idet der kan være lokale eller regionale forskelle på RARs behov for arbejdskraft.
- Koordinerer tværkommunale kursuskøb bl.a. i forbindelse med politiske tiltag (fx IGU), så VEU-udbydere i højere grad kan oprette og gennemføre hold også for små målgrupper, som har særlige uddannelsesbehov.

RAR skal forestå formidling af kvalificeret overblik over efterspørgslen på arbejdskraft, koordinering af kursuskøb og etablering af regionale samarbejder.

De områder, som de otte RAR udpeger, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes, kan fx være på områder med særlig behov for arbejdskraft eller i den virksomheds-

opsøgende indsats. Det vil være op til det enkelte RAR at indgå i dialog med de regionale og lokale aktører for at finde frem til den rette model for værdiskabende samarbejder i RAR-området.

Aftaleparterne opfordrer til etablering af frivillige partnerskaber mellem eksisterende udbydere af voksen-, efter- og videreuddannelse og relevante regionale aktører, som fx de regionale vækstfora, RAR, erhvervsklynger og innovationsnetværk. Disse partnerskaber skal bl.a. styrke samarbejde og koordination mellem aktørerne inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet samt erhvervsfremme-, innovations- og beskæftigelsesområdet og stimulere efterspørgslen på relevant og målrettet voksen-, efter- og videreuddannelse.

Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet har fortsat ansvaret for VEU-udbuddet, og der ændres ikke i instruktionsbeføjelserne over for uddannelsesinstitutioner og jobcentre.

Det bemærkes, at det foreslåede § 29, nr. 4, efter det foreslåede § 13, stk. 4, ophæves den 1. januar 2022. Herefter vil det som konsekvens af udløb af initiativerne i trepartsaftalen ikke længere være en pligt for RAR'erne at udpege områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes og fastlægge strategier for koordination og samarbejde mellem aktører på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet, erhvervsfremmeområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen. RAR'erne kan vælge fortsat at varetage opgaven, som kan rummes indenfor opgavebeskrivelsen i RAR'ernes tilbageværende opgaver efter 1. januar 2022, hvor den målrettede finansiering er ophørt.

Til § 10

Til nr. 1

Der er i lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelse til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven) ikke særskilte bestemmelser om, at arbejdsløsheds-kasser eller andre aktører kan få adgang til oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftalen, at A-kasserne fortsat, dvs. efter, at de ikke længere skal varetage administrationsopgaven med udbetaling af godtgørelse m.v. til deres medlemmer, jf. lovforslagets § 4, nr. 38 (§ 14), skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Dette foreslås indarbejdet ved denne lovs § 4, nr. 38, hvortil der henvises.

Herudover foreslås det, at der med indsættelse af en ny § 22 a, stk. 1, i lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven) indsættes hjemmel til, at undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelse til hf-eksamen og i uddannelsen i almen studentereksamen (avu-loven) til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Det foreslås med § 22 a, stk. 2, 1. pkt., endvidere, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger om VEU-aktiviteten, der kan videregives efter stk. 1

Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger om VEU-aktiviteten, det kan f.eks. være deltagelse i kursusaktivitet, der kan videregives.

Med § 22 a, stk. 2, 2. pkt., foreslås det endelig, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.

Formålet med bemyndigelsen er, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om videregivelse således, at andre interessenter på VEU-området, som f.eks. andre myndigheder, virksomheder og visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for dataudveksling omkring gennemført uddannelse på VEU-området, inden for en bekendtgørelsesfastsat ramme også kan gives adgang til disse oplysninger. En betingelse for at kunne få adgang til oplysninger vil være, at interessenten har en rolle i forhold til rådgivning og/eller tildeling af midler til kompetenceudvikling.

Undervisningsministeriets videregivelse af oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov udgør en behandling af personoplysninger. Behandlingen udgør almindelige ikke-følsomme personoplysninger om elevens navn, cpr-nummer, uddannelsesaktivitet og ansættelsesforhold og kan derfor administreres på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorefter behandling af personoplysninger er lovlig, når behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, samt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse.

Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og data-

beskyttelsesloven, herunder bl.a. så videregivelsen af uddannelsesdeltageres personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til arbejdsløsheds-kassernes og andre interessenters formål med behandlingen, dvs. opfølgning på og rådgivning om medlemmers deltagelse i VEU-aktivitet, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1m, litra c, og med behørig hensyntagen til gennemsigtighed om databehandlingen og varetagelsen af de registreredes rettigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 12-22, herunder fx den registreredes indsigtsret, ret til berigtigelse, ret til sletning og ret til indsigtelse.

Den foreslåede hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1

Ved § 2, nr. 4, i lov nr. 1693 af 26. december 2017 affattes § 5, stk. 2, 1. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse som følger: "Godtgørelse efter stk. 1 udgør pr. uge højst et beløb svarende til 80 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v."

Ved § 2, nr. 4, i lov nr. 1693 af 26. december 2017 affattes § 5, stk. 2, 1. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse for 2022 og frem.

Det foreslås, at § 2, nr. 4, i lov nr. 1693 af 26. december 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidrag, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.) ophæves.

Baggrunden er, at lovforslagets § 4, nr. 13, skriver over § 5, stk. 2, 1. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, hvorfor § 2, nr. 4, i lov nr. 1693 af 26. december 2018 foreslås ophævet.

Det foreslåede er således en teknisk konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 13.

Til nr. 2

Af § 5, stk. 2, i lov nr. 1693 af 26. december 2017 fremgår, at lovens § 1, nr. 3 og 5, § 2, nr. 2 og 4, og § 3, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslås, at ordene "og 4" i § 5, stk. 2, i lov nr. 1693 af 26. december 2017 udgår .

Det foreslåede er således en konsekvens af lovforslagets § 11, nr. 1, hvorved § 2, nr. 4, i lov nr. 1693 af 26. december 2017 foreslås ophævet.

Til § 12

Til nr. 1

Af § 59 b, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område følger, at ved behandling af klager over afgørelser om tilskud til kost og logi og tilbagebetaling efter § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. samt over afgørelser om godtgørelse for tab af indtægt, godtgørelse udbetalt til arbejdsgiveren, godtgørelse under lovlig konflikt, befordringstilskud og tilbagebetaling efter § 19 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse deltager foruden medlemmerne nævnt i stk. 4 yderligere 1 medlem, som har særlig sagkundskab inden for disse områder, og som udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra undervisningsministeren.

Bestemmelsen foreslås ophævet som en konsekvens af, at klagesagsbehandlingen i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse ved dette lovforslags § 4, nr. 39, foreslås henlagt fra Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Samtidig er det en konsekvens af, at kost og logi generelt indarbejdes i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og den i den forbindelse foreslåede ophævelse af § 21, stk. 3-4 og §§ 22-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. dette lovforslags § 1, nr. 27-28.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27 og 28 og § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

I § 59 b, stk. 6, 2. pkt., i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område henvises til § 59 b, stk. 5.

Som en konsekvens af ophævelsen af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås den respektive henvisning konsekvensrettet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27-28 og § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

I § 59 b, stk. 7, 1. pkt., i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område henvises til § 59 b, stk. 5.

Som en konsekvens af ophævelsen af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås de respektive henvisninger konsekvensrettet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27-28 og § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

I § 59 b, stk. 8, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område henvises til § 59 b, stk. 5.

Som en konsekvens af ophævelsen af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås de respektive henvisninger konsekvensrettet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27-28 og § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

I § 59 b, stk. 9, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område henvises til § 59 b, stk. 5.

Som en konsekvens af ophævelsen af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås de respektive henvisninger konsekvensrettet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27-28 og § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 6

I § 59 c, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område henvises til § 59 b, stk. 5.

Som en konsekvens af ophævelsen af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås den respektive henvisning konsekvensrettet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27-28 og § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 7

I § 59 d, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område henvises til § 59 b, stk. 5.

Som en konsekvens af ophævelsen af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås den respektive henvisning konsekvensrettet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27-28 og § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 8

I § 59 d, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område henvises til § 59 b, stk. 5.

Som en konsekvens af ophævelsen af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås den respektive henvisning konsekvensrettet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 27-28 og § 4, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Det foreslåede indebærer, at lovforslagets § 1, nr. 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 17, 18, 20, 21, 24 og 30, § 2, nr. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15 og 18, § 3, nr. 10 og 11, § 5, nr. 1-7, og nr. 9-13, § 7, § 8, nr. 1, 2 og 4, og nr. 6-9, § 9, § 10 og § 11 træder i kraft den 1. januar 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 5, 11, 14, 16, 19, 23 og 25, § 2, nr. 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14 og 16, og § 4, nr. 14, § 5, nr. 8, og § 8, nr. 3 og 5, træder i kraft den 1. januar 2022. Der er tale om de bestemmelser, som ruller visse dele af lovforslaget, som kun skal gælde i aftaleperioden, tilbage til retstilstanden før den 1. januar 2019.

Baggrunden for det foreslåede *stk. 2* er, at det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021. Det foreslåede vil rulle de omtalte ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

Det foreslås med *stk. 3*, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 1, 2, 13 og 15, om indførelse af prøver i forbindelse med arbejdsmarkedsuddannelser. Der vil i bekendtgørelsesform blive tilrettelagt en overgangsordning, der i løbet af 2019 indfaser de nye prøver, efterhånden som de udvikles. Det bemærkes, at § 1, nr. 4, også regulerer spørgsmål om prøver, men at det findes hensigtsmæssigt at lade den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om prøver træde i kraft den 1. januar 2019, jf. det foreslåede § 13, stk. 1.

Det foreslås med *stk. 3* yderligere, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 22, om udbudsrunder og geografiske dækningsområder. Der vil også i denne henseende kunne fastsættes overgangsregler, som om nødvendigt tager højde for at sikre vilkårene for eksisterende udbudsgodkendelser.

Det foreslås med *stk. 3* dernæst, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 26, 27, 28, 29 og 31, § 3, nr. 1-9, § 4 (bortset fra nr. 14, jf. *stk. 2*) og § 12 om flytning, herunder afledede lovgivningsmæssige konsekvenser af flytning, af administrationen af VEU-godtgørelse og befordring og tilskud fra a-kasserne og Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. I relation hertil vil overgangsbestemmelser kunne indgå i den nærmere forberedelse af flytningen, herunder bl.a. i forhold til udgifter til godtgørelse i 2019 som følge af afløb. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om periodisering som følge af, at ikrafttrædelsestidspunktet ikke følger finansåret.

Det foreslås endelig med *stk. 3*, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 2, nr. 17, og § 6 om institutionernes anvendelse af fælles informationssystemer. Der vil også i denne henseende kunne fastsættes overgangsregler med henblik på at sikre en smidig overgang fra tidligere systemer til de nye fælles systemer.

Det foreslåede indebærer forudsætningsvis, at ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Det foreslås med *stk. 4*, at det lovforslagets § 9, nr. 3, om indsættelse af § 29, nr. 4, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. ophæves den 1. ja-

nuar 2022. Det foreslås endvidere, at det lovforslagets § 5, nr. 10, om indsættelse af § 3, stk. 5, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., og § 8, nr. 6, om indsættelse af § 8, stk. 5, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte ophæves den 1. januar 2022.

Baggrunden for det foreslåede stk. 4 er, at det følger af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer kun skal gælde i aftaleperioden, medmindre andet er konkret angivet i aftalen. Aftaleperioden er årene 2018-2021. Det foreslåede vil rulle de omtalte ændringer, som foreslås etableret i aftaleperioden, tilbage til gældende ret ved nærværende lovforslags fremsættelse.

Det bemærkes, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, da lovene, som foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne og Grønland og heller ikke kan sættes i kraft ved kgl. anordning.

Til § 14

Det foreslåede *stk. 1* er en overgangsregel knyttet til den foreslåede ikrafttræden af de bestemmelser, som ruller visse dele af lovforslaget, som kun skal gælde i aftaleperioden, tilbage til retstilstanden før den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 13, stk. 2. Det drejer sig om § 1, nr. 5, 11, 14, 16, 19, 23 og 25, § 2, nr. 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14 og 16, § 4, nr. 14, § 5, nr. 8 og § 8, nr. 3 og 5, som alle genindfører den retstilstand, som er gældende på nuværende tidspunkt. Med det foreslåede slås det fast, at disse bestemmelser ikke finder anvendelse for uddannelser, der er påbegyndt eller påbegyndes før den 1. januar 2022, dvs. i aftaleperioden, men at færdiggørelsen af sådanne uddannelser fortsat vil være omfattet af de bestemmelser, som træder i kraft den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 13, stk. 1, eller som træder i kraft på et senere tidspunkt i medfør af lovforslagets § 13, stk. 3, samt regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslåede tager højde for tilfælde, hvor de før lovændringen gældende regler (hvilket i denne sammenhæng vil

sige de regler, som vil gælde i perioden 2019-2021) fortsat bør finde anvendelse, fordi visse forhold af betydning for uddannelsesdeltagere, udbydere m.fl. er indtrådt i denne periode. Eksempelvis vil arbejdsmarkedsuddannelser, hvortil der i medfør af § 6, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, er udviklet prøver, fortsat være omfattet af prøveafleggelse i det omfang tilmelding er sket senest den 31. december 2021.

Det foreslåede *stk. 2* vil sikre, at arbejdsmarkedsuddannelser, som pr. 1. januar 2019 er udviklet og optaget i en fælles kompetencebeskrivelse i medfør af det nugældende § 10, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som med lovforslaget rykker som konsekvens af andre dele af lovforslaget, dvs. får et ændret styk-nummer, opretholdes, indtil de enten nedlægges eller afløses af nye arbejdsmarkedsuddannelser.

Det foreslåede *stk. 3* vil sikre, at udbudsgodkendelser, som pr. 1. januar 2019 er meddelt i medfør af det nugældende § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som ændres med lovforslaget, opretholdes, indtil de udløber eller afløses af nye godkendelser. Det betyder, at de vilkår, som uddannelserne er givet på, fortsat finder anvendelse, så længe godkendelserne løber. Eksempelvis vil udbudsgodkendelser, som inden lovens ikrafttræden er udstedt med vilkår om, at den er afgrænset til et nærmere geografisk område, således ikke automatisk blive landsækkende godkendelser som følge af de foreslåede nye bestemmelser herom.

Det foreslåede *stk. 4* vil sikre, at regler i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som er fastsat i medfør af en række nugældende bemyndigelsesbestemmelser i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, som med lovforslaget rykker som konsekvens af andre dele af lovforslaget, dvs. får et ændret styk-nummer, forbliver i kraft, indtil de enten ophæves eller afløses af nye forskrifter udstedt i medfør af de ændrede styk-numre efter den 1. januar 2019.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 6. Efteruddannelsesudvalgene har til opgave at udarbejde analyser af og forslag til arbejdsmarkedsrelevant kompetenceudvikling for voksne.

Stk. 2. ...

§ 6. ...

Stk. 2. Efteruddannelsesudvalgene skal indberette fælles kompetencebeskrivelser, jf. § 2, med deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, og enkeltfag til et centralt informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningerne og informationssystemet.

§ 1

I lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 21. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1*, indsættes som 2.-4. *pkt.*:

»Efteruddannelsesudvalgene har endvidere til opgave i samarbejde med relevante myndigheder og uddannelsesinstitutioner at udvikle prøver i arbejdsmarkedsuddannelse, i delmål i disse og i enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, jf. § 10, *stk. 2*. Efteruddannelsesudvalgene kan indstille til undervisningsministerens godkendelse, at arbejdsmarkedsuddannelser i særlige tilfælde helt eller for en afgrænset periode fritages for prøve. Uddannelser med myndighedskrav, såvel myndighedscertifikatuddannelser som branchecertifikatuddannelser, hvor der afholdes prøver på andet grundlag, eller hvor spørgsmålet om prøver er reguleret af den kompetente myndighed, organisation eller lignende, er fritaget for prøver efter denne lov.«

2. I § 6, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, og enkeltfag« til: »arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål, jf. § 10, og enkeltfag samt de dertil hørende prøvekrav m.v., jf. *stk. 1*,«.

3. § 6, *stk. 2, 2. pkt.*, ophæves.

4. I § 6 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse, om undtagelse af en uddannelse fra udbødernes pligt til udbud og annoncering, om prøver, om udvikling af prøver og om fritagelse af arbejdsmarkedsuddannelser for udvikling af prøve. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om indberetningerne og informationssystemet.«

5. § 6 affattes således:

»§ 6. Efteruddannelsesudvalgene har til opgave at udarbejde analyser af og forslag til arbejdsmarkedsrelevant kompetenceudvikling for voksne.

Stk. 2. Efteruddannelsesudvalgene skal indberette fælles kompetencebeskrivelser, jf. § 2, med deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål, jf. § 10, og enkeltfag til et centralt informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

§ 9. Institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse nedsætter hver et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal rådgive inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som institutionen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for. Hver institution fastlægger antallet af lokale uddannelsesudvalg efter drøftelse med de relevante efteruddannelsesudvalg.

Stk. 2. Lokale uddannelsesudvalg rådgiver institutionerne i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked.

Stk. 3. De medlemmer af udvalget, der repræsenterer organisationer med sæde i vedkommende efteruddannelsesudvalg, skal udgøre et flertal i uddannelsesudvalget, og de udpeges af efteruddannelsesudvalgene efter indstilling fra organisationernes lokale afdelinger. Øvrige medlemmer udpeges af institutionen. Arbejdsgivere og arbejdstagere skal være ligeligt repræsenteret. Medlemmerne skal så vidt muligt have tilknytning til det geografiske område, som institutionens udbud henvender sig til.

Stk. 4. En repræsentant for institutionens ledelse og for institutionens lærere tilforordnes udvalget. En repræsentant for jobcenteret kan tilforordnes udvalget. Uddannelsesudvalget vælger selv sin formand.

Stk. 5. Institutionen stiller sekretariatsbistand til rådighed for udvalget.

Stk. 6. Udvalgene kan efter drøftelse med de relevante efteruddannelsesudvalg beslutte at lægge sig sammen med de lokale uddannelsesudvalg nedsat efter lov om erhvervsuddannelser.

Stk. 7. ...

Kapitel 3 a

VEU-centre og centerråd

VEU-centre

§ 9 a. Undervisningsministeren træffer efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse beslutning om geografisk dækningsområde for mindst 8 og højst 14 centre for voksen- og efteruddannelse, VEU-centre.

Stk. 2. Et VEU-center har til formål at medvirke til at skabe større fokus på kvalitet og effekt af den grundlæggende erhvervsrettede og almene voksen- og efteruddannelsesindsats.

Stk. 3. Et VEU-center arbejder for opfyldelsen af sit formål ved at

1) skabe større overskuelighed for brugerne om uddannelsesstilbuddene, herunder ved at tilbyde brugerne rådgivning

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om indberetningerne og informationssystemet.«

6. § 9, stk. 1-6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Institutioner omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der er godkendt til udbud af arbejdsmarkedsuddannelse, kan nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg, i det omfang en del af institutionens aktivitet ligger inden for områder, hvor der ikke er nedsat et lokalt uddannelsesudvalg i henhold til lov om erhvervsuddannelser. § 40, stk. 2, 4, 5 og 6, i lov om erhvervsuddannelser om udpegelse af repræsentanter til lokale uddannelsesudvalg og § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser om lokale uddannelsesudvalgs opgaver finder anvendelse for lokale uddannelsesudvalg nedsat efter 1. pkt. § 40, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser om blandt andet tilforordning af elever i udvalget finder i forhold til tilforordning af en repræsentant for skolens elever dog kun anvendelse for lokale uddannelsesudvalg nedsat efter 1. pkt., hvis der er erhvervsuddannelseselever inden for det pågældende område.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 2.

7. Kapitel 3 a ophæves.

om, hvordan og hvor de kan få dækket deres uddannelsesbehov,

2) medvirke til at koordinere virksomhedsopsøgende arbejde, markedsføring og uddannelsesinstitutionernes rådgivning af virksomheder og ansatte og

3) afdække behov for samt koordinere og iværksætte analysearbejde i forhold til uddannelsesindsatsen.

Stk. 4. Et VEU-center kan påtage sig andre relevante opgaver end de opgaver, som er nævnt i stk. 3, for institutioner, der medvirker i VEU-centeret, offentlige myndigheder og aktører på det lokale og regionale arbejdsmarked.

§ 9 b. Undervisningsministeren udpeger blandt uddannelsesinstitutioner, som er omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, og som er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse efter § 16, stk. 1, i hvert dækningsområde, jf. § 9 a, stk. 1, en uddannelsesinstitution til at varetage funktionen som VEU-center for det pågældende område. Udpegningen sker efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. Rådets udtalelse indhentes, efter at de godkendte udbydere af arbejdsmarkedsuddannelse i det pågældende område har haft mulighed for i forening at afgive indstilling til undervisningsministeren om ansvar for varetagelse af VEU-center-funktionen.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse samt centerrådet, jf. § 9 f, fratage en uddannelsesinstitution VEU-center-funktionen, hvis institutionen ikke varetager funktionen tilfredsstillende.

§ 9 c. Bestyrelsen for en uddannelsesinstitution, som varetager VEU-center-funktionen, skal

1) udarbejde en årlig handleplan for centerets virke,

2) udarbejde en årlig beretning til Rådet for Voksen- og Efteruddannelse om samspillet med de regionale aktører, ressourcer og aktiviteter og

3) indgå en udviklingskontrakt med Ministeriet for Børn og Undervisning.

§ 9 d. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om VEU-centrene.

§ 9 e. Undervisningsministeren yder tilskud til varetagelse af funktionen som VEU-center til den pågældende uddannelsesinstitution, jf. § 9 b. Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove.

Centerråd

§ 9 f. Bestyrelsen for en uddannelsesinstitution, som varetager VEU-center-funktionen, nedsætter et centerråd, som rådgiver bestyrelsen om VEU-centerets virke.

Stk. 2. Centerrådet sammensættes af et bestyrelsesmedlem fra hver udbyder af arbejdsmarkedsuddannelser og hvert voksenuddannelsescenter, som har hjemsted i VEU-centerets geografiske dækningsområde, jf. § 9 a, stk. 1. Centerrådet kan udpege tilfornordnede uden stemmeret.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om centerrådene, herunder om deres sammensætning og opgaver.

§ 10. ...

Stk. 2. Arbejdsmarkedsuddannelserne udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelser rammer og kan ikke have samme mål som enkeltfag. Målene beskrives i forhold til jobområder.

Stk. 3 ...

§ 10. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Efteruddannelsesudvalgene orienterer undervisningsministeren om uddannelse udviklet efter stk. 2. Hvis ministeren ikke har bemærkninger hertil inden for 6 uger, herunder om betingelsen i stk. 3 er overholdt, anses uddannelsen for godkendt og optages i den eller de fælles kompetencebeskrivelser, den er udviklet inden for. Ministeren kan betinge sin godkendelse af, at der foretages bestemte ændringer i beskrivelsen. En godkendelse kan tilbagekaldes.

Stk. 5-6. ...

8. § 10, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Arbejdsmarkedsuddannelse udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelser rammer. Arbejdsmarkedsuddannelser kan sammenlægges, forkortes eller opdeles i delmål. Mål og delmål beskrives i forhold til jobområder. Uddannelsernes mål og eventuelle delmål kan ikke være identiske med enkeltfags mål.«

9. I § 10, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »udviklet efter stk. 2«: »og beskriver eventuelle ligheder med uddannelser, som inden for de forudgående tre år er undtaget fra de godkendte udbyderes udbuds- og annonceringsforpligtelse eller nedlagt uden forudgående undtagelse«.

10. I § 10 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»*Stk. 5.* Efter tre kalenderår uden aktivitet på en arbejdsmarkedsuddannelse optaget i en fælles kompetencebeskrivelse såvel som på dens eventuelle delmål undtages arbejdsmarkedsuddannelsen som helhed fra udbydernes pligt til udbud og annoncering. Tilsvarende gælder for enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Undervisningsministeren kan efter ansøgning fra et efteruddannelsesudvalg undtage en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse fra pligten til udbud og annoncering, selvom der ikke er forløbet tre kalenderår uden aktivitet som nævnt i 1 pkt.

Stk. 6. Har en arbejdsmarkedsuddannelse, som i medfør af stk. 5 er undtaget fra pligten til udbud og annoncering, i en periode af en varighed på tre på hinanden følgende kalenderår ikke aktivitet, herunder aktivitet på eventuelle delmål tilknyttet arbejdsmarkedsuddannelsen, tilbagekaldes uddannelsens godkendelse, medmindre uddannelsen kan godskrives som meritgivende til en erhvervsuddannelse. På baggrund af en aktivitet på en arbejdsmarkedsuddannelse, dens delmål eller et enkeltfag, der i medfør af stk. 5 er undtaget fra pligten til udbud og annoncering, kan det pågældende efteruddannelsesudvalg bestemme, at pligten til udbud og annoncering indføres på ny.

Stk. 7. En arbejdsmarkedsuddannelse, hvorom et efteruddannelsesudvalg med undervisningsministerens godkendelse har besluttet, at den har særlig samfundsmæssig betydning, er ikke omfattet af stk. 5 og 6.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 8 og 9.

11. § 10 affattes således:

»§ 10. Arbejdsmarkedsuddannelser er korterevarende uddannelser, der imødekommer nye eller udækkede behov for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsuddannelse udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelseres rammer. Arbejdsmarkedsuddannelser kan sammenlægges, forkortes eller opdeles i delmål. Mål og delmål beskrives i forhold til jobområder. Uddannelsernes mål og eventuelle delmål kan ikke være identiske med enkeltfags mål.

Stk. 3. Efteruddannelsesudvalgene påser, at der ikke udvikles nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor uddannelsesbehovet kan tilgodeses gennem udbud af enkeltfag eller anden offentligt reguleret uddannelse. Udvalgene kan kun udvikle nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor private initiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, hvis væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for en statslig regulering af det pågældende uddannelsesområde.

Stk. 4. Efteruddannelsesudvalgene orienterer undervisningsministeren om uddannelse udviklet efter stk. 2. Hvis ministeren ikke har bemærkninger hertil inden for 6 uger, herunder om betingelsen i stk. 3 er overholdt, anses uddannelsen for godkendt og optages i den eller de fælles kompetencebeskrivelser, den er udviklet inden for. Ministeren kan betinge sin godkendelse af, at der foretages bestemte ændringer i beskrivelsen. En godkendelse kan tilbagekaldes.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan uanset bestemmelsen i stk. 2 udvikle en arbejdsmarkedsuddannelse. Efteruddannelsesudvalgene skal optage uddannelserne i de relevante fælles kompetencebeskrivelser.

Stk. 6. Undervisningsministeren fastsætter efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om indholdet af arbejdsmarkedsuddannelser.«

§ 11. Arbejdsmarkedsuddannelser kan tilrettelægges på heltid eller deltid.

Stk. 2-4. ...

§ 11. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Enhver kan som selvstuderende aflægge prøver, der indgår i udbudt arbejdsmarkedsuddannelse, der afsluttes med prøve, uden at have deltaget i undervisningen, medmindre andet er fastsat af undervisningsministeren.

Stk. 4. ...

12. I § 11, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Arbejdsmarkedsuddannelser kan tilrettelægges fleksibelt og tværgående i forhold til virksomheders og deltageres behov, eventuelt i kombination med elementer fra anden uddannelse.«

13. § 11, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der afholdes prøve i arbejdsmarkedsuddannelser, disses delmål og i enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, medmindre uddannelsen er fritaget for udvikling af prøve efter denne lov. For så vidt angår uddannelser med myndighedskrav, der er fritaget for udvikling af prøve, sker eventuel prøveudvikling, prøveafholdelse, bedømmelse heraf m.v. efter de regelsæt, der gælder om myndighedskravene.«

14. § 11, stk. 3, affattes således:

§ 11. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse.

§ 12. Uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse, for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser og om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.

§ 14. ...

Stk. 2. Undervisningsministeren kan udvikle arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, stk. 5, der kun kan udbydes i forbindelse med særlige uddannelsesforløb efter stk. 1, og som har til formål at understøtte deltagerens gennemførelse af faglig arbejdsmarkedsuddannelse.

Stk. 3. ...

§ 15. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Anerkendelse af realkompetence gives i form af en individuel uddannelsesplan bestående af den eller de ar-

»*Stk. 3.* For så vidt angår uddannelser med myndighedskrav, såvel myndighedscertifikatuddannelser som branche-certifikatuddannelser, hvor der afholdes prøver, eller hvor spørgsmålet om prøver er reguleret af den kompetente myndighed, organisation eller lignende, sker eventuel prøveudvikling, prøveafholdelse, bedømmelse heraf m.v. efter de regelsæt, der gælder om myndighedskravene. Enhver kan som selvstuderende aflægge prøver, der indgår i offentligt udbudte arbejdsmarkedsuddannelser, der afsluttes med prøve, uden at have deltaget i undervisningen, medmindre andet er fastsat af undervisningsministeren, jf. dog 1. pkt.«

15. I § 11, stk. 4, indsættes efter »afholdelse«: »og om afholdelse af og bedømmelse m.v. af resultatet af prøver udviklet efter § 6, stk. 1, 2. pkt., herunder om omprøver, om tidsfrister for tilbud om omprøve, om klage over prøver og om, at personer, der ikke har deltaget i undervisningen, kan aflægge prøve som selvstuderende«.

16. § 11, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse.«

17. § 12 affattes således:

»**§ 12.** Uddannelsesinstitutionerne udsteder AMU-bevis for individuel kompetencevurdering, for gennemført arbejdsmarkedsuddannelse og for prøver aflagt som selvstuderende.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser, herunder om at beviser udstedes digitalt, samt om opbevaring og videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse m.v., herunder om digital udstedelse og kommunikation. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.«

18. I § 14, stk. 2, ændres »§ 10, stk. 5« til: »§ 10, stk. 8«.

19. I § 14, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Undervisningsministeren kan udvikle arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, stk. 5, der kun kan udbydes i forbindelse med særlige uddannelsesforløb efter stk. 1, og som har til formål at understøtte deltagerens gennemførelse af faglig arbejdsmarkedsuddannelse.«

20. I § 15, stk. 3, og i § 15 b, stk. 2, ændres »uddannelsesbevis« til: »AMU-bevis«.

bejdsmarkedsuddannelser eller enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, der kan supplere deltagerens realkompetencer i forhold til dennes ønskede uddannelsesmål, som kompetencebevis, jf. § 15 b, stk. 1, eller uddannelsesbevis, jf. § 15 b, stk. 2.

Stk. 4. ...

§ 15 b. ...

Stk. 2. Uddannelsesinstitutionerne udsteder uddannelsesbevis for arbejdsmarkedsuddannelse eller enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, hvis deltageren har dokumenteret og uddannelsesinstitutionen har vurderet og anerkendt, at dennes realkompetencer giver grundlag herfor.

§ 16. Undervisningsministeren godkender efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, hvilke offentlige og private uddannelsesinstitutioner der kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Godkendelsen omfatter samtlige arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag i den fælles kompetencebeskrivelse. Undervisningsministeren kan bestemme, at dele af en fælles kompetencebeskrivelse ikke er omfattet af godkendelsen. Godkendelsen gives landsdækkende eller til et andet nærmere afgrænset geografisk område. Godkendelse forudsætter, at uddannelsesinstitutionen medvirker i det VEU-center, som dækker det geografiske område, hvor uddannelsesinstitutionen har hjemsted.

Stk. 2-7. ...

§ 16. ...

Stk. 2-4. ...

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1.

Stk. 6-7. ...

§ 20. ...

21. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »arbejdsmarkedsuddannelser og« til: »arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål og«.

22. § 16, stk. 1, 3.-5. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Undervisningsministeren kan bestemme, at nærmere angivne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag ikke er omfattet af godkendelsen. Godkendelsen er landsdækkende. Godkendelsen gives på baggrund af samlede udbudsrunder, der omfatter alle uddannelser og afholdes med højst 4 års mellemrum. Endvidere kan godkendelse i særlige tilfælde tildeles mellem to samlede udbudsrunder. I disse tilfælde bedømmes hvert års ansøgninger om godkendelse samlet.«

23. § 16, stk. 1, affattes således:

»Undervisningsministeren godkender efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, hvilke offentlige og private uddannelsesinstitutioner der kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Godkendelsen omfatter samtlige arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag i den fælles kompetencebeskrivelse. Undervisningsministeren kan bestemme, at nærmere angivne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag ikke er omfattet af godkendelsen. Godkendelsen gives landsdækkende eller til et andet nærmere afgrænset geografisk område.«

24. I § 16, stk. 5, ændres »de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1« til: »udbudsrunder og udbudsgodkendelse efter stk. 1, herunder om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen«.

25. I § 16, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1.«

Stk. 2. Rådet for Voksen- og Efteruddannelse afgiver udtalelse om arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i fælles kompetencebeskrivelser, enkeltfag i øvrigt fra erhvervsuddannelser, deltidsuddannelser på niveau med erhvervsuddannelse og enkeltfag herfra, enkeltfag fra fodterapeutuddannelsen og individuel kompetencevurdering efter denne lov og kompetencevurdering m.v. som led i grunduddannelse for voksne. Rådets udtalelse kan omfatte behov, rammer for tilskud, deltagerbetaling, aktivitetslofter, godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og uddannelsesplanlægning.

§ 21. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Tilskuddet til deltagere til kost og logi bortfalder i det omfang, hvori uddannelsesstedet modtager tilskud fra staten for at yde kost og logi til de pågældende. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom og herunder bestemme, at tilskuddet ikke eller kun delvis bortfalder.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at tilskud til kost og logi til enkelte uddannelser, grupper af uddannelser eller uddannelser tilrettelagt under bestemte former eller individuel kompetencevurdering efter denne lov nedsættes eller bortfalder.

§ 22. Undervisningsministeren fastsætter efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler efter § 21 om tilskud til kost og logi, herunder om egenbetaling.

§ 23. Udbetaling af tilskud til kost og logi samt krav om tilbagebetaling af sådanne tilskud, jf. § 24, stk. 1, varetages af uddannelsesstedet. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

§ 24. En person, som uberettiget har modtaget tilskud til kost og logi, skal betale beløbet tilbage til den, der har udbetalt tilskuddet, hvis den fejlagtige udbetaling skyldes, at den pågældende har afgivet urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til tilskuddet, eller hvis den pågældende i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at beløb, der skal tilbagebetales, kan forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, og regler for, hvem renten tilfalder.

Stk. 3. I tilfælde, hvor der er udbetalt tilskud til kost og logi med urette, har uddannelsesstedet ikke krav på refusion fra statskassen, og udbetalte refusionsbeløb skal tilbagebetales, medmindre den fejlagtige udbetaling skyldes deltagerens svigagtige forhold.

Stk. 4. Skyldes fejlagtig udbetaling urigtige eller mangelfulde oplysninger fra et uddannelsessted, kan undervisningsministeren bestemme, at den, fra hvem de urigtige el-

26. I § 20, stk. 2, 2. pkt., ændres »lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse« til: »lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse«.

27. § 21, stk. 3 og 4, ophæves.

28. §§ 22-24 ophæves.

ler mangelfulde oplysninger stammer, skal hæfte for fejludbetalingen.

Stk. 5. Uddannelsesstedet skal på begæring afgive enhver nødvendig oplysning til brug for undervisningsministerens afgørelse efter stk. 3 og 4.

Stk. 6. Undervisningsministeren fastsætter regler om administrationen efter stk. 3 og 4. Ministeren kan herunder bestemme, at der i ganske særlige situationer kan udbetales refusion til den, der har udbetalt tilskuddet, selv om fejludbetalingen ikke skyldes deltagerens svigagtige forhold.

§ 25. Offentlige myndigheder skal på begæring give undervisningsministeren, Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg eller uddannelsesstedet enhver oplysning til brug ved administrationen af reglerne efter dette kapitel.

§ 31. Følgende afgørelser kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 32:

1) Afgørelser om befordringstilskud og tilskud til kost og logi, jf. § 21.

2) Afgørelser om tilbagebetaling efter § 24, stk. 1.

Stk. 2. Afgørelser om refusion efter § 24, stk. 3 og 4, kan ikke indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller anden administrativ myndighed.

§ 32. En klage efter § 31 kan af den, som afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at klagen stiles til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis afgørelsen fastholdes, sendes klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg med en udtalelse. Beskæftigelsesudvalget træffer den endelige administrative afgørelse.

Stk. 3. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan i særlige tilfælde se bort fra overskridelse af fristen i stk. 1.

29. I § 25 udgår », Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg«.

30. Efter § 28 indsættes:

»**§ 28 a.** Undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives efter stk. 1. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver, samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.«

31. §§ 31-32 ophæves.

§ 1. Formålet med forberedende voksenundervisning er at give voksne mulighed for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder med henblik på deres videre uddannelse og på at styrke deres forudsætninger for aktiv medvirken i alle sider af samfundslivet. For alle deltagere gælder det deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber. For tosprogede gælder det derudover deres grundlæggende færdigheder i mundtlig fremstilling og formidling.

§ 3. Undervisning efter denne lov kan gennemføres lokalt på offentlige og private virksomheder, i foreninger og faglige organisationer, på uddannelsesinstitutioner m.v. Undervisning, der gennemføres lokalt eller i henhold til § 4, stk. 1, nr. 3, eller stk. 2, 2. pkt., kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.

Stk. 2. ...

§ 4. Forberedende voksenundervisning omfatter prøveforberedende enkeltfagsundervisning i de tre fag:

- 1) Læsning, stavning og skriftlig fremstilling.
- 2) Talforståelse, regning og basale matematiske begreber.
- 3) Mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede.

Stk. 2-5. ...

§ 4. ...

Stk. 2. Undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, opdeles i trin. Undervisningen efter stk. 1, nr. 1, kan endvidere tilrettelægges for tosprogede.

Stk. 3-5. ...

§ 4. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, tilbydes deltagelse i en skriftlig prøve. Ved afslutningen af undervisningen efter stk. 1, nr. 3, tilbydes deltagelse i en mundtlig prøve. Personer, der ikke har deltaget i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, kan indstille sig til prøve som selvstuderende.

Stk. 5. ...

I lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 96 af 26. januar 2017, som ændret ved § 10 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, 2. pkt., ændres »fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber« til: »fremstilling, i talforståelse, regning og basale matematiske begreber, og i digital opgaveløsning og engelsk«.

2. § 1, 2. pkt., affattes således:

»For alle deltagere gælder det deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber.«

3. I § 3, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 4, stk. 1, nr. 3« til: »§ 4, stk. 1, nr. 3-5«.

4. § 3, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Undervisning, der gennemføres lokalt eller i henhold til § 4, stk. 1, nr. 3, eller stk. 2, 2. pkt., kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.«

5. I § 4, stk. 1, ændres »i de tre fag« til: »i de fem fag«, og som nr. 4 og 5 indsættes:

»4) Digital opgaveløsning for offentlige og private virksomheders ansatte.

5) Engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte.«

6. § 4, stk. 1, affattes således:

»Forberedende voksenundervisning omfatter prøveforberedende enkeltfagsundervisning i de tre fag:

- 1) Læsning, stavning og skriftlig fremstilling.
- 2) Talforståelse, regning og basale matematiske begreber.
- 3) Mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede.«

7. I § 4, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 1 og 2« til: »stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5«.

8. § 4, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, opdeles i trin.«

9. § 4, stk. 4, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, tilbydes deltagelse i en centralt stillet prøve. Ved afslutning af undervisning efter stk. 1, nr. 3, på trin tre i undervisning efter stk. 1, nr. 4, og på trin fire i undervisning efter stk. 1, nr. 5, tilbydes deltagelse i en lokalt stillet prøve.«

10. § 4, stk. 4, affattes således:

§ 4. ...*Stk. 2-4. ...**Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter regler om**1-2) ...*

3) mundtlige og skriftlige prøver, herunder om deltagelse som selvstuderende samt om udstedelse af bevis for deltagelse.

§ 5. ...*Stk. 2. ...*

Stk. 3. Mindst fire gange om året udbydes forberedende voksenundervisning, jf. § 4, stk. 1 og 2, på alle trin af mindst to uddannelsesinstitutioner m.v. inden for naturlige geografiske områder.

Stk. 4. ...

§ 10. Regionsrådet koordinerer i samarbejde med voksenuddannelsescentrene og andre udbydere af undervisning efter denne lov indsatsen i regionen, herunder den geografiske placering af udbuddet og kapaciteten, med henblik på at der er et tilstrækkeligt og varieret tilbud til alle. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

*Stk. 2....***§ 10....***Stk. 2....*

Stk. 3. Det enkelte voksenuddannelsescenter informerer offentligt om udbuddet, herunder om driftsoverenskomst-parternes udbud, med angivelse af blandt andet udbuddets omfang og indhold samt undervisningssted. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

»*Stk. 4. Ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, tilbydes deltagelse i en skriftlig prøve. Ved afslutningen af undervisningen efter stk. 1, nr. 3, tilbydes deltagelse i en mundtlig prøve. Personer, der ikke har deltaget i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, kan indstille sig til prøve som selvstuderende.*«

11. I § 4, stk. 5, nr. 3, indsættes efter »herunder om«: »standpunktsbedømmelse,«.

12. § 4, stk. 5, nr. 3, affattes således:

»3) mundtlige og skriftlige prøver, herunder om deltagelse som selvstuderende, samt om udstedelse af bevis for deltagelse.«

13. I § 5, stk. 3, ændres »jf. § 4, stk. 1 og« til: »jf. § 4, stk. 1, nr. 1-3, og stk.«.

14. § 5, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3. Mindst fire gange om året udbydes forberedende voksenundervisning, jf. § 4, stk. 1 og 2, på alle trin af mindst to uddannelsesinstitutioner m.v. inden for naturlige geografiske områder.*«

15. I § 10, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»1. pkt. finder dog ikke anvendelse i forhold til udbud af undervisning efter § 4, stk. 1, nr. 4 og 5.«

16. § 10, stk. 1, affattes således:

»Regionsrådet koordinerer i samarbejde med voksenuddannelsescentrene og andre udbydere af undervisning efter denne lov indsatsen i regionen, herunder den geografiske placering af udbuddet og kapaciteten, med henblik på at der er et tilstrækkeligt og varieret tilbud til alle. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.«

17. I § 10, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om anvendelse af et fælles informationssystem ved annoncering af udbud og tilmelding til undervisningen.«

18. Efter § 24 indsættes i *kapitel 11*:

»§ 24 a. Undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til arbejdsløshedskasser til brug for de pågælt-

dendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives efter stk. 1. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver, samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.«

§ 3

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 811 af 20. juni 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1693 af 26. december 2017 og § 2 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, udgår »til befordring«.

§ 1. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er en selvejende institution, der har til formål at administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal praktikpladser for uddannelsessøgende.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager endvidere til finansiering af godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

2. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag varetager desuden administration af godtgørelse og tilskud til befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.«

3. I § 15 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, udgår »til befordring«.

§ 15 b. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

4. I § 15 b, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., udgår »samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

5. I § 15 b, stk. 3, udgår »samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

Stk. 2. Bidraget efter § 18, stk. 2, tilpasses fremadrettet ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækket på godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Denne model indebærer, at arbejdsgivernes bidrag efter § 18, stk. 2, fremadrettet vil blive reguleret ved lov efter aktiviteten. Den fremadrettede regulering af bidraget efter § 18, stk. 2, indebærer, at arbejdsgiverne afholder udgiften til godtgørelse m.v. Overstiger de samlede regnskabsførte udgifter til godtgørelse m.v. prognosen, vil arbejdsgiverne ved lov blive opkrævet et højere bidrag det efterfølgende år igen. Hvis de samlede regnskabsførte udgifter til godtgørelse m.v. bliver lavere end prognosen, vil størrelsen på bidraget efter § 18, stk. 2, blive reduceret ved lov det efterfølgende år igen.

Stk. 3. Såfremt aktiviteten på kurser, der udløser godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., overstiger et niveau på 7.700 årselever, mødes regeringen med arbejdsmarkedets parter for at drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres.

§ 18...

Stk. 2. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler årligt et bidrag på 339 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

Stk. 3...

Stk. 4...

§ 19. Overskydende midler vedrørende bidrag som nævnt i § 18, stk. 1, overføres til efterfølgende år. Den del af bidragene, der ikke omgående videregives til ordningerne efter loven, skal anbringes som indestående i danske banker eller sparekasser eller eventuelt i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat eller af danske kommuner, i obligationer udstedt af danske realkreditinstitutioner, der er godkendt af staten, eller i værdipapirer, som i øvrigt efter deres art og sikkerhed kan stilles i klasse hermed.

Stk. 2...

§ 21 c ...

Stk. 2...

Stk. 3. Der udbetales ikke tilskud efter stk. 1 og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18. Er antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betaler bidrag efter § 18, reduceres tilskuddet efter stk. 1 med tilskudsbeløbet for et erhvervsuddannet årsværk.

6. I § 18, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Bidraget efter 1. pkt. dækker hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Bidraget dækker endvidere merudgifter til administrationen af ordningen, som overstiger det beløb, der er fastsat på finansloven.«

7. § 18, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves.

8. I § 19, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

9. I § 19, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »ordningerne efter loven«: »og lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- efteruddannelse«.

10. I § 21 c, stk. 3, 1. og 2. pkt., ændres »tilskudsberettigede« til: »tilskudsberettigede«.

11. I § 21 c, stk. 3, 2. pkt., ændres »der betaler bidrag« til: »der betales bidrag for«.

§ 4

I lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 812 af 21. juni 2018, som ændret ved § 5 i lov nr. 761 af 8. juni 2017 og § 2 i lov nr. 1693 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse«.

§ 1. Loven har til formål at skabe grundlag for, at fortrinsvis kortuddannede voksne, der er i beskæftigelse, kan deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau med godtgørelse for tab af indtægt og med tilskud til befording.

Kapitel 2

Adgang til godtgørelse og tilskud til befording

§ 2. Deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse og tilskud til befording efter §§ 5-9, jf. dog §§ 3 og 10, når de

1) har beskæftigelse i Danmark som lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende og

2) ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger niveauet for en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles hermed, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt af den pågældende de sidste 5 år.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå godtgørelse og tilskud til befording, jf. stk. 1, og kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke former for beskæftigelse der kan berettigede til godtgørelse og tilskud til befording. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte regler om, at det er en betingelse for udbetaling af godtgørelse, at der foreligger en beskæftigelsesperiode forud for en uddannelses påbegyndelse, eller at arbejdsgiveren udbetaler løn under uddannelsen, jf. § 7, og at der for uddannelsesdeltagere omfattet af visse overenskomster ikke er et krav om forudgående beskæftigelsesperiode.

§ 3. Deltagere, som er nævnt i § 2, stk. 1, kan dog ikke opnå godtgørelse og tilskud til befording, hvis de pågældende

1) som følge af en uddannelsesaftale indgået i henhold til lov har krav på løn fra en arbejdsgiver under uddannelsen,

2) har ret til godtgørelse fra andre godtgørelsesordninger, bortset fra godtgørelse fra de kompetenceudviklingsfonde, som blev oprettet ved overenskomstfornyelsen på det private arbejdsmarked i 2007, eller fra lignende ordninger efter undervisningsministerens bestemmelse eller

3) modtager andre offentlige ydelser, der tilsigter at dække leveomkostningerne.

Stk. 2....

2. I § 1 indsættes efter »befording«: »samt kost og logi«.

3. I overskriften til kapitel 2 indsættes efter »befording«: »samt kost og logi«.

4. Efter § 1 indsættes efter overskriften før § 2 i *kapitel 2*:

»§ 1 a. Loven omfatter alle arbejdsgivere og alle deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4.«

5. I § 2, *stk. 1*, ændres »Deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse og tilskud til befording efter §§ 5-9, jf. dog §§ 3 og 10, når de« til: »Arbejdsgivere eller deltagere i uddannelse, jf. § 1 a, kan opnå godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter §§ 5-9, jf. dog §§ 3 og 10, for deltagelse i uddannelser, der er omfattet af § 4. Det er et krav, at uddannelsesdeltagere«.

6. I § 2, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes to steder efter »befording«: »samt kost og logi«.

7. I § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »uddannelses påbegyndelse«: »eller en uddannelses afslutning,«.

8. I § 3, *stk. 1*, ændres »Deltagere« til: »Berettiget modtager«, efter »befording« indsættes: »samt kost og logi«, og »de pågældende« ændres til: »uddannelsesdeltageren«.

Uddannelser m.v., der berettiger til godtgørelse og tilskud til befordring

§ 4. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb og erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for andre ministerområder, der berettiger til godtgørelse, og hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb, der berettiger til tilskud til befordring, efter § 2.

§ 5. Personer omfattet af § 2, stk. 1, kan ved deltagelse i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, opnå godtgørelse for det tab af indtægt, som deres deltagelse i uddannelsen medfører.

Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 udgør pr. uge højst et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ganget med fem. Der kan højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der ikke kan udbetales godtgørelse efter stk. 1 til en deltager, der har deltaget i den samme uddannelse flere gange med godtgørelse inden for det samme kalenderår. Endvidere kan undervisningsministeren fastsætte en øvre grænse for det antal uger beregnet på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid, jf. stk. 2, for hvilke der kan udbetales godtgørelse til den enkelte deltager inden for det samme kalenderår.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om godtgørelse efter stk. 2, herunder regler om, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse til deltidsbeskæftigede deltagere i uddannelse.

§ 7. Når arbejdsgivere betaler sædvanlig løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse, indtræder arbejdsgiveren i deltagerens ret til godtgørelse. Godtgørelsesbeløbet til arbejdsgiveren svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt. Beløbet kan dog højst svare til lønudgiften under uddannelsen m.v. Overstiger godtgørelsesbeløbet lønnen, udbetales differencen til deltageren.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at der ikke kan ske udbetaling af godtgørelse til arbejdsgivere, jf. stk. 1, før det er konstateret, at der er sket lovpligtig indberetning til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, af lønoplysninger for den periode, hvori uddannelsen har fundet sted.

Stk. 3. Styrelsen for Undervisning og Kvalitet kan til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring

9. I overskriften før § 4 indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

10. I § 4 ændres »kompetencevurderingsforløb og« til: »kompetencevurderingsforløb, prøver og omprøver samt«, og »kompetencevurderingsforløb,« ændres til: »kompetencevurderingsforløb samt prøver og omprøver«.

11. I § 4, stk. 1, indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

12. I § 5, stk. 1, ændres »Personer omfattet af § 2, stk. 1, kan« til: »Berettigede modtagere kan for uddannelsesdeltagere efter § 2, stk. 1,«.

13. § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Godtgørelse efter stk. 1 ydes pr. undervisningstime, for hvilke der samtidig har været et tab af arbejdsindtægt. Godtgørelsen beregnes ud fra dagpengesatsen således, at godtgørelse for 7,4 undervisningstimer svarer til dagpengesatsens højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

14. § 5, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Godtgørelsen beregnes ud fra dagpengesatsen således, at godtgørelse for 7,4 undervisningstimer svarer til 80 pct. af dagpengesatsens højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

15. I § 5, stk. 3, 1. pkt., ændres »til en deltager« til: »for en deltager«, og i 2. pkt. ændres »godtgørelse til« til: »godtgørelse for«.

16. I § 5, stk. 4, ændres »godtgørelse til« til: »godtgørelse for«.

17. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Godtgørelsen, jf. § 5, udbetales til arbejdsgiveren, hvis arbejdsgiveren udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren under uddannelsen. Godtgørelse kan udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis denne ikke modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren under uddannelsen. Ved tilmeldingen angiver ansøger, hvorvidt uddannelsesdeltageren modtager sædvanlig løn under uddannelse, og dermed om det er til uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren, at godtgørelsen skal udbetales.«

18. § 7, stk. 1, 2.-4. pkt., der bliver 4.-6. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Er arbejdsgiver berettiget modtager af godtgørelse, jf. 1.-3. pkt., skal arbejdsgiveren udbetale lønkomensation i uddannelsesperioden, der mindst svarer til godtgørelsen for uddannelsesperioden.«

få terminaladgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregisteret. Tilsvarende gælder for arbejdsløshedskasserne, dog kun for så vidt angår oplysninger om arbejdsløshedskassens egne medlemmer. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse.

Tilskud til befordring

§ 8. Personer omfattet af § 2, stk. 1, kan ved deltagelse i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, opnå tilskud til befordring, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der kan ikke opnås tilskud til befordring, hvis uddannelsen foregår på den virksomhed, hvor deltageren er ansat.

Stk. 3. Tilskud til befordring kan udbetales til en arbejdsgiver, hvis denne er forpligtet til enten at udbetale et beløb, der mindst svarer til det befordringstilskud, som lønmodtageren ellers kunne have fået udbetalt, eller til at afholde alle udgifter til lønmodtagerens befordring i forbindelse med uddannelsen. Det er en betingelse, at lønmodtageren har godkendt, at udbetaling af tilskud til befordring sker til arbejdsgiveren.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til befordring, herunder om, at der ikke kan opnås tilskud til befordring, hvis der ikke kan opnås godtgørelse, jf. § 5. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte en bagatelgrænse for udbetaling af tilskud til befordring.

§ 9. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at tilskud til befordring ved deltagelse i enkelte uddannelsesaktiviteter, grupper af uddannelsesaktiviteter eller uddannelsesaktiviteter tilrettelagt under bestemte former bortfalder eller nedsættes.

19. § 7, stk. 3, ophæves.

20. I overskriften før § 8 indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

21. I § 8, stk. 1, ændres »Personer omfattet af § 2, stk. 1, kan« til: »Berettigede modtagere kan for uddannelsesdeltagere efter § 2, stk. 1«, og efter »befordring« indsættes: »samt kost og logi«.

22. I § 8, stk. 2, indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

23. § 8, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Tilskud til befordring udbetales til arbejdsgiveren, hvis denne udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren under uddannelsen. Tilskuddet udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis uddannelsesdeltageren ikke modtager sædvanlig løn under uddannelsen.«

24. I § 8, stk. 4, 1. pkt., indsættes to steder efter »befordring«: »samt kost og logi«, og i 2. pkt. indsættes efter »befordring«: »og til kost og logi samt om evt. egenbetaling i forbindelse med kost og logi«.

25. I § 9 indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«.

26. Efter § 9 indsættes før overskriften før § 10:

»**§ 9 a.** Udbetaling af tilskud til deltageren til kost og logi samt krav om tilbagebetaling varetages af uddannelsesinstitutionen.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutionen godkendt til tilskud efter § 18 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse anmoder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om refusion for udgifter efter stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om betingelser for dækning af udgifter efter stk. 1 og anden administration af ordningen, herunder at anmodning om refusion indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag stiller til rådighed (digital selvbetjening), og at anmodninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

§ 9 b. Tilskuddet til uddannelsesdeltageren til kost og logi bortfalder, i det omfang uddannelsesstedet modtager tilskud

§ 10. En person, der er omfattet af lovligt varslet strejke, lockout eller blokade (lovlig konflikt), kan ikke opnå godtgørelse eller tilskud til befording efter denne lov, så længe konflikten varer.

Stk. 2. En person, der forud for den lovligt varslede strejke, lockout eller blokade er begyndt på uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, og som deltager heri, når konflikten bryder ud, kan bevare godtgørelse og tilskud til befording, som den pågældende har opnået forud for konfliktens start.

Ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording m.v.

§ 11. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter kapitel 2, herunder om,

1) at ansøgninger, afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befording i visse tilfælde skal ske i digital form,

2) at uddannelsesstederne skal informere om digital ansøgning og yde vejledning og bistand i forbindelse hermed,

3) indhold og udformning af ansøgningsskemaer,

4) frister for ansøgning,

5) hvilke oplysninger om deltagere og arbejdsgivere der skal fremgå af ansøgningen, og

6) at arbejdsgivere skal attestere ansøgninger, der indgives af deres ansatte.

Stk. 2. Deltagerens cpr-nummer skal oplyses ved ansøgningen og kan anvendes ved behandlingen af ansøgningen.

§ 12. Når arbejdsgivere betaler sædvanlig løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse og tilskud til befording, skal ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording indgives af arbejdsgiveren. I andre tilfælde kan arbejdsgivere indgive ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter fuldmagt fra den pågældende deltager.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger arbejdsgivere skal give deltagere i forbindelse med indgivelse af ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter stk. 1.

fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for at yde kost og logi til de pågældende. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler herom, herunder regler om, at tilskuddet ikke eller kun delvis bortfalder.«

27. I § 10, stk. 1, ændres »En person« til: »En uddannelsesdeltager«, og efter »befording« indsættes: »samt kost og logi«.

28. I § 10, stk. 2, ændres »En person« til: »En uddannelsesdeltager«, og efter »befording« indsættes: »samt kost og logi«.

29. I overskriften til kapitel 3 indsættes efter »befording«: »samt kost og logi«, og »m.v.« udgår.

30. Efter § 10 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 10 a. Ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi indgives i digital form i forbindelse med tilmelding. Ansøgning, der ikke indgives i digital form, afvises af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. dog § 11, stk. 1, nr. 1. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag henter ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger i digital form.«

31. I § 11, stk. 1, ændres »Undervisningsministeren« til: »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag«, og efter »befording« indsættes: »samt kost og logi«.

32. § 11, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) at ansøgninger, afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befording og kost og logi i visse tilfælde kan ske på papir,«

33. § 12 ophæves.

§ 12 a. Den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befording, er forpligtet til at justere ansøgningen, hvis forholdene ændrer sig.

Stk. 2. Er et fuldmagtsforhold udløbet, falder pligten tilbage på uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren, hvis denne betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, jf. § 12, stk. 1.

§ 13....

Stk. 2.-4. ...

Stk. 5. Den institution, der udbetaler godtgørelse, fratrækker inden udbetalingen deltagerens del af bidraget. Institutionen indberetter endvidere en gang om måneden det samlede ATP-bidrag, der efter stk. 3 og 4 skal indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension for hver enkelt deltager, til indkomstregisteret efter § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om et indkomstregister. Bidraget indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension efter hvert kvartals udløb.

Stk. 6.-9. ...

Stk. 10. Indbetaler den institution, der udbetaler godtgørelsen, ikke bidrag rettidigt, finder § 17, stk. 2-4 og 6, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.

Stk. 11-23....

Kapitel 5

Administration m.v.

Administration, udbetaling og tilsyn

§ 14. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befording efter denne lov varetages af deltagerens arbejdsløshedskasse, uddannelsesstedet eller af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Fastsættelsen af regler efter 1. pkt. sker dog efter forhandling med beskæftigelsesministeren, for så vidt angår arbejdsløshedskassernes beregning og udbetaling af godtgørelse og befordingstilskud.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter regler om beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og tilskud til befording efter denne lov, herunder regler om regnskab, tilsyn og revision. Fastsættelsen af regler efter 1. pkt. sker dog efter forhandling med beskæftigelsesministeren, for så vidt angår arbejdsløshedskassernes beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og befordingstilskud m.v.

Stk. 3. Både offentlige institutioner og private såvel enkeltpersoner som juridiske personer skal efter anmodning afgive oplysninger til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befording efter denne lov, herunder om deltagerens løn i nærmere angivne tidsrum.

34. I § 12 a, stk. 1, indsættes efter »befordring«: »samt kost og logi«, og efter »sig« indsættes: », eller hvis den, der ansøger, modtager afgørelser, meddelelser eller andet, hvoraf der fremgår oplysninger, som ikke er korrekte«.

35. § 12 a, stk. 2, ophæves.

36. I § 13, stk. 5, 1. pkt., ændres »Den institution, der udbetaler godtgørelsen,« til: »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag«, og i 2. pkt. ændres »Institutionen« til: »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag«.

37. I § 13, stk. 10, ændres »den institution, der udbetaler godtgørelsen,« til: »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag«.

38. Kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

Administration og tilsyn

§ 14. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi i medfør af regler fastsat efter stk. 6 ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Stk. 2. På baggrund af ansøgningen og indberettede oplysninger udbetaler Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag godtgørelse og tilskud til befording til den berettigede modtager uden partshøring. For så vidt angår tilskud til kost og logi gælder § 9 a og 9 b.

Stk. 3. Afgørelsen om udbetaling skal ledsages af de oplysninger, som den berettigede modtager ellers skulle være gjort bekendt med efter forvaltningslovens § 19. Ansøgeren skal ved afgørelsen informeres om adgangen til at få sagen genoptaget. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte en frist for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.

Stk. 4. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal efter anmodning fra den berettigede modtager genoptage sagen og eventuelt ændre afgørelsen, hvis den berettigede modtager dokumenterer, at udbetalingen ikke er korrekt eller er baseret på fejlagtige oplysninger.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 3 kan indhentes af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, uddannelsesstederne, Undervisningsministeriet, Styrelsen for Undervisning og Kvalitet og, for så vidt angår egne medlemmer, af arbejdsløsheds-kasserne.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befording efter stk. 1 og indhentelse af oplysninger efter stk. 4.

§ 15. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem deltageren eller virksomheden og uddannelsesstedet, arbejdsløsheds-kassen, restanceinddrivelsesmyndigheden, Undervisningsministeriet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om godtgørelse og tilskud til befording.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem uddannelsesstederne eller arbejdsløsheds-kasserne og Undervisningsministeriet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at digital signatur eller anden sikker identifikation skal anvendes, herunder i forbindelse med udveksling af oplysninger.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsløsheds-kasser, uddannelsessteder og Styrelsen for Undervisning og Kvalitet kan udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgninger om godtgørelse og tilskud til befording uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af arbejdsløsheds-kassen, uddannelsesstedet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet som afsender.

Tilbagebetaling af godtgørelse og tilskud til befording

§ 16. En deltager, der uberettiget har modtaget godtgørelse eller tilskud til befording efter denne lov, skal betale beløbet tilbage, hvis den pågældende har givet urigtige oplysninger eller har fortiet omstændigheder, som er af betydning for retten til at opnå godtgørelse eller befordingstilskud, eller hvis den pågældende i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelsen af beløbet var uberettiget.

Stk. 2. En arbejdsgiver, til hvem godtgørelse er udbetalt efter § 7, skal tilbagebetale det modtagne beløb, hvis det viser sig, at deltageren ikke var berettiget til godtgørelse, jf. stk. 1.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at krav om tilbagebetaling skal varetages af deltagerens arbejdsløsheds-kasse, uddannelsesstedet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Fastsættelsen af regler efter 1. pkt. sker dog efter forhandling med beskæftigelsesministe-

Stk. 5. Til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration efter stk. 1, skal offentlige institutioner og private indberette og videregive oplysninger på individniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Kravet om indberetning og videregivelse omfatter oplysninger, som af vedkommende myndighed skønnes nødvendige i forbindelse med administrationen af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi efter denne lov, herunder om deltagerens løn i nærmere angivne tidsrum.

Stk. 6. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi ved deltagelse i erhvervsrettet voksen og efteruddannelse.

Stk. 7. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om, hvilke offentlige institutioner og private der skal indberette og videregive oplysninger på individniveau efter stk. 5, og om hvilke oplysninger, der skal indberettes og videregives, samt om videregivelse af oplysningerne.

§ 15. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren og uddannelsesstedet, restanceinddrivelsesmyndigheden og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder regler om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording samt kost og logi uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, så dokumenterne i retlig henseende sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som afsender.

Tilbagebetaling af godtgørelse og tilskud til befording og kost og logi

§ 16. En arbejdsgiver eller deltager, der uberettiget har modtaget godtgørelse eller tilskud til befording eller kost og logi efter denne lov, skal betale det modtagne beløb tilbage, hvis den pågældende har afgivet urigtige eller mangelfulde oplysninger, ikke har korrigeret fejlagtige oplysninger ved udbetalingen eller har fortiet omstændigheder, som er af betydning for retten til godtgørelse eller tilskud, eller hvis den pågældende i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget.

Stk. 2. En arbejdsgiver, til hvem godtgørelse eller tilskud til befording eller kost og logi er udbetalt efter §§ 7 og 8, skal tilbagebetale det modtagne beløb, hvis det viser sig, at deltageren ikke var berettiget til godtgørelse, jf. stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om tilbagebetaling, herunder om forrentning.

ren, for så vidt angår arbejdsløsheds-kassernes varetagelse af krav om tilbagebetaling.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at beløb, der skal tilbagebetales efter stk. 1 og 2, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter lov om renter ved forsinket betaling m.v., fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

§ 17. Skyldes en uberettiget udbetaling af godtgørelse eller tilskud til befordring urigtige eller mangelfulde oplysninger fra en arbejdsgiver, en arbejdsløshedskasse eller et uddannelsessted, kan undervisningsministeren træffe afgørelse om, at den, fra hvem de urigtige eller mangelfulde oplysninger stammer, skal dække den uberettigede udbetaling.

Stk. 2. Arbejdsgiveren, arbejdsløsheds-kassen eller uddannelsesstedet skal efter anmodning afgive alle nødvendige oplysninger til brug for undervisningsministerens afgørelse efter stk. 1.

Registre

§ 18. Undervisningsministeren opretter et eller flere registre, der føres ved hjælp af digital databehandling, og som indeholder oplysninger om godtgørelse og tilskud til befordring efter denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Registre oprettet efter stk. 1 har til formål at danne grundlag for udarbejdelsen af statistik og det tilsyn, som staten skal føre med arbejdsløsheds-kassernes og uddannelsesstedernes administration af godtgørelse og tilskud til befordring efter denne lov.

Stk. 3. Registre, som er oprettet af undervisningsministeren efter stk. 1, kan samkøres, i det omfang det tjener administrative eller tilsynsmæssige formål. Registerne kan ligeledes samkøres med Skatteministeriets registre med henblik på kontrol af, om en arbejdsgiver har foretaget lovpligtig indberetning til indkomstregisteret, jf. § 7, stk. 2. Arbejdsløsheds-kassernes registre kan også med henblik på kontrol af, om en arbejdsgiver har foretaget lovpligtig indberetning til indkomstregisteret, samkøres med Skatteministeriets registre, for så vidt angår den enkelte arbejdsløsheds-kasses egne medlemmer. Registre oprettet af undervisningsministeren efter stk. 1 kan endelig samkøres med arbejdsløsheds-kassernes registre med henblik på kontrol af, om tilskudsbetingelserne er opfyldt.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indhentelse af oplysninger til brug for registre som nævnt i stk. 1.

§ 17. Skyldes en uberettiget udbetaling af godtgørelse eller tilskud til befordring eller kost og logi urigtige eller mangelfulde oplysninger fra en arbejdsgiver eller et uddannelsessted, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffe afgørelse om, at den, fra hvem de urigtige eller mangelfulde oplysninger stammer, skal dække den uberettigede udbetaling.

Stk. 2. Arbejdsgiveren eller uddannelsesstedet skal efter anmodning afgive alle nødvendige oplysninger til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse efter stk. 1.

Adgang til oplysninger

§ 18. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi efter denne lov krav på at få relevante og nødvendige personoplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på samkøring og sammenstilling i kontroløjemed uden samtykke fra uddannelsesdeltagere eller arbejdsgivere til brug for kontrol af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol af udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi efter denne lov i kontroløjemed foretage registersamkøring af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi efter denne lov få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7.

Stk. 4. Stk. 3 omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til arbejdsgivere og uddannelsesdeltagere. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses- og indkomstoplysninger m.v. i forbindelse hermed.

Stk. 5. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan anmode Udbetaling Danmark om at indhente og samkøre oplysninger efter stk. 1-4 til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi efter denne lov.

§ 18 a. Arbejdsløsheds-kasserne har, i tilfælde hvor det ikke følger af reglerne om uddannelserne, adgang til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags data om medlemmers deltagelse i aktivitet, der berettiger til VEU-godtgørelse efter denne lov, til brug for rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler herom.

§ 18 b. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag giver efter anmodning undervisningsministeren alle oplysninger af betydning for ordningerne efter denne lov, herunder oplysninger

med henblik på en vurdering af de økonomiske forhold. Oplysningerne kan overføres i elektronisk form.

Tilsyn

§ 18 c. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsender et budget for de samlede udgifter efter denne lov til Undervisningsministeriet.

§ 18 d. For hvert regnskabsår udarbejder bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag en årsrapport, der består af balance, resultatopgørelse og noter, over udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Der udarbejdes endvidere årsberetning. Regnskabsåret følger kalenderåret.

Stk. 2. Det reviderede og godkendte årsregnskab sendes senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb til Undervisningsministeriet.

§ 18 e. Årsregnskabet for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udnævner revisor, men kan til enhver tid trække udnævnelsen tilbage.

Stk. 2. Ved revisorskift skal bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og revisor give undervisningsministeren en redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 3. Revisionen foretages i overensstemmelse med § 3 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m.

Stk. 4. Efter at revisionen af årsregnskabet er afsluttet, skal revisorerne ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette.

Stk. 5. Revisorerne har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandlingen af sager, der har betydning for revision eller aflæggelse af regnskabet.

Stk. 6. Revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot et bestyrelsesmedlem.«

Kapitel 6

Klageadgang

§ 19. Afgørelser efter §§ 5-10 og 16 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, afgørelsen vedrører.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 3. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen se bort fra overskridelse af fristen i stk. 2, når der er særlig grund hertil.

39. Kapitel 6 affattes således:

»Kapitel 6

Klageadgang

§ 19. Klage over Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse efter §§ 5-10 a og 16 kan, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. Klage i henhold til stk. 1 indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vurderer, om der er grundlag for at give en klager helt eller delvis medhold. Giver Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om indgivelse og behandling af klage, herunder om frister for behandling af klagen.

§ 2. Åben uddannelse er erhvervsrettede

- 1) deltidsuddannelser,
- 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid,
- 3) enkeltfag,
- 4) fagspecifikke kurser,
- 5) korte kurser og
- 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Stk. 2. Supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav til uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og individuel kompetencevurdering kan udbydes efter reglerne i denne lov. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 3. Uddannelserne efter stk. 1, nr. 1 og 2, skal tilrettelægges på deltid sådan, at uddannelserne kan følges af personer med fuldtidsarbejde, jf. dog stk. 7. Deltagerne har krav på at kunne gennemføre uddannelserne som enkeltfag. Der skal ved tilrettelæggelsen tages hensyn til voksnes forudsætninger. Hvis der er ledige pladser på en heltidsuddannelse, kan uddannelsesinstitutionen dog indskrive deltagere på afgrænsede dele af uddannelsen efter reglerne om åben uddannelse.

Stk. 4. Et enkeltfag er en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt. Udbudet af enkeltfag skal tilrettelægges efter reglerne i stk. 3, jf. dog stk. 7.

Stk. 5. Fagspecifikke kurser efter stk. 1, nr. 4, er undervisningsforløb af 1-4 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger på basis af de videregående kompetencegivende heltids- eller deltidsuddannelser, som institutionen er godkendt til at udbyde, og som den modtager tilskud til. Kurserne skal bygge på elementer, som indgår i disse uddannelser.

Stk. 6. Korte kurser efter stk. 1, nr. 5, er koncentrerede undervisningsforløb af 1-8 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger frit efter lokalt behov inden for rammer fastlagt af undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren, jf. stk. 9. I særlige tilfælde kan undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren bestemme, at korte kurser kan have en varighed på 3-5 dage omregnet til heltid.

Stk. 7. Uddannelsesinstitutionerne kan sammensætte uddannelsesaktiviteter efter stk. 1, herunder i kombinationer,

ikke klageren fuldt ud medhold sender myndigheden klagen, begrundelsen for afgørelse og genvurdering videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

§ 5

I lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 21. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 5*, ændres »kurser og« til: »kurser,«.

2. I § 2, *stk. 1, nr. 6*, ændres »uddannelsesforløb.« til: »uddannelsesforløb og«.

3. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 7*:

»7) særskilte moduler.«

4. I § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, og *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

5. I § 2, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

6. I § 2 indsættes efter *stk. 6* som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Særskilte moduler efter *stk. 1, nr. 7*, er moduler på videregående niveau, som ikke er en del af en eksisterende videregående deltidsuddannelse, jf. *stk. 1, nr. 1*, og hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.«

Stk. 7-12 bliver herefter *stk. 8-13*.

7. I § 2, *stk. 9*, der bliver *stk. 10*, indsættes som *2. pkt.*:

»Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter desuden nærmere regler om særskilte moduler efter *stk. 1, nr. 7*, herunder om adgangskrav, udbud og godkendelse, jf. § 3, *stk. 5*.«

8. § 2 affattes således:

»§ 2. Åben uddannelse er erhvervsrettede

- 1) deltidsuddannelser,
- 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid,
- 3) enkeltfag,
- 4) fagspecifikke kurser,
- 5) korte kurser og
- 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Stk. 2. Supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav til uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og individuel kompetencevurdering kan udbydes efter reglerne i denne lov. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 3. Uddannelserne efter *stk. 1, nr. 1* og *2*, skal tilrettelægges på deltid sådan, at uddannelserne kan følges af personer med fuldtidsarbejde, jf. dog *stk. 7*. Deltagerne har krav på at kunne gennemføre uddannelserne som enkeltfag. Der skal ved tilrettelæggelsen tages hensyn til voksnes forudsætninger. Hvis der er ledige pladser på en heltidsuddannelse,

der udbydes på heltid eller deltid i særligt tilrettelagte uddannelsesforløb af op til et års varighed omregnet til heltid. Deltidsuddannelserne efter stk. 1, nr. 1, kan ligeledes udbydes på heltid inden for denne tidsramme. I de særligt tilrettelagte uddannelsesforløb kan korte kurser efter stk. 1, nr. 5, almen voksenuddannelse og anden undervisning indgå med op til 1/3 af det samlede uddannelsesforløb.

Stk. 8. Åben uddannelse kan tilrettelægges som fjernundervisning. Dette gælder dog ikke korte kurser efter stk. 1, nr. 5, medmindre undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren bestemmer andet.

Stk. 9. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler om de enkelte deltidsuddannelser efter stk. 1, nr. 1, om de fagspecifikke kurser efter stk. 1, nr. 4, og om de korte kurser efter stk. 1, nr. 5, herunder om adgangskrav og udbud, jf. § 3, stk. 4.

Stk. 10. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder om særskilt godkendelse af uddannelsesforløb efter stk. 1, nr. 6.

Stk. 11. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fravige reglerne for heltidsuddannelserne, herunder reglerne om adgangskrav, når de udbydes som åben uddannelse, jf. stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 12. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om, hvordan uddannelsesaktiviteter efter stk. 1, nr. 1-3, måles i overensstemmelse med et meritoverførselssystem.

kan uddannelsesinstitutionen dog indskrive deltagere på afgrænsede dele af uddannelsen efter reglerne om åben uddannelse.

Stk. 4. Et enkeltfag er en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt. Udbuddet af enkeltfag skal tilrettelægges efter reglerne i stk. 3, jf. dog stk. 7.

Stk. 5. Fagspecifikke kurser efter stk. 1, nr. 4, er undervisningsforløb af 1-4 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger på basis af de videregående kompetencegivende heltids- eller deltidsuddannelser, som institutionen er godkendt til at udbyde, og som den modtager tilskud til. Kurserne skal bygge på elementer, som indgår i disse uddannelser.

Stk. 6. Korte kurser efter stk. 1, nr. 5, er koncentrerede undervisningsforløb af 1-8 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger frit efter lokalt behov inden for rammer fastlagt af undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren, jf. stk. 9. I særlige tilfælde kan undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren bestemme, at korte kurser kan have en varighed på 3-5 dage omregnet til heltid.

Stk. 7. Uddannelsesinstitutionerne kan sammensætte uddannelsesaktiviteter efter stk. 1, herunder i kombinationer, der udbydes på heltid eller deltid i særligt tilrettelagte uddannelsesforløb af op til et års varighed omregnet til heltid. Deltidsuddannelserne efter stk. 1, nr. 1, kan ligeledes udbydes på heltid inden for denne tidsramme. I de særligt tilrettelagte uddannelsesforløb kan korte kurser efter stk. 1, nr. 5, almen voksenuddannelse og anden undervisning indgå med op til 1/3 af det samlede uddannelsesforløb.

Stk. 8. Åben uddannelse kan tilrettelægges som fjernundervisning. Dette gælder dog ikke korte kurser efter stk. 1, nr. 5, medmindre undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren bestemmer andet.

Stk. 9. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler om de enkelte deltidsuddannelser efter stk. 1, nr. 1, om de fagspecifikke kurser efter stk. 1, nr. 4, og om de korte kurser efter stk. 1, nr. 5, herunder om adgangskrav og udbud, jf. § 3, stk. 4.

Stk. 10. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder om særskilt godkendelse af uddannelsesforløb efter stk. 1, nr. 6.

Stk. 11. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fravige reglerne for heltidsuddannelserne, herunder reglerne om adgangskrav, når de udbydes som åben uddannelse, jf. stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 12. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om, hvordan uddannelsesaktiviteter efter stk. 1, nr. 1-3, måles i overensstemmelse med et meritoverførselssystem.«

§ 2 a....

Stk. 2....

9. Efter § 2 a indsættes før overskriften før § 3:

Stk. 3. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger om deltageren, herunder dennes cpr-nummer, der skal oplyses ved digital tilmelding til og framelding fra erhvervsrettede uddannelser omfattet af § 2, stk. 1.

§ 3....

Stk. 2....

Stk. 3....

Stk. 4. Uddannelsesinstitutioner under Undervisningsministeriet eller Uddannelses- og Forskningsministeriet, der er godkendt til at udbyde erhvervsrettet uddannelse, kan udbyde korte kurser efter § 2, stk. 1, nr. 5, medmindre undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren bestemmer andet. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan bestemme, at andre uddannelsesinstitutioner kan udbyde korte kurser.

Stk. 5. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan bestemme, at den enkelte uddannelsesinstitution ikke kan udbyde en uddannelsesaktivitet efter denne lov, hvis der ikke er behov for, at uddannelsesaktiviteten gennemføres af institutionen, eller hvis institutionen ikke overholder regler om uddannelsesaktiviteten eller påbud om at gennemføre konkrete foranstaltninger til oprettelse af forsvarlige uddannelses- eller undervisningsmæssige forhold. Godkendelser efter stk. 2, kan tilbagekaldes i de samme tilfælde.

Stk. 6. Åben uddannelse kan ikke forbeholdes bestemte virksomheder eller lignende, jf. dog § 4 om indtægtsdækket virksomhed. I tilfælde, hvor undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren har bestemt, at korte kurser kan have en varighed på 3-5 dage, jf. § 2, stk. 6, 2. pkt., kan vedkommende minister bestemme, at korte kurser efter § 2, stk. 1, nr. 5, kan forbeholdes kursusdeltagere fra enkelte institutioner m.v.

Stk. 7. Uddannelsesinstitutionerne fastsætter antallet af uddannelsespladser ved åben uddannelse, jf. dog stk. 9. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte optagelsestal for enkelte deltidsuddannelser efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller for enkelte uddannelser og uddannelsesaktiviteter nævnt i § 6, stk. 2.

Stk. 8. Udbud af åben uddannelse skal annonceres offentligt. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan pålægge uddannelsesinstitutionerne at anvende et fælles informationssystem ved annoncering af udbud af åben uddannelse.

Stk. 9. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan pålægge uddannelsesinstitutioner under vedkommende minister at udbyde åben uddannelse.

Stk. 10. Udbud af individuel kompetencevurdering følger udbuddet af uddannelserne. Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om udbuddet.

»§ 2 b. En uddannelsesinstitution, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser, er ikke forpligtet til at opkræve vederlag for at bistå virksomheder og enkeltpersoner med tilmelding og ansøgning om godtgørelse m.v. i forbindelse med tilmeldingen.«

10. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet, der er godkendt til at udbyde erhvervsrettet videregående uddannelse, kan udbyde særskilte moduler efter § 2, stk. 1, nr. 7, efter godkendelse af uddannelses- og forskningsministeren.«

Stk. 5-10 bliver herefter stk. 6-11.

11. I § 3, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., udgår »jf. dog stk. 9«.

§ 8 a. Undervisningsministeren fastsætter efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse regler om deltagerbetaling for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag fra erhvervsrettet uddannelse optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og fastlægger en normpris. Deltagerbetaling består af normprisen og kan yderligere tillægges et beløb efter stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at enkelte eller grupper af uddannelser fritages for deltagerbetaling eller dele heraf.

Stk. 2...

Stk. 3...

§ 55. Institutionerne skal sikre, at informationer om institutionerne på en lettilgængelig måde er oplyst på institutionernes hjemmesider på internettet. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

§ 40. Hver skole nedsætter et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal dække de erhvervsuddannelser, skolen udbyder. En skole kan efter forhandling med vedkommende faglige udvalg undlade at nedsætte lokale uddannelsesudvalg.

Stk. 2. De medlemmer af udvalget, der repræsenterer organisationer med sæde i vedkommende faglige udvalg, skal udgøre et flertal i uddannelsesudvalget, og de udpeges af det faglige udvalg efter indstilling fra organisationernes lo-

12. I § 8 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »arbejdsmarkedsuddannelser og« til: »arbejdsmarkedsuddannelser, herunder ved omprøve, samt«.

13. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. Undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives efter stk. 1. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver, samt om betingelserne for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.«

§ 6

I lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 236 af 23. marts 2018, som ændret ved § 12 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 55 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Udbud af hf-enkeltfag, almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne skal annonceres offentligt. Undervisningsministeren kan pålægge uddannelsesinstitutionerne at anvende et fælles informationssystem ved annoncering af udbud efter 1. pkt.«

§ 7

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 18. april 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1692 af 26. december 2017 og ved § 8 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 40, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »erhvervsuddannelser«: »og arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

2. I § 40, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »Medlemmerne skal«: »så vidt muligt«.

kale afdelinger. Øvrige medlemmer udpeges af skolen. Arbejdsgivere og arbejdstagere skal være ligeligt repræsenteret. Medlemmerne skal have tilknytning til det geografiske område, som de pågældende uddannelser dækker.

Stk. 3-6. ...

§ 41. Lokale uddannelsesudvalg rådgiver skolen i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem skolen og det lokale arbejdsmarked.

Stk. 2-3. ...

§ 2. Uddannelsessøgende har ret til statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), når de

1) er fyldt 25 år og indtil nået folkepensionsalder efter § 1 a i lov om social pension, jf. dog stk. 5,

2) er beskæftigede uden offentligt tilskud som lønmodtagere, selvstændige erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefæller,

3) gennemgår en uddannelse, der giver ret til SVU, jf. § 4, stk. 1, og § 8, stk. 1, 2 og 4,

4) er studieaktive, jf. § 14,

5) er tilmeldt folkeregistret i Danmark eller er danske statsborgere, tilhører det danske mindretal i Sydslesvig eller i henhold til international overenskomst har ret til SVU på lige fod med danske statsborgere,

6) ikke får anden offentlig støtte, der tilsigter at dække leveomkostningerne,

7) ikke får ydelser, der skal dække udgifter til aflønning af medhjælper i uddannelsesperioden, og

8) ikke har ret til løn fra et praktiksted i uddannelsesperioden.

Stk. 2....

3. I § 41, stk. 1, ændres »virksomhedsområde,« til: »virksomhedsområde, herunder inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som skolen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.,«.

4. I § 66 k indsættes som *stk. 6:*

»Stk. 6. Klage i henhold til stk. 5 indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vurderer, om der er grundlag for at give en klager helt eller delvis medhold. Giver Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke klageren fuldt ud medhold, sender Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

§ 8

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 480 af 14. maj 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 1693 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Styrelsen for Videregående Uddannelser« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 3, ændres »og 4« til: », 4 og 5«.

3. § 2, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) gennemgår en uddannelse, der giver ret til SVU, jf. § 4, stk. 1, og § 8, stk. 1, 2 og 4,«.

Stk. 3...

Stk. 4...

Stk. 5...

§ 8...

Stk. 2...

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsestiden og om, at der kan tildeles SVU til kombinationer af de uddannelser, der er nævnt i stk. 1 henholdsvis stk. 2.

Stk. 4...

§ 14 c. En uddannelsessøgende har ikke ret til SVU for de uger, hvor den uddannelsessøgende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for de uger, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af SVU for den periode, hvor den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Dette gælder også, hvis Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte tidligere efter en anden bestemmelse har truffet afgørelse om tilbagebetaling af SVU udbetalt til den uddannelsessøgende for samme periode.

§ 16...

Stk. 2...

Stk. 3. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af Styrelsen for Videregående Uddannelsers krav om tilbagebetaling af SVU.

Stk. 4...

Stk. 5...

§ 20 a....

Stk. 2. Politiet skal underrette styrelsen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager SVU. Politiet skal endvidere underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette styrelsen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller

4. I § 8, stk. 3, ændres »henholdsvis stk. 2« til: », 2 og 5«.

5. § 8, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsestiden og om, at der kan tildeles SVU til kombinationer af de uddannelser, der er nævnt i stk. 1 henholdsvis stk. 2.«

6. I § 8 indsættes som *stk. 5:*

»*Stk. 5.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives SVU til særskilte moduler på videregående niveau, der udbydes efter § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2.«

7. I § 14 c, 2. pkt., ændres »Styrelsen« til: »Styrelsen for Institutioner for Uddannelsesstøtte«.

8. I § 16, stk. 3, ændres »Styrelsen for videregående Uddannelsers« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes«.

9. I § 20, a, stk. 2, 1.-3. pkt., ændres »styrelsen« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget SVU.

§ 28....

Stk. 2....

Stk. 3....

Stk. 4. Rådet udpeger som tilforordnede en repræsentant for vækstfora, en repræsentant for VEU-området og en repræsentant for enten erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller en repræsentant for universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora. Det eller de VEU-centerråd, der er i området, indstiller i fællesskab en

repræsentant.

Stk. 5....

Stk. 6....

Stk. 7....

Stk. 8....

§ 29. Det regionale arbejdsmarkedsråd varetager følgende opgaver:

1) Indgår i et samspil med kommunerne og understøtter beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner.

2) Rådgiver og går i dialog med kommunerne om udvikling af beskæftigelsesindsatsen.

3) Samarbejder og koordinerer beskæftigelsesindsatsen med arbejdsløshedskasser og øvrige aktører, herunder VEU-centre og vækstfora, og koordinerer uddannelses- og erhvervsvejledningen.

4) Koordinerer virksomhedsindsatsen og indsatsen rettet mod områder med mangel på arbejdskraft og områder med høj ledighed.

5) Godkender den regionale positivliste for den regionale uddannelsespulje, jf. § 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

6) Varetager opgaver, som efter andre love eller regler udstedt i medfør heraf er henlagt til rådene.

§ 9

I lov nr. 1482 af 23. december 2014 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som ændret senest ved § 3 i lov nr. 625 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 28, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

2. I § 29, nr. 3, ændres »VEU-centre« til: »VEU-udbydere«.

3. I § 29 indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) Udpeger områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes, og fastlægger RAR's strategier for koordination og samarbejde mellem aktører på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet, erhvervsfremmeområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

§ 10

I lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 926 af 3. juli 2017, som ændret ved § 10 i lov nr. 1746 af 27. de-

cember 2016 og § 1 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Undervisningsministeren kan videregive oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til arbejdsløsheds-kasser til brug for de pågældendes rådgivning af deres medlemmer i forhold til kompetenceudvikling.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives efter stk. 1. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til andre, som har tilsvarende rådgivningsopgaver, samt om betingelser for videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger.«

§ 11

I lov nr. 1693 af 26. december 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidrag, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 4, ophæves.

2. I § 5, stk. 2, udgår »og 4«.

4. § 5, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Godtgørelse efter stk. 1 udgør pr. uge højst et beløb svarende til 80 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 3 og 5, § 2, nr. 2 og 4, og § 3, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 3-7. ...

§ 59 b....

Stk. 2....

Stk. 3....

Stk. 4....

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om tilskud til kost og logi og tilbagebetaling efter § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. samt over afgørelser om godtgørelse for tab af indtægt, godtgørelse udbetalt til arbejdsgiveren, godtgørelse under lovlig konflikt, befordringstilskud og tilbagebetaling efter § 19 i lov om godtgø-

§ 12

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018, foretages følgende ændringer:

§ 59 b, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-10 bliver herefter stk. 5-9.

2. I § 59 b, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., ændres »stk. 7 og 8« til: »stk. 6 og 7«.

3. To steder i § 59 b, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

4. To steder i § 59 b, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

relse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse deltager foruden medlemmerne nævnt i stk. 4 yderligere 1 medlem, som har særlig sagskundskab inden for disse områder, og som udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra undervisningsministeren.

Stk. 6. Ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening. Ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, jf. dog stk. 7 og 8. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne.

Stk. 7. Hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver, der er part i en sag omfattet af stk. 6, 2. pkt., er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet Landsorganisationen i Danmark eller Dansk Arbejdsgiverforening, deltager foruden medlemmerne i stk. 6 en repræsentant fra hovedorganisationen for den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant for Danske Regioner eller Finansministeriet.

Stk. 8. Hvis lønmodtageren eller arbejdsgiveren, der er part i en sag omfattet af stk. 6, 2. pkt., er tilsluttet en organisation, der ikke er medlem af en hovedorganisation, deltager foruden medlemmerne i stk. 6 en repræsentant for lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationen.

Stk. 9. Repræsentanterne i stk. 7 og 8 udpeges af hovedorganisationerne, de pågældende lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer, KL, Danske Regioner eller Finansministeriet selv og deltager i Beskæftigelsesudvalgets behandling af klager og spørgsmål omfattet af stk. 6, 2. pkt., med stemmeret.

Stk. 10...

§ 59 c. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med økonomi- og indenrigsministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter indstilling fra organisationerne efter § 59 a, stk. 4 og 5, og § 59 b, stk. 4-6.

Stk. 2....

Stk. 3....

Stk. 4....

§ 59 d. ...

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalget er beslutningsdygtigt, når de medlemmer og eventuelle repræsentanter, der skal delta-

5. I § 59 b, stk. 9, der bliver stk. 8, ændres »stk. 7 og 8« til: »stk. 6 og 7«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 5«.

6. I § 59 c, stk. 1, ændres »§ 59 b, stk. 4-6« til: »§ 59 b, stk. 4-5«.

7. I § 59 d, stk. 2, ændres »§ 59 b, stk. 4-8« til: »§ 59 b, stk. 4-7«.

8. I § 59 d, stk. 5, ændres »§ 59 b, stk. 4-8« til: »§ 59 B, stk. 4-7«.

ge ved behandlingen af den enkelte sag, jf. § 59 a, stk. 4 og 5, og § 59 b, stk. 4-8, er til stede.

Stk. 3...

Stk. 4...

Stk. 5. Direktøren kan beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor direktøren eller en vicedirektør er formand, og hvor der deltager tre ankechefer og de medlemmer og repræsentanter, der er udpeget til at deltage efter § 59 a, stk. 4 og 5, eller § 59 b, stk. 4-8.

Stk. 6...

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 5, 11, 14, 16, 19, 23 og 25, § 2, nr. 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14 og 16, § 4, nr. 14, § 5, nr. 8, og § 8, nr. 3 og 5, træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 1, 2, 13, 15, 22, 26, 27, 28, 29 og 31, § 2, nr. 17, § 3, nr. 1-9, § 4, bortset fra nr. 14, jf. stk. 2, § 6 og § 12. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte overgangsregler, herunder om indfasning af prøver i arbejdsmarkedsuddannelser, personkreds m.v., om udbudsrunder, geografiske dækningsområder m.v., om flytning af administrationen af VEU-godtgørelse og befordring og tilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder i forhold til udgifter til godtgørelse i 2019 som følge af afløb, periodisering m.v., og om institutioners ibrugtagning af fælles informationssystemer og overgang fra tidligere systemer.

Stk. 4. § 5, nr. 10, § 8, nr. 6, og § 9, nr. 3, ophæves den 1. januar 2022.

§ 14

Stk. 1. § 1, nr. 5, 11, 14, 16, 19, 23 og 25, § 2, nr. 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14 og 16, § 4, nr. 14, § 5, nr. 8, og § 8, nr. 3 og 5, finder ikke anvendelse for uddannelser, der er påbegyndt eller påbegyndes i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2021. For sådanne uddannelser finder de bestemmelser, som træder i kraft den 1. januar 2019, jf. § 13, stk. 1, eller som træder i kraft på et senere tidspunkt i medfør af § 13, stk. 3, anvendelse.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsuddannelser udviklet og optaget i en fælles kompetencebeskrivelse i medfør af § 10, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 21. juni 2018, opretholdes, indtil de nedlægges eller afløses af nye arbejdsmarkedsuddannelser.

Stk. 3. Udbudsgodkendelser meddelt i medfør af § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 21. juni 2018, opretholdes, indtil de udløber eller afløses af nye godkendelser.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af § 6, stk. 2, 2. pkt., § 10, stk. 6, og § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 21. juni 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.